

در این واحدها در بخش دولتی مصدر خدمات شایانی بودند. وی با بیان اینکه نهادهایی چون سازمان خصوصی سازی، وزارت کار و سازمان بازرسی کل کشور از تعطیلی این واحدها جلوگیری نکردند؛ گفت: تعطیلی شرکتها و فشارهای جانبی روحیه کارگران را تضعیف کرده است. بلوکات یاد آور شد: در حال حاضر کارگران به دلیل نداشتن انگیزه و روحیه در کوتاه مدت با پیشنهاد بازخریدی موافقت می‌کنند. وی با بیان اینکه بیمه بیکاری راه حل مناسبی برای حمایت از کارگران نیست؛ گفت: این اقدام کارگران را از تمام مزایای حمایتی محروم می‌کند. پایان پیام

502- رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان چهارمحال و بختیاری:

نرخ بیکاری 15 تا 25 ساله ها بیشتر است :

تهران- خبرگزاری کار ایران تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان آمده است : رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان چهارمحال و بختیاری با بیان اینکه در شش ماهه اول سال جاری هفت هزار نفر در کارایی های این سازمان ثبت نام کرده اند، گفت: از این تعداد حدود 30 تا 35 درصد دارای مدرک دانشگاهی هستند.

پرویز سلطانی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، با بیان اینکه نرخ بیکاری در فصل بهار ده درصد و در تابستان 10/7 درصد بوده است، افزود: نرخ بیکاری در بین دانشگاهیان بیشتر از سایر افراد است. وی نرخ بیکاری هرم سنی 15 تا 25 ساله ها را بیشتر از سایر گروه های دانست و گفت: طبیعی است به علت تقاضای زیاد شغل در این گروه سنی نرخ بیکاری در این هرم سنی بیشتر از سایر گروه هاست.

سلطانی مرکز آمار را مسوول بررسی و اعلام نرخ بیکاری دانست و گفت: با توجه به سابقه 60 ساله این مرکز نمی توان ایراد اساسی به این آمارها وارد کرد اگر هم مساله ای وجود داشته باشد، به دلیل اینکه مرکز معتبر دیگری در زمینه آمار نداریم به اجبار باید به این آمار استناد کنیم. پایان پیام

503- توقف افزایش دستمزدها ظلم به طبقه کارگری است :

تهران- خبرگزاری کار ایران تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان آمده است : عضو هیات مدیره کانون شوراهای استان تهران از توقف افزایش دستمزدها ابراز نگرانی کرد و آن را ظلمی آشکار بر طبقه کارگر دانست.

علی اکبر عیوضی در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا، ضمن تبریک سالروز تصویب قانون کار به کارگران به دلیل داشتن مترقی ترین قانون کار گفت: توقف افزایش دستمزدها به عنوان یکی از نماد طرح هدفمند کردن یارانه ها هیچ کمکی به تحقق یافتن این هدف نمی کند.

وی افزود: کارگران به عنوان آسیب پذیرترین قشر و عاملان پیشرفت تکنولوژی هم آسیب های جدی خواهند دید و حتی اگر حقوق کارگران را بار دیگر حقوق ها مقایسه کنیم متوجه بالا نبودن آن می شویم.

عیوضی در رابطه با بیانیه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با اخراج کارگران در مواقع بحران کارگاه تاکید کرد: با توجه به نظارت ضعیف دولت بسیاری از کارفرمایان با ادعای بحران های اقتصادی به راحتی قادر به اخراج کارگران و تعدیل نیرو هستند و این ضربه ای بزرگتر به طبقه کارگر است.

وی تصریح کرد: افزایش قیمت زمین کارخانجات موجب شده بسیاری از کارفرمایان طمع کار به هر بهانه ای برای تعطیلی کارخانه متوسط شوند و اعلام بحران اقتصادی تبدیل به یکی از بهترین بهانه ها برای این کارفرمایان سودجو شده است.

عیوضی در ادامه گفت: در حقیقت هدف این چنین شرکت ها تنها فروش زمین کارخانجات است که در نتیجه تنها به طبقه کارگر زیان می رساند.

پایان پیام

504- علی مزروعی:

رکود اقتصادی وضعیت معیشتی کارگران را وخیم تر می کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان آمده است : رئیس انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران رکود اقتصادی موجود را از عوامل وخیم تر شدن وضعیت کارگران دانست.

علی مزروعی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، اظهار داشت: رکود اقتصادی موجود موجب کاهش اشتغال و افزایش نرخ بیکاری می شود.

نماینده مردم اصفهان در مجلس ششم افزود: انتقال تاثیرات بحران اقتصادی غرب به اقتصاد ایران همانند دیگر کشورها نیست.

وی افزود: از آنجایی که درآمد نقدی ایران از طریق فروش نفت تامین می شود و با توجه به کاهش یک سوم قیمت نفت در نتیجه درآمد نقدی ایران نیز کاهش خواهد یافت و بودجه کشور هم از این بحران متاثر خواهد شد.

عضو دفتر سیاسی حزب مشارکت در ادامه گفت: حتی پیش بینی می شود که دولت در تامین بودجه

خود نیز دچار مشکلاتی شود. این اقتصاددان تصریح کرد: با توجه به کاهش قیمت کالاهای اساسی و معدنی و هم چنین کاهش ارزشی سهام سوددهی و درآمد بسیاری از شرکت های سودده نیز کاهش یافته است. مزروعی تاکید کرد: طی این بحران اقتصادی اعتقاد شهروندان به مسوولان در رابطه با اداره صحیح اقتصاد کشورها از بین رفته است در نتیجه در وهله اول لازم است در میان شهروندان اعتماد ایجاد کرد. وی افزود: نسبت به وام دهی بانک ها نیز باید نظارت کامل وجود داشته باشد و وام ها تنها به بنگاه های تولیدی تعلق گیرد و همچنین لازم است سهم بیشتری از بودجه به سرمایه گذاری ها اختصاص یابد. این کارشناس اقتصادی در آخر گفت: عمل کردن به قانون برنامه چهارم توسعه به عنوان یک بسته سیاسی بهترین راه حل بود.

پایان پیام

505- افزایش فشار بر فعالان کارگری در ایران :

به نوشته سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 29 آبان 87 ، آمده است : اتحادیه آزاد کارگران ایران، با انتشار بیانیه ای اعلام کرده که طیب مولایی، یکی از اعضای هیئت مدیره این تشکل کارگری غیر دولتی، چهارشنبه گذشته در شهر سنندج بازداشت شده است.

در این بیانیه که برای کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری ارسال شده، گفته شده است که داستانی شهرکنگان، طه آزادی، یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، را احضار کرده است.

این اقدامات، به گفته اتحادیه آزاد کارگران ایران، با هدف جلوگیری از تشکل یابی کارگران و خانه نشین کردن فعالان کارگری در ایران انجام می گیرد.

به گفته این تشکل کارگری، طیب مولایی پیش از این به اتهام نگه داری اسلحه بازداشت و سپس به قید کفالت آزاد شده بود.

جعفر عظیم زاده، رییس هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، در گفت و گو با « رادیو فردا » این اتهام را رد کرد و گفت: « دفعه قبل که نیروهای انتظامی به خانه آقای طیب مولایی آمده بودند، گفته بودند که به ما گزارش شده است که شما در خانه اسلحه نگهداری می کنید. آنها دو ساعت خانه را تفتیش کردند و چیزی نیافتند.»

وی اضافه کرد: « اتحادیه آزاد کارگران ایران این اتهام را واهی می داند. این اتهام به هیچ عنوان صحت ندارد و آقای طیب مولایی فقط یک فعال کارگری و یکی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران است.»

اما این تنها موردی نیست که اتحادیه آزاد کارگران ایران در بیانیه خود به آن اشاره کرده است.

این تشکل کارگری گفته که روز پنجشنبه، احضاریه ای از سوی معاونت دادستانی کنگان برای طه آزادی، عضو علی البدل هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، ارسال شده و در آن از او خواسته شده است در مدت هفت روز خود را به اتهام فعالیت تبلیغی علیه نظام به شعبه معاونت دادستانی این شهر معرفی کند.

آقای آزادی پیشتر، به اتهام شرکت در برگزاری مراسم روز جهانی کارگر امسال در عسلویه بازداشت شده بود.

جعفر عظیم زاده گفت که این عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران در زندان مورد بدرفتاری قرار گرفته بود و افزود: « آقای طاها آزادی ۴۷ روز زندانی بود و فشارهای جسمی و روحی بسیاری به او وارد شد.»

« یورش سازمان یافته علیه تشکل های کارگری»

اقدامات اخیر علیه اتحادیه آزاد کارگران ایران، در شرایطی انجام می‌گیرد که پیش از این نیز فعالان کارگری ایران احضار و یا بازداشت شده‌اند.

بازداشت طه آزادی و جوانمیر مرادی در عسلویه و همچنین چند نفر در سنج در پی شرکت در مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر، ادامه بازداشت منصور اسانلو، رییس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه و احضار و صدور محکومیت های زندان تعلیقی برای چند تن از اعضای این تشکل کارگری از جمله برخوردهای صورت گرفته با فعالان کارگری به شمار می‌رود.

در عین حال، می‌توان به محکومیت یک سال زندان برای افشین شمس، عضو کمیته هماهنگی و احضار محمد جراحی، یکی دیگر از اعضای این تشکل کارگری، اشاره کرد.

این در حالی است که این فعالان کارگری متهم به جرایم سیاسی، مانند تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت نظام شده‌اند.

رییس هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران از این رفتار با فعالان کارگری به عنوان «یورش سازمان یافته علیه فعالان و تشکل های کارگری» یاد کرد و گفت: «ما فکر می‌کنیم که اقدامات نیروهای امنیتی-انتظامی پاسخی به ایجاد تشکل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه است. آنها با احضار، بازداشت و آزاد و اذیت فعالین کارگری تلاش می‌کنند تا فضای موجود را تنگ تر کنند و مانع اعتراض کارگران شوند.»

گزارش رسانه ها در ایران به نقل از مقام های دولتی حاکی از آن است که بیش از یک هزار واحد تولیدی در ایران دچار بحران و نیازمند حمایت هستند.

در عین حال، بر اساس گزارش ها، دستمزد کارگران بسیاری از واحدهای تولیدی با تاخیرهای چند ماهه پرداخت می‌شود. این در شرایطی است که نرخ تورم در ایران به طور روزافزونی افزایش یافته است.

آقای عظیم زاده اشاره کرد که «وضعیت معیشتی کارگران در سال جاری بسیار اسف بارتر از سال های پیش است و تورم افسار گسیخته، زندگی را برای کارگران سخت کرده است.»

او افزود: «اخراج کارگران و تعطیلی کارخانه ها افزایش یافته است و طبیعی است که در چنین شرایطی کارگران اعتراض کنند. ما فکر می‌کنیم چنین تعرض هایی نسبت به فعالین و رهبران کارگری از طرف نیروهای امنیتی-انتظامی، در حقیقت ایجاد مانع در برابر اعتراضات کارگری است. آنها با توسل به این شیوه ها می‌خواهند از یک طرف جلوی اعتراضاتی که ممکن است رخ دهد را بگیرند و از طرف دیگر از ایجاد تشکل های کارگری ممانعت کنند.»

فشارهایی که جعفر عظیم زاده به آنها اشاره می‌کند، از سوی سازمان های بین المللی کارگری و حقوق بشری مورد اعتراض قرار گرفته است و آنان از جمهوری اسلامی ایران خواسته اند تا با احترام گذاشتن به تعهدات بین المللی خود، مانع ایجاد تشکل های کارگری نشود.

506- سلامتی:

اصلاح قانون کار باید با توجه به نظر کارگران باشد :

تهران- خبرگزاری کار ایران تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان آمده است : دبیرکل سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی گفت: چنانچه قرار است اصلاحی در قانون کار صورت گیرد لازم است با توجه به نظر کارگران باشد.

محمد سلامتی در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری ایلنا، اظهار داشت: قانون کار حداقل هایی را برای کارگران در نظر گرفته است که کارفرما ملزم به رعایت آن است.

معاون روابط بین الملل وزارت کار دولت اصلاحات افزود: علت مورد توجه قرار گرفتن قانون کار به علت مورد عنایت قرار گرفتن کارگران از سوی این قانون بود.

وی افزود: در اوایل انقلاب تلاش بر این بود که حداقل به اندازه متوسط های بین المللی حقوق کارگران رعایت شود.

سلامتی تصریح کرد: در دوره طاغوت عده قابل توجهی از کارفرمایان از مفاد آن قانون سوء استفاده می کردند و به اخراج کارگران بدون پرداخت حق و حقوق آنها می پرداختند.

وي تاكيد كرد: چنانچه قانون كار فعلي به درستي انجام شود حقوق كارگران تا حد زيادي رعايت مي شود.
ديبركل سازمان مجاهدين انقلاب گفت: هر چند ممكن است كاستي هايي در اين قانون وجود داشته باشد كه يكي از اين ضعف ها بحث تشكّل هاي كارگري است كه آزادي كامل خارج شده است و به منظور اصلاح اين ضعف ها لازم است نظرات كارگران نيز منتقل شود.
پايان پيام

507- با اعتراضات كارگران لاستيك البرز حكم خلع مالكيت از كارفرما صادر و دو ماه از دستمزدهاي معوقه كارگران در طول هفته آينده پرداخت ميشود :

پس از بيش از چهار ماه از تجمعات اعتراضی و شكايات كارگران لاستيك البرز حكم خلع مالكيت از كارفرمای اين كارخانه و واگذاري آن به شركت سرمايه گذاري سازمان تامين اجتماعي (شستا) به وزراي امور اقتصادي و دارائي و رفاه ابلاغ و امروز مورخه 1387/8/29 نيز دستوري فوري براي بررسي و اعلام نتيجه به شركت سرمايه گذاري سازمان تامين اجتماعي ابلاغ شد.

لازم به يادآوري است به دليل فشارهاي زيادي كه كارفرمای كارخانه لاستيك البرز در طول حدود 5 سال گذشته به كارگران اين كارخانه وارد كرده بود خلع مالكيت از كارفرما يكي از خواستههاي كارگران لاستيك البرز در طول اعتراضات و تجمعات چهار ماه گذشته آنان بود.

از سوي ديگر بنا بر خبرهاي دريافتي توسط اتحاديّه آزاد كارگران ايران دو ماه از دستمزدهاي معوقه كارگران لاستيك البرز نيز به حسابي در بانك تجارت و اريز شده است و قرار است پس از تهيه ليست كارگران و ارائه آن به بانك در طول هفته آينده، اين پول جهت پرداخت به كارگران به حساب امور مالي كارخانه و اريز شود. همچنين در حال حاضر مشكل تمديد دفترچه هاي درمانی كارگران لاستيك البرز نيز حل شده است و كارگراني كه بصورت انفرادی برای تمديد دفترچه هاي درمانی خود به شعب سازمان تامين اجتماعي مراجعه ميكنند دفترچه هايشان تمديد ميشود. نماينده هاي كارگران لاستيك البرز در حال حاضر در حال تهيه ليست تمامی كارگران برای ارائه به سازمان تامين اجتماعي هستند و اين ليست هفته آينده به سازمان تامين اجتماعي رد خواهد شد.

اتحاديّه آزاد كارگران ايران پيشرويهاي تاكئوني كارگران لاستيك البرز را حاصل مبارزات متحدانه و اتكا آنان به مجمع عمومي و نماينده هاي منتخب شان ميداند و ضمن تبريك موفقيتهاي تاكئوني كارگران لاستيك البرز به يكايك اين دوستان، از آنان ميخواهد ضمن حفظ هوشياري تا رسيدن به تمامی خواست هايشان، با برگزاري مداوم مجمع عمومي و تبديل آن به حركتي دائمي در كارخانه، خود را بيش از بيش متشكّل نمايند.

زنده باد جنبش مجمع عمومي
پيروز باد مبارزات كارگران لاستيك البرز
اتحاديّه آزاد كارگران 1387/8/29

508- پيشنهادي به دوستان عزيز حق التدريسي :

آنطور كه از اخبار و شنیده ها پيدااست آقای علی احمدی قصد نداره معلمان حق التدریس آزمونی را امسال استخدام کند و سال ديگر هم كه معلوم نيست چه اتفاقاتی رخ دهد .

دوستان آقای احمدی عنوان ميكنند بودجه ندارد در صورتيكه بودجه استخدام پارسال داده شده است وقتي آموزش و ژرورش رديفي براي استخدام اعلام ميكنند بودجه آن را نيز دريافت كرده ولي ايشان اين بودجه را نميخواهد صرف استخدام معلمان كند.

و همينطور قصد استخدام حق التدريسان ديگر را هم ندارد و براي آنها نيز خوابهاي شيريني ديده است .

و هر بار فقط قولهاي دروغيني ميدهد كه اعتراضات معلمان را بخواباند.

ما معلمان بيش از 6 سال از بهترين سالهاي عمرمان را با هفته اي بالای 25 ساعت كار با حقوق اندك و ناچيز 6 ماه يكبار و بدون بيمه و مزاياصرف آموزش و پرورش كرديم .

استخدام كمترين حق ماست چرا نبايد از آن دفاع كنيم.

فقط با اتحاد و همبستگی دوباره در مقابل مجلس میتوانیم از حق خود دفاع کنیم اگر واقعاً فکر میکنید

دارد حقی از حقتان ضایع میشود که بسیار شده باید در این اجتماع حضور داشته باشید.

یکی از دوستان عنوان کردند :

پیشنهاد می‌کنم چنانچه تاچندروز آینده خبری از وضعیت استخدام نشدباتوجه به اینکه روزشنبه 87/9/10 روزمجلس نامیده شده وخواه ناخواه کلیه مسئولین وخبرنگاران درآن روزدرمجلس جمع می‌باشند یک فراخوان دیگربرای همکاران اعلام کنیدفکر می‌کنم فرصت خوبی باشد لطفاً نظر خودرا اعلام فرمایید.
من هم موافقم.

خبر جدید را هم بخوانید

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس از نامه آموزش و پرورش به رئیس‌جمهور برای ارائه امتیاز به مدعیان جذب در آموزش و پرورش به جای استخدام خبر داد.

علی عباسپور تهرانی فرد افزود: نامه‌ای وزارت آموزش و پرورش به رئیس‌جمهور ارائه کرده که رونوشت آن نامه به ما ارائه شده است.

وی ادامه داد: در این نامه آموزش و پرورش آمار دقیقی از معلمان و کارمندان آموزش و پرورش و کسانی که به نوعی با این وزارتخانه همکاری دارند، ارائه کرده است.

عباسپور با بیان این‌که وزارت آموزش و پرورش دارای ۵۰۰ هزار نفر است که مدعی استخدام در آموزش و پرورش هستند، گفت: در نامه آموزش و پرورش به رئیس‌جمهور خواسته شده است که امتیازاتی به جای استخدام به این افراد داده شود.

وی افزود: رونوشت این نامه به ما ارائه شده و هم‌اکنون در دست بررسی است.

معلمان حق التدریس

509- کارخانه نساجی کردستان از شروع تا انحلال :

کارخانه نساجی سنندج که در حال حاضر اعلام ورشکستگی کرده است و کارگران آن بیکار هستند، دو کارخانه در یک کارخانه بود، هم بافت هم نساجی.

این کارخانه که جهت اشتغال زایی در شهر سنندج راه اندازی شد قرار بود برای 1500 نفر اشتغال زایی کند اما بالاترین آمار کارگران مشغول به کار مربوط به سال 81 است که 830 کارگر در این کارخانه مشغول به کار بودند.

اولین نشانه‌های تعطیلی کارخانه در سال 81 خودنمایی کرد، مدیر عامل کارخانه به مدت 15 روز کل کارخانه را تعطیل کردند، علت تعطیلی را هم زیاندهی سالن ریسندگی عنوان کردند اما بعد از 15 روز کار در سالن ریسندگی آغاز شد اما کارخانه بافندگی را به طور کامل تعطیل کردند.

در سال 82 مدیر عامل اعلام کرد، می‌خواهیم تغییر کاربری دهیم و دستگاه‌هایی که عرض 150 سانتیمتر دارند باید از دور خارج شوند، بعد هم اعلام شد دستگاه‌هایی که داریم، پارچه را با عرض 3 متر تولید می‌کند، برای این تولید مجوز نداریم و با این بهانه این کارخانه با 250 کارگر تعطیل شد.

بعد از تعطیلی واحد بافت و اخراج 250 کارگر که به آنها تعدیل کارگران می‌گویند، 75 نفر از این کارگران طی شکایتی از مدیر عامل توانستند حکم دریافت دیه از کارخانه را از دادسرا بگیرند. به این معنی که این

کارگران به دلیل کار با ماشین ها بافندگی دچار بیماری شده بودند و باید کارخانه ضرر و زیان سلامتی به آنها می داد. دادگاه برای این 75 کارگر بعد از سالها دوندگی حکم داد که از کارخانه مبلغ 260 میلیون تومان به عنوان دیه دریافت کنند.

بعد از دو سال حکم توقیف اموال گرفتند. یکی از کارگران به خبرنگار ما گفت: کارخانه چیزی برای اینکه ما توقیف کنیم و بفروشیم نداشت، اما هفته گذشته ما رفتیم کارخانه و به جای پول به ما نخ دادند، دستمان که بجایی بند نیست باز هم این غنیمت است و نخ ها را گرفتیم شاید بتوانیم بفروشیم و اندکی پول دستمان بیاید!

اما بهانه بعدی تعطیلی کارخانه این است که می گویند کارگران نساجی دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب بر می گردد به سال 81 یعنی 6 ماه بعد از تعدیل اولیه کارخانه که یک واحد تولیدی تعطیل شد.

اعتصاب بعدی کارگران در سال 83 آغاز شد، در این اعتصاب که 17 روز به طول انجامید 5 نفر از کارگران اخراج شدند، اما کارگران به خواسته های خود رسیدند. یکی از کارگران در این رابطه گفت: وقتی دیدیم با اتحاد و اعتصاب می توانیم به حقوق خود برسیم تصمیم گرفتیم با حفظ اتحادمان در مقابل مدیریت بایستیم، اما مدیریت شروع به سرکوب کرد. اما در مقابل این سرکوبها ایستادیم و یک اعتصاب 57 روزه کردیم. بعد از این اعتصاب دولت آمد کلنگ کارخانه رنگ رزی را هم زد، دستگاههای جدید هم آوردند، اما از طرفی هم شروع به تصفیه کارگران کردند، از همان موقع قراردادها تمدید نمی شد و به هر بهانه ای کارگران را اخراج کردند، در مقابل هر اعتراضی هم نیروهای امنیتی وارد شده و سرکوب را بیشتر می کردند. پول احداث کارخانه رنگ رزی را هم بالا کشیدند.

یکی از کارگران در این رابطه گفت: اینجا کردستان است، به ما در فقر مطلق صنعتی به سر می بریم، دولت نمی خواهد در این منطقه صنعت شکل بگیرد، می خواهد مردم کرد همیشه گرسنه بمانند که یک وقت صدایشان در نیاید، اینجا نگاه نم کنند ببینند نفر کارگر است، کارمند است، معلم است، کرد بودن جرم است و به کوچکترین بهانه این دستگیر و زندانی و بعد هم اعدام می شود.

بنا به گزارشات رسیده مدیر عامل کارخانه قصد داشت از آذر سال گذشته کارخانه را به طور کامل تعطیل کنند و از اردیبهشت اعلام ورشکستگی کرد. دولت با اینکار تمام سابقه های کاری را از بین برد و تعدادی از کارگران که در شرف بازنشستگی بودند در بلا تکلیفی ماندند.

یکی از کارگران گفت: در حال حاضر دولت 3 میلیارد و 100 میلیون تومان هزینه کرده تا حساب کارگران را تصفیه کند، در حالیکه با یک میلیارد تومان کارخانه راه اندازی می شود، دولت می گوید به خاطر بازار چین و تورم اقتصادی صنعت نساجی در ایران فلج شده است، البته این بهانه است، علت اصلی این است که در کردستان به خاطر موضوعات سیاسی تمام کارخانه ها را دارند تعطیل می کنند. احمدی نژاد آمد و گفت: برای نساجی کردستان 12 میلیارد تومان در نظر گرفته ایم اما یک شاهی هم به ما ندادند و آخر سر هم بیکار شدیم.

در حال حاضر کارخانه نساجی کردستان به تمام ادارات بدهی دارد. بدهی به اداره دارایی، بانک تجارت، بانک ملت، شرکت آب، شرکت برق و حتی اداره گاز. اما تسهیلات برای تصفیه بدهی ها و استارت دوباره کارخانه داده نشد.

یکی از کارگران گفت: گلکار، فروزنده کیانی و ... (از مدیران کارخانه) نخواستند این کارخانه استارت بخورد. در این کارخانه 15 میلیارد تومان سرمایه در حال خاک خوردن است.

بنا به آخرین گزارشات از سال 84 قرار داد کارگران دیگر تمدید نشد، دلیل اخراج تعدید کاربری عنوان شد. تمام طرحهای مطرح شده روی کاغذ باقی ماند، اکثر دستگاههایی که مدیریت ادعا می کرد جواز برای بهره برداری از آن را ندارد، در حال حاضر در کارخانه ریسندگی اصفهان در حال کار هستند.

لازم به ذکر است، 200 کارگر این کارخانه با داشتن خانواده در حال حاضر بیکار و بدون حقوق و در آمد در شرایط بسیار سختی به سر می برند.

این است عدالت و مهرورزی در دولت نهم!!

510- پیام همبستگی کنفدراسیون عمومی کارگران فرانسه با کارگران سندیکای هفت تپه :

ث. ژ. ت، کنفدراسیون عمومی کارگران فرانسه، در پیامی به کارگران سندیکای هفت تپه، از تشکیل این سندیکا و مبارزات کارگران ایرانی پشتیبانی کرده است:

ث ژ ت با دقت زیادی وضعیت کارگران ایران را دنبال می کند. فشار و سرکوبی که متوجه کارگرانی که در جهت تشکیل سندیکاها، آزاد، مستقل و صنفی تلاش می کنند، توجه و نگرانی ما را به خود معطوف کرده است. ما پیگیرانه تقاضای آزادی تمامی فعالین کارگری زندانی را داریم. ما بخوبی به مسائل و مشکلات شما آگاهیم و به شهامت و پیگیری شما جهت تشکیل سندیکایتان درود می فرستیم. فعالیت های پیگیر و افتخارآمیز شما پایه های یک سندیکالیسم واقعی را نه تنها برای کارگران ایران بلکه برای تمامی کسانی که در جهان برای آزادی، عدالت، تساوی و زندگی بهتر مبارزه می کنند، بنا می کند. مبارزات شما شایسته ستایش و همبستگی تمام و کمال ماست. ما تلاش خواهیم کرد با تحکیم همبستگی، این شجاعت شما را ارج بگذاریم. ث ژ ت در طول مبارزات شما، در جهت یک سندیکالیسم متحد و دموکراتیک در کنار شما خواهد بود.

با احترامات رفیقانه
ژان فرانسوا کورب

511- گرامیداشت اهدای رز نقره ای به سندیکای کارگران شرکت واحد :

خبرگزاری کار ایران - جمعی از فعالان کارگری روز گذشته اهدای جایزه رز نقره ای سولیدر به سندیکای کارگران شرکت واحد را گرامی داشتند.
به گزارش "ایلنا"، در این مراسم چند ساعته که در یکی از محلات جنوب تهران برگزار شد، علاوه بر اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد، فعالان کارگری و مدنی، نمایندگان از اتحادیه آزاد کارگران ایرانی، سندیکای کارگران نقاش، جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان و کانون مدافعان کارگر نیز حضور داشتند.
چهارشنبه گذشته جایزه رز نقره ای سال 2008 سولیدر در پارلمان اروپا به یوسف مولایی، وکیل قانونی و نماینده سندیکای کارگران شرکت واحد اهدا شد.
نهاد بین المللی و غیردولتی سولیدر که 60 سال از زمان تاسیس آن می گذرد در سال 48 میلادی و با هدف کمک بین المللی به کارگران جهان، هر سال جایزه رز نقره ای خود را به اشخاص حقیقی و حقوقی که در راه عدالت اجتماعی فعالیت می کنند، اهدا می کند.
سال 2005 جایزه این نهاد به خوان سوموایا، رییس سازمان جهانی کار ILO تعلق گرفت.

512- گزارش خبری تحلیلی آبان ماه جنبش کارگری :

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران
اخبار جنبش کارگری در ماه آبان به کلی تحت تاثیر خبر برگزاری انتخابات سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه قرار گرفت. مبارزات متحدانه ی کارگران هفت تپه که طی یک سال و نیم گذشته به تشکیل سندیکای مستقل کارگران منتهی شد. تاسیس این تشکل مستقل نوید گامی رو به جلو در جنبش کارگری ایران را می دهد. در زیر به بررسی مهمترین اخبار کارگری طی ماه آبان می پردازیم.
تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
به جرئت می توان تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را مهمترین اتفاق چندساله ی اخیر در جنبش کارگری ایران دانست. با خیزش دوباره ی جنبش کارگری از اوایل دهه ی 80 و تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد _به عنوان اولین تشکل مستقل کارگری پس از سرکوب وسیع جامعه در دهه ی 60_ شاهد تلاش های بسیاری از سوی کارگران برای دست یازیدن به حقوقشان بوده ایم. اما پس از تجربه ی سندیکا هیچ نتیجه ی مثبت دیگری در زمینه ی ایجاد یک تشکل مستقل به دست نیامد تا اولین روز آبان امسال که با برگزاری انتخابات سندیکای هفت تپه، رسماً این تشکل کارگری پا به عرصه ی وجود گذاشت.
کارگران نیشکر هفت تپه از یک سال و نیم گذشته در پی ایجاد بحران در کارخانه و عدم دریافت دستمزدها دست به یک سری اعتراضات گسترده زدند و طی آن چندین اعتصاب، تحصن در مقابلهای مختلف و در نهایت راهپیمایی در شهر شوش را سازمان دهی کردند. در میانه ی این اعتراضات بود که بحث ایجاد یک

تشکل مستقل کارگری شکل گرفت و کارگران نیشکر هفت تپه تلاش های خود را به منظور ایجاد این تشکل آغاز کردند و در نهایت در اولین روز از ماه آبان 1000 کارگر کارخانه ی نیشکر هفت تپه با شرکت در انتخابات، اعضای هیئت مدیره ی سندیکا را انتخاب کردند. با وجود تشکیل سندیکا و انجام انتخابات داخلی هیئت مدیره، ریاست کارخانه هم چنان سندیکا را به رسمیت نمی شناسد و از مذاکره با آن سر باز می زند. تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه موجی از خوشحالی را در بین فعالین جنبش کارگری به وجود آورد و پس از برگزاری انتخابات گروه های مختلف کارگری برای کارگران هفت تپه پیام تبریک فرستادند که از آن جمله می توان به این گروه ها اشاره کرد: سندیکای کارگران شرکت واحد، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، هیئت موسسان بازگشایی سندیکاهای کارگری، جمعی از کارگران ایران خودرو، اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران. هم چنین اتحادیه کارگران پست کانادا و ث. ژ. ت نیز پیام های تبریکی را ارسال نمودند.

ادامه ی مبارزات کارگران لاستیک البرز

ظاهرا بلاتکلیفی کارگران لاستیک البرز ادامه دارد. در حالی که کارگران این کارخانه بیش از 7 ماه است حقوقی دریافت نکرده اند، دولت پس از خلع ید مالک کارخانه، هم چنان از تعیین هیئت مدیره ی جدید برای کارخانه سر باز می زند و هیچ تلاشی برای شروع به کار دوباره ی کارخانه و پرداخت حقوق کارگران صورت نمی گیرد.

کارگران لاستیک البرز در ادامه ی مبارزات خود اوایل آبان ماه و در پی اطلاع از عملکرد مدیران مالی و منابع انسانی با برگزاری مجمع عمومی تصمیم به اخراج این دو نفر از کارخانه گرفتند. مدیران مالی و منابع انسانی با وجود رای اداره ی کار اسلامشهر از رد لیست بیمه ی تامین اجتماعی کارگران خودداری کرده بودند و کارگران نیز در اعتراض به این مسئله و پس از تصمیم گیری در مجمع عمومی در برابر ساختمان اداری کارخانه تجمع کردند و مدیر مالی را از کارخانه اخراج کردند. اما به دلیل خودداری مدیر منابع انسانی از ترک کارخانه نیروی انتظامی با حضور در کارخانه و مذاکره با کارگران وی را از کارخانه بیرون کرد. شرفی سهامدار عمده ی کارخانه نیز بی کار ننشسته است و از کارگرانی که ماه گذشته ساختمان اداری را تصرف کرده بودند شکایت کرده است که در نتیجه ی آن 12 تن از فعالان کارگری لاستیک البرز به کلانتری 118 ستارخان احضار شده اند.

19 آبان ماه 40 تن از کارگران در ادامه ی پیگیری های خود به منظور روشن شدن وضع کارخانه به نهاد ریاست جمهوری مراجعه کردند ولی با دلایل واهی از رسیدگی به مطالبات ایشان خودداری شد. به دلیل این بی توجهی روز بعد بیش از 700 تن از کارگران در برابر نهاد ریاست جمهوری تجمع کردند و ضمن سردادن شعار خواستار عملی شدن وعده های مسئولین شدند. اما پس از گذشت یک هفته از این تجمع هیچ اقدامی از سوی نهاد ریاست جمهوری صورت نگرفت و کارگران تصمیم گرفتند از 27 آبان در محل کارخانه تحصن کنند. پس از اعلام این تصمیم نهاد ریاست جمهوری دوباره قول داد تا طی 10 روز آینده هیئت مدیره ی جدید را معرفی کند و مبلغ یک میلیارد تومان را به منظور پرداخت حقوق کارگران اختصاص دهد. در این ماه جمعی از کارگران ایران خودرو، کارگران پریس سنندج، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و کمیته پیگیری با صدور اطلاعیه هایی حمایت مجدد خود از مبارزات کارگران لاستیک البرز را اعلام کردند.

ادامه ی فشارها بر فعالین کارگری

در ادامه ی افزایش فشارها بر فعالین کارگری، دادگاه افشین شمس از اعضای "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" در آخرین روز مهرماه با حضور محمد شریف، وکیل وی، برگزار شد و سرانجام در روز 11 آبان حکم 1 سال حبس تعزیری توسط دادگاه به افشین شمس ابلاغ شد. افشین شمس در روز 13 تیرماه در شهرستان محل کار خود، علی گودرز، به دلیل فعالیت های کارگری دستگیر و روانه ی زندان دستگرد اصفهان شده بود.

محمد جراحی از اعضای "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری" نیز در روز 9 آبان طی تماسی تلفنی به دادگاه انقلاب احضار شد. محمد جراحی از فعالین کارگری شهرستان تبریز می باشد و پیش از این نیز در روز 30 خرداد امسال بازداشت شده و حکم 4 ماه حبس برای وی صادر گشته بود که در نتیجه ی اعتراض خانواده های کارگری تبریز این حکم لغو شد.

طه آزادی از اعضای "اتحادیه آزاد کارگران ایران" که در روز کارگر سال جاری به دلیل شرکت در مراسم روز کارگر در عسلویه دستگیر شده بود و به مدت 47 روز در اداره اطلاعات و زندان بوشهر در بازداشت به سر می برد در ماه آبان به دادگاه احضار شد و تا روز 2 آذر باید خود را به دادگاه انقلاب شهرستان کنگان معرفی کند. طیب مولایی سخنگوی این اتحادیه نیز در روز 18 آبان بازداشت شد و روز بعد آزاد گردید. ماموران امنیتی که به خانه ی وی هجوم برده بودند برخی از لوازم منزل را ضبط می کنند. هنگامی که طیب مولایی به کلانتری 12 سنندج مراجعه می کند بازداشت می شود اما روز بعد آزاد می گردد. منصور اسالو رئیس در بند هیئت مدیره ی "سندیکای کارگران شرکت واحد" که از ناحیه ی چشم احتیاج به

مداوا دارد در راه بیمارستان مورد ضرب و شتم قرار گرفت. بنا بر هماهنگی های قبلی قرار بود که در روز 12 آبان منصور اسالو برای ادامه ی مداوای چشم خود به بیمارستان لبافی نژاد منتقل شود اما در میانه ی راه مأمورین زندان به اسالو می گویند که باید به بیمارستان فارابی بروند که با مقاومت اسالو مواجه می شوند و سرانجام با ضرب و شتم وی او را مجدداً به زندان رجائی شهر منتقل می کنند.

گوهری از دیگر اعضای هیئت مدیره ی سندیکا نیز روزهای 6 و 7 آبان به خاطر دو جرم مختلف به دو شعبه ی دادگاه مراجعه کرد. دادگاه اول قرار بود به خاطر بازداشت ایشان در پارک چیتگر طی یک گلگشت خانوادگی برگزار شود که به دلیل حضور نداشتن معاون دادستان برگزار نشد. دادگاه دوم نیز به دلیل بازداشت سال 84 با حضور صالح نیکفرد وکیل ایشان برگزار شد که حکم آن هنوز اعلام نشده است.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران
<http://www.komiteyepgyri.com>

513- تجمع کارگران پرریس در مقابل اداره کار سنندج :

روز پنج شنبه مورخه 87/8/30 کارگران پرریس در اعتراض به صدور حکم توقیف رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج از سوی شعبه 19 دیوان عدالت اداری دست به تجمع زدند.

لازم به یادآوری است در پی اعتصاب کارگران پرریس در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان هیئت تشخیص اداره کار سنندج عملاً حکم به اخراج این کارگران داده بود اما با اعتراضات این کارگران و شکایت به هیئت حل اختلاف اداره کار، این هیئت به اتفاق آرا رای به بازگشت به کار کارگران پرریس با حذف قید موقت از قراردادهای آنان داد و کارفرما را ملزم نمود تا تمامی دستمزدهای دوران اعتصاب و بلا تکلیفی این کارگران را که کارفرما به آنان تحمیل کرده بود پرداخت نماید.

در پی صدور این حکم کارفرما از تن دادن به آن سرباز زد. به همین دلیل کارگران پرریس به اجرای احکام دادگستری سنندج مراجعه کرده و حکم را به اجرا گذاشتند که پس از گذشت پانزده روز از این اقدام، اجرای احکام دادگستری سنندج در مورخه 87/8/29 با اعزام مأموری درصدد اجرای حکم بر آمد که کارفرما با ارائه حکم شعبه 19 دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اجرای حکم، مانع اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج شد.

کارگران پرریس امروز در اعتراض به حکم دیوان عدالت اداری با در دست داشتن پلاکاردهایی در مقابل اداره کار سنندج دست به تجمع زده و خواهان اجرای حکم هیئت حل اختلاف اداره کار شدند. این کارگران اعلام کرده اند در صورت عدم اجرای حکم در مقابل دیوان عدالت اداری در تهران دست به تجمع و اعتراض خواهند زد.

در این راستا قرار است به عنوان اقدام اولیه نماینده های این کارگران روز شنبه مورخه 87/9/2 به شعبه 19 دیوان عدالت اداری مراجعه نمایند و نسبت به صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج اعتراض نمایند و چنانچه به اعتراض آنان ترتیب اثری داده نشود تمامی کارگران پرریس در مقابل دیوان عدالت اداری دست به تجمع اعتراضی خواهند زد.

514- ادامه خبر : تجمع کارگران پرریس در مقابل اداره کار سنندج در اعتراض به صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف توسط دیوان عدالت اداری :

امروز پنج شنبه مورخه 87/8/30 کارگران پرریس در اعتراض به صدور حکم توقیف رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج از سوی شعبه 19 دیوان عدالت اداری دست به تجمع زدند.

لازم به یادآوری است در پی اعتصاب کارگران پرریس در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان هیئت تشخیص اداره کار سنندج عملاً حکم به اخراج این کارگران داده بود اما با اعتراضات این کارگران و شکایت به هیئت حل اختلاف اداره کار، این هیئت به اتفاق آرا رای به بازگشت به کار کارگران پرریس با حذف قید موقت از قراردادهای آنان داد و کارفرما را ملزم نمود تا تمامی دستمزدهای دوران اعتصاب و بلا تکلیفی این کارگران را که کارفرما به آنان تحمیل کرده بود پرداخت نماید.

در پی صدور این حکم کارفرما از تن دادن به آن سرباز زد. به همین دلیل کارگران پرریس به اجرای احکام دادگستری سنندج مراجعه کرده و حکم را به اجرا گذاشتند که پس از گذشت پانزده روز از این اقدام، اجرای احکام دادگستری سنندج در مورخه 87/8/29 با اعزام ماموری درصدد اجرای حکم بر آمد که کارفرما با ارائه حکم شعبه 19 دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اجرای حکم، مانع اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج شد.

کارگران پرریس امروز در اعتراض به حکم دیوان عدالت اداری با در دست داشتن پلاکاردهایی در مقابل اداره کار سنندج دست به تجمع زده و خواهان اجرای حکم هیئت حل اختلاف اداره کار شدند. این کارگران اعلام کرده اند در صورت عدم اجرای حکم در مقابل دیوان عدالت اداری در تهران دست به تجمع و اعتراض خواهند زد.

در این راستا قرار است به عنوان اقدام اولیه نماینده های این کارگران روز شنبه مورخه 87/9/2 به شعبه 19 دیوان عدالت اداری مراجعه نمایند و نسبت به صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج اعتراض نمایند و چنانچه به اعتراض آنان ترتیب اثری داده نشود تمامی کارگران پرریس در مقابل دیوان عدالت اداری دست به تجمع اعتراضی خواهند زد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار از سوی دیوان عدالت اداری مصرانه خواهان اجرای فوری این حکم می باشد و با تمام توان از اعتراضات کارگران پرریس در این راستا حمایت خواهد کرد.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/30

www.ettehadeh.com

ایمیل: k.ekhraji@gmail.com

فاکس: 02144514795

515 - اعتراض نامه یک کارگر « ایران ژلاتین » در قزوین :

«... 4 ماه است که ما کارگران این کارخانه حقوق نگرفته ایم. عیدی سال گذشته را نیز دریافت نکرده ایم. تکلیف ما را تعیین نمی کنند. تا حرف می زنیم تهدید به اخراج می کنند. بیشتر ما مجبوریم در بیرون کارخانه هر کجا کاری باشد نیروی کارمان را بفروشیم تا شاید لقمه نانی به شکم گرسنه فرزندانمان برسانیم. دولت هیچ کاری برای ما نکرده و نمی کند. هر 2 ماه یک بار 50 هزار تومان به ما می دهند. آخر ما با این مبلغ محقر ناچیز کدام درد زندگی را می توانیم درمان کنیم؟ آن را به نانوائی بدهیم؟ به صاحب خانه پرداخت کنیم؟ خرج لباس بچه هایمان کنیم؟ پول آب و برق بدهیم؟ با ماهی 25 هزار تومان چه خاکی به سر خویش بریزیم؟ اصلاً معلوم نیست کارگر چه باید بکند؟ همه چیز به ضرر کارگر است. قانون علیه کارگر است. هر اقدام دولت بر ضد کارگران است. دولت فقط بلد است پشت سر هم به کارفرمایان وام بدهد. دولت و قانون صرفاً در خدمت کارفرما و صاحب سرمایه است. اداره کار مال سرمایه داران است. ما جملگی در این جا کارگران متخصص هستیم و به صورت مدام با مواد شیمیایی کار می کنیم اما در لیست اداره بیمه ما را کارگر ساده به حساب آورده اند. سرمایه دار این را خواست و اداره بیمه هم فوری خواست صاحب سرمایه را اجابت کرد. ما باید حق سختی کار و خسارات کارهای خطرناک را بگیریم. اما هیچ گاه دیناری از این بابت دریافت نکرده ایم. اداره بیمه مثل روز می داند که ما با مواد شیمیایی کار می کنیم اما مجری دستورات سرمایه دار است و به حرف ما گوش نمی کند. وحشیانه ترین کارها را از کرده ما کارگران می کشند. ما در این مملکت بدتر از بردگان زندگی می کنیم. دسترنج ما یکسره سرمایه و کاخ های سر به فلک کشیده سرمایه داران می شود. سهم ما در این میان فقط خجالت کشیدن از زن و فرزند است.»

منبع : « آژانس خبر » (نقل به مضمون و با اختصار)

29 آبان 87

516 - بیکاری گسترده کارگران کوره های آجرپزی :

کوره های آجری یکی پس از دیگری خاموش و تعطیل می شوند و خیل وسیع کارگران آن ها که در شرایط اشتغال هم سخت مفلوک و گرسنه و سیاه روز بودند اینک گروه گروه به باتلاق گرسنگی مرگبار پرتاب می شوند. سرمایه داران در قبال هر مقدار کاهش فروش محصولات و هر ریال سود نازل تر یک فوج کارگر را راهی قربانگاه می سازند و پروانه زندگی آنان و افراد خانواده آن ها را باطل می کنند. این حکم قطعی سرمایه در باره بردگان مزدی است. پیش از این در منطقه ورامین بیش از 48 کوره بزرگ در حال تولید آجر بود. از این رقم 7 تای آن ها تعطیل شده است. صاحبان این 7 کوره ترجیح داده اند که به جای تولید آجر سرمایه هایشان را به بخش ساختمان منتقل کنند زیرا سودهای کلان تری به چنگ می آورند. جای آن کوره ها را اکنون برج های عظیمی پر کرده است که مستغلات صاحبان سرمایه است. از این 7 واحد که بگذریم 30 کوره دیگر نیز در ورطه زوال قرار گرفته و در آستانه تعطیل شدن هستند. سرمایه داران صاحب این ها هم فکر می کنند که باید هرچه زودتر راه همتایان طبقاتی خویش را دنبال کنند مبادا از دریافت سودهای طلایی ساختمان سازی و فروش مستغلات محروم مانند سرمایه داران یکی یکی یا چند تا چندتا چنین می کنند و سرمایه های کوچک تر را با سرمایه های بزرگ تر و غول پیکرتر جایگزین می سازند، کارگران نیز فوج فوج بیکار می شوند و طعمه دیو مهیب گرسنگی و فقر و بدبختی می گردند. هر چه سرمایه رشد می کند کارگر ضعیف تر می شود. این قانون عام سرمایه است و در جهنم سرمایه داری ایران رشد وحشتناک و دیوانه وار سرمایه ها کارگران را نه فقط ضعیف بلکه نابود می کند.

29 آبان 87

کمیته هماهنگی ...

517 - مزروعی تنها را نجات کشور و اقتصاد را اجرای اصل 44 و خصوصی سازی دانست:

به گزارش خبرنگار ایسنا و به نقل از سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 30 آبان 87 آمده است: رجبعلی مزروعی، عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت ایران اسلامی در نشست با عنوان «نقد عملکرد و برنامه های اقتصادی دولت نهم» که از سوی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان در این دانشگاه برگزار شد، گفت: در گذشته اختلافاتی میان اصلاح طلبان و اصولگرایان وجود داشت و اصلاح طلبان به دنبال توسعه سیاسی و فرهنگی کشور بودند و نسبت به حل مشکلات اقتصادی کمتر توجه می کردند و اصولگرایان معتقد بودند که بایستی توسعه اقتصادی مقدم بر توسعه سیاسی و فرهنگی باشد و دولت و مجلس اصلاحات را مورد چالش و انتقاد قرار می دادند.

وی در مورد انتخابات ریاست جمهوری دوره قبل و کاندیداهای اصولگرایان با بیان این که این افراد در بحث های اقتصادی متمرکز شده و از حل مسائل و مشکلات معیشتی مردم صحبت می کردند، گفت: مهم تر از همه کاندیداهای آن زمان احمدی نژاد بود که شعار بردن نفت بر سر سفره های مردم و بحث عدالت محوری را به خصوص در میان طبقات محروم و متوسط جامعه مطرح نمود و با شعار "ما می توانیم" و "شدنی است" توانست در آن انتخابات رای بیاورد و این در شرایطی بود که قوه مقننه نیز با حاکمیت، یکپارچه شده بود؛ این در حالی است که در دوران خاتمی فقط چهار سال مجلس و قوه مجریه همسو بودند.

وی با بیان اینکه همچنان مساله اصلی کشور از دیدگاه اصلاح طلبان توسعه سیاسی و فرهنگی است، اظهار داشت: دلیل این امر اصلاح ساختارهای اجتماعی و فرهنگی است که در صورت اصلاح این ساختار مسائل اقتصادی خود به خود حل خواهد شد.

وی معتقد است که مهم ترین جایی که می توان عملکرد دولت و اصولگرایان را مورد نقد و بررسی قرار داد مسائل اقتصادی است، زیرا موضوع اقتصاد قابل اندازه گیری و مقایسه است.

مزروعی با اشاره به دو مرکز اقتصادی بانک مرکزی و آمار ایران که هر دو دولتی هستند و با انتقاد از نبود نهادهای آمارگیری مستقل در ایران گفت: هر سه ماه یک بار بانک مرکزی نماگرهای اقتصادی را منتشر می کند و در حال حاضر آمار عملکرد اقتصادی سه ماهه دولت را منتشر کرده است.

وی افزود: به منظور بررسی عملکرد اقتصادی یک دولت، از سه شاخص استفاده می شود منظر جهانی، منطقه ای و برنامه چهارم توسعه.

وی با بیان اینکه بر اساس گزارش صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی رتبه ایران از ۱۱۵ به ۱۴۲ افزایش پیدا کرده است، فضای کسب کار در کشورمان را بر اساس این رقم بدتر از قبل دانست.

مزروعی با اشاره به تصویب و ابلاغ سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور و با بیان این که هر ساله دولت باید بر اساس ماده ۱۵۸ قانون برنامه چهارم توسعه، گزارشی از وضعیت اقتصادی و جایگاه ایران نسبت به سند چشم‌انداز ارائه دهد، گفت که طی دو سال گذشته گزارشی از طرف دولت ارائه نشده و به یکی از الزامات قانونی عمل نشده است.

وی تصریح کرد: مجمع تشخیص مصلحت نظام گزارشات مبنی بر وضعیت اقتصادی، اجتماعی جمهوری اسلامی ایران در مقایسه با کشورهای آسیای جنوب شرقی ارائه کرد که مشخص شد جایگاه کشورمان در طول این سه سال نه تنها ارتقا پیدا نکرده بلکه در بسیاری از شاخص‌ها از لحاظ جایگاه اقتصادی و اجتماعی تنزل پیدا کرده است.

وی ادامه داد: طبق سند برنامه چهارم توسعه باید نرخ رشد تولید ناخالص داخلی متوسط سالانه به ۸ درصد و نرخ رشد سرمایه‌گذاری به ۱۱ درصد و نرخ بیکاری به ۹/۶ و نرخ تورم ۸/۵ درصد کاهش پیدا کند، اما در طول این سه سال گذشته نسبت به اهداف برنامه چهارم توسعه ناموفق بوده‌ایم.

وی افزود: در زمان سه سال آخر دولت خاتمی درآمد ارزی حاصل از نفت و گاز به طور متوسط سالانه ۸۶/۵ میلیارد دلار بوده در صورتی که در سه سال گذشته این رقم به ۱۹۸ میلیارد دلار رسیده است؛ در حالی که در ۳۰ سال پس از انقلاب کل درآمد ارزی حاصل از نفت و گاز ۶۴۵ میلیارد دلار بوده است که تقریباً یک سوم این میزان در این سه سال گذشته بوده است.

مزروعی گفت: درآمد صادرات غیرنفتی در زمان سه سال آخر خاتمی ۱۹/۵ میلیارد دلار بوده و در این سه سال به طور متوسط سالانه ۳۹/۳۷ میلیارد دلار بوده است.

این کارشناس مسائل اقتصادی اظهار عقیده کرد: در زمان دولت خاتمی کالاهای وارداتی بیشتر سرمایه‌ای و واسطه‌ای بوده اما در زمان فعلی به سمت کالاهای مصرفی رفته‌ایم که این امر برای کشور آثار منفی بر جای می‌گذارد و باعث رکود می‌شود.

وی با بیان این که در زمان فعلی برای اولین بار واردکننده محصولات کشاورزی بوده‌ایم، اما تا سال ۸۴ تنها میوه‌ای که وارد کشور می‌شد موز بود، گفت: در حالی که در عید ۸۴ به علت واردات میوه از جمله پرتقال و ... تراز کشاورزی ما به شدت منفی شد و در حال حاضر رقم واردات محصولات کشاورزی به کشور به ۱۲ میلیارد دلار رسیده است.

به گفته وی تراز کشاورزی در سال ۸۳ منهای ۲۰ میلیون دلار بوده؛ در صورتی که در حال حاضر به منهای ۹ میلیارد دلار افزایش پیدا کرده است.

مزروعی با بیان اینکه بودجه عمومی دولت سه سال آخر دولت خاتمی ۱۰۵ میلیارد تومان بوده و طی سه سال اخیر به ۱۷۹ میلیارد تومان رسیده است، گفت: بودجه کل کشور در سه سال آخر دولت اصلاحات ۲۷۳ میلیارد تومان بوده و در سه سال گذشته به ۵۸۰ میلیارد تومان رسیده است در مجموع در دولت فعلی در این سه سال بیش از دو برابر منابع به اقتصاد کشور تزریق شده است.

وی در ادامه در پاسخ به سوال دانشجویان در خصوص اقتصاد اسلامی اظهار داشت: اقتصاد یک علم است و شرق و غرب و شمال و جنوب ندارد اما حکومت اسلامی یک اهدافی دارد که اخلاق و معنویت این حکومت را متمایز از دیگر حکومت‌ها می‌کند.

مزروعی مهم‌ترین شاخصه‌های اخلاق و معنویت در یک جامعه دینی را رعایت انصاف، مروت و عدالت دانست و گفت: هدف حکومت‌های دینی برقراری عدل و قسط در همه ابعاد جامعه و میان همه افراد بوده است.

وی در پاسخ به سوال یکی دیگر از دانشجویان مبنی بر اینکه دولت‌های پس از انقلاب نظام سرمایه‌داری را در کشور رواج دادند، اظهار داشت: مسئولان در زمان‌های مربوطه اجازه نمی‌دادند که کشور در مسیر غلط قرار گیرد و اینکه این دولت‌ها را مروج نظام سرمایه‌داری بدانیم اشتباه است.

مزروعی در خصوص آنچه اقتصاد صدقه‌ای عنوان شد، گفت: یک سوم بودجه دولت‌های پس از انقلاب مستقیم یا غیرمستقیم صرف کمک‌های اجتماعی می‌شد، اما در هیچ کجای دنیا کشوری پیدا نمی‌کنیم که بخواد به طور مستقیم یا غیرمستقیم به فقرا و مستمندان پول دهد.

وی افزود: تنها راه نجات کشور و اقتصاد، اجرای اصل ۴۴ و خصوصی‌سازی است.

وی خاطر نشان کرد: یکی از ناموفق‌ترین برنامه‌های خاتمی که نتوانست آن را اجرا کند و اکثر اصولگرایان هم با این سیاست مخالفت کردند خصوصی سازی بود.

مزروعی در ادامه در خصوص انتخابات ریاست جمهوری سال آینده گفت: کاندیداها باید حتما برنامه برای اداره کشور داشته باشند.

518- رانندگان مسافر کش: توجهی به مسائل ما نمیشود!

به گزارش سایت " فریاد کارگر " در تاریخ 30 آبان 87 آمده است : يك راننده تاکسي در خصوص مشکلات این شغل به خبرنگار فریاد کارگر گفت: "من در منطقه سروري -بهشت (پاسگاه نعمت آباد-نازي آباد) راننده هستم. این تنها شغل من است. من در روز 11 ساعت کار میکنم. ترافیک اذیت میکند و سرسام آور است. در آمد ماهانه من 550 هزار تومان است که هر ماه بیش از 150 تومان را به اصطحلاک خودرو و خسارت اختصاص میدهم. من بیمه نیستم و این وظیفه دولت است که ما را بیمه کند. این درآمد کفاف زندگی من را نمیدهد. تورم بالاست. هفته پیش رفتم لاستیک بخرم چند برابر شده بود. دولت باید این امکانات را برای ما فراهم کند. من بچه دارم خرج دارند، دوا و درمان و خورد و خوراک و درس و مدرسه و قسط و اجاره ... وضعیت بنزین هم مشکل بعدی ما است. 550 تا در روز سهمیه دارم اما نمیرسد و مجبورم آزاد بزنم چون در روز 17 لیتر بنزین مصرف میکنم. بنزین آزاد در پمپ بنزین 400 تومان است و برایم صرف ندارد از طرفی هم باید چندین ساعت در صف بایستم، ولی مجبورم بسازم چون باید نان در بیاورم. وضعیت جاده ها خیلی خراب است. دست انداز خیلی زیاد است. شلوغ است. هر ماه کمک فخر و لنت ماشین من خراب میشود بس که دست انداز زیاد است. دولت هیچ رسیدگی ای انجام نمیدهد. دولت باید برای رفع این ترافیک و جاده ها اقداماتی انجام بدهد. باید تدبیری بیاندیشد. اما اصلا برایشان اهمیتی ندارد که مردم راضی و راحت باشند. ما هم که حرف میزنیم اصلا توجهی نمیکنند. میتوانند مثلا فرمهایی به ما بدهند که حداقل مشکلاتمان را بنویسیم اما نمیدهند. یا مکانی باشد که حرف ما را به عنوان رانندگان این مملکت گوش بدهد اما اصلا چنین خبری نیست. حرف حرف دولت است و دیگر هیچ خدایی را بنده نیستند! اگر اینها دلسوز بودند به فکر عوض کردن ساختار بودند. اگر میخواستند ساختار را عوض کنند باید به دنبال نظرات رانندگان میبودند، ما از صبح تا شب در جاده ها هستیم ما با مشکلات دست و پنجه نرم میکنیم. مشخص است که حرف ما منطقی است اما متأسفانه اصلا اهمیتی داده نمیشود."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

519- تجمع کارگران پرریس در مقابل اداره کار سنندج در اعتراض به صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف توسط دیوان عدالت اداری :

امروز پنجشنبه مورخه 87/8/30 کارگران پرریس در اعتراض به صدور حکم توقیف رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج از سوی شعبه 19 دیوان عدالت اداری دست به تجمع زدند. لازم به یادآوری است در پی اعتصاب کارگران پرریس در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان هیئت تشخیص اداره کار سنندج عملاً حکم به اخراج این کارگران داده بود اما با اعتراضات این کارگران و شکایت به هیئت حل اختلاف اداره کار، این هیئت به اتفاق آرا رای به بازگشت به کار کارگران پرریس با حذف قید

موقت از قراردادهای آنان داد و کارفرما را ملزم نمود تا تمامی دستمزدهای دوران اعتصاب و بلاتکلیفی این کارگران را که کارفرما به آنان تحمیل کرده بود پرداخت نماید.

در پی صدور این حکم کارفرما از تن دادن به آن سرباز زد. به همین دلیل کارگران پریس به اجرای احکام دادگستری سندج مراجعه کرده و حکم را به اجرا گذاشتند که پس از گذشت پانزده روز از این اقدام، اجرای احکام دادگستری سندج در مورخه 87/8/29 با اعزام ماموری درصدد اجرای حکم بر آمد که کارفرما با ارائه حکم شعبه 19 دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اجرای حکم، مانع اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سندج شد.

کارگران پریس امروز در اعتراض به حکم دیوان عدالت اداری با در دست داشتن پلاکاردهایی در مقابل اداره کار سندج دست به تجمع زده و خواهان اجرای حکم هیئت حل اختلاف اداره کار شدند. این کارگران اعلام کرده اند در صورت عدم اجرای حکم در مقابل دیوان عدالت اداری در تهران دست به تجمع و اعتراض خواهند زد.

در این راستا قرار است به عنوان اقدام اولیه نماینده های این کارگران روز شنبه مورخه 87/9/2 به شعبه 19 دیوان عدالت اداری مراجعه نمایند و نسبت به صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سندج اعتراض نمایند و چنانچه به اعتراض آنان ترتیب اثری داده نشود تمامی کارگران پریس در مقابل دیوان عدالت اداری دست به تجمع اعتراضی خواهند زد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن صدور حکم توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار از سوی دیوان عدالت اداری مصرانه خواهان اجرای فوری این حکم می باشد و با تمام توان از اعتراضات کارگران پریس در این راستا حمایت خواهد کرد.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/30

www.ettehadeh.com

ایمیل: k.ekhraji@gmail.com

فاکس: 02144514795

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته اول آذر ۱۳۸۷ (نوامبر ۲۰۰۸)

520- پیروزی کارگران کیان تایر را تبریک می گوئیم:

پیام شماره 2 کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

دروود بر کارگران مبارز لاستیک سازی کیان تایر،

شما با تکیه بر نیروی متحد و مبارزه ی پیگیرتان موفق شدید تا کارفرمایان و دولت حامی ایشان را وادار به عقب نشینی کرده و به بخشی از خواسته هایتان دست یابید. این خبر خوشی برای شما، ما و دیگر هم طبقه ای هایمان در داخل و خارج از کشور می باشد. و این پیروزی را تبریک می گوئیم . اما باید به خاطر داشته باشیم که این موفقیت نتیجه ی یکسال مبارزه ی مستمر و متحد شما کارگران ایران تایر بوده است که دولت کارفرمایان را وادار به پذیرش بخشی از مطالبات و خواسته های به حق شما ساخته است. این پیروزی بدون زحمت و پرداخت هزینه نبوده و مسلماً پیشکشی از کارفرما و دولت ایشان نمی باشد .

پس باید آگاه باشیم که تا زمان احقاق کلیه ی حقوق خود و دیگر کارگران ایران می بایست با دائمی نمودن سازمان یافتگی خود ، برای حفظ اتحاد و انسجام و پیگیری مبارزات مان، مان، دستاورد دیگری به پیروزی هایمان بیافزاییم و نسبت به حيله ها و اقدامات تفرقه سرکوبگرانه ی سرمایه دار و عمال آنها هوشیار باشیم.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

521- دبیر اجرایی خانه کارگر استان سمنان:

شوراهای اسلامی کار در مقابل اصلاح ماده 21 قانون کار سکوت نکنند

تهران- خیرگزاری کار ایران در 1 آذر 1387؛ با اضافه شدن بند (ز) به ماده 21 قانون کار امنیت شغلی کارگران رسمی کارخانه هائیز از بین خواهد رفت.

به گزارش ایننا، دبیر اجرایی خانه کارگران استان سمنان در تجمعی که کارگران این استان به مناسبت سالروز تصویب قانون کار برگزار کردند؛ گفت: درحالی که با اضافه شدن بند (ز) به ماده 21 قانون کار اخراج کارگرا آسانتر شده است؛ اما شوراهای اسلامی کار هنوز ساکت نشسته اند و برای دفاع از حقوق کارگران هیچ اقدامی نمی کنند.

ظاهرزاده تصریح کرد: دولتی شدن اساسنامه سازمان تأمین اجتماعی نیز با اصل 44 قانون اساسی (خصوصی سازی) مغایرت دارد و به زیان کارگران است.

ظاهرزاده با اشاره به تصویب قانون کار در 29 آبان ماه سال 1369، گفت: در طول این 18 سال کارفرمایان و برخی مسئولین به دنبال اصلاح این قانون بوده اند و همراه برای کاهش جنبه های حمایتی این قانون تلاش کنند.

دبیر اجرایی خانه کارگر استان سمنان از دیگر مشکلات جامعه کارگری را عدم پرداخت بن ماه رمضان، سهام عدالت و نقدی کردن بن های کارگری دانست و گفت: لازم است مبلغی از بیت المال به قشر ضعیف و زحمتکش جامعه که همان کارگران هستند تعلق گیرد.

وی همچنین از اجرا نشدن نظام هماهنگ حقوق برای بازنشستگان تأمین اجتماعی به عنوان یکی از دغدغه های اصلی بازنشستگان یاد کرد.

پایان پیام

522- محمد جراحی: هرگز عضو کمیته هماهنگی نبوده ام!

تکذیبیه

اخیراً آقای جعفر عظیم زاده در مصاحبه خود اینجانب محمد جراحی را یا به عمد یا به اشتباه عضو کمیته هماهنگی قلمداد کرده است به این وسیله این موضوع را تکذیب کرده و اعلام میدارم من هیچگاه عضو کمیته هماهنگی نبوده و تنها در کمیته پیگیری فعال بوده و عضو این کمیته هستم .

محمد جراحی 1387/9/1

523- گوشه کوچکی از دردهای رانندگان مسافرکش :

«... من یک راننده هستم و در منطقه ای از نازی آباد مسافرکشی می کنم. هر روز 11 ساعت کار می کنم. کار ما بسیار دشوار است و تراکم درآورد ترافیک این دشواری را بیش از اندازه تشدید می کند. درآمد ماهانه من در بهترین حالت 550 هزار تومان است. اما این چیزی نیست که به طور واقعی نصیب من شود و صرف معاش و مخارج زندگی ام گردد. حدود 150 هزار تومان آن یگراست خرج استهلاک خودرو و خساراتی می شود که مجبورم پرداخت کنم. من بیمه نیستم و دولت برای بیمه ما حاضر به انجام هیچ کاری نیست. بهای نیازهای اولیه زندگی به صورت هولناکی بالاست و این امر آنچه را که در قبال 11 ساعت کار روزانه به دست می آورم مثل خوره می بلعد و کاهش می دهد. یک هفته پیش برای خرید لاستیک های مورد نیاز به فروشگاه لاستیک رفتم. قیمت ها به صورت جهشی بالا رفته بود و باید خیلی بیشتر از دفعه پیش پرداخت می کردم. دولت هیچ نوع امکاناتی در هیچ سطحی برای من و سایر کارگران در نظر نمی گیرد. من بچه دارم. از عهده هزینه دوا و درمان و خورد و خوراک و قلم و کاغذ و شهریه تحصیلی بچه ها اصلاً بر نمی آیم. هر ماه باید کلی اقساط بدهکاری را پرداخت کنم. اجاره بهای خانه نیز آخر هر ماه مثل کابوس جسم و جانم را می آزارد، زیرا قادر به تأمین آن نیستم. تهیه بنزین مشکل بزرگی است که بر همه مشکلات دیگر اضافه می شود. هر روز حدود 17 لیتر بنزین مصرف می کنم، اما سهمیه من فقط بخشی از این مقدار را تأمین می کند. بقیه را باید در پمپ بنزین ها به قیمت هر لیتر 400 تومان بخرم. پرداخت این هزینه سنگین برای بنزین عملاً دستمزد روزانه مرا سخت کاهش می دهد. علاوه بر این، باید چند ساعت هم به خاطر انتظار در صف گاز و بنزین از دست بدهم. این نیز کاهش دیگری در عایدات روزانه من است. مجبورم همه این ها را تحمل کنم، زیرا هیچ راه دیگری در پیش رو نمی بینم. باید هزینه نان بخور و نمیر بچه هایم را فراهم کنم و برای این کار

چاره ای جز تحمل تمامی این دردها ندارم. دولت حتی ریالی از این همه ثروت را که حاصل کار و استثمار امثال من است صرف تعمیر خیابان ها و جاده ها هم نمی کند. چاله های فراوان و آسفالت های خراب شده خیابان ها هزینه استهلاک خودروها را بسیار بالا می برد و هیچ نهاد دولتی حاضر به فکر کردن در این زمینه نیست. دولت هر چه اراده می کند انجام می دهد و هر آنچه می کند به زیان ما و بر خلاف مصالح زندگی ماست. بارها اعتراض کرده ایم. فریاد سر داده ایم. بدبختی های خود را جار زده ایم. اما گوش هیچ دولتمرد و سازمان دولتی و کل دولت بدهکار شنیدن حرف هیچ کارگری نیست.»

منبع: «آژانس خبر» (با تلخیص و نقل به مضمون)

1 آذر 87

524- فرماندار کاشان خواستار شد:

مدیران ناتوان برای حل مشکل کارگران کنار بروند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 1 آذر 1387؛ فرماندار کاشان با انتقاد از پرداخت نشدن بیش از 8 ماه حقوق کارگران کاشانی، گفت: اگر مدیران کارخانه ها توانایی لازم برای پرداخت مطالبات کارگران ندارند جای خود را به مدیران لایق و توانمند بدهند تا مشکلات کارگران حل شود. به گزارش خبرنگار ایلنا در شهرستان کاشان، معاون استاندار و فرماندار شهرستان کاشان در چهاردهمین جلسه شورای اطلاع رسانی این شهرستان گفت: با پیگیری های انجام شده جهت کاهش نرخ اجناس و ایجاد اشتغال مقرر شده چندین بازار روز در سطح شهر ایجاد شود تا باعث ایجاد رقابت و جذب دستفروشی ها در این بازارچه ها شود. معاون استاندار و فرماندار کاشان در خصوص نگاه فرمانداری ویژه کاشان به مشکلات مردم گفت: نگاه و نحوه برخورد مدیران استان از زمان تاسیس فرمانداری ویژه به این شهرستان تغییر پیدا کرده و تمایل آنها نسبت به حل و فصل مشکلات این شهرستان زیاد شده است. حاجی از تمامی صاحب نظران خواست تا برای پیشبرد اهداف فرمانداری ویژه کاشان در گردهمایی و کارگروههایی شرکت کنند و با ارائه پیشنهاد های خود مسوولان را یاری نمایند. به گفته فرماندار ویژه کاشان باوجود پدیده خشکسالی، شهرستان کاشان از نظر بحران کم آبی نسبت به شهرهای دیگر کشور در وضعیت مطلوبی قرار دارد. وی افزود: تا کنون به منظور سرعت بخشیدن به انتقال آب زاینده رود به شهرستان کاشان، مبلغ 15 میلیارد تومان توسط آب منطقه ای اصفهان برای ساخت مخازن هزینه شده است. وی با تقدیر از حضور مردم شهرستان کاشان در راهپیمایی ورزشی یکصد هزار نفری اخیر، از مسوولین کشور خواست در جهت توسعه و آبادانی این شهرستان اقدامات جدی را به عمل آورند. فرماندار کاشان درخصوص افزایش قیمت قیر ابزار امیدواری کرد که مسوولین وزارت نفت در این خصوص تمهیداتی را به عمل آورند تا نسبت به اجرای طرح های نیمه تمام آسفالت خیابانها و معابر تسریع شود.

گفتنی است؛ در این جلسه خبرنگاران و مسوولین روابط عمومی ادارات شهرستان از دغدغه های مردم در خصوص کمبود اتوبوس در سطح شهر، عقب افتادن حقوق کارگران بعضی از کارخانجات بزرگ شهرستان عدم آسفالت معابر و خیابان ها با توجه به شروع فصل سرما، افزایش قیمت میوه و تره بار و عدم کیفیت آن در شهرستان و تعویق انتقال آب زاینده رود به شهرستان کاشان انتقاد نمودند که مقرر شد فرمانداری ویژه کاشان در این خصوص نسبت به حل و فصل مشکلات و دغدغه های مردم پیگیری های لازم را به عمل آورد.

پایان پیام

525- حکایت تلخ کوره پزخانه :

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران

حکایت تلخ کوره پزخانه

زندگی با همه آنچه دارد

زندگی با همه آنچه ندارد

مهمان می کند ستاره هایی خمجوار را که بیرون از عرصه اند

و ابرهایی مهاجر را که بیرون از مکان اند

و زندگی در اینجا

از خویش می پرسد

چگونه زندگی را به آنها باز می گردانیم

محمود درویش

در جنوب غربی تهران، ۵ کیلومتری جاده خاوران (خروجی تهران به سمت مشهد) در سمت راست یک فرعی دیده می شود که به سمت اشرف آباد می رود. در حاشیه روستای اشرف آباد محوطه وسیعی است که تا چشم کار می کند، کوره پز خانه دیده می شود. در این کوره پز خانه ها ایرانیها و اکثراً افغانیها

مشغول به کار هستند. پدر خانواده کار تهیه خشت را به صورت کنترات به قیمت هر ۱۰۰۰ خشت ۱۲۰۰۰ تومان از کارفرما می گیرد. در برابر شرایط سخت اقتصادی، تمام اعضای خانواده، مادر، کودکان و حتی پدر بزرگ و مادر بزرگ در کنار پدر از ساعت ۵ صبح تا ۹ شب مشغول به کار هستند.

کودکان (دختران و پسران) که کوچکترین آنها ۷ سال دارند با صورتهای سوخته در زیر آفتاب و گاری به دست که با آن ماسه و آب را حمل می کنند با بدنی نحیف و لاغر، موهای قرمز، ناخنهای قاشقی شکل و چشمهای بی رنگ و فرو رفته ناشی از سوء تغذیه که ۱۰-۱۵ آجر را بر پشت یا روی دستان کوچک خود حمل می کنند، دختران کوچکی که برای نگهداری کودکان کوچکتر آنها را بر پشت خود بسته و خشت می زنند و زنانی که هم کار منزل را انجام می دهند و هم کار کوره پزخانه دیده می شوند. دختران و زنانی که زبان گویای استثمار هستند. زنان و کودکانی که بابت کار طاقت فرسای خود هرگز دستمزدی دریافت نکرده و پدر برای تأمین مخارج خانواده خود تمام دستمزدها را دریافت می کند.

تمامی کسانی که در کوره پزخانه کار می کنند به علت مشکلات اقتصادی نتوانسته اند حتی یک اتاق در تهران و یا یک خانه در روستاهای اطراف اجاره کنند. بنابراین در ازای کاری که برای کارفرما انجام می دهند، از اتاقهایی که توسط کارفرماها در کنار کوره پزخانه ها ساخته شده به عنوان محل سکونت استفاده می کنند و سرسال که به حسابها رسیدگی می شود مبلغ اجاره اتاقها به قیمت ماهی ۱۵۰۰۰۰- از دستمزدها کم می شود.

محل سکونت آنها به صورت یک دالان، به طول تقریبی ۵۰ متر و عرض ۲ متر است. در یک طرف دالان ۱۵ اتاق و درست در مقابل هر اتاق، یک آشپزخانه ۳ متری ساخته شده. تمامی اتاقها ۱۲ متری است که در هر اتاق یک خانواده معمولاً ۹-۸ نفره زندگی می کنند. تنها یک پنجره کوچک در ابعاد ۵۰ سانتیمتر در ۴۰ سانتیمتر و یک لامپ ۶۰ وات تأمین کننده نور اتاقها است. سقف و دیوار اتاقها نم دار، دیوارها دارای درز و شکاف است که حشرات موزی (سوسکهها) را در خود جای داده است. در انتهای دالان دو توالت یکی مردانه و یکی زنانه در شرایط کاملاً غیر بهداشتی که از پتو به عنوان درب آن استفاده شده دیده می شود. توالت فاقد لوله کشی آب است.

تنها دو شیر آب برای شستن (دست و صورت، لباس و ظروف) در دالان وجود دارد. آب آلوده ناشی از شستشو به محوطه پشت محل سکونت آنها ریخته می شود به طوری که آن ناحیه پر از لجن و موش و پشه است که خود باعث انتقال بسیاری از عفونتها و بیماریها به خصوص به کودکان می شود. آبی که برای شستشو استفاده می شود آب چاه است و آب آشامیدنی هر روز با تانکر آورده می شود و ساکنین آب را به قیمت لیتری ۲۰۰ تومان خریداری می کنند. یک حمام زنانه و یک حمام مردانه با ۳ دوش چند متر پایین تر از محل سکونت آنها ساخته شده که اصولاً باید ۳ نفر در حمام باشند اما گاهی تا ۱۰ نفر نیز وارد حمام می شوند. آب حمام با نفت گرم می شود. بنابراین مردم این منطقه برای تهیه نفت به خصوص در زمستان با مشکلات زیادی روبه رو هستند به طوری که در زمستان گذشته به دلیل نداشتن نفت تا یکماه از رفتن به حمام محروم بوده اند.

وضعیت تحصیل؛

در این محدوده با وجود داشتن ۱۰۰-۱۵۰ کودک در سن تحصیل (۷-۱۸ ساله) هیچ گونه مکان آموزشی از طرف دولت که موظف به تأمین امکانات آموزشی برای تمامی آحاد جامعه است ساخته نشده. کودکان برای تحصیل با مشکلات زیادی روبرو هستند. در فصل تحصیل هر روز مسافت خاکی کوره پزخانه تا اشرف آباد را نیم ساعت در سرمای زمستان که تا میچ پا در گل فرو می روند و گرمای اواخر بهار، با پای پیاده طی می کنند. از طرفی کودکان افغانی فاقد کارت که به صورت غیرقانونی وارد کشور شده اند از حق آموزش و تحصیل محروم و کودکان افغانی دارای کارت که به صورت قانونی وارد شده اند با پرداخت مبلغ ۵۰۰۰۰ تومان بابت تحصیل در مدارس ابتدایی و مبلغ ۷۰۰۰۰ تومان برای تحصیل در دوره راهنمایی و مبلغ ۱۰۰۰۰۰ تومان بابت تحصیل در دبیرستان می توانند به تحصیل خود ادامه دهند که البته سال به سال به این مبلغ افزوده می شود. با توجه به زیاد بودن تعداد فرزندان محصل در هر خانواده و عدم توانایی اقتصادی، تعداد زیادی از این کودکان با وجود اشتیاق فراوان به آموزش و یادگیری، مجبور به ترک تحصیل و کار در کوره پزخانه ها می شوند.

وضعیت بهداشتی

هیچ گونه مرکز بهداشتی و درمانی در این منطقه وجود ندارد. ساکنین برای انجام مراقبتهای بهداشتی باز هم مجبورند به اشرف آباد بروند که به علت دوری راه، تعدادی از کودکان از انجام واکسیناسیون، کنترل رشد و تکامل و بررسی وضعیت تغذیه محروم شده اند. سطح آگاهی مادران از بهداشت، تنظیم خانواده و

پیشگیری از بیماریها در حد صفر است. از طرفی این منطقه در شب مملو از سگ و حیواناتی است که بیماری هاری را منتقل می کنند و از آنجا که این افراد با خاک سرو کار دارند که خود باعث انتقال بیماری کزاز می شود، کارکنان بهداشتی نه تنها از تزریق واکسن کزاز و هپاتیت برای بزرگسالان که جزء گروههای در معرض خطر هستند امتناع می کنند حتی کوچکترین آموزشی به منظور پیشگیری از این بیماریها داده نشده است.

526- درخواست کارگران بازنشسته از رئیس مجلس:

بازنشستگان تامین اجتماعی را مشمول قانون خدمت کشوری کنید :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 1 آذر 1387 ؛ کانون کارگران سازمان تامین اجتماعی استان مرکزی در نامه ای به دکتر علی لاریجانی رئیس مجلس شورای اسلامی خواستار شمولیت قانون خدمات کشوری برای خود شدند.

به گزارش ایلنا در این نامه آمده است: "به نظر می رسد که مجلس محروم و دولت عدالت گستر و مهر ورز نمی خواهند بپذیرند که بازنشستگان و مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی نیز شهروندان ایران اسلامی هستند؛ چراکه هر روز مصوبات قابل تقدیری در مجلس و دولت در خصوص اعطای تسهیلات گوناگون به بازنشستگان کشوری و لشکری تصویب می شود؛ بدون آنکه به بازنشستگان تامین اجتماعی توجه شود."

در ادامه این نامه با اشاره به جمعیت یک میلیون و چهارصد هزار بازنشسته تامین اجتماعی در سراسر کشور، آمده است: بیش از 70 درصد این افراد حقوقی معادل 235 هزار تومان دریافت می کنند بدون آنکه هیچگونه اعتباری برای بهبود وضعیت آنها در نظر گرفته شده باشد. در ادامه این نامه تاکید شده است: ما بازنشستگان تامین اجتماعی از مجلسیان محترم و دولت مهرورز انتظار داریم با عنایت به بند 9 اصل سوم قانون اساسی نسبت به رفع تبعیضات ناروا و اصلاح قانون خدمات کشوری اقدام کنند.

پایان پیام

527- استاندار یزد در مراسم 29 آبان عنوان کرد:

مشکلات کارگران 21 واحد بحران زده بررسی شد

برای کمک به کارگران دست خالی هستیم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 1 آذر 87 آمده است : مراسم گرامیداشت سالروز تصویب قانون کار با حضور چند صد نفر کارگران در سالن اجتماعات خانه کارگر استان یزد برگزار شد. به گزارش ایلنا، در این مراسم که استاندار و معاونانش ، مدیر کل کار و امور اجتماعی، مدیریت درمان تامین اجتماعی، مدیر کل سازمان تامین اجتماعی و جمعی از دست اندرکاران نهادها و تشکلات کارگری نیز حضور داشتند؛ علی دهقانی دبیر اجرایی خانه کارگر از اقداماتی که برای تغییر قانون کار صورت می گیرد انتقاد کرد.

وی در بخش دیگری از سخنان افزود: دولت درحالی سید کالای ویژه ماه مبارک رمضان را برای کارمندان تصویب کرد که میلیون ها کارگر در سراسر کشور از مزایای این سید محروم ماندند. دهقانی اظهار داشت: مستمری بازنشستگان لشکری و کشوری با بازنشستگان تامین اجتماعی قابل مقایسه نبوده و این مستمری نمی تواند پاسخگوی هزینه های زندگی کارگران بازنشسته باشد. در ادامه جلسه خانم رضایی مسئول کانون زنان خانه کارگر با نامطلوب خواندن شرایط کار زنان کارگر اظهار داشت: درحالی که قانون کار شرایط ویژه ای را برای کارمندان شیرده در نظر گرفته است اما همچنان مادران شیرخوار در کارخانه های ریسندگی برای ساعتهای متوالی و حتی در شیفت شب مشغول به کار هستند.

در ادامه جلسه شریفی رئیس هیات مدیره تعاونی مسکن شماره یک کارگران، گفت: اصلی ترین مشکل کارگران در زمینه مسکن مهر، عدم توانایی مالی اعضا تعاونی ها در پرداخت هزینه های آماده سازی و پیش پرداخت اولیه است.

وی با توجه به ماده 149 قانون کار از کارفرمایان خواست تا در این زمینه مساعدت بیشتری اعمال نمایند.

در پایان این مراسم فلاح زاده استاندار یزد با بیان اینکه استانداری به مشکلات کارگران رسیدگی خواهد کرد؛ افزود: ما برای کارگران احترام قائل هستیم؛ اما چه کنیم که دستهای ما بسته است. فلاح زاده با اشاره به جلسه ای که در رابطه با بحران واحدهای تولیدی با مدیران کارخانه و فعالان کارگری استان در اردیبهشت ماه داشت؛ گفت: در این جلسه مشکلات کارگران واحدهای تولیدی اظهار داشت 21 واحد تولیدی مورد بررسی قرار گرفت.

به گفته استاندار یزد: بر اساس بررسی های انجام شده عدم یا ضعف نیروها ی کارآمد، تاخیر در پرداخت حقوق کارگران، افزایش بدهی واحدهای تولیدی به اداره مالیاتی، اختلاف بین سهامداران و ضعف مدیران از دلایل بروز این مشکل در این واحدها بوده است.

پایان پیام

528- عملکرد مدیران حتی خلاف قانون نوشته خودشان است :

بازنشستگی و جایگزین کردن يك کارگر با کارگر قبلي نیز در کارخانه به معضل جدي تبدیل شده است. يك کارگر از کارخانه صندوق نسوز کاوه به خبرنگار فریاد کارگر گفت: "کارگرانی که بازنشسته میشوند جایگزینشان را در سوله های مربوط به همین کارخانه در اصفهان به کار میگیرند. قرار دادشان تهران است اما کارشان در اصفهان است. این کار از لحاظ قانون خلاف است چون به این ترتیب نیرو از این کارخانه کم میشود اما جایگزین نمیشود و به جای کارخانه ما به کارخانه اصفهان اضافه میشود. طبق قانون هر کس که بازنشسته میشود باید يك نفر جایگزین در همین کارخانه داشته باشد اما مدیران کارخانه ما پرونده را در تهران امضا میکنند اما طرف را به سوله های اصفهان منتقل میکنند چون سود آنجا برایشان بیشتر است."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

529- کارگران قراردادي قربانیان بی قانونی :

يك فعال کارگري به فریاد کارگر گفت: "امنیت شغلي برای کارگران خصوصا کارگران قراردادي وجود ندارد. جایگاه محکمي نیست که کارگران قراردادي را حمایت کند. کارگران روزمزد که مطلقا امنیت شغلي ندارند. قانون کار معتبري نداریم که واقعا بی طرفانه از کارگران قراردادي حمایت کند و یا قراردادهای 3 ماه و 4 ماه را لغو کند. چون يك قانون مشخصي نیست لذا کارفرما دستش باز است و هر کار خواهد با قراردادیها میکند."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

530- اطلاعیه حمایت جمعی از کارگران شهرک صنعتی شکوهیه قم:

از 16 آذر

به نام خدا و به حرمت واژه آزادي

ما جمعی کارگران شهرک صنعتی شکوهیه قم از دانشجویان میخواهیم که حمایت ما را بپذیرند ما در شرایطی زندگی میکنیم که باید پشتیبان هم باشیم و از هم حمایت کنیم. این حمایتها نباید در حد شعار باشد به این معنی که ما باید از حقوق هم دفاع کنیم. طوری که دانشجویان بتوانند به موقع از حقوق کارگران دفاع کنند و پشتیبان آنان باشند و بالعکس کارگران هم در شرایط حساس بتوانند از حق و حقوق دانشجویان حمایت کنند. به این ترتیب است که حمایتها و حرکات ما به هم خواهند پیوست و به نتیجه مطلوب همه اقشار ایران زمین که همانا رسیدن به يك جامعه ایده آل است خواهد انجامید. ما 16 آذر روز دانشجو را گرامی داشته و حمایت خود را به دانشجویان تقدیم میکنیم.

به امید اتحاد گسترده تمام اقشار

آذر ماه 1387

531- دبیر اجرایی خانه کارگر استان همدان:

کارگران از اجرای قانون کار خیري ندیده اند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 2 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان همدان از سکوت جامعه کارگري در قبال اصلاح قانون کار انتقاد کرد و گفت : کارگران از اجرای دست و پا شکسته قانون کار خیري ندیده اند.

چنگیز اصلانی افزود: تنها ماده 27 این قانون (موضوع شرایط اخراج کارگران) برای خیل عظیم جامعه کارگري مفید بود که آن هم با اضافه شدن تبصره "ز" به ماده 21 این قانون ارزش خود را از دست داد. اصلانی با بیان اینکه عده ای تنها دلیل رفع مشکلات اقتصادی و اشتغال کشور را اصلاح قانون کار می دانند؛ اظهارداشت: بی توجهی و سکوت جامعه کارگري در برابر این اقدامات تنها به ضرر کارگران است. وی باتاکید بر اینکه در قانون کار باید مرزهای کارگر، کارفرما مشخص شود تصریح کرد: دولت ها نباید در

خصوص قانون کار سلیقه ای عمل کنند.
وی پیش شرط اصلاح قانون کار را دادن حق اعتصاب به جامعه کارگران عنوان کرد و گفت: مشکل اقتصادی کشور ما فقط قانون کار و بیمه تامین اجتماعی نیست.
پایان پیام

532- اصلاح ماده 21 قانون کار اخراج کارگر را آسانتر کرد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 2 آذر 87 آمده است : يك فعال کارگري گفت: با اصلاحیه اخیر مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص تغییر ماده 21 قانون کار راه برای اخراج کارگران هموار شد و کارفرمایان به خواسته خود رسیدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، "رضا شهبای" از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد با بیان اینکه اخراج بدون مانع و هزینه همواره یکی از دغدغه های کارفرمایان بوده است، گفت: البته تا پیش از این اصلاحیه نیز کارفرمایان بدون توجه به قانون کار از هر روشی که می توانستند برای اخراج کارگران استفاده می کردند.

وی افزود: با افزوده شدن بند "ز" به بندهای دیگر ماده 21 قانون کار، کارفرمایان برای تضييع حقوق کارگران جسارتی تازه پیدا کردند.

این فعال کارگري با یادآوری اینکه نهادی که خود زمانی قانون فعلی کار را تصویب کرده بود، در آستانه هجدهمین سالروز تصویب همین قانون، اصلاحیه جدیدی را به نفع کارفرمایان به آن افزوده است، گفت: این اقدام با دیدگاههای مسوولان مجمع تشخیص مصلحت نظام مغایرت دارد.

شهبای افزود: این اقدام نه تنها جایگاه کارگران در تصمیم گیری های اساسی کشور بلکه جایگاه آنها در گفت و گوهایی سه جانبه را نیز زیر سوال می برد.

این فعال کارگري همچنین از سکوت نمایندگان و مدافعان صنفی کارگري در مقابل اصلاحیه انجام شده انتقاد کرد و خطاب به آنها گفت: اگر آنها مدافع منافع طبقه کارگر هستند؛ باید به طور جدی در مقابل تغییر انجام شده موضع گیری کنند و کارگران را از تبعات اصلاح انجام شده مطلع سازند.

پایان پیام

533- رئیس اتاق تعاون ایران در بازدید از غرفه ایلنا:

برای موفقیت تعاونی های کارگري، کارگران خود باید همت کنند

کارگران بیشترین منقاضي مسکن مهر هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 2 آذر 87 آمده است : رئیس اتاق تعاون ایران گفت: برای اینکه تعاونی های مسکن کارگري زودتر به نتیجه برسند، باید خود کارگران همت کنند.
به گزارش خبرنگار گروه کارگري ایلنا، "حسین رحمانی نیا" در بازدید از غرفه خبرگزاری کار ایران در پانزدهمین نمایشگاه مطبوعات و خبرگزاری ها، گفت: کارگران کارگاه های مختلف برای خانه دار شدن می توانند در چارچوب قانون با تشکیل شرکت های تعاونی مسکن در بازار مسکن به خرید زمین و سرمایه گذاری بپردازند

"رئیس اتاق تعاون ایران" با بیان اینکه شرکت های تعاون مسکنی با حمایت کارگران در واحدهای تولیدی تشکیل می شود تنها راه ورود نیروی کار به بازار ساخت و ساز مسکن هستند؛ افزود: در این بخش هر اندازه که کارگران مشارکت بیشتری کنند زودتر صاحبخانه می شوند .
وی با بیان اینکه ارائه آمار دقیق از تعداد تعاونی های کارگري و نحوه مشارکت آنها نیازمند تحقیق و بررسی است. در خصوص طرح مسکن مهر گفت: این طرح که مورد حمایت جدی دولت است می تواند به تعاونی های مسکن کارگري برای خانه سازی کمک کند.

به گفته رحمانی نیا در حال حاضر بخش عمده چهار میلیون و 500 هزار مسکن مهر را کارگران تشکیل می دهند، یادآور شد: در این طرح دولت به متقاضیان مسکن زمین رایگان و 15 میلیون تومان می دهد.

پایان پیام

534- بحران سرمایه و ضرورت تصرف کارخانه ها :

سخن مکرر ما این بود که بحران سرمایه جهانی به سرعت سرمایه داری بحران زده ایران را نیز دربرخواهد گرفت. این سرعت بسی بیش از آن است که عقل متفکران و دولتمردان سرمایه به طور کلی و دولت سرمایه داری ایران به طور خاص قادر به محاسبه آن باشد. در ظرف فقط چند روز رخساره سرمایه در ایران چروک خورده است.

دیگر تنها فعالان ضدسرمایه داری نیستند که از بحران سرمایه داری سخن می گویند. اقتصاددانان و دولتیان و حاکمان سرمایه از هر جناح و مسلک و دار و دسته همه به هراس افتاده اند. همه از سقوط قیمت نفت و

درواقع از کاهش عظیم حجم اضافه ارزش های افسانه ای نفتی سخن می گویند. ذخیره ارزی دولت سرمایه از 200 میلیارد دلار در دو سال پیش اینک به صفر نزدیک شده است. کارخانه ها به سرعت چندتا چندتا تعطیل می شوند و درحالی که تا همین چندی پیش از تعطیل 200 کارخانه سخن می رفت اکنون یکی از نمایندگان مجلس سرمایه شمار مراکز تعطیل شده را 500 تا اعلام کرده است. چند صد هزار کارگر بیکار جدید به لشکر چندین میلیونی بیکاران قبلی اضافه می شود و این روند بی گمان در آینده شتاب بیشتری به خود خواهد گرفت. این ها مسائلی هستند که پشت سر هم دارد اتفاق می افتد. قبل از هر چیز ببینیم که سرمایه داران و دولت آن ها چه راه حلی برای مقابله با امواج ویرانگر بحران دارند.

محمد نهاوندیان، رئیس اتاق بازرگانی یعنی بزرگ ترین تشکل اقتصادی سرمایه داران بخش خصوصی ایران، به نمایندگی از تشکیلات متبوع خود طرحی را زیر نام « طرح حمایتی تولید و کارآفرینی » تسلیم احمدی نژاد کرده است. او در بخش اول این طرح به احمدی نژاد هشدار می دهد که به جای ابراز خوشحالی از وقوع توفان بحران باید فکری به حال کشتی در حال غرق اقتصاد سرمایه داری ایران کرد. او سپس ادامه می دهد که وضعیت واحدهای تولیدی رو به وخامت گذاشته است. خطر تعطیل کارخانه ها رو به افزایش است و تنها چاره کار این است که راه دولت های سرمایه داری غرب را در پیش بگیریم. اتاق بازرگانی در همین راستا انجام کارهایی را به دولت احمدی نژاد پیشنهاد می کند و بر ضرورت اجرای فوری آن ها تاکید می کند. خطوط کلی این پیشنهادات عبارت است از:

بدهی های معوقه سرمایه داران به دولت برای 2 سال به تعویق انداخته شود. بخشش تمام جرائم دیرکرد وام ها و اعتباراتی که سرمایه داران در سال های گذشته دریافت کرده اند. دولت هرچه سریع تر تعهداتش را درقبال بخش خصوصی انجام دهد و کل بدهی خود به سرمایه داران این بخش را پرداخت کند.

برای تقویت توان بانک ها در حمایت از واحدهای تولیدی یک « صندوق تثبیت » ایجاد شود تا بانک ها بتوانند نقدینگی مورد نیاز مؤسسات صنعتی و تولیدی را تأمین کنند.

اگر بخواهیم حرف های نهاوندیان و پیشنهادات اتاق بازرگانی کشور را با نگاه اقتصاد سیاسی طبقه کارگر مورد توجه و بررسی قرار دهیم معنای همه آن ها این است که اقتصاد سرمایه داری در سراسر جهان و از جمله ایران در منجلاب بحران فرورفته است. ریشه بحران در ذات سرمایه نهفته است. در این شیوه تولید فقط سرمایه و سرمایه و باز هم سرمایه تولید می شود. کل دنیا از جمله جامعه ایران از سرمایه اشباع شده است. میلیاردها کارگر در سراسر جهان و میلیون ها برده مزدی بیش از حد ارزان و شبه رایگان در ایران شب و روز به وحشتناک ترین شکل توسط سرمایه استثمار می شوند. این کارگران اقیانوس بیکرانی از ارزش اضافی یا سود برای سرمایه ها تولید می کنند، اما این اقیانوس بیکران باز هم نمی تواند عطش و حرص سیری ناپذیر سوداندوزی سرمایه را ارضا کند. از همین رو است که نرخ سودها تنزل کرده، بحران سرمایه فعلیت یافته و بخش عظیمی از سرمایه جهانی و سرمایه های متعلق به سرمایه داران ایرانی قادر به بازتولید و ادامه روند ارزش افزایی خود نیستند. این سرمایه ها در رقابت های سبعانه و هار با هم حداکثر تلاش را برای کسب سهم مناسب و دلخواه خود از کل اضافه ارزش های تولید شده توسط بردگان مزدی در سراسر دنیا کرده اند. اما این سهم کفاف ادامه کار برای تولید مجدد سرمایه و انباشت عظیم تر سرمایه های تازه را نمی دهد.

کالبدشکافی کارگری و ضدسرمایه داری مقدمات « طرح حمایتی تولید و کارآفرینی » اتاق بازرگانی هیچ چیز جز نکات بالا را نشان نمی دهد و طبعاً از درون شناخت درست و کارگری همین مقدمات است که می توان معنا و محتوای پیشنهادات نهاد مذکور را خوب درک کرد. اتاق بازرگانی خطاب به دولت احمدی نژاد می گوید: خوب، اوضاع به گونه ای است که تصویر شد. شما هم دولت سرمایه داری و سرمایه داران هستید و باید کشتی توفان زده سرمایه را در این شرایط حساس خوب سکانداری کنید. اساساً فلسفه وجودی شما پاسخ به منویات و ملزومات حیات سرمایه است و در دل این شرایط توفانی و خیزش امواج سهمگین بحران و از آن مهم تر و هولناک تر خطر خیزش امواج کوبنده اعتراض و پیکار میلیون ها برده مزدی بیکار و گرسنه و در معرض مرگ باید هرچه زودتر بجنبید و سرمایه را نجات دهید! اتاق بازرگانی البته به این اخطارها و هشدارها بسنده نمی کند و پس از بیان مقدمات ماجرا یکر است سراغ پیشنهادات و راه حل ها می رود. فشرده کل این طرح ها و توصیه ها و رهنمودها این است که دولت هر چه دارد در طبق اخلاص بگذارد و به مراکز کار و تولید و مؤسسات خرید و فروش نیروی کار هدیه کند. کوه عظیم تعهداتی را که همواره در مقابل سرمایه ها داشته است هر چه سریع تر انجام دهد. 5000 میلیارد تومانی را که برای کمک به صاحبان سرمایه متعهد بوده است پرداخت کند. میلیاردها میلیارد سرمایه هایی را هم که قبلاً از طریق بانک ها در اختیار سرمایه داران و نهادهای سرمایه گذار گذاشته است حاتم وار بدل و بخشش کند. حتی از بهره های بانکی این

وام‌ها یا در عالم واقع سهم سود همان سرمایه‌ها از اضافه‌ارزش‌های تولید شده توسط کارگران به طور کامل چشم‌پوشد. دولت تمام این کارها را با بلندنظری و سعه‌صدر و سخاوت بسیار انجام دهد تا شاید کشتی به گل‌نشسته سرمایه‌ها را از لای‌گل و لای‌بحران بیرون آورد. معنای طرح اتاق‌بازرگانی این است. اما مفاد این طرح و لاجرم تعبیر زمینی و کارگری آن ادامه دارد. به بیان دیگر، بخش اساسی یا جوهر و خمیرمایه اصلی آن از این به بعد است که رخ از پرده برون می‌اندازد و خود را آفتابی می‌کند.

اکنون پرسش مهم این است که دولت این همه سرمایه‌ها را که بر اساس توصیه اتاق‌بازرگانی باید هر چه سریع‌تر در اختیار سرمایه‌داران بخش خصوصی قرار دهد از کجا می‌آورد؟ جواب، ساده است. دولت خود بزرگ‌ترین سرمایه‌دار است و کل هست و نیست وی به عنوان سرمایه‌دار اضافه‌ارزش‌هایی است که کارگران تولید می‌کنند. دولت مالکیت بخش وسیعی از سرمایه‌های جامعه را در اختیار دارد. جمعیت کثیری از توده فروشنده نیروی کار را در آب و برق و ذوب آهن و نفت و گاز و مخابرات و پست و هزاران کارخانه زیر پوشش نهادهای غول‌پیکر مالی و تراست‌های عظیم صنعتی استثمار می‌کند. دولت علاوه بر مالکیت این سرمایه‌ها و تصاحب اضافه‌ارزش‌های ناشی از استثمار کارگران این حوزه‌ها هر سال کوه عظیمی از اضافه‌ارزش‌های تولید شده توسط طبقه کارگر بین المللی را نیز به صورت درآمدهای نفتی نصیب خود می‌سازد. از این‌ها که بگذریم، دولت وجوه بسیار کلانی از حاصل کار و استثمار طبقه کارگر را نیز سالانه به شکل مالیات از دایره معیشت آن‌ها خارج و به سرمایه‌های خود اضافه می‌کند. دولت سرمایه‌داری نهاد نظم سیاسی و برنامه‌ریزی و اعمال حاکمیت سرمایه‌است و بر همین پایه در چهارچوب بودجه‌های مصوب سالانه اقلامی از درآمدهای عظیم خود را باید در حوزه‌هایی مانند بهداشت، درمان، آموزش و خدمات و تأسیسات و زیرساخت‌های عمومی هزینه یا سرمایه‌گذاری کند. به این ترتیب، معنای تقاضای اتاق‌بازرگانی از دولت در یک کلام این است که دولت فشار خود بر چند ده میلیون کارگر و افراد خانواده‌های آن‌ها را باز هم بیشتر کند تا به این طریق از کاهش سود سرمایه‌های سرمایه‌داران جلوگیری کند. به عبارت صریح‌تر، دولت لقمه‌های نان خالی را نیز از دهان کارگران و فرزندان آنان بگیرد و به سرمایه‌داران بدهد تا شاید کشتی به گل‌نشسته اینان از گل‌درآید. این کل‌صدر و ذیل‌پیشنهادات اتاق‌بازرگانی و طرح آقای نهاداندیان رئیس این نهاد قدرتمند سرمایه‌داران بخش خصوصی است. عصاره حرف‌های این‌ها آن است که دولت هزینه دارو و درمان کارگران و خانواده‌های آنان را باز هم بیشتر کند، بیمه خدمات درمانی را از این هم که هست بی‌خاصیت‌تر کند، شهریه تحصیلی فرزندان کارگران را باز هم بالاتر ببرد، سطح دستمزدهای واقعی کل توده‌های کارگر را باز هم کاهش دهد، بهره وام‌های مسکن را از این هم که هست بیشتر کند، بر افزایش افسارگسیخته اجاره‌بهای مسکن و قیمت خورد و خوراک و پوشاک بیش از پیش چشم‌پوشد و بهای بلیط اتوبوس و مترو و راه آهن و هر وسیله نقلیه دیگر را باز هم بیشتر کند. اتاق‌بازرگانی از دولت می‌خواهد و در مقام نهاد قدرت سرمایه‌داران خصوصی به سازمان نظم و برنامه‌ریزی سرمایه‌حکم می‌دهد که 50 میلیون کارگر و انسان‌های عضو خانواده کارگری را هر چه جلادانه‌تر قتل‌عام کند تا از این طریق کشتی سودآوری سرمایه‌ها را از توفان برهاند. حرف سرمایه‌داران و از جمله اتاق‌بازرگانی این‌ها بود که گفتیم. حال سؤال این است که حرف کارگران چیست یا چه باید باشد؟ آیا قرار است که ما باز هم به ستم سرمایه‌تن دهیم، باز هم به صرف شکایت و عریضه‌نویسی بسنده کنیم، باز هم دایره مبارزه خویش را به تحصن و اجتماع در برابر مجلس و سایر نهادهای دولتی سرمایه و اعتصاب در کارخانه‌های از پیش تعطیل محدود سازیم؟

همزنجیران!

سوالات بالا بسیار اساسی و در واقع اساسی‌ترین پرسش‌های زندگی ما در حال حاضر است. به این سوالات باید پاسخ داد و ما به سهم خویش به عنوان بخشی از کارگران ایران تا حال پاسخ داده ایم و این پاسخ را هر روز تکرار می‌کنیم و خواهیم کرد. به طرح اتاق‌بازرگانی خوب دقت کنید. به کلمه کلمه گفتار سرمایه‌داران را با دیده بصیرت و با آگاهی نظر بیندازید. این‌ها با تمامی وقاحت و بیشرمی به دولت می‌گویند که هست و نیست ما را سلاخی کند و به سود سرمایه‌ها بیفزاید تا در این گذر سرمایه‌های صاحبان کارخانه‌های تعطیل شده یا در معرض تعطیل بتواند با سودهای کلان و نجومی به استثمار ما ادامه دهند. مطمئن باشید که دولت هم به این ندای سرمایه‌داران لبیک خواهد گفت. سؤال اساسی این است که چرا ما نباید این کارخانه‌ها را تصرف کنیم و با قدرت عظیم طبقه مان دولت سرمایه‌داری را مجبور سازیم که اولاً حتی یک ریال هم از معیشت ما کسر نکند و ثانیاً بخشی از کوه عظیم اضافه‌ارزش‌هایی را که از استثمار ما به چنگ آورده است به ما پس دهد تا ما خود برنامه‌ریزی کار و تولید را در همه این واحدها به دست بگیریم. چرا سرمایه‌داران باید به خود اجازه دهند چنان خواست‌هایی را از دولت مطرح کنند و فوری لباس قانون بر آن‌ها بپوشانند و دولت سرمایه

را نیز به اجرای آن ها حکم دهد اما ما 50 میلیون نفوس کارگری این جامعه باید این گونه خوار و ذلیل و درمانده شاهد تاخت و تاز بی عنان سرمایه داران و دولت آن ها علیه آخرین لقمه نان کودکان خود باشیم؟

همزنجیران!

جامعه سرمایه داری میدان جنگ همیشه جاری توده های کارگر در یک سو و سرمایه و طبقه سرمایه دار و دولت سرمایه داری در سوی دیگر است. در این جنگ آن که ننگد به طور قطع شکست می خورد و از هستی ساقط می شود، زیرا طرف مقابل به طور قطع می جنگد و دیگری را ساقط می کند. اگر ما کارگران با سرمایه ننگیم سرمایه ما را بیش از پیش به ورطه شکست می کشاند. شکست ما از سرمایه در شرایط کنونی بیش از آنچه به تصور آید هولناک خواهد بود. سرمایه داران و نظام سرمایه داری برای تسلیم میلیون ها نفر از ما و کودکان ما به دم تیغ گرسنگی و مرگ عزم جزم کرده اند. اگر راه درست جنگ با نظام سرمایه داری را پیدا نکنیم آنان این کار را می کنند. باید به پاخیزیم و کارخانه های در حال تعطیل را از دستان آن ها خارج سازیم. برای این کار ابتدا باید متحد و متشکل شویم. باید به صورت شورایی و سراسری متشکل شویم. باید منشور مطالبات پایه ای طبقه خویش را شالوده استوار سازمانیابی سراسری خویش علیه سرمایه قرار دهیم. باید در هر کجا که هستیم شوراهای خود را برپا داریم. باید شوراها را به هم گره زنیم و تشکل سراسری و شورایی ضد سرمایه داری خود را به وجود آوریم. باید با اتکا به قدرت این شوراها کارخانه ها را تصرف کنیم. باید قدرت تمامی بخش های طبقه مان را در این سازمانیابی سراسری یکدست و یک کاسه کنیم. باید تصرف کارخانه های در حال تعطیل، اعتصاب در سایر مراکز کار و تولید و از کار انداختن چرخ تولید سود و همه راهکارهای مؤثر دیگر را با هم یکی کنیم تا به این ترتیب قدرت واقعی دگرگون ساز طبقاتی خویش را در مقابل سرمایه وارد میدان سازیم. کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

برای جلوگیری از بیکاری، کارخانه های در معرض تعطیل را به تصرف خود درآوریم!

کمپته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

2 آذر 87

535 - دفتر جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان توسط پلیس امنیت پلمب شد:

نیروهای پلیس امنیت تهران صبح امروز، دوم آبان ماه 1387 با حضور در دفتر "جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان" اقدام به پلمب دفتر این مؤسسه غیردولتی نمودند. جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان" در سال 82 با اخذ مجوز از وزارت کشور و با هدف "توانمندسازی کودکان کار و خیابان" و "آشنا نمودن جامعه با معضل کودکان کار" تأسیس شد. طبق آنچه در اساسنامه این نهاد آمده این جمعیت سازمانی غیردولتی (NGO)* و محور فعالیت های آن آموزش و حمایت از کودکان کار و تمام کودکانی است که به هر علت از آموزش و حمایت های اجتماعی محروم هستند.

*Non Government Organization

سال گذشته از سوی پلیس امنیت تهران، به این مؤسسه اخطار داده شد که مجوز فعالیت آن باطل شده و می بایست مجدداً به اخذ مجوز از پلیس امنیت اقدام نمایند. از جمله ایرادات مطرح شده از سوی پلیس امنیت بر عملکرد این جمعیت، وجود کلاسهای آموزشی مختلط و ثبت نام کودکان مهاجر در کلاسها بوده است.

دولت ایران طی چند سال گذشته با ممنوعیت حضور کودکان افغانی در مدارس دولتی و غیردولتی اقدام به تحت فشار گذاشتن آنان جهت ترک ایران را نموده است. دفتر جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان صبح امروز و بدنبال ابطال مجوز فعالیتش طی حکم سرهنگ حمدالله از اداره اتباع خارجی تعطیل شد.

گفتنی است، کودکان تحت پوشش این جمعیت، اغلب از مهاجران غیرقانونی اند که دارای کارت اقامت نبوده و لذا فاقد شناسنامه و اوراق هویت هستند.

این جمعیت، علاوه بر آموزش کودکان، دارای کمیته های مددکاری، بهداشت، روابط عمومی و ورزش و هنر نیز هست که وضعیت کودکان در صورت لزوم در هر یک از این واحدها مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. کمیته آموزش هم اکنون با تشکیل کلاسهای تا مقطع دوم راهنمایی، حدود 160 کودک از 7 تا 18 سال را تحت پوشش خود قرار داده است. بطور کلی، حدود 500 مددجو، تحت پوشش این جمعیت قرار دارند.

برخورداری از آموزش برای زندگی از جمله حقوق اولیه، بنیادین و غیرقابل سلب کودکان در هر نقطه از جهان است. ماده 26 اعلامیه جهانی حقوق بشر بر این امر تصریح دارد که " هر کس حق دارد که از آموزش و پرورش بهره مند شود. آموزش و پرورش تا حدودی که مربوط به تعلیمات ابتدایی و اساسی است باید مجانی باشد. آموزش ابتدایی اجباری است". از سوی دیگر ماده 28 پیمان نامه حقوق کودک علاوه بر اجباری دانستن آموزش ابتدایی اعلام می‌دارد که " حکومت‌های عضو پیمان کوشش خود را می‌کنند تا روند آموزش و پرورش در مدارس درخور منزلت انسانی بوده و با محتوای این عهدنامه هم خوان باشد ". به عبارت دیگر نه تنها بهره‌مندی از آموزش حق بنیادین کودکان است بلکه روند و محتوای آموزش نیز در این امر دخالت بسیار دارد. مضاف بر آن‌که کشورهای عضو منشور جهانی حقوق بشر و امضاکنندگان میثاق حقوق مدنی و سیاسی متعهد شده‌اند در صورت حق اتباع کشورهای دیگر را برای پناهندگی برسمیت شناخته و در احقاق حقوق مربوط به مهاجرین بکوشند.

536- مدیر ساماندهی مسافرهای شخصی شرکتهای تاکسی خصوصی تهران 20 میلیارد تومانی پول غیرقانونی گرفتند:

مدیر طرح ساماندهی مسافرهای شخصی ستاد حمل و نقل و سوخت کشور با انتقاد شدید از شرکت‌های خصوصی تاکسیرانی در تهران گفت: این شرکت‌ها تا کنون بیش از 20 میلیارد تومان به صورت مستقیم از رانندگان و مردم دریافت کرده‌اند که باید هرچه سریعتر این مبالغ را مسترد کنند. مهندس حسین هاشمی روز چهارشنبه در گفت‌وگو با (ایسنا)، با اشاره به اینکه از خبر بررسی وضعیت شرکت‌های خصوصی تاکسیرانی در شورای شهر تهران هم خوشحال شدیم و هم ناراحت افزود: خوشحال شدیم که مسئولان شورای شهر تهران به این نتیجه رسیدند که به فعالیت غیرقانونی آن شرکت‌ها پایان دهند، از سوی دیگر ناراحتیم چرا که یکسال و نیم این موضوع به تاخیر افتاده و این امر موجب شده که هزینه‌های زیادی به مردم و رانندگان تاکسی تحمیل شود. وی با تأکید بر اینکه فعالیت شرکت‌های خصوصی تاکسیرانی هیچ خروجی مناسبی در تهران نداشته‌اند افزود: این خروجی نه در بخش کیفیت و نه در بخش کمیت ارائه خدمات بوده است.

مدیر طرح ساماندهی مسافرهای شخصی ستاد حمل و نقل و سوخت کشور با استقبال از اظهارات نائب رییس شورای شهر تهران در خصوص انحلال شرکت‌های خصوصی تاکسیرانی گفت: این شرکت‌ها به دلیل نداشتن اهداف و ضوابط مشخص باید هرچه سریعتر تعطیل شوند.

وی شورای شهر تهران را نمایندگان مردم خواند و گفت: این شورا در راستای استیفای حقوق مردم باید هرچه سریعتر نسبت به انحلال شرکت‌های خصوصی تاکسیرانی و بازگرداندن 20 میلیارد تومانی که از جیب تهرانی‌ها رفته است اقدام کند.

مدیر طرح ساماندهی مسافرهای شخصی ستاد حمل و نقل و سوخت کشور با اشاره به اینکه شهرداری تهران برای 37 شرکت خصوصی تاکسیرانی مجوز فعالیت صادر کرده است گفت: متأسفانه استراتژی بسیار بدی در این بخش حاکم بود به شکلی که شرکت‌ها بدون توجه به بخشنامه‌ها و مصوبات شورای شهر تهران تشکیل شدند؛ از سوی دیگر ماهیت آنها تجاری بوده نه خدماتی و همچنین با توجه به دریافت مبالغ غیرقانونی از سوی این شرکت‌ها شاهد تأثیر غیرمستقیم بر نرخ کرایه تاکسی‌های تهران و کاهش کیفیت و کمیت خدمات رسانی تاکسیرانی بوده‌ایم.

هاشمی با تأکید بر اینکه سازمان‌های نظارتی همچون سازمان بازرسی کل کشور، سازمان تعزیرات حکومتی و سایر سازمان‌های ذیربط باید در این زمینه وارد عمل شده و این مبالغ غیرقانونی را پس بگیرند به ایسنا گفت: از سوی دیگر ستاد ساماندهی مسافرهای شخصی نیز از کانال‌های قانونی در حال پیگیری این موضوع است.

وي از تمامی رانندگان تاکسی‌هایی که هم اکنون زیر مجموعه شرکت‌های خصوصی تاکسیرانی تهران قرار دارند خواست از این تاریخ به بعد به هیچ عنوان به این شرکت‌ها پولی پرداخت نکنند.

مدیر طرح ساماندهی مسافربرهای شخصی ستاد حمل و نقل و سوخت کشور با اشاره به اینکه یکی از حربه‌های شرکت‌های تاکسیرانی خصوصی فشار بر رانندگان از طریق ابطال کارت سوخت بوده است افزود: تمامی رانندگان تاکسی در جریان باشند ابطال کارت سوخت تنها از طریق وزارت نفت، راهنمایی و رانندگی و ستاد حمل و نقل و مدیریت مصرف سوخت صورت می‌گیرد و افرادی که شارژ خود را به این شرکت‌ها پرداخت نمی‌کنند نگران ابطال کارت‌های سوخت خود نباشند.

وي ساماندهی مسافربرهای شخصی را یکی از افتخارات بعد از انقلاب اسلامی عنوان کرد و گفت: اجرای این طرح در راستای قانون مجلس شورای اسلامی در زمینه سهمیه بندی بنزین و ساماندهی حمل و نقل عمومی بود که متأسفانه مشکلات کنونی ایجاد شده در تهران به دلیل ناهماهنگی شهرداری تهران با ستاد حمل و نقل و مدیریت مصرف سوخت اتفاق افتاده است.

ستاد ساماندهی مسافربرهای شخصی آمادگی دارد با معرفی مدیریت جایگزین در بخش تاکسیرانی تهران نسبت به ساماندهی مسافربرهای شخصی و تاکسی‌های بخش خصوصی اقدام کند

هاشمی در خصوص تاکسی‌های وارداتی نیز به ایسنا گفت: به راهنمایی و رانندگی نیروی انتظامی ابلاغ شده است که از این پس شماره گذاری خودروهای وارداتی در قالب تاکسی بدون موافقت ستاد حمل و نقل و مدیریت مصرف سوخت ممنوع است.

وي با انتقاد از وضعیت نابسامان تاکسی‌های بخش خصوصی در تهران گفت: اگر واقعا آقایان در سازمان تاکسیرانی و شهرداری تهران نمی‌توانند این امر را ساماندهی کنند، ستاد ساماندهی مسافربرهای شخصی آمادگی دارد با معرفی مدیریت جایگزین در این بخش نسبت به ساماندهی تاکسی‌های بخش خصوصی و مسافربرهای شخصی تهران اقدام کند.

537- تبصره "ز" ماده 21 قانون کارقرار بود حذف شود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 2 آذر 87 آمده است : به گفته يك فعال کارفرمایی مجمع تشخیص مصلحت نظام در حالی بند (ز) را به ماده 121 قانون کار اضافه کرد که پیشتر نمایندگان وقت کارفرمایی و کارگری با توافق قبلی از مسوولان ارشد وزارت کارخواهان حذف این بخش از اصلاحیه قانون کار شده بودند.

به گزارش ایلنا، عباس وطن پرور، دبیر شورای هماهنگی کارفرمایان کشور گفت: در اردیبهشت 85 که موضوع اصلاح قانون کار در قالب ساماندهی قراردادی و حمایت از اشتغال مجلس وقت مطرح بود، نمایندگان وقت تشکلهای کارگری و کارفرمایی در دیدار خود با مسوولان ارشد وزارت کار خواهان حذف این تبصره شده بودند.

وي با بیان اینکه مسوولان وزارت کار نیز بر اساس توافق شرکای اجتماعی با خواسته شرکای اجتماعی موافقت کردند، گفت: جای تعجب است که بعد از گذشت 2 سال این تبصره از سوي مجمع تشخیص مصلحت نظام در قالب اصلاحیه‌ای به قانون کار اضافه می شود.

وطن پرور گفت: صرفنظر از اینکه کارگران اصلاحیه جدید ماده 121 قانون کار را با امنیت شغلی خود مغایر می‌بینند؛ کارفرمایان نیز معتقدند که این اصلاحیه با اصل مالکیت و آزادی‌های قانونی کارفرما برای اداره کارگاه منافات دارد.

وي یادآور شد در آن زمان علاوه بر بند (ز) ماده 121 که به امکان تعدیل نیروی انسانی در شرایط خاص اشاره دارد، مواد دیگری از جمله محاسبه به روز سنوات کار نیروی انسانی نیز با توافق نمایندگان وقت کارگری و کارفرمایی از طرح مذکور حذف شد.

پایان پیام

538- فراخوان کمک مالی به کارگران پریس سنندج :

ما متحدانه ایستاده ایم

کارگران، همسرانشان

سه ماه از مقاومت ما کارگران ریسندگی پریس سنندج در مقابل ستم سرمایه داران می گذرد. در این مدت ما و خانواده هایمان فشارهای روحی و معیشتی طاقت فرسایی را متحمل شده ایم. اما طرز تلقی ما از تحمل این فشارها به مثابه مبارزه طبقه کارگر برای رسیدن به دنیایی عاری از ستم و استثمار، تلخی آن را برایمان به

شیرینی تبدیل کرده است.

اینک و پس از گذشت سه ماه از تحمل این فشارها، رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج که در نتیجه مبارزه متحدانه ما صادر شده بود در راهروهای ادارات قضایی گرفتار آمده و این بار دشمنان طبقاتی ما بصورت آگاهانه و سازمان یافته ای میکوشند از طریق تحمیل یک رو در رویی فرسایشی بر کارگران، نیروی متحد و یکپارچه ما را تحلیل برده و در هم بشکنند. اجرای رای صادره از سوی هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج که به نفع کارگران صادر شده بود، با قرار دیوان عدالت اداری متوقف شده و کارفرما با این حربه در صدد است با تداوم تحمیل بیش از پیش گرسنگی بر خانواده هایمان، ما را به عقب نشینی از خواست های برحق خود وادار نماید.

در راستای این سیاست و پس از توقف اجرای حکم هیئت حل اختلاف از سوی دیوان عدالت اداری، کارفرما با اشراف بر مستولی شدن فقر و گرسنگی مفرط بر زندگی ما، با سه - چهار نفر از کارگران تماس گرفته و آنان را دعوت بکار کرده است تا از این طریق در میان مان شکاف ایجاد نموده و مقاومت یکپارچه ما را در هم بشکند.

اما یاران

ما متحدانه ایستاده ایم و در این شرایط چشم امید مان به یاری شماست تا اندکی از آلام تحمیل شده بر همسر و فرزندانمان کاهش پیدا کند و کارفرما قادر نشود با استفاده از حربه تحمیل بیش از پیش گرسنگی بر خانواده هایمان، مقاومت متحدانه ما را بمثابه بخشی از مبارزه طبقه کارگران ایران در هم بشکند.

زنده باد همبستگی کارگری

دوم آذر ماه هزار و سیصد و هشتاد و هفت - کارگران شرکت ریسندگی پریس سنندج

شماره حساب : 1331925431 بانک ملت شعبه حافظ سنندج به نام محمد شریف ساعد پناه و آرش عزتی امینی

539- افزایش شدید تقاضای کار در کشور

معاون مرکز آمار ایران از افزایش شدید تقاضا برای کار در کشور خبرداد و گفت: به نظر مرکز آمار حفظ نرخ بیکاری سالیانه حدود 10 تا 10.5 درصد کار بسیار مهمی است. علیرضا زاهدیان در گفتگو با مهر از افزایش شدید تقاضا برای کار در کشور خبرداد و افزود: بر اساس آمارها این تقاضا به شدت رو به افزایش است. معاون مرکز آمار ایران افزود: این آمار به ویژه در بخش فازغ التحصیلان دانشگاهی با توجه به توسعه دانشگاه ها رو به افزایش است.

وی همچنین موضوع خشکسالی در کشور را نیز از دیگر موارد افزایش بیکاری برشمرد و گفت: اگر تمام این موارد را در کنار هم قرار دهیم، نرخ بیکاری در سالهای آینده افزایش می یابد. زاهدیان خاطر نشان کرد: نظر کارشناسی مرکز آمار ایران حاکی از این مطلب است که اگر بتوانیم نرخ بیکاری سالیانه و معدل سالیانه را حدود 10 تا 10.5 درصد حفظ کنیم، کار مهمی انجام داده ایم. به گزارش مهر، در حال حاضر متولدین سالهای 60 تا 65 که بالغ بر 9 میلیون نفر هستند، به سن اشتغال رسیده اند و جمعیت 24 ساله ها در سالهای بعد از 85 تا 89 به 1.9 میلیون نفر خواهند رسید که رشد این رقم نسبت به سنوات گذشته بی سابقه است.

همچنین تعداد ورودی به دانشگاه ها در سال 83 حدود 350 هزار نفر بوده که این رقم در سالهای 85 و 86 به 730 هزار رسیده و رقم ورودی به دانشگاه در سال 86 بالاترین میزان است. تعداد ورودی جوانان به دانشگاهها در سال 86 یک میلیون نفر است و در این مورد بعد از 4 سال سالانه با یک میلیون نفر فارغ التحصیل متقاضی کار مواجه می شویم. در سال گذشته تعداد بیکاران کشور دو میلیون و 480 هزار نفر بود که 1.7 میلیون نفر در سنین 15 تا 24 سال بودند که از آن به عنوان موج اول تقاضای کار نام برده شده است. جمعیت 25 تا 29 ساله ها در سال جاری موج دوم تقاضای ورود به بازار کار محسوب می شوند که در آینده جمعیت 25 تا 29 ساله های متقاضی کار افزایش می یابد و لازم است برای این مهم برنامه ریزی صورت گیرد.

بیکاری دانش آموختگان دانشگاهی در سال 84 حدود 14.8 درصد، سال 85 را 14.6 و سال 86 را 15.4 درصد است. برای 40 درصد از جمعیت بین 20 تا 24 سال باید کار ایجاد شود؛ ولی به طور کلی جمعیت کشور از 71 میلیون نفر حال حاضر به 79 میلیون نفر در سال 92 میرسد. در حال حاضر جمعیت فعال کشور در سنین تحصیل به سر می برند؛ ولی در آینده وارد بازار کار می شوند، به نحوی که جمعیت فعال 24 ساله های سال 86 به 31 درصد از کل جمعیت در سال 93 می رسد

540- عضو هیات مدیره کانون شوراهای اسلامی کار تهران:

ترکیب شورای عالی تامین اجتماعی باید سه جانبه باشد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : عضو هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران گفت: اساسنامه مصوب هیات دولت درباره سازمان تامین اجتماعی خواسته های کارگران را تامین نکرد.

علی دهقان کیا در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا"، با تاکید بر اینکه حفظ استقلال اداری-مالي سازمان تامین اجتماعی و نقش تاثیرگذار نمایندگان کارگری و کارفرمایی در اداره این سازمان از خواسته های جامعه کارگری است، گفت: ترکیب شورای عالی باید به صورت سه جانبه باشد. وی گفت: شورای عالی تامین اجتماعی باید پنج نماینده دولت، پنج نماینده کارفرما و پنج نماینده کارگر داشته باشد تا بدین ترتیب سه جانبه گرایی در آن رعایت شود؛ در صورتی که در قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی، هشت نفر از 15 عضو شورای عالی تامین اجتماعی نمایندگان دولت هستند که این برخلاف عدالت و اصل سه جانبه گرایی است.

دهقان کیا با بیان اینکه به زودی هیات مدیره کانون شورای عالی شوراهای اسلامی جلسه ای درباره بررسی و اعلام نظر در مورد اساسنامه مصوب هیات دولت برای سازمان تامین اجتماعی برگزار خواهد کرد، افزود: نظر نهایی جامعه کارگری درباره اساسنامه تامین اجتماعی را به اطلاع عموم خواهیم رساند. وی انتخاب مدیرعامل تامین اجتماعی از سوی رئیس جمهور و معرفی آن به شورای عالی را از نقاط قوت اساسنامه جدید این سازمان دانست و گفت: با این حال، به دلیل رعایت نکردن سه جانبه گرایی در ترکیب شورای عالی تامین اجتماعی، باید اقدامی اساسی و عملی صورت گیرد.

پایان پیام

541- گزارشی از شرکت ایران الکترونیک رشت :

کارگران ایران الکترونیک رشت که به دنبال واگذاری کارخانه به بخش خصوصی طی توافق نامه ای در شهریور سال 83 باز خرید شدند بر خلاف موعد شش ماهه قید شده در توافق نامه، پس از 4 سال هنوز مبلغ باز خریدی خود را به طور کامل دریافت نکرده اند.

این اندک مبلغ که در قبال بیکار شدن شان به آنها تعلق گرفته و با توجه به رشد قیمت ها و تورم چند سال اخیر، اکنون دیگر ارزش چندان ندارد طی 4 چک تاریخ دار به آنها داده شد.

کارگران هنگام مراجعه به بانک جهت دریافت آخرین مرحله چک به تاریخ مهر ماه 87، با خالی بودن موجودی حساب بانکی مربوطه مواجه شدند.

لازم به توضیح است طی توافق نامه سال 83 بخشی از زمین شرکت جهت باز خرید کارگران در نظر گرفته شد که این زمین به فروش رسیده اما هیچ گزارش فروش روشنی از طرف نمایندگان به کارگران ارائه نشده است و علیرغم چندان بار تجمع کارگران در محل استقرار نمایندگان هنوز مشخص نشده علت این قضیه چیست ؟

کارگران ایران الکترونیک رشت هم چنان پیگیرانه این مسئله را دنبال کرده و خواهان شفاف سازی مسائل می باشند.

" کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - منطقه شمال "

24 Nov. 2008 - 1387/9/3

542- تجمع کارگران ریسندگی پریس سنندج :

کارگران ریسندگی پریس سنندج، در راستای اجرای حکم صادره توسط اجرای احکام اداره کار، مبنی بر ابقاء به کار، کارگران و پرداخت حقوق معوقه و دائمی شدن قرار دادها؛ امروز یکشنبه مورخه 3 آذر ماه، ساعت 6 صبح در مقابل کارخانه دست به تجمع زده و بنا به تصمیم کارگران، از ساعت 8 در مقابل اداره کار سنندج تجمع خود را تا ساعت 11 ادامه دادند. در طی گفتگو نمایندگان کارگران ریسندگی پریس با رئیس اداره کار (امیر اسدی)، به این توافق رسیدند که فردا پرونده کارگران پریس را برای ارائه به دیوان عدالت اداری در تهران به نماینده کارگران تحویل نمایند. لازم به ذکر است که کار فرمای پریس (امیر اسفندیاری) با طرفین و نفوذ خود توانسته است از طریق دیوان عدالت اداری، از اجرای حکم صادره توسط اداره کار سنندج جلوگیری به عمل آورد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

یکشنبه 3 آذر 87

<http://www.komitteyehamahangi.com/>

komite.hamahangi@gmail.com

543- یک مقام مسوول در سازمان تامین اجتماعی خبر داد:

سال گذشته بیش از هفت میلیون نفر در معرض حوادث ناشی از کار قرار داشتند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : مدیرکل دفتر آمار و محاسبات اقتصادی و اجتماعی سازمان تامین اجتماعی با بیان اینکه در سال گذشته هفت میلیون و 723 هزار و 726 نفر در معرض حوادث ناشی از کار قرار داشتند، گفت: با این وجود 24 هزار و 75 نفر دچار حوادث ناشی از کار شدند.

سیاوش قراگزلو در گفت وگو با خبرنگار "ایلنا"، گفت: در سال 1385 نیز شش میلیون و 821 هزار و 354 نفر در معرض حوادث ناشی از کار قرار داشتند که 23 هزار و 56 نفر دچار حادثه شدند. وی نیروی انسانی را به عنوان مهم ترین عامل در تولید و خدمات دانست و گفت: حوادث ناشی از کار، علاوه بر آثار منفی فردی دارای آثار منفی جمعی و اجتماعی نیز است.

پایان پیام

544- کارگران شرکت پیمانغرب 3 روز است که در اعتصاب به سر می برند :

طبق خبرهای رسیده کارگران شرکت پیمانغرب مدت 3 روز است که در اعتصاب به سر می برند.

شرکت پیمانغرب وابسته به برق منطقه ای غرب است که به دلایل نامعلومی کارگران آن از روز پنجشنبه 30 آذر ماه دست به اعتصاب زده اند. در صورت دریافت، خبرهای تکمیلی ارائه خواهد شد.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

3 آذر 1387

545- رئیس کانون بازنشستگان تامین اجتماعی قم:

تبعیض میان بازنشستگان را از میان بردارید :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : رئیس کانون بازنشستگان تامین اجتماعی استان قم گفت: با وجودی که همه کانون های بازنشستگی استان ها دارای مکان مستقلی هستند ولی کانون ما فاقد مکان ثابتی است و مرتب باید مکان خود را تغییر و بازنشستگان را سرگردان کند. محمد فاضل ترکمان در گفت وگو با خبرنگار "ایلنا"، با طرح این پرسش که آیا جامعه کارگری در فراز و نشیب های انقلاب همراه نبوده است؟ افزود: چرا باید تا این حد تبعیض میان کارگران و کارمندان دولت وجود داشته باشد؟

وی بازنشستگان تامین اجتماعی را برادر ناتنی توصیف کرد و گفت: از مسوولان، به ویژه رئیس جمهور و نمایندگان مجلس می خواهیم که یک بار برای همیشه به تبعیض های موجود در میان بازنشستگان کشوری و لشکری با بازنشستگان تامین اجتماعی پایان دهند.

ترکمان با بیان اینکه تبعیض ها بازنشستگان تامین اجتماعی را رنج می دهد، گفت: قانون مدیریت کشوری، وام یک میلیونی و موارد دیگر، از جمله تبعیض های موجود میان بازنشستگان تامین اجتماعی

با بازنشستگان کشوری و لشکری است.

پایان پیام

546- اقتصاددان و استاد دانشگاه:

کارگران بخش صنعت در رکود اقتصادی آسیب پذیرتر از سایرین هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : کارگران شاغل در بخش صنعت، به ویژه بخش‌های خصوصی در مقابل بحران اقتصادی آسیب پذیرتر از سایرین هستند. احمد میدری، اقتصاددان و استاد دانشگاه در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" اظهار داشت: با وجود اینکه مطالعات دقیق و منسجمی در رابطه با نتایج وقوع این بحران در ایران صورت نگرفته است، ولی رییس سازمان بین‌المللی کار از بیکار شدن 20 میلیون نفر در جهان خبر داده است. وی افزود: کارگران در بخش کشاورزی آسیب کمتری خواهند دید و حتی با محدود شدن واردات، قادر به افزایش تولید خواهند بود ولی کارگران شاغل در بخش مسکن با رکود مواجه خواهند شد. نماینده مردم در مجلس ششم تصریح کرد: مهم‌ترین متغیر تعیین کننده وضعیت اقتصادی ایران، قیمت نفت است و نامشخص بودن سقف کاهش قیمت نفت، علت مبهم بودن آینده اقتصادی ایران است. این استاد دانشگاه در ادامه گفت: به طور قطع این بحران اقتصادی، کاهش درآمدهای نفتی و ایجاد مشکل بر سر راه صادرات غیرنفتی را به دنبال دارد و لازم است دولت بودجه را به صورت انقباضی تنظیم کند.

میدری در رابطه با رکود قیمت مسکن اظهار داشت: به منظور بهبود در بخش مسکن بهتر است سیاست‌های انبساطی پولی در نظر گرفت، اما وضعیت نظام بانکی کشور و بالا بودن مبلغ معوقه تسهیلات آنها با این سیاست مغایرت دارد و موجب پریسک شدن وضعیت بانک‌ها می‌شود. وی تأکید کرد: لازم است دولت موانع تولید را کاهش دهد و در مورد جرایم سازمان تأمین اجتماعی و نرخ آنها تجدیدنظر کند و با در نظر گرفتن تسهیلات غیرمالی برای تولید، موجب آسان‌سازی تولید شود.

پایان پیام

547 - رئیس سازمان کار استان قزوین:

بیشتر واحدهای مشکل‌دار استان متعلق به صنعت نساجی هستند

52 هزار جوینده کار داریم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : رئیس سازمان کار استان قزوین با بیان این که عمده واحدهای مشکل‌دار این استان مربوط به کارخانه‌های نساجی است، گفت: آمار دقیقی از واحدهای مشکل‌دار ندارم اما در اسرع وقت این آمار را به اطلاع رسانه‌ها خواهم رساند. علی ایمانی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" افزود: بیشتر واحدهای نساجی مشکل‌دار استان قزوین در حال اصلاح ساختار کارخانه هستند.

وی با بیان این که حل نهایی واحدهای مشکل‌دار استان قزوین نمی‌تواند بدون کمک سرمایه‌گذاران انجام شود، گفت: تمامی تعهدات بر دوش دولت نیست، بلکه سرمایه‌گذاران نیز باید در امور نقدینگی، برنامه‌ریزی، نوع مدیریت و وارد کردن تکنولوژی روز فعال باشند. وی نرخ بیکاری استان قزوین را در تابستان گذشته 7/5 درصد اعلام کرد و گفت: این آمار حکایت از کاهش بیکاری در این استان دارد.

ایمانی در مورد بنگاه‌های زودبازده استان قزوین گفت: برای 17 هزار نفر در قالب این بنگاه‌ها اشتغالزایی شده است.

وی با بیان این که 52 هزار نفر جوینده کار در استان قزوین وجود دارند، گفت: برخی از این افراد بیکار نیستند بلکه به دنبال شغل بهتری هستند.

پایان پیام

548- صنعت اردبیل به سختی نفس می‌کشد

از نشستن بر بام ایران تا احتضار در بستر رکود و تعطیلی :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : "طرحی که امروز افتتاح شد در منطقه ما بی‌نظیر است و می‌بینید که می‌توانیم و این مسئله در همه زمینه‌ها صادق است... باید در سالیان آینده کاری کنیم که مارک خارجی پوشاک در ایران از سکه بیفتد و در عرصه‌های جهانی، پوشاک ایرانی حرف اول را بزند... اردبیل می‌تواند هم به لحاظ کشاورزی، هم فرهنگی و هم صنعتی بر بام ایران بنشیند و در این زمینه مدیران و مردم، همه باید با یکدیگر همکاری و همراهی کنند... من معتقدم که هنوز تا سه برابر این کار و چنین طرح‌هایی ظرفیت داریم و باید حرکت رو به جلو خود را با تمام وجود انجام دهیم."

این مطالب بخشی از سخنان رییس جمهور مورخ سی‌ام شهریور ماه سال گذشته و در مراسم افتتاح کارخانه نساجی سبلان و پیش از سفر وی به باکو بود که در جمع مدیران و حاضران افتتاح این واحد نساجی بیان شد و با پوشش بی‌نظیر رسانه‌های دولتی و همسوس با دولت همراه شد؛ واحد تولیدی که با سرمایه‌گذاری 180 میلیارد تومانی قرار بود بنا بر اظهارات شاهماری، مدیرعامل این شرکت با ایجاد اشتغال برای 5 هزار و پانصد سالیانه 35 میلیون قطعه پوشاک تولید کند. با این حال داستان به نحو دیگری رقم خورد و نه تنها هیچ یک از پیش‌بینی‌ها محقق نشد بلکه امروز و

با گذشت 14 ماه از آن مراسم باشکوه، که در آن مجری برنامه وعده داده بود افتتاح این کارخانه به جشن اشتغال و ازدواج 5500 جوان اردبیلی تبدیل خواهد شد، به بحرانی دیگر در صنعت رو به احتضار کشور بدل شده است.

کارگران نساجی سیلان: 7 ماه است حقوق نگرفته‌ایم

در همین مورد، کارگران این شرکت با ارسال نامه‌ای به علیرضا محبوب، دبیرکل خانه کارگر جمهوری اسلامی ایران اظهار داشتند: سیلان پارچه پس از 6 ماه به دلایل مدیریتی و عدم حمایت رو به بی‌نظمی رفت.

در ادامه این نامه آمده است: کارخانه‌ای که قرار بود 5500 نفر نیروی انسانی در منطقه محروم کشور، معادل تقریباً 3 فاز پروژه عسلویه را به کار گیرد، اینک 7 ماه تمام است که حقوق 950 پرسنل خود را پرداخت نکرده است.

این عده در پایان نامه از نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی خواسته‌اند تا با پیگیری این موضوع در مجلس شورای اسلامی، زمینه فعالیت مجدد این واحد و رفع مشکلات معیشتی این کارگران را فراهم آورد.

کارگران برخی از واحدهای تولیدی استان ماههاست حقوق نگرفته‌اند

در همین زمینه، مرتضی مقدم از فعالان کارگری استان اردبیل در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" گفت: متأسفانه برخلاف آنچه در تبلیغات گسترده رسمی منعکس می‌شود، صنعت استان در رکود شدیدی به سر می‌برد.

وی افزود: برای مثال کارخانه آب معدنی سیلان و ذوب‌آهن اردبیل نیز ماههاست که با حقوق کارگران خود را نپرداخته‌اند و یا با پرداخت‌های اندک در قالب علی‌الحساب، بخشی از مطالبات قانونی و به‌حق کارگران خویش را معطل گذاشته‌اند.

مقدم با اشاره به سکوت معنادار مسوولان استانی در قبال این وضعیت بحرانی صنعت استان، از ایشان خواست تا بیش از گذشته به مشکلات تولید در این استان توجه کنند.

پایان پیام

549- سعید لیلز در گفت‌وگو با ایلنا:

درآمد روزانه هر ایرانی سه هزار تومان کاهش یافته است

توقف افزایش دستمزدها مغایر با قانون برنامه چهارم است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : تأثیرات کاهش درآمد دولت به شیوه‌های متفاوتی خود را نشان خواهد داد که یکی از این موارد کاهش هزینه‌های عمرانی و افزایش بیکاری است.

سعید لیلز در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" از کاهش سه هزار تومانی درآمد روزانه هر ایرانی نسبت به پنج ماه گذشته خبر داد و گفت: با توجه به منزوی بودن اقتصاد ایران، درآمد ارزی کشور نسبت به پنج ماه گذشته روزانه 200 میلیون دلار کاهش داشته است.

وی افزود: در جریان بحران اقتصادی، یک خانواده چهار نفره روزانه 12 هزار تومان از دست خواهد داد که حاصل جمع آن در طول یک ماه از متوسط حقوق یک کارگر بالاتر است.

این اقتصاددان اظهار داشت: تأثیرات کاهش درآمد دولت به شیوه‌های متفاوتی خود را نشان خواهد داد که یکی از این موارد کاهش هزینه‌های عمرانی و افزایش بیکاری است.

وی تصریح کرد: به طور حتم دولت دچار کسری بودجه خواهد شد که این مورد تورم را به دنبال دارد. لیلز در ادامه گفت: کاهش واردات دولت در طول این بحران بر وضعیت معیشتی کارگران تأثیرگذار است.

این کارشناس اقتصادی تأکید کرد: دولت ناچار است یا از طریق افزایش تعرفه‌های گمرکی و یا افزایش قیمت دلار و یا سهمیه‌بندی دلار، واردات کل را به کشور کاهش دهد که هر سه مورد منجر به کاهش عرضه کل، افزایش تورم، کاهش نرخ رشد اقتصادی و افزایش نرخ بیکاری می‌شود.

لیلز در ادامه گفت: تأثیرات بحران مالی در ایران بسیار بیشتر از تأثیرات آن بر کشورهای غربی است. وی در خصوص توقف افزایش دستمزدها در برنامه هدفمند کردن یارانه‌ها اظهار داشت: این توقف با

قانون برنامه چهارم توسعه مغایر است، زیرا مقدار دستمزدها باید به گونه‌ای باشد که قادر به پوشش دادن نرخ تورم باشد.

لیلز تأکید کرد: رکود در بخش مسکن متأثر از نوسانات اقتصادی داخلی کشور است و پیش‌بینی

می‌شود در بهار سال آینده با انبوهی از کارگران بیکار ساختمانی مواجه شویم.

وی افزود: نرخ بیکاری در سال آینده نیز بین 12 تا 14 درصد پیش‌بینی می‌شود.

پایان پیام

550- کارگران ایران تابلو از وضعیت حقوقشان ناراضی اند:

به گفته یک فعال کارگری در این واحد تولیدی اصلی‌ترین مشکل این کارخانه مشکل حقوق کارگران است. وی در مصاحبه‌ای با فریاد کارگر گفت: "پرداخت‌های ما سر وقت نیست و میزان حقوقها خیلی کم است. کارگران

اینجا مشکل مسکن دارند، مستاجر هستند و یا باید سر وقت قصد و قرض بدهند و وقتی حقوقها دیر پرداخت میشود کارگران برای پرداخت قرض و قصدهایشان به مشکل بر میخورند.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

551- افزایش سرسام آور قیمت مواد غذایی !

بر اساس گزارش يك هموطن ساکن شاهرود قیمت مواد غذایی در این منطقه به صورت نجومی بالا کشیده است. وی در مصاحبه ای با فریاد کارگر گفت: ”زندگی خرج دارد مگر میشود که بدون پول زندگی کرد. نزدیک به 7 میلیون زیر قرض هستم خودم هم بیکارم! قیمت اجناس 6 برابر شده است. من ساکن جاجرود هستم. نانی که تا دیروز مثلاً 15 تومان بود امروز به 20 تومان یا 30 تومان رسیده است. تازه نان لواش کیفیتش خیلی بد شده. وسط نان خشک و دوروبرش خمیر است... من مثال نان را زدم شما تا آخر همه اجناس خودتان حساب کنید. وقتی نان به این وضعیت در بیاید بقیه اش 10 برابر گران میشود. الان فصل انار است. قیمت انار در منطقه ما 2000 تومان است بچه هایم میروند فقط نگاه میکنند و من شرمنده از روی آنها هستم. گوشت قرمز کیلویی 12000 هزار تومان است. گوشت مرغ بالای 3000 تومان است. بقیه مواد غذایی هم به همین ترتیب هستند. شاید باور نکنید که من از عید به این طرف به بچه هایم میوه نداده ام. نه میوه دادم، نه لباس خریده ام...“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

552- کارگران از فشار فقر خود و خانواده هایشان را میکشند...

نامه ارسالی يك کارگر دردمند به فریاد کارگر

”حقوق من 290 هزار تومان است. پریروز دندان خانم درد میکرد میگفت 90 هزار تومان برای درست کردن دندان پول میخواهد! شما حساب کنید من هر ماه بیش از 350 هزار تومان فقط قسط مسکن میدهم. اگر خانه نخرم مستاجر باشم باید اجاره خانه بدهم، حالا که خانه خریدم تا آخر عمر باید بدهکار باشم و هر چقدر کار میکنم پول قسط و بدهی بدهم. الان قسط بانکها هم از 250 تومان کمتر نیست. حالا با 290 تومان با این همه بدهی چطور باید پول دوا و درمان زن و بچه ام را بدهم؟ برای اورتودنسی يك فك دخترم يك میلیون و نیم پول میخواهند! از کجا بیاورم؟ ما در این مملکت چطور باید زندگی کنیم؟ من يك میوه يك خودکار نمیتوانم برای بچه هایم بخرم! خجالت میکشتم از روی زن و بچه ام. از روی زن و بچه ام شرمنده ام. هر بار بچه هایم میگویند بابا پول بده، باید بگویم نخورید، نپوشید، ندارم! تا کی باید این حرف را به بچه بزنم؟ چند وقت پیش بچه ام میخواست برود اردو، 1500 تومان پول میخواستند به خدا نداشتم بدهم بچه برود، با بدبختی جور کردم.“

اجازه بدهید يك نمونه دیگر را بگویم. ماه پیش خواهر خانم از دواج کرد. ما باید برای سر عقد هدیه میدادیم، برای پاتختی هدیه میدادیم من واقعا نداشتم و فقط شرمندگی برای من به دنبال داشت و درگیری با خانم! من واقعا مانده ام و نمیدانم باید با این حقوق چکار کنم؟ مثلاً این مسؤلین کشور نمیدانند ما در چه وضعیتی داریم زندگی میکنیم؟ من دارم تا ساعت 11 شب دو شیفت کار میکنم.

يك دوستی چند وقت پیش دست زن و بچه اش را گرفت و برد در پارک جنگلی سرخسار تهران همه را کشت و خودش را هم کشت و راحت کرد. يك کاستی پر کرده بود که در آن گفته بود از ناداری و فقر این کار را کردم و دیگر کارد به استخوانم رسیده است خودم زجر کشیدم نمیخواهم زن و بچه هایم هم زجر بکشند. اینها مردم را به این نقطه رسانده اند که مردم بروند از ناداری عزیزترین کسانی را بکشند. ما کارگر خصوصی هستیم. سهام عدالت به ما تعلق نمیگیرد میگویند دولتی ها را میدهیم ولی خصوصی ها را نمیدهیم. مگر ما کارگران با هم چه فرقی میکنیم؟ ما با کارگران دولتی چه فرقی داریم؟ مگر ما در این مملکت زندگی نمیکنیم؟ وقتی جنگ میشود سراغ ما میآیند که بروید بجنگید و جان بدهید ولی وقتی به فقر و ناداری ما میرسد اصلاً انگار وجود نداریم و بود و نبودمان برای اینها اهمیتی ندارد.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

553- نساجی سبلان و ادعای رئیس جمهوری سرمایه :

خبرگزاری ایلنا عبارتی را از محمود احمدی نژاد در هنگام افتتاح کارخانه نساجی سبلان نقل کرده است که ما هم به مناسبت آن را در این جا تکرار می کنیم. احمدی نژاد در آن روز گفته است: "طرحی که امروز افتتاح شد در منطقه ما بی نظیر است و می بینید که می توانیم و این مسئله در همه زمینه ها صادق است... باید در سالیان آینده کاری کنیم که مارک خارجی پوشاک در ایران از سکه بیفتد و در عرصه های جهانی، پوشاک ایرانی حرف اول را بزند... اردبیل می تواند هم به لحاظ کشاورزی، هم فرهنگی و هم صنعتی بر بام ایران بنشیند و در این زمینه مدیران و مردم، همه باید با یکدیگر همکاری و همراهی کنند... من معتقدم که هنوز تا سه برابر این کار و چنین طرح هایی ظرفیت داریم و باید حرکت رو به جلو خود را با تمام وجود انجام دهیم".

نساجی سبلان هنگام افتتاح قرار بود 5500 کارگر را استخدام کند و به طور مستمر شمار بیشتری را به کارگیرد. 14 ماه از آن تاریخ گذشته است. کارخانه 950 کارگر دارد و این کارگران 7 ماه تمام است که هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند. در همه این 7 ماه کارگران در حال اعتراض بوده اند. هیچ کس و هیچ نهادی هیچ وقعی به این اعتراضات نگذاشته است. 950 کارگر شاغل کنونی هیچ نوع تضمینی برای اشتغال فردای خود ندارند. از این مهم تر، با فرض اشتغال نیز باید حتماً بدون هیچ مزدی کار یا در واقع بیگاری کنند. واقعیت این است که توده های کارگر ما نه امروز و نه در هیچ دوره دیگری هیچ سرسوزنی اعتماد به دم و دستگاه های حکومتی روز سرمایه نداشته اند زیرا جز سرکوب و اعمال قهر و گرسنگی و فقر هیچ چیز دیگری از آن ها ندیده اند. با این همه، اگر کارگران متوجهی وجود دارند یا اگر مزدورانی باز هم خیال می کنند که باید با هزاران حالت و حیلت و ترفند کارگران را به حرف ها و وعده و وعیدهای دولتمردان سرمایه سرگرم سازند کافی است میان ادعای رئیس جمهوری سرمایه و وضعیت کنونی کارگران این کارخانه مقایسه ای به عمل آورند.

3 آذر 1387

554- دفتر جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان توسط پلیس امنیت پلمب شد :

به گزارش کمیته گزارشگران حقوق بشر در تاریخ 3 آذر 87 آمده است: نیروهای پلیس امنیت تهران دوم آبان ماه 1387 با حضور در دفتر "جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان" اقدام به پلمب دفتر این مؤسسه غیردولتی نمودند.

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان" در سال 82 با اخذ مجوز از وزارت کشور و با هدف "توانمندسازی کودکان کار و خیابان" و "آشنا نمودن جامعه با معضل کودکان کار" تأسیس شد. طبق آنچه در اساسنامه این نهاد آمده این جمعیت سازمانی غیردولتی (NGO)* و محور فعالیت های آن آموزش و حمایت از کودکان کار و تمام کودکانی است که به هر علت از آموزش و حمایت های اجتماعی محروم هستند. سال گذشته از سوی پلیس امنیت تهران، به این مؤسسه اخطار داده شد که مجوز فعالیت آن باطل شده و می بایست مجدداً به اخذ مجوز از پلیس امنیت اقدام نمایند. از جمله ایرادات مطرح شده از سوی پلیس امنیت بر عملکرد این جمعیت، وجود کلاسهای آموزشی مختلط و ثبت نام کودکان مهاجر در کلاس ها بوده است. دولت ایران طی چند سال گذشته با ممنوعیت حضور کودکان افغانی در مدارس دولتی و غیردولتی اقدام به تحت فشار گذاشتن آنان جهت ترک ایران را نموده است. دفتر جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان صبح امروز و بدنبال ابطال مجوز فعالیتش طی حکم سرهنگ حمدالله از اداره اتباع خارجی تعطیل شد. گفتنی است، کودکان تحت پوشش این جمعیت، اغلب از مهاجران غیرقانونی اند که دارای کارت اقامت نبوده و لذا فاقد شناسنامه و اوراق هویت هستند.

این جمعیت، علاوه بر آموزش کودکان، دارای کمیته های مددکاری، بهداشت، روابط عمومی و ورزش و هنر نیز هست که وضعیت کودکان در صورت لزوم در هر یک از این واحدها مورد رسیدگی قرار می گیرد. کمیته آموزش هم اکنون با تشکیل کلاسهایی تا مقطع دوم راهنمایی، حدود 160 کودک از 7 تا 18 سال را تحت پوشش خود قرار داده است. بطور کلی، حدود 500 مددجو، تحت پوشش این جمعیت قرار دارند. برخورداری از آموزش برای زندگی از جمله حقوق اولیه، بنیادین و غیرقابل سلب کودکان در هر نقطه از جهان است. ماده 26 اعلامیه جهانی حقوق بشر بر این امر تصریح دارد که "هر کس حق دارد که از آموزش و پرورش بهره مند شود. آموزش و پرورش تا حدودی که مربوط به تعلیمات ابتدایی و اساسی است باید مجانی باشد. آموزش ابتدایی اجباری است". از سوی دیگر ماده 28 پیمان نامه حقوق کودک علاوه بر اجباری دانستن آموزش ابتدایی اعلام می دارد که "حکومت های عضو پیمان کوشش خود را می کنند تا روند آموزش و پرورش در مدارس درخور منزلت انسانی بوده و با محتوای این عهدنامه هم خوان باشد". به عبارت دیگر

نه تنها بهره مندی از آموزش حق بنیادین کودکان است بلکه روند و محتوای آموزش نیز در این امر دخالت بسیار دارد. مضاف بر آن که کشورهای عضو منشور جهانی حقوق بشر و امضاکنندگان میثاق حقوق مدنی و سیاسی متعهد شده‌اند در صورت حق اتباع کشورهای دیگر را برای پناهندگی برسمیت شناخته و در احقاق حقوق مربوط به مهاجرین بکوشند.

555- افزایش جوینده کار در استان قزوین :

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 آذر 87 آمده است : علی ایمانی رئیس سازمان کار استان قزوین اعلام کرد: 52000 نفر جوینده کار در استان قزوین وجود دارند. وی افزود: عمده واحدهای مشکل دار این استان مربوط به کارخانه های نساجی است.

556- دفاع اقتصاددان چپ از دولت نهم

شاپور رواسانی: مشکل اصلی ایران، حاکمیت سرمایه‌داری تجاری است

تنها در دوران مصدق به سویی عقلانیت اقتصادی حرکت کردیم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 4 آذر 87 آمده است : همزمان با افزایش فشارهای اقتصادی به مردم، بر شدت انتقادهای منتقدان اقتصادی دولت نیز افزوده شده است؛ منتقدانی که معتقدند بحران اقتصادی امروز نتیجه اقدامات دولت‌های پیشین نیز است.

پروفسور شاپور رواسانی، اقتصاددان و استاد صاحب کرسی دانشگاه آلمان یکی از این منتقدان است. به اعتقاد وی در بحران اقتصادی امروز، نه تنها دولتمردان گذشته بی‌تقصیر نیستند، بلکه علت اصلی بحران فعلی، نتیجه حاکمیت سرمایه‌داری تجاری در ایران است، سرمایه‌داری که از قبل از انقلاب مشروطه در ایران حضور داشته و با گذشته سه دهه از پیروزی انقلاب اسلامی، حضور آن هنوز هم کاملاً محسوس است.

وی می‌گوید: ماهیت سرمایه‌داری تجاری با سرمایه‌داری صنعتی که در آن خواسته‌های صنفی کارگران به عنوان یک حق قانونی شناخته می‌شود، در تضاد است. مشروح این گفت‌وگو را می‌خوانیم.

در سال‌های اخیر به دلیل وخیم شدن وضعیت اقتصادی، کارخانه‌های زیادی به‌طور ناگهانی تعطیل شده‌اند. این در حالی است که محصولات بیشتر این کارخانه‌ها در بازار داخلی و حتی خارج از کشور، خریداران خود را داشت. علت این تعطیلی ناگهانی که هنوز هم ادامه دارد، چیست؟ آیا این مساله به ساختار فرسوده ماشین‌آلات و حجم بالای نیروی انسانی غیرماهر بازمی‌گردد یا اینکه عوامل دیگری در تعطیلی این کارخانه‌ها نقش داشته‌اند؟

برای شروع بحث باید اشاره کنم که تمامی این مسائل به شیوه مسلط تولید در ایران بازمی‌گردد. شیوه مسلط تولید یعنی اینکه از نظر اقتصادی، نحوه تقسیم ابزار تولید در مناسبات اقتصادی مشخص شود. معین شود که شیوه مالکیت از میان شیوه‌های مختلف سرمایه‌داری، فئودالی، برده‌داری، کمونیستی و ... کدام است؟ ارتباط میان میزان مزد کارگران با بهره‌وری مشخص شود. تعیین شود که از سود فعالیت‌های اقتصادی چه درصدی بابت سرمایه‌گذاری مجدد و چه درصدی بابت انجام کارهای تحقیقاتی و پژوهشی هزینه شده است؟ این یعنی تعیین شیوه مسلط تولید در یک کشور. اما در پاسخ به سوال شما باید بگویم که اقتصاددانان ایرانی تاکنون دانسته یا ندانسته، از تعیین شیوه مسلط تولید خودداری کرده‌اند ولی من معتقدم که وضع موجود نتیجه تسلط شیوه تولید تعهداتی سرمایه‌داری تجاری است.

در این شیوه تولید، قدرت مالی، اقتصادی و سیاسی در اختیار سرمایه‌داری تجاری است که برخلاف سرمایه‌داری صنعتی با تولید صنعتی و سرمایه‌گذاری در بخش تولید صنعتی مخالف است. این سرمایه‌داری برخلاف روش صنعتی، تمایلی به خرید موادخام از خارج کشور و به‌کارگیری نیروی کار و تکنولوژی مدرن برای ساخت کالای قابل فروش در بازارهای مصرف داخل و یا خارج از کشور ندارد، تنها علاقه سرمایه‌داری تجاری، واردات کالا از خارج و فروش آن در بازارهای داخل کشور است.

بنابراین طبیعی است که سرمایه‌داری صنعتی در رقابت با سرمایه‌داری تجاری هیچ شانسی ندارد و به همین جهت است که روزبه‌روز بر تعداد واحدهای بحرانی و تعطیل شده و نیز کارگران بیکار شده اضافه می‌شود. گواه این مدعا هم آمار مربوط به فروش نفت است. یادمان باشد سرمایه‌داری تجاری در ازای فروش میلیاردی نفت، تنها به سرمایه‌گذاری در بخش نفت می‌پردازد و مابقی درآمدها را صرف خرید کالاهایی می‌کند که باید در بازار مصرف ایران فروخته شوند.

یعنی در ایران سرمایه‌داری صنعتی در اقلیت است و یا آنکه اصلاً وجود ندارد؟

در این رقابت نابرابر، اگر سرمایه‌داری صنعتی میهن‌پرست هم باشد، شانسی برای فعالیت ندارد. در خوش‌بینانه‌ترین حالت، سرمایه‌داری صنعتی در ایران ضعیف است.

تا همین 10 سال پیش بسیاری از کارخانه‌های تعطیل شده نساجی، کفش و چرم و لوازم خانگی، وضعیت تولیدی مناسبی داشتند. چطور یک‌شبه سرمایه‌داری تجاری توانسته جای سرمایه‌داری صنعتی ایران را بگیرد؟

مساله سلط سرمایه‌داری تجاری در ایران پدیده تازه‌ای نیست که بتوان شکل‌گیری آن را به 10 سال قبل محدود کرد. سلطه این سرمایه‌داری به زمان قاجارها بازمی‌گردد. بر این اساس سرمایه‌داری

صنعتی هیچ گاه در ایران معاصر ریشه نداشته است. پس این سرمایه‌داری که با روح صنعتی شدن در تضاد است و از تعطیلی کارخانه‌ها ایاری ندارد، چگونه از ابتدا به تاسیس کارخانه‌ها در ایران راضی شده بود؟ در مواردی از تاریخ معاصر پیش آمده که به واسطه اقدامات اصلاح‌گرایانه گذرا، تحولاتی در نظام اقتصادی مسلط بر ایران شکل گرفته، اما به دلیل مقطعی بودن این اقدامات، هیچگاه تحولات ایجاد شده پایدار و ثبات نداشته‌اند. فراموش نکنید کارخانه‌هایی که یک‌شبه و ناگهانی تعطیل و هزاران کارگر آنها بیکار شدند چیزی جز میلمان، چرم، منسوجات، لوازم خانگی و ... نبودند که صنایع درجه دو هستند و تولید آنها از نظر موادخام و ابزار تولید، وابسته به واردات است، بنابراین تا زمانی که وجود آنها با منافع سرمایه‌داری تجاری منافاتی نداشت، فعالیت داشتند. باید ذکر کنم که صنعتی شدن یک کشور وابسته به ایجاد صنایع درجه یک و زیربنایی و یا به عبارت دیگر، کارخانه‌های کارخانه‌ساز است. اجازه بدهید مقصودم را در قالب مثالی بیان کنم. در ایران کارخانه‌های نساجی سالیان متمادی فعالیت کردند اما چون از نظر ماشین‌آلات به خارج وابسته بودند، نتوانستند ساختار فرسوده خود را به‌روز کنند و در نتیجه تعطیل شدند. مثال دیگر؛ در ایران از 102 سال پیش تاکنون نفت استخراج می‌شود، ولی هنوز بنزین مصرفی را از خارج وارد می‌کنیم، هنوز دانشجویان ایرانی برای کسب تخصص در مقاطع دکتری، باید از چاه‌های نفت مسجدسلیمان و اهواز، به انگلستان بروند. مسخره است اما واقعیت دارد. صنایع ایران هر چقدر که از نظر تکنولوژی به‌روز باشند، باز وابستگی دارند و جزء صنایع مادر که ملاک صنعتی بودن یک کشور است، محسوب نمی‌شوند.

وجه تمایز سرمایه‌داری صنعتی و سرمایه‌داری تجاری از نظر برخورد با نیروی انسانی چیست؟

سیستم سرمایه‌داری صنعتی بر پایه کارخانه است. در این سیستم شما به‌عنوان یک کارخانه‌دار، در حالی که به خرید موادخام ارزان و باکیفیت، ماشین‌آلات مدرن و به‌روز تمایل دارید، به استخدام نیروی انسانی سالمی که بتواند از پس هشت ساعت کار روزانه برآید نیز علاقه‌مندید، بنابراین به فکر بیمه، حداقل مزد، بهداشت و ایمنی محیط‌کار هستید، چون می‌دانید تنها در این صورت می‌توانید به‌عنوان یک تولیدکننده موفق، کالای خود را به بازار مصرف عرضه کنید. اما در سیستم سرمایه‌داری تجاری، برای شما تنها فروش کالای خریداری شده مهم است. در این سیستم از فرآیند تولید خبری نیست. نیازی به نیروی انسانی احساس نمی‌شود. بنابراین مسائلی چون تامین اجتماعی، حداقل مزد، بهداشت و ایمنی محیط کار نیز اهمیت ندارند. در این سرمایه‌داری که بیشتر از 100 سال بر ایران تسلط دارد، تنها مساله مهم این است که چطور در کوتاه‌ترین فرصت، کالایی به ارزان‌ترین قیمت خرید و با کمترین هزینه به گران‌ترین قیمت فروخته شود.

شما این ادعا را در حالی مطرح می‌کنید که به طور میانگین حداقل 50 سال از تصویب و اجرای نخستین قوانین حمایتی کار و تامین اجتماعی می‌گذرد. در این مدت نهادهای مدنی صنفی شکل گرفته‌اند و وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و رفاه و سازمان تامین اجتماعی برای حمایت از نیروی کار تاسیس شده‌اند.

انجام این اقدامات هرچند با حسن نیت همراه بوده، اما به دلیل تسلط سرمایه‌داری تجاری راه به جایی نمی‌برد. در سیستم سوداگری، وقتی کار صنعتی جایی ندارد، پس از حمایت‌های سرمایه‌داری صنعتی نیز خبری نیست.

این حسن نیت مورد اشاره شما از طرف چه کسانی بوده است؟

بعد از پیروزی انقلاب مشروطه در ایران که باعث ایجاد تحولات فکری در طبقات مختلف جامعه شد، عده‌ای از سرمایه‌داران ملی متمایل شدند تا شیوه تولید مسلط در ایران را تغییر دهند و آن را از سرمایه‌داری تجاری به سرمایه‌داری صنعتی بدل کنند. این تمایل که با گذشت بیش از یک قرن هنوز هم وجود دارد، منجر به شکل‌گیری کارخانه‌های جدید در ایران شد، اما نتوانست مقابل هجوم کالاهای خارجی به درون مرزها را بگیرد. در این سال‌ها حمایت‌های اجتماعی و فعالیت‌های صنفی به‌عنوان بخشی از حقوق قانونی به رسمیت شناخته شد، اما به دلیل سطحی بودن تحولات انجام شده، سرمایه‌داری تجاری همچنان تسلط خود را حفظ کرد و به سرمایه‌داری صنعتی میدان نداد. حتی بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، با وجود آنکه از نظر سیاسی و فرهنگی اقدامات مثبتی چون پایان یافتن یک سلطه 2500 ساله و اسلامی شدن مسائل فرهنگی انجام شد، اما در مباحث اقتصادی تغییری صورت نگرفت و شیوه مالکیت تجاری همچنان سلطه خود را حفظ کرد.

شما معتقدید که مشکلات اقتصادی امروز، نتیجه تسلط استعماری سرمایه‌داری تجاری حتی پس از پیروزی انقلاب است، در حالی که در قانون اساسی کشور، بر ضرورت خودکفایی اقتصادی و جلوگیری از سلطه اقتصادی بیگانگان بر کشور تاکید شده که معنای برتری بخشیدن به سرمایه‌داری صنعتی را دارد.

بله، متأسفانه با وجودی که در قانون به این مساله تاکید شده است، اما در عمل چنین نیست. در حال حاضر سیاست‌های اصل 44 در حال اجراست و بدون آنکه معیاری برای مالکیت دولتی وجود داشته باشد و ماهیت بخش خصوصی مشخص باشد. اموال مردم ایران واگذار می‌شوند.

به عقیده شما ابهامات وارد بر نحوه اجرای اصل 44 چیست؟

طبق اصل 44، نگهداری و اداره صنایع، تاسیسات و شرکت‌هایی که مالکیت عمومی دارد در اختیار دولت است؛ یعنی هر دولتی مسوول نگهداری و اداره اموالی است که به تک تک افراد مردم تعلق دارد.

این یعنی دولت مالک مملکت نیست و حق ندارد محصول سالها کار، تلاش، سختی و خوشی مردم را بفروشد.

یعنی شما مخالف واگذاری اداره بانکها، نفت و صنایع مادر به بخش خصوصی هستید؟ آیا در کشورهایی که سیستم اقتصادی آنها سرمایه‌داری صنعتی است، اداره این بخشها برعهده دولت است؟

اشتباه نشود، من مخالف مشارکت بخش خصوصی نیستم، من مخالف نامعلوم ماندن ماهیت و هویت بخش خصوصی هستم. هویت بخش خصوصی ایران مشخص نیست. در این واگذاریها، کدام شهروند ایرانی از طرف معامله با دولت با خبر است؟ در دنیای سرمایه‌داری صنعتی مانند اروپا، ماهیت بخش خصوصی معلوم است و همه می‌دانند که سرمایه‌داران فلان بانک و یا خریداران عمده بورس اوراق بهادار چه کسانی هستند.

منظور شما این است که دولت به عنوان وکیل منتخب مردم، باید طبق قانون ماهیت طرف معامله را به شهروندان مشخص کند؟

مردم از بزرگ و کوچک، فقیر و غنی حق دارند که بدانند اموال متعلق به آنها در دست چه اشخاصی است، ولی در عمل چنین نیست. بگذارید دوباره مثال بزنم؛ در روزنامه‌ها به نقل از سخنگوی قوه قضاییه نوشته‌اند که سلطان شکر با وثیقه 150 میلیارد تومانی آزاد شده است، در حالی که هویت کسی که به سلطان شکر معروف است برای هیچ کس مشخص نیست، در صورتی که مردم، به‌عنوان مالک منابع ملی حق دارند بدانند شخصی که باعث تعطیلی کارخانجات شکر و بیکاری هزاران کارگر شده است، کیست. فراموش نکنیم این سلطان مجهول‌الهویه شکر، هیچگاه از طریق خانوادگی وارث صنعت شکر ایران نشده است.

صرف‌نظر از مجهول‌الهویه بودن بخش خصوصی ایران، توسعه و رشد این بخش را در قالب اصل 44 چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تا زمانی که ماهیت بخش خصوصی بطور شفاف برای همگان مشخص نباشد نمی‌توان در مورد آن نظری داد. در ضمن، به اعتقاد من سوال دیگری که بعد از مشخص شدن ماهیت بخش خصوصی باید به آن پاسخ داده شود، مساله فرار سرمایه به شیوه‌های قانونی و غیرقانونی است. ما هنوز از میزان سرمایه‌های تجاری، صنعتی و سرگردان آمار مشخصی نداریم. بدون اینها هرگونه اظهارنظری فاقد اعتبار است.

موضوع دیگر اینکه میان صاحب‌نظران و کارشناسان مختلف، بر سر سرعت خصوصی‌سازی اختلاف وجود دارد. عده‌ای از صاحب‌نظران با استناد به آمارهای داخلی و خارجی خود از کند بودن روند خصوصی‌سازی انتقاد کنند و حال آنکه عده‌ای دیگر به استناد به آمارهای دیگر، از شتاب بیش از حد خصوصی‌سازی ابراز نگرانی می‌کنند.

من بدون مشخص شدن هویت بخش خصوصی و روشن شدن وضعیت سرمایه‌ها در ایران، این اظهارات مختلف را نه تأیید و نه تکذیب می‌کنم. این ارقام و آمارهای مورد استدلال هیچکدام قابل اطمینان نیستند.

در ایران بخش خصوصی طوری هویت خود را پوشیده نگه داشته که انگار داشتن پول ننگ است، حال آنکه در کشوری مانند آلمان، اگر کسی از محل مشخص و قانونی صاحب پول و درآمدی شود، هیچ اقدامی برای پوشانده نگه داشتن هویت خود انجام نمی‌دهد.

با توجه به نظرات شما مبنی بر اینکه سرمایه‌داری تجاری از یک قرن پیش تاکنون از صنعتی شدن ایران جلوگیری کرده است، آیا می‌توان مدعی شد که این وضع از خارج به ایران تحمیل شده است؟ بله. در دوران استعمار، استعمارگران در آسیا، آفریقا، آمریکا لاتین و هر جای دیگر که پا گذاشته‌اند از نظر اقتصادی به دنبال آن بودند که هم منابع طبیعی آن سرزمین را به نازل‌ترین هزینه غارت کنند و هم محصولات خود در آن سرزمین به بالاترین بها بفروشند. این سیستم با برنامه‌ریزی مشخص، از صنعتی شدن این کشورها جلوگیری کرد.

بر این اساس ادعای منتقدانی که وضع اقتصادی را نتیجه اجرای سیاست‌های اقتصادی دیکته شده موسساتی چون بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و یا سازمان تجارت جهانی می‌دانند تا چه حد درست است؟

به‌طورکلی موسساتی چون صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، سازمان‌های وابسته به سرمایه‌داران جهانی هستند. نسخه‌هایی که این سازمان‌ها برای بهبود وضعیت اقتصادی سایر کشورها می‌نویسند تنها به درد خودشان می‌خورد.

ترکیب این سازمان‌ها را اقتصاددانانی تشکیل می‌دهند که در جهت منافع اقتصادی کشورهای سرمایه‌داری اروپایی و آمریکایی فعالیت می‌کنند. برای اینها حفظ منافع کشورهای سرمایه‌دار مهم است و هر کشوری که از توصیه‌های آنها پیروی کرده تبدیل به مستعمره آنها شده است.

آیا چین که محصولات آن امروز در بازارهای داخلی ایران اشباع شده و باعث تعطیلی کارخانه‌ها و بیکاری کارگران ایرانی شده است، به توصیه این اقتصاددان‌ها عمل نکرد؟

چین اکنون به جای مستعمره بودن، یک امپریالیسم اقتصادی است. بازارهای ایران از آشغال‌های چینی انباشته شده و کارخانه‌های بسیاری به دلیل واردات بی‌رویه محصولات چینی تعطیل و کارگران آنها بیکار شدند. دولت چین برخلاف توصیه این موسسات عمل کرد و به‌همین دلیل تحت تحریم‌های شدید اقتصادی فرار گرفت و سالها نه فقط از سوی کشورهای سرمایه‌دار، بلکه از سوی شوروی نیز به

رسمیت شناخته نمی‌شد. چین با برنامه‌ریزی‌های سخت پنج ساله صنعتی که توسط اقتصاددان‌ها نوشته شده بود به جایگاهی رسیده است که می‌تواند بدون داشتن منابع نفتی در کشور خود کارخانه کارخانه‌ساز بسازد و به یک ابرقدرت صنعتی و اقتصادی تبدیل شود. چینی‌هایی که امروز بلای جان کارخانه‌های ایرانی شده‌اند، زمانی برای صرفه‌جویی در مخارج عمومی، لباس متحدالشکل می‌پوشیدند تا بتوانند هزینه کسب اطلاعات لازم برای صنعتی شدن را بپردازند. راهی را که چین پیمود جز در زمان کابینه دکتر مصدق، هیچگاه در ایران پیموده نشد، که نتیجه آن هم کاهش هزینه واردات به نصف و افزایش دو برابری درآمد صادرات شد. شما می‌گویید ایران برای آنکه به یک کشور صنعتی تبدیل شود باید راه چین را بپیماید؛ در حالیکه بدون شک پیمودن این مسیر هم برای مردم سخت است و هم موجب خشم کشورهای سرمایه‌داری می‌شود.

بله. بدون شک شرایط امروز با شرایط انقلاب چین و یا کابینه دکتر مصدق برابری نمی‌کند، اما اگر می‌خواهیم به یک قدرت صنعتی تبدیل شویم، باید مانند چین تا مدت‌ها از مصرف کالاهای لوکس و غیرضروری که باعث ایجاد وابستگی و خروج سرمایه از کشور می‌شود، پرهیز کنیم. بنابراین اقتصاددانان داخلی باید جمع شده و شیوه مسلط تولید را برای کشور مشخص کنند، اطلاعات مربوطه، ابزار و منابع تولید، ساختار ماشین‌آلات، استعدادها و مهارت‌های نیروی انسانی را جمع‌آوری و براساس آن برنامه‌ریزی کنند. هزینه واردات را با درآمد صادرات مقایسه کنند و از محل درآمد کشور، درصد مشخص و معینی را به تحقیقات و پژوهش اختصاص دهند. به یاد داشته باشیم برای صنعتی شدن، باید به سرمایه‌داری که تمایلات ملی دارد امکان داد تا در فضایی عادلانه با واردات رقابت کند، در غیر این صورت نه تنها امید به صنعتی شدن بی‌معنی است، بلکه تعطیلی کارخانه‌ها، بیکاری کارگران و ضایع شدن حقوق و مزایای آن نیز امری طبیعی خواهد بود. **نابسامانی موجود تا چه میزان به عملکرد دولت نهم مربوط می‌شود.** وضعیت فعلی مانند بیماری زکام از قبل سرایت کرده و نباید همه گناه‌ها را به گردن دولت فعلی انداخت.

اما مسوولان سابق دولتمردان کنونی را مقصر اصلی وخیم شدن وضع اقتصادی می‌دانند. بله امروز مسوولان قبلی هر روز از وخیم شدن وضع اقتصادی گله دارند و دولت فعلی را مقصر می‌دانند، اما آیا واقعاً اینطور است؟ امروز آقای که قریب 13 سال وزیر کشاورزی بوده، در روزنامه‌ها راجع به خشکسالی قلم‌فرسای می‌کند و بی‌آبی را مهم‌ترین مشکل روز کشاورزی ایران می‌نامد، بدون آنکه در زمان تصدی‌گری خود اقدامی مثبت در خصوص تامین آب کشاورزی ایران کرده باشد. آقای دیگری که سال‌ها وزیر نفت بود، دولت را به ناتوانی در تامین بنزین مصرف داخلی کشور متهم می‌کند حال آنکه خود این شخص زمانی که وزیر نفت بود، نه تنها اقدامی موثری برای تهیه بنزین در داخل کشور انجام نداد، بلکه برپایه یک استدلال غیرمنطقی گفته بود، چون هزینه واردات بنزین از هزینه تولید بنزین در داخل کشور کمتر است، پس واردات بنزین از نظر اقتصادی بر ساخت پالایشگاه ارجحیت دارد. مگر در زمان تصدی همین منتقدان امروز نبود که تلاش‌ها برای پیوستن ایران به سازمان استعماری تجارت جهانی (WTO) آغاز شد؛ تلاشی که حداقل از 25 سال پیش آغاز شده، بدون آنکه انگیزه و توجیه اقتصادی آن مشخص شود.

منتقدان معتقدند دولت نهم از بابت درآمد نفتی و آزادسازی‌های اقتصادی، فرصت‌های طلایی را در اختیار داشته که در سه دهه گذشته در اختیار هیچ دولت دیگری نبوده است. همانطور که گفتیم در به وجود آمدن وضع اقتصادی امروز مسوولان فعلی، سابق و اسبق همه دخیل هستند. اکنون که در آستانه انتخابات ریاست جمهوری قرار گرفته‌ایم تمامی مشکلات به دولت فعلی منتسب می‌شود و این کمال بی‌انصافی است. این‌طور انتقاد مغرضانه است و از شرافت دور است که بگوییم فلانی شانس داشت اما ما نداشتیم.

قانون مالیات بر ارزش افزوده را که در زمان این دولت برای مدت کوتاهی اجرا شد، چطور ارزیابی می‌کنید؟

این قانون یکی از بهترین قوانینی است که در 144 کشور دیگر برای جلوگیری از قاچاق و کمک به تولید و سرمایه‌داری صنعتی اجرا شده است و متأسفانه در ایران، سرمایه‌داری تجاری از اجرای آن جلوگیری کرد.

پس به اعتماد شما این قانون می‌توانست قدرت سرمایه‌داری صنعتی را در برابر سرمایه‌داری تجاری افزایش دهد؟

بله این روند می‌توانست از دخالت سرمایه‌های تجاری در صنعت جلوگیری کند و بازار را از دست واسطه‌ها و دلال‌ها خلاص کند. اما یکی از انتقادات به این قانون وارد می‌شد، مساله محاسبه تصاعدي مالیات بود. به عقیده منتقدان، ادامه اجرای این قانون باعث چند برابر شدن هزینه کالای نهایی و در نتیجه، افزایش فشار بر طبقه مزدبگیر می‌شد.

محاسبه تصاعدي مالیات بر ارزش افزوده برای این است که جلوی واسطه‌ها گرفته شود. امروز کسانی هستند که از صنعت چیزی نمی‌دانند اما چون سرمایه‌دارند فلان مواد اولیه را یک جا می‌خرند تا به قیمت دلخواه خود بفروشند. اجرای این قانون می‌تواند از دخالت آنها جلوگیری کند، اما در رابطه با

طبقات کم‌درآمد باید بگویم که اجرای این قانون هیچ تاثیر منفی بر طبقه کم‌درآمد ندارد. ولی اخذ تصاعدی مالیات باعث گران شدن هزینه کالا و خدمات در نتیجه بالا رفتن هزینه کالاهای مصرفی طبقه کم‌درآمد می‌شود.

بنابراین در کنار اخذ مالیات باید دستمزدها را نیز افزایش داد. این قانون فقط جلوی گران‌فروشان، قاچاق‌فروشان و احتکارکنندگان را می‌گیرد. فراموش نکنید صرافان و طلافروشان تنها صنف ناراضی از اجرای این قانون بودند. در این شرایط، کدام کارگر می‌تواند با درآمد خود طلا و یا ارز خریداری کند. قیمت‌های این صنف اغلب ساختگی و مصنوعی است، بنابراین واکنش اعتراض‌آمیز آنها طبیعی و قابل پیش‌بینی بود.

حذف یارانه‌ها چطور، آیا سیاست هدفمند کردن یارانه‌ها باعث ایجاد فشار بر طبقه کم‌درآمد نمی‌شود؟ به طور کلی هدفمند شدن یارانه‌ها به شفاف‌سازی سیستم اقتصادی کشور کمک می‌کند؛ این یعنی فضای رقابتی سالم برای بخش خصوصی. شاید کسانی که با اجرای چنین قوانینی منافع اقتصادی خود را در خطر ببینند نسبت به اجرای آن معترض شوند اما بدون شک اجرای صحیح و حساب شده این قانون می‌تواند به توزیع عادلانه ثروت در میان همه گروه‌های اجتماعی منجر شود.

گفت‌وگو از پانید فاضلیان

پایان پیام

557 - تجمع اعتراضی خانواده های زندانیان سیاسی در مقابل اوین :

به گزارش فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران در تاریخ 4 آبان 87 آمده است: بنابه گزارشات رسیده از بند ۳۵۰ زندان اوین در راستای شدت یافتن اقدامات سرکوبگرانه که به دستور وزارت اطلاعات علیه زندانیان سیاسی صورت می‌گیرد. ملاقاتهای حضوری زندانیان سیاسی با خانواده های آنها لغو و به ملاقاتهای کابینی تبدیل شده است.

خانواده های زندانیان سیاسی روز شنبه ۲ آذر ماه ساعت ۰۹:۰۰ صبح طبق روال معمول همیشگی برای ملاقات با عزیزانش به زندان اوین مراجعه نمودند که با یکی از پاسدارها که در مقابل درب ورودی ایستاده بود مواجه گردیدند. پاسدار بند با لحنی تهدید آمیز خطاب به خانواده ها گفت: ملاقاتها دیگر حضوری نیست و کابینی است. برخورد پاسدار فوق باعث اعتراض شدید خانواده ها گردید و خانواده نسبت به تشدید فشار بر خود و عزیزانشان که تنها به جرم شرکت کردن عزیزانشان در مراسم قتل عام زندانیان سیاسی بیش از یک سال در زندان بسر می‌برند و تعدادی از آنها تا به حال در بلاتکلیفی بسر می‌برند، و نسبت به محروم کردن آنها از ملاقات حضوری با عزیزانشان واکنش شدیدی نشان دادن. حضور این پاسداربند در روز ملاقات به منزله اجرای اقدامات سرکوبگرانه علیه خانواده ها است. وقتی که این پاسدار با اعتراضات خانواده ها مواجه شد شروع به تهدید خانواده ها نمود و با فریادهای وحشیانه می‌گفت که آنها را به زندان گوهردشت تبعید خواهیم کرد.

در پی ممانعت خانواده ها از ملاقات حضوری با عزیزانشان اقدام به تجمع اعتراضی در مقابل درب اصلی زندان اوین نمودند این تجمع از ساعت ۱۰:۰۰ آغاز گردید و تا ساعت ۱۰:۴۵ دقیقه ادامه یافت. خانواده ها فریاد می‌زدند که بیش از یک سال عزیزانمان را بی دلیل زندانی کرده اید و الان هم بخاطر شرکت نکردن در نماز جماعت اجباری ملاقاتهایمان را قطع کردید و ما را هم مورد تهدید قرار می‌دهید. لازم به یادآوری است که خانواده آقای نبوی و فلاحیه زاده از راههای دور از خوزستان و سمنان به آنجا آمده بودند ولی بدلیل کابینی شدن ملاقاتها از رفتن به ملاقات خوداری کردند.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، وادار کردن زندانیان سیاسی به شرکت کردن در مراسم فرمایشی بنیادگرانه که به عنوان شکنجه روحی علیه زندانیان سیاسی بکار برده می‌شود و لغو ملاقاتهای حضوری زندانیان سیاسی با خانواده هایشان را محکوم می‌کند و از کمیسر علی حقوق بشر سازمان ملل و سایر مراجع بین المللی برای متوقف کردن اعمال قرون وسطی علیه زندانیان سیاسی خواهان اقدامات فوری است.

558 - طومار اعتراضی 400 تن از معلمان آبادان خطاب به مسوولان رژیم :

در تاریخ 4 آذر 87 به گزارش کانون صنفی معلمان تهران (طیف صنفی): بیش از 400 نفر از معلمان شهرستان آبادان طی طوماری خواستار توجه مسوولین کشور به مشکلات خود شده اند؛ این معلمان بطور خلاصه بخشی از مشکلات موجود در استان خوزستان بویژه شهرستان آبادان را در این طومار یاد آوری نموده اند، امیدواریم نخست این مطلب به دستان مسوولان رسیده و سپس حوصله ی خواندن آنرا یافته، آنگاه برای برطرف کردن این مشکلات اقدام نمایند.

به خداوند جان و خرد
بالعدل قامت السموات والارض

رئیس جمهور محترم اسلامی ایران، جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد
هیچ عدالتی بهتر از بازگرداندن حقوق پایمال شده ی مردم نیست. (علی(ع)

باسلام و تحیات و افره به استحضار می رساند، اکنون مدت چند سال است، که مدیر آموزش و پرورش استان خوزستان با سوءمدیریت نگاه غیر تخصصی بی تجربگی نداشتن نگاه فنی، کمبود منابع مالی اتلاف منابع و مصرف آن در موارد غیر ضروری و غیر قانونی، عدم شناخت وبی توجهی به اجرای راهکارهای بومی، استراتژیک غلط عدم کارشناسی و عدم استفاده از فرصت های بالقوه و بالفعل منطقه در استان زرخیز با وجود منابع سرشار تولید 65 درصد نفت 36 درصد در آمد 86 درصد در صدد آمداری، 15 درصد برق الکتریکی، 88 درصد برق آبی، در کشور، وجود واحدهای صنعتی، بزرگ مانند پالایشگاه، پتروشیمی، کشت و صنعت، گاز، فولاد، صنایع نفت و فراورده های آن و..... با عدم نظارت بر فرآیند گردشکار و ضعف سیستم های نظارتی بر عملکرد مدیران بدون بهره گیری از اساتید با تجربه، نخبگان و صاحب نظران یعنی ذخایر انقلاب ضربات سنگینی بر پیکر مجروح ساکنان ان کشتی علم و معرفت، یعنی معلمان وارد ساخته. به طوری که معلمان این استان مدت یکسال است با حجم عظیم وانبوهی از مطالبات از قبیل یکامه و نیم مرخصی مناطق محروم، دومه حق التدریس روزنه ی دبیران، علیرغم دریافت مبالغی از دانش آموزان و واریز و محاسبه ی ضمانت در استان مربوط به سال تحصیلی گذشته، یارانه ی مسکن، حق ازدواج، حق فوت، شش ماه سرانه ی دانش آموزی در سال گذشته، نصف پاداش بازنشستگان و..... روبرو ساخته در حالی که به اذعان معلمان تقریباً همه ی استانهای کشور مطالبات خود را در گذشته دریافت نموده اند، و هیچگاه تاکنون در طول تاریخ آموزش و پرورش حتی در زمان انقلاب و جنگ معلمان شهرستان آبادان و خوزستان با این حجم مطالبات آن هم با تاخیر یک ساله روبرو نبوده اند، حتی در زمان سقوط نفت به هفت دلار در هر بشکه در سال 77 تاچه رسد به اینکه فروش نفت به 140 دلار و ورودی صد میلیارد دلار به حساب ذخیره ی ارزی در اسل 85 و 86 باشد به طوریکه در نیمه ی نخست سال 1387 فقط رقم موجود در 6 ماه نخست سال جاری بیش از 40 میلیارد دلار ذکر گردیده، که 27 میلیارد دلار آن وارد حساب ذخیره ی ارزی شده است، که متأسفانه عاقبت طلبی و تعمیم غلط دادن مطالبات و مشکلات آموزش و پرورش شهرستان و استان به کل کشور صنت بارز مدیران آموزش و پرورش این استان و گذشتن از کنار مسئله به جای حل آن به صورت عادت ثانویه در آمده بی تفاوتی و نبودن انسجام و هماهنگی لازم در بین مدیران استان جهت حل مشکلاتن واقعی معلمان از معضلات دیگر می باشد، بطوریکه حتی بیان مشکلات صریح و شفاف البته واقعبیت ها ی تلخ توسط معلمان را مدیریتهای آموزش و پرورش باچوب سیاسی کاری می رانند، تا به ناچار فرهنگیان را وادار به مهر سکوت بر لبان کنند، و با انسداد فضای نقادی عمل و اندیشه ی مسئولین را از عیار پرگوهر نقد دلسوزانه و منصفانه میرا دانسته زیرا آموزش و پرورش راسفارتخانه ای می دانند، که با استفاده از مصونیت های لازم هر چه می خواهند، انجام می دهند، و فقط برای معلمان انجام تکالیف بدون هرگونه حقوقی قائل هستند، که فقدان حمایت قانونمند فضا را برای فعالیت های صنفی معلمان تنگ و آنها را از فعالیت های پویا و بالنده محروم کرده است، و اینگونه روشهای ناکار آمد سبب سلب اعتماد معلمان گردیده هر چند که سیاسی نشان دادن مطالبات ناشی از سوء مدیریت و ضعف و ناتوانی در پاسخگویی به مطالبات این قشر شریف و زحمتکش می باشد.

آقای رئیس جمهور، با تاخیر کشاندن مطالبان بعد از یکسال با توجه به تورم 24/3 در صدی در مهرماه 1387 برابر اعلام بانک مرکزی و افت شدید ارزش اقتصادی مطالبات خسارت جبران ناپذیری بر اقتصاد معلمان که بار سنگین هزینه ها مانند کوهی با کمترین در آمد، کمر آنها را خم کرده است، وارد نموده بطوریکه بدهی یک معلم به بانک با تاخیر و سود 12 درصد دریافت می شود، ولی بابت بدهی دولت به معلمان سالیان سال سودی تعلق نمی گیرد، و سازمان آب، برق و مخابرات بعد از پایان مهلت 15 روزه در صورت عدم پرداخت بهای آناه، خدمات را بر روی معلمان و فرزندان آنها قطع می کنند، و حتی مدارس شاهد ثبت نام فرزندان فرهنگی آن هم با امتیاز مکتسبه منوط به پرداخت شهریه دانش آموز می نماید، و عمل قلب یک معلم بدون پیش پرداخت کامل در بیمارستان انجام نمی شود، و یایک معلم به محض یک روز غیبت بر اثر مشکلات زندگی بلافاصله حقوق آن کسرمی شود، یا صندوق ذخیره ی فرهنگیان باپول سود معلمان وام باسود 11 درصدی پرداخت می کند.

آقای رئیس جمهور ظلم به معلمان خوزستان به حد اعلا رسیده است.

کوه دردم، تماشاگر ویرانی خویش عاجزیم تا که دهیم شرح پریشانی خویش

مسلمنا معلمان با این وضع و عدم دریافت مطالبات و نداشتن سرپناهی لازم، پاسخگوی نیاز های اولیه ی اعضای خانواده ی خود نیستند، و برای گذراندن امور زندگی خود، مجبور به اضافه کار زیاد یا کارهای

جانبی دیگر که در شان آنها نیست، می باشند، و نمیتوانند، در آموزش و پرورش خلاق و فعال عمل کنند، مهمترین مشکل معلمان این شهرستان و استان اوضاع معیشتی و کاهش منزلت اجتماعی و برخورد های قدرت مدارانه مدیران اجرایی و مسئولین آموزش و پرورش با آنهاست، و فشار های روحی و روانی در حرفه ی معلمی موجب فرسایش بهداشت روانی بسیار از آنها شده است، و باید تهدیدات شغلی آنها را جدی گرفت، که رفع دغدغه های آنها مهمترین اصل برای معلمان می باشد، و با کمال تأسف اکنون مدت یکسال است، که مطالبات معلمان با وعده های پوشالی مسئولین به آخر ماه و نهایتاً به ماه بعد موکول و به سرابی تبدیل شده است، و تاکنون صبر و مدارا و گفتگوی شفاهی همچنین نامه های مکرر به مسئولین فوق بی نتیجه و بی اثر مانده است، و بعضاً با خرد کردن و پرداخت 15 روز حق التدریس و یا 20 در از یکماه مرخصی مناطق محروم نوع پرداخت آموزش و پرورش را به کمینته ی امداد و معلمان را به عنوان صدقه گیرنده ی آن تبدیل نموده در حالی که به فرمایش مقام معظم رهبری هر جا فقر و بی عدالتی و مشکلی است برای این بوده که ما نایستاده ایم، و اگر می ایستادیم، این طور نمی شد، آنهم معلمانی که در گرمای 50 درجه ی و قطع مکرر آب و برق در آموزشگاهها و شوری آب و گرانی ناشی از بعد مسافت و آلودگی هوا بعضاً تا 10 برابر استاندارد جهانی ناشی از کشورهای همسایه در کلاسهای شلوغ با 40 دانش آموز به خدمت صادقانه نمود و شکوفایی استعداد های آینده سازان اهتمام ورزیدند، در حالی که نرم جهانی دانش آموزان 12 تا 18 نفر و در شهر های برخوردار کشور خودمان به دلیل عدم سازماندهی مناسب 15 نفر برای یک معلم می باشد، آن وقت اینگونه مورد نامهربانی شدید مسئولین و مدیران آموزش و پرورش شهرستان و استان کهماهیانه اضافه کار خود را دریافت می کنند، قرامی گیرند، و بی شک در این ورطه هر کس ماهی خود را صید می کند، و آنچه باقی می ماند، قربانی بزرگی به نام جامعه ی فرهنگی بی اعتماد است، مسلماً انتصاب مدیران اجرایی امتحان پس داده بدون کارایی با رویکرد انفعالی و عدم مکانیزم های لازم جدی برای دریافت مطالبات در گذشته در این استان آن هم بدون نظام سنجش مدیریتی و عدم نظر خواهی معلمان و نخبگان سراسر استان و مشارکت آنها در تصمیم گیریها فاصله ی زیاد آموزش و پرورش خوزستان ئمعلمان با شرایط موجود در کشور نه تنها کاهش نداده بلکه افزایش خواهد داد.

آقای رئیس جمهور، شمادر شعار های انتخاباتی خود قول داده بودید، که اگر مطالبات معلمان پرداخت نشد، حتی شرکت ها و کارخانه جات دولتی را می فروشید، و مطالبات آنها را به موقع می پردازید، بنابراین اوضاع آموزش و پرورش خوزستان در حال حاضر در خود نظامی که با شعار فرهنگی و دین پروری به پیروزی رسیده است، نیست. ما سیاه نمایی نمی کنیم، و از بیان بسیاری از مسائل خود داری می کنیم، بطوریکه در سفر گذشته شما به استان خوزستان وزیر قبلی از وضعیت آموزش و پرورش و ایجاد نارضایتی در بین معلمان و عدم پیشرفت کارها و نیاز های حیاتی بسیار اظهار تعجب نمودند، و خوزستان را از این لحاظ ضعیف ترین آموزش و پرورش کشور معرفی نمودند، بطوریکه میانگین مردودین سال اول متوسطه در کشور 24 درصد و در برخی شهر های این استان به 52 درصد می رسد، آن هم در شرایطی که در چند سال اخیر بسیاری از فرهنگیان آبادان و خوزستان با اطاعت کامل از مقام معظم رهبری بیشترین خدمات و حمایت های جانانه خود را در جبهه های جنگ و از مسئولین نظام به عمل آوردند، و در تنگنا های کشور و در دوره های متکثر و متنوع حتی انتخابات شما چه التزامات قبلی و نقلی نشان داده اند، لذا این شکوائیه به معنی نفی خدمات و بسیاری از دستاوردهای ارزنده ی دولت نهم در آموزش و پرورش نبوده و هیچ رنگ و بوی سیاسی و جناحی نداشته، در پایان از جنابعالی استدعا داریم، جهت ایجاد افزایش فعالیت و رغبت معلمان و توفیق سازمانی در دستیابی به اهداف تعیین شده آموزش و پرورش و جلوگیری از بحران با تعیین فرد یا هیاتی زیر نظر مستقیم خود دستور قاطع بررسی و پیگیری و برخورد مجادانه صادر نموده تا مشکلات مصائب معلمان این شهرستان و استان مورد کنگکاش قرار داده و با حذف مدیران ضعیف و سهل انگار و پرداخت مطالبات معلمان خوزستان بطوریکه جاکه به تعبیر حضرت امام (ره) دین خود را به اسلام و انقلاب ادا نموده اند، اقدام کرده، تا گامی در راستای تحقق اهداف والای آموزش و پرورش در دولت عدالت محور و مهرورز نهم برداشته شود، توفیق شمارا در خدمت به معلمان نجیب و مظلوم خطه ی خونگرم تحت ولایت مقام معظم رهبری از خداوند متعال منان خواستاریم.

باسپاس فراوان جمعی از فرهنگیان آموزش و پرورش شهرستان آبادان رونوشت:

_ رئیس کمیسیون آموزش و پرورش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی- جناب آقای عباسپور تهرانی جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ وزیر محترم آموزش و پرورش جمهوری اسلامی- جناب آقای علی احمدی جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ سازمان بازرسی کل کشور _ جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ دیوان محترم عدالت اداری _ جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ مدیرکل دفتر رسیدگی به شکایات و ارزشیابی وزارت آموزش و پرورش_ جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ نمایندگی محترم مردم آبادان در مجلس شورای اسلامی _ جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ نمایندگان محترم مردم آبادان در مجلس شورای اسلامی_ جهت استحضار و اقدام عاجل قانونی

_ سردبیر محترم روزنامه ی وزین کارون جهت درج در روزنامه

_ سردبیر محترم روزنامه ی وزین یادگاری جهت درج در روزنامه

_ صدا و سیمای مراکز آبادان و خوزستان جهت اطلاع و انعکاس موارد.

559- کارگران پریس می توانند کارخانه را به تصرف خود درآورند!

کارگران شرکت پریس ماه ها است که برای دستیابی به مطالباتشان مبارزه می کنند. دستمزدهای معوقه و تضمین اشتغال در صدر مطالبات آن ها قرار دارد. آنان برای دستیابی به این دو خواست، بسیاری از اشکال اعتراض و مبارزه را آزموده اند. روزهای زیادی در کارخانه و در مقابل نهادهای دولتی سرمایه دست به تحسن زده اند.

بارها در سطح شهر سنندج راه پیمایی کرده اند. همراه با کارگران همسرنوشت خویش در کارخانه های دیگر اجتماعات اعتراضی متحد سازمان داده اند. کارگران همه این راه ها را رفته اند اما هنوز دستشان به هیچ کجا بند نشده است. دیوان سالاری و اداره بازی سرمایه در تمامی این مدت کوشش کرده است تا مبارزه کارگران را به ناکجاآباد سوق دهد. هر روز وعده ای و وعیدی به کارگران تحویل داده اند تا از این طریق روی آوری کارگران به ابتکارات رادیکال ضد سرمایه داری را سد کنند. آخرین گمراهه ای که پیش روی کارگران پریس قرار دادند « هیئت حل اختلاف» بود. نقش این نهاد در روند گمراه سازی ها این بود که پس از روزها منتظر نگه داشتن کارگران سرانجام این چنین وانمود کند که گویا به نفع آن ها و علیه کارفرما رأی داده است!! ظاهر ماجرا چنین بوده است. اما بخش های مختلف دیوان سالاری سرمایه بسیار خوب می دانند که هر کدام در هر شرایطی و با توجه به مختصات روز مبارزات کارگران چه نقشی را باید ایفا کنند و از آن مهم تر چگونه نقش های همدیگر را در جهت دفاع از سرمایه و علیه کارگران تکمیل کنند. هیئت حل اختلاف بسیار خوب آگاه بود که صلاح کار سرمایه با توجه روند روز مبارزات توده های کارگر تا جایی که به نقش وی بر می گردد این خواهد بود که ژست جانبداری از حقوق کارگران بگیرد و حکم به ناحقی کارفرما بدهد! هیئت حل اختلاف مثل روز روشن می دانست و از درون شیرازه منسجم دیوان سالاری هار سرمایه بسیار شفاف می دید که نهاد مکمل وی چگونه کار را دنبال خواهد کرد. با صدور حکم این هیئت، کارفرما با وقوف کامل به روند کار و نقش سیستم دیوان سالاری نظام بردگی مزدی و با یقین کامل به این که بالاخره محکمه حقوقی سرمایه حق را به او خواهد داد مدعی ناحقی حکم هیئت حل اختلاف شد و به دیوان عدالت اداری شکایت کرد. دیوان اخیر ضمن قدرشناسی از هیئت حل اختلاف که توانسته است ماه ها مبارزه کارگران را به بیراهه کشاند و از چرخش به سوی راهکارهای رادیکال ضد سرمایه داری باز دارد و با درک دقیق این که این هیئت بایستی برای تکمیل عوام فریبی خود چنان حکم تصنعی را صادر می کرد اجرای قسمت بعدی سناریو را به کف با کفایت خود گرفت و بسیار سریع اعلام کرد که حکم هیئت حل اختلاف فاقد اعتبار قانونی است. سیر حوادثی که گفتیم به طور واقعی رخ داده است. اما منظور ما اصلاً این نیست که رؤسای این نهادها و دیوان ها دور از چشم کارگران باهم نشسته اند و در مورد سیر تا پیاز ماجرا و چگونگی برخورد با کارگران به توافق رسیده اند!! اندکی آگاهی طبقاتی لازم است تا کارگر دریابد که اساساً چنین نشست و برخاست و توافقی لازم نیست. سرمایه و مصالح و ملزومات ارزش افزایی سرمایه، نظم و حقوق و قانون و قرار و همه چیز جامعه سرمایه داری، بخش های مختلف ساختار عام دیوان سالاری سرمایه را این چنین ارگانیک به هم ربط می دهد. مهم این نیست که هر کدام از این نهادها به صورت جداگانه چه می گویند و چه می کنند. مسئله مهم این است که حاصل کل فرایند ایفای نقش و رسالت آن ها حتماً چیزی است که سرمایه و سرمایه دار و دولت او می خواهد، همان چیزی که صد درصد برضد کارگر است. دل بستن به قانون و حقوق و سیستم قضایی و هیئت حل اختلاف و اداره کار و دولت و نظم سرمایه آویختن خویش به طناب دار نظام بردگی مزدی برای خفه کردن خود و جنبش و مبارزه خویش است.

برای تحمیل مطالبات خود بر سرمایه داران فقط باید با قدرت با آن ها برخورد کرد. همان قدرتی که به حد وفور در طبقه ما هست اما زیر فشار سرکوب بی امان دولت سرمایه داری، پراکندگی، بی افقی، ناآگاهی

و بی‌سازمانی و عدم اعتماد به نفس و بالاخره زیر فشار راه حل‌های سخت‌جان رفرمیستی و توصیه‌های مخرب رفرمیست‌های راست و چپ قادر به ابراز وجود نیست. سرمایه‌دار پاریس شمار زیادی کارگر را اخراج کرده است. سرمایه‌داران دیگر عین همین کار را در شاهو، نساجی کردستان، غرب بافت و ده‌ها کارخانه دیگر در همین منطقه انجام داده‌اند. سرمایه‌داران در یک چشم به هم‌زدن صدتا صدتا کارگر را از کارخانه‌ها بیرون می‌ریزند. آیا وقت آن نرسیده است که کارگران نیز کارفرمایان را از کارخانه‌ها بیرون اندازند و کارخانه را به تصرف خود درآورند و خود آن را اداره کنند؟ بارها گفته‌ایم و باز هم می‌گوییم که این کار دشوار و بسیار هم دشوار است. اما اصلاً غیرممکن نیست. بسیاری می‌گویند محال نیست اما باید وقت آن فرا رسد و حالا زود است!! برخی دیگر می‌گویند کارگران نمی‌توانند این کار را بکنند. این، کار احزاب است!! پاسخ ما به این اظهارات این است که اولاً جز اتحاد و تشکل و اعتماد به نفس و بدین سان اعمال قدرت طبقاتی کارگران همه شرایط برای این کار آماده است. برای این کار حتی بسیار دیر هم شده است و با حواله کردن اقدامات ضدسرمایه‌داری خود به آینده‌ای دور و موهوم فقط و فقط راه تعرض هرچه بیشتر سرمایه به هست و نیست خود را هموار کرده‌ایم. توضیح بیشتر این نکته مجال بیشتری را می‌طلبد و ما در آینده حتماً این کار را خواهیم کرد. ثانیاً احزاب قرار است چه کار کنند که ما کارگران متحد و متشکل نمی‌توانیم بکنیم؟ آیا تا به حال نشده است و نشنیده‌ایم که خود کارگران بدون این که به هیچ حزبی نیاز داشته باشند کارفرمایان را گروگان گرفته و کارخانه را به تصرف خود درآورده‌اند؟ بارها و بارها چنین اتفاقی افتاده است. مگر کارگران اخراجی چینی همگام در شهرکرد نبودند که انبار کارخانه را به تصرف خود درآوردند و از فروش چینی‌های انبار توسط سرمایه‌دار صاحب کارخانه جلوگیری کردند؟ مگر کارگران چینی اشکان در قزوین نبودند که همین چندی پیش وسایل تولید کارخانه را به تصرف خود درآوردند و سرمایه‌دار را به دست و پا انداختند به طوری که با قسم و آیه دست به دامن کارگران شد و حاضر شد حقوق معوقه کارگران را هرچه زودتر بپردازد؟ آیا در این موارد حزبی به کارگران کمک کرد که این کار را بکنند؟! این‌ها که کارهای بسیار جزئی هستند. کارگران متحد و متشکل علیه سرمایه‌داری حتی برای کسب قدرت سیاسی و درهم کوفتن ماشین دولتی سرمایه‌نیز به هیچ به اصطلاح حزبی نیاز ندارند. مگر دست خودشان چلاق است که برای کسب قدرت به این یا آن فرقه و دار و دسته مفلوک و زهوار دررفته که حتی خودش را هم نمی‌تواند جمع و جور کند متوسل شوند؟ کارگران متحد و متشکل علیه سرمایه‌داری و برخوردار از افق لغو کارمزدی خود حزب طبقه کارگر در عالی‌ترین شکل آن هستند و برای هیچ کارشان هیچ نیازی به هیچ فرقه و دار و دسته‌ای ندارند. حرف‌هایی که اعمال قدرت طبقاتی کارگران را به چوب زیربغل «حزب» مشروط می‌کنند جز در صورتی که ناشی از ناآگاهی و توهم و عدم اعتماد به نفس کارگران است حرف عده‌ای شیاد و شارلاتان و دغلكار است که برای رسیدن به قدرت و ثروت از طریق مبارزات کارگران کیسه دوخته‌اند. این‌ها حرف جریان‌ات معلوم‌الحالی است که بیش از یک قرن است جنبش ضدسرمایه‌داری کارگران را به دار ناسیونالیسم، سندیکالیسم و فرقه‌بازی چپ‌نمایانه حلق‌آویز کرده‌اند تا شاید برگرده کارگران سوار شوند و به قدرت و مقامات حزبی و آلف و الوف ناشی از آن برسند. دوران این حرف‌ها به سر رسیده است. کارگران پاریس و شاهو و نساجی کردستان و غرب بافت و کارخانه‌های دیگر می‌توانند دست در دست هم شوراهای ضدسرمایه‌داری خود را برپا دارند. از کارگران همه مناطق دیگر ایران و دنیا استمداد کنند. به جای این که کارفرمایان آن‌ها را اخراج کنند، آن‌ها سرمایه‌داران را از کارخانه‌ها بیرون اندازند و کارخانه را به تصرف خود درآورند. در این باره و در مورد دشواری‌های این اقدام و این که چگونه می‌توان بر این دشواری‌ها غلبه کرد بارها نوشته‌ایم و باز هم خواهیم نوشت.

کارگران علیه سرمایه‌متشکل شویم!

برای جلوگیری از بیکاری، کارخانه‌های در معرض تعطیل را به تصرف خود درآوریم!

کمینه‌هم‌هنگی برای ایجاد تشکل کارگری

4 آذر 87

560- حداقل دستمزد کارگران حذف می‌شود

وزیر کار از حذف حداقل دستمزد در طرح تحول اقتصادی خبر داد:

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 4 آذر 87 آمده است: وزیر کار و امور اجتماعی از پیشنهاد حذف حداقل دستمزد کارگران در طرح تحول اقتصادی و عدم ابلاغ قانون اصلاحیه قانون کار از سوی مجلس به دولت خبر داد.

سیدمحمد جهرمی در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس در مورد طرح تحول اقتصادی و نحوه تعیین حداقل دستمزد کارگران، افزود: تعیین حداقل دستمزد طبق قانون کار در سال جاری نیز مانند سالهای گذشته خواهد بود و جلسات شورای عالی کار با حضور نمایندگان کارگران و کارفرمایان برگزار خواهد شد. وزیر کار و امور اجتماعی افزود: تا زمانی که تغییری در قانون کار ایجاد نشده، طبق قانون موجود کار عمل می‌شود و براساس ماده ۴۱ قانون کار باید شورای عالی کار براساس شرایط اقتصادی یک خانوار کارگری و بنابر تورم اعلام شده بانک مرکزی و شرایط اقتصادی بنگاهها حداقل دستمزد را تعیین می‌کنند.

وی گفت: حداقل دستمزد به گونه‌ای است که بنگاههای تولیدی بتوانند هم پایداری تولید داشته و افزایش بهره‌وری در آنها حفظ شود و هم منافع کارگران تأمین شود.

وزیر کار و امور اجتماعی افزود: تعیین حداقل دستمزد برای سال آینده تا اسفندماه اعلام خواهد شد. جهرمی در پاسخ به این پرسش که آیا این تعیین حداقل دستمزد با اجرای طرح تحول اقتصادی حذف می‌شود، گفت: یکی از موارد طرح تحول اقتصادی که هنوز در مجلس تصویب نشده، شامل این پیشنهاد است که اگر تصویب شود، برای کارمندان و کارگران به جای تعیین حداقل دستمزد و افزایش سالانه دستمزد، همان یارانه مستقیم پرداختی توسط دولت حساب شود. وزیر کار و امور اجتماعی تصریح کرد: البته دولت و مجلس سعی دارند، منافع کارگران و کارمندان در این طرح رعایت شود.

جهرمی در مورد اصلاح قانون کار گفت: موادی از این قانون در مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب شده که هنوز مراحل ابلاغ به دولت از سوی مجلس را طی نکرده است.

وی افزود: علی‌القاعده مصوبه مجمع که به صورت حل اختلاف بین نظر شورای نگهبان و مجلس تلقی می‌شود، باید به مجلس ابلاغ شده و مجلس نیز طبق قانون آن را به دولت ابلاغ کند که هنوز این ابلاغ صورت نگرفته است.

561- حرف های یک کارگر کارخانه سبلان پارچه:

«... من از اول اردیبهشت سال گذشته، 4 ماه پیش از افتتاح کارخانه در این جا شروع به کار کردم. نزدیک 1000 کارگر در این جا کار می‌کنند که حدود 70% آنان را کارگران زن تشکیل می‌دهند. دستمزد ما قرار بوده است بر اساس ماهی 177 هزار تومان تعیین شود ولی این رقم را هیچ‌گاه به ما پرداخت نکرده اند. حقوق ما از همان شروع کار با تأخیرهای طولانی 2 ماه و 3 ماه داده می‌شد. اما زمان تأخیر اینک طولانی‌تر شده و هم اکنون 5 ماه است که هیچ ریالی دستمزد نگرفته ایم. ما علیه این وضعیت دست به اعتراض زدیم. عده‌ای به دفتر امام جمعه رجوع کردند. نامه‌ای برای استاندار فرستادیم. با پلاکارد اعتراض در نماز جمعه اردیبهشت اجتماع کردیم. اوایل تابستان گذشته تصمیم گرفتیم که تمامی فاصله طولانی میان کارخانه تا مقر استانداری را راه پیمایی کنیم و در آن جا دست به تحصن بزنیم. اما نیروی انتظامی خیلی سریع از راه رسید و اجتماع ما را پراکنده کرد. نهادهای دولتی و عوامل آن‌ها فقط به ما وعده و وعید می‌دهند و هیچ کاری برای ما نمی‌کنند. کارخانه اینک در معرض ورشکستگی کامل است و ما 1000 کارگر کنونی به احتمال زیاد به طور کامل بیکار و گرسنه‌تر از امروز خواهیم شد.»

منبع: «اژانس ایران خبر» (با تلخیص و نقل به مضمون)
4 آذر 87

562- بی خبری از وضعیت بازداشت شدگان در مراسم ستارخان:

به گزارش کمیته گزارشگران حقوق بشر در تاریخ 4 آذر 87 آمده است: مهندس عبدالله عباسی جوان (استاد دانشگاه شهید رجایی) و حسین حسینی (دبیر اسبق انجمن اسلامی آموزشکده رازی شهر اردبیل) که روز پنجشنبه ۲۳/۸/۸۷ در مراسم بزرگداشت ستارخان دستگیر شده بودند پس از گذشت ۱۱ روز همچنان در بازداشت به سر می‌برند و تاکنون اطلاع دقیقی از وضعیت آنان در دست نیست.

به گفته خانواده بازداشت شدگان، قاضی متین راسخ بازپرس شعبه یک دادسرای امنیت که مسئولیت این پرونده را بر عهده دارد، اجازه تماس بازداشت شدگان با خانواده هایشان را صادر نکرده است، این در حالی است که روز یکشنبه ۳/۸/۸۷ سیروس حسین نژاد دیگر بازداشتی مراسم شهادت ستارخان به قید وثیقه از زندان اوین آزاد شد.

لازم به ذکر است که عصر بیست و سوم آبان ماه، حدود ده نفر از شرکت کنندگان در مراسم بزرگداشت ستار خان در شاه عبدالعظیم دستگیر شدند، که ۶ تن از آنان پس از ضبط موبایل و سایر مدارک شناساییشان، آزاد شدند.

مهندس عباسی جوان سال گذشته نیز در منزل مسکونی خود در تهران دستگیر و مدت ۱۳۰ روز در بند ۲۰۹ در بازداشت به سر برد، وی سپس از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به یکسال حبس تعلیقی محکوم شد. گفتنی است مراسم گرامیداشت ستارخان همه ساله در سالگرد شهادت سردار ملی آذربایجان و در شاه عبدالعظیم تهران برگزار می شود. در سالهای گذشته این مراسم همواره با برخورد نیروهای امنیتی مواجه شده است.

563- وزیر کار و امور اجتماعی خبر داد:

پیش‌بینی حذف ماده 41 قانون کار در لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 5 آذر 87 آمده است : وزیر کار و امور اجتماعی با بیان اینکه در پیش‌نویس لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها حذف ماده 41 قانون کار مبنی بر تعیین حداقل حقوق و افزایش دستمزد کارگران پیش‌بینی شده است، افزود: چون این لایحه هنوز به تصویب نرسیده است بنابراین امسال ماده 41 قانون کار را اجرا خواهیم کرد.

به گزارش "ایلنا"، سید محمد جهرمی در حاشیه دومین کنفرانس توانمندسازی منابع انسانی در هتل المپیک تهران افزود: در افزایش دستمزد کارگران، تورم، نیاز کارگران و توانایی بنگاه‌های اقتصادی در پرداخت دستمزد لحاظ خواهد شد.

وی درباره مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص اضافه شدن بند "ز" به ماده 21 قانون کار گفت: این موضوع، مصوبه جدیدی نیست بلکه در گذشته این اختیار به شورای عالی کار داده شده بود تا تغییرات ساختاری واحدها با مصوبات این شورا باشد اما مجمع این اختیار را از مرکزیت خارج و به استان‌ها تفویض کرد.

جهرمی با بیان اینکه در گذشته قانون تغییر ساختار واحدها در چارچوب برنامه‌های توسعه کشور تمدید می‌شد، افزود: مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام بیانگر ضرورت مستمر شدن قانون اصلاح ساختار واحدها است.

پایان پیام

564- دبیر اجرایی خانه کارگر هرمزگان

کارگران با تغییر و تضییق قانون کار مخالفند :

بندرعباس- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 5 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان هرمزگان گفت: جامعه کارگری ضمن حمایت از قانون کار فعلی با هرگونه تغییری که سبب تضعیف و کم اثر شدن قانون شود، مخالف است.

به گزارش "ایلنا"، محمد دریانوس با اشاره به نحوه پرداخت بن غیرنقدی کارگران در 6 ماهه اول سال جاری اظهار داشت: وزارت کار باید با توجه به تورم و فشار اقتصادی که طبقه کارگری با آن روبروست، در پرداخت این یارانه که حق قانونی کارگران است سرعت به خرج دهد.

وی در ادامه به طرح مسکن مهر اشاره و تصریح کرد: علی‌رغم پیگیری‌های مکرر تعاونی مسکن مهر کارگران، هنوز زمینی به این تعاونی واگذار نشده و بحث سهم آورده 15 میلیونی که در مجامع تعاون و مسکن طرح شده، باعث دلسردی اعضای شده که با هزاران امید در این تعاونی‌ها عضو شده‌اند. دبیر اجرایی خانه کارگر هرمزگان با اشاره به برگزاری کنگره سراسری خانه کارگر در سال آینده اعلام کرد: به‌زودی کنگره استانی جهت انتخاب و معرفی نمایندگان استان به مرکز برگزار می‌شود. وی همچنین از راه‌اندازی مرکز علمی کاربردی وابسته به خانه کارگر تا پایان سال خبر داد.

پایان پیام

565- هر 4 ثانیه یک کارگر در حوادث کار کشته می‌شود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 5 آذر 87 آمده است : آمار سال 2007 نشان می‌دهد حوادث کار در هر چهار ثانیه یک کشته بر جای گذاشته است.

به گزارش "ایلنا"، دبیر هشتمین همایش ایمنی، بهداشت و محیط زیست معادن و صنایع معدنی با بیان این مطلب گفت: آمار نشان می‌دهد 270 میلیون حادثه کاری در سال 2007 در جهان روی داده که ریشه 90 درصد آن عامل انسانی است.

محوي با اشاره به سابقه برگزاری این همایش اضافه کرد: شاخص ایمنی، بهداشت و محیط‌زیست در سال‌های برگزاری این سلسله همایش‌ها روند مثبتی داشته است.

پایان پیام

566- شرایط کار و زندگی کارگران مجتمع نیروی انتظامی باته:

کارگرانی که در این پروژه کار می کنند در بخش های مختلف کاشی کاری، سیمان کاری، گچ کاری، لوله کشی، برق، ناکاری و بنائی و یا به صورت کارگر ساده مورد استثمار قرار می گیرند. کلیه کارگران که تعداد آنان زیاد است در دو اتاق کوچک 12 و 15 متری زندگی می کنند. هیچ کارگری امکان آسایش در این دو بیغوله تنگ را ندارد. یک آشپزخانه و یک دستشویی که هر دو فاقد ابتدایی ترین شرایط بهداشتی هستند در نزدیک محل خواب کارگران دیده می شود. زنگ بیدارباش ساعت 6 و سی دقیقه صبح به صدا در می آید. ساعت 8 صبح کار شروع می شود و بی وقفه تا 12 ادامه دارد. یک ساعت به صرف ناهار و تنفس اختصاص دارد و بخش دوم روزانه کار در فاصله میان ساعت 13 تا 17 بازم بدون هیچ تنفس انجام می گیرد. کارگران بدون داشتن امکانات و پوشش مناسب زمستانی باید در سرمای سوزان شهر بانه در فضای باز کار کنند، کار شاق و دشواری که از عهده بیشتر کارگران بر نمی آید. کارگران شاغل در این پروژه بسیار به ندرت جان سالم به در می برند. دیسک کمر، واریس، فتق، سائیدگی مفاصل و مهره های کمر از جمله امراض بسیار رایج در میان توده های کارگر این پروژه است. از این ها که بگذریم، عده زیادی از کارگران به انواع بیماری ها حاد روانی دچار شده اند. کارگران با همه این مشکلات عظیم جسمی و روحی دست به گریبان هستند. اما آنان از هیچ نوع بیمه دارو و درمان و هیچ گونه تأمین اجتماعی برخوردار نیستند. شرایط کار بیش از حد سخت است و کارگران به هیچ وسیله ایمنی برای حفظ جان خود دسترسی ندارند. آنان مجبورند در ارتفاعات بالا، در نقاطی که حفظ تعادل بسیار سخت یا ناممکن است بدون امکانات کار کنند. مجبورند بارهای سنگین را بدون وسیله بلند کنند و همه کارهای پرمخاطره دیگر را انجام دهند. کارگران زیادی تا همین امروز از ارتفاع دیوارها سقوط کرده اند که بعضاً در دم جان سپرده اند. عده زیادی هنگام کار بر روی کف زمین بر اثر سقوط وسایل کار از بالا جان خود را از دست داده اند و یا به جرگه معلولان مادام العمر پیوسته اند. هیچ کدام از این کارگران مصدوم یا هیچ خانواده ای از خانواده های بازمانده کارگران مقتول هیچ گاه هیچ ریالی در قبال مصدوم شدن یا از دست دادن نان آور خود دریافت نکرده اند. توضیح: نکات بالا از گزارش تهیه شده توسط یکی از کارگران تأسیسات به نام جلال شریعتی استخراج شده است.

5 آذر 87

567- بازجویی از خالد سواری در اداره اطلاعات سنندج و تلاش برای ایجاد شکاف در اتحادیه آزاد کارگران ایران:

اداره اطلاعات سنندج روز یکشنبه مورخه 87/9/3 با احضار خالد سواری نایب رئیس اتحادیه آزاد کارگران ایران بمدت 3 ساعت وی را مورد بازجویی قرار داد.

در این بازجویی از تعداد اعضای اتحادیه و فعالیت های آن سوال شد و چهار نفر از مامورین با مثال آوردن از جدایی در کمیته هماهنگی و ایجاد منطقه غرب، تلاش کردند خالد سواری را به ایجاد اتحادیه در منطقه غرب و جدایی آن از سایر مناطق ایران بویژه تهران ترغیب نمایند. در این بازجویی صراحتاً اعلام شد ما(اطلاعات) با توجه به گسترش حیطه نفوذ اتحادیه، آنرا متلاشی خواهیم کرد. خالد سواری نیز ضمن دفاع از اتحادیه در پاسخ به اظهارات مامورین اداره اطلاعات اعلام کرد من و یا هر کس دیگری در اتحادیه بیش از یک رای نیستیم و تمامی تصمیمات اتحادیه در مجمع عمومی اتخاذ میشود.

احضار خالد سواری و بازجویی از وی در حالی صورت میگیرد که مدت 14 روز است طیب ملایی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران با دلایل واهی بازداشت و همچنان بصورت بلا تکلیف در زندان نگه داشته شده و تلاش اعضای اتحادیه و خانواده وی در سنندج برای آزادی طیب بی نتیجه مانده است و عملاً هیچ نهاد مسئولی در این رابطه پاسخ روشنی به خانواده وی نمیدهد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن تداوم بازداشت طیب ملایی و احضار طه آزادی و بازجویی از خالد سواری، تلاش اداره اطلاعات سنندج برای ایجاد تفرقه و چند دستگی در اتحادیه را اقدامی استیصال آمیز از سوی دشمنان طبقه کارگر برای مقابله با تشکل یابی کارگران ارزیابی و آنرا قویاً محکوم میکند.

ما همینجا اعلام میداریم "تشکل" حق مسلم ما کارگران است و هیچ نیرویی با هیچ ترفندی قادر نخواهد شد در برابر تشکل یابی کارگران در مراکز مختلف کارگری و همچنین عضویت آنان در اتحادیه آزاد کارگران ایران بایستد و امر تشکل یابی کارگران ایران را به عقب نشینی وادار نماید.

از نظر ما روند تشکل یابی کارگران در ایران و در این میان استقبال آنان برای عضویت در اتحادیه آزاد کارگران ایران، امر خود کارگران است و با قدرت پیش خواهد رفت و بی تردید کارگران ایران تمامی موانع موجود تشکل یابی خود از قبیل سرکوب و تلاش برای ایجاد تفرقه در میان کارگران از سوی دستگاههای امنیتی را در هم خواهند شکست.

زنده باد جنبش تشکل یابی کارگران ایران

زنده باد همبستگی کارگری

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/5

568- توطئه سرمایه دار برای بیکارسازی و تشدید استثمار کارگران:

شرکت فولاد گیلان تا امروز بیش از 600 کارگر را بیکار ساخته است. فولاد گیلان از جمله کارخانه هایی است که سرمایه داران و کارفرمایانش هیچ کدام از بهانه ها و مستمسک های دروغین سایر سرمایه داران را برای اخراج کارگران ندارند. در اینجا نه محملی برای استناد به کمیبود نقدینگی وجود دارد، نه از کسادبازاری در میان است و نه سودهای کلان آن هیچ دستاویزی برای دروغ پردازی درباره وضعیت بد مالی باقی نمانده است. کارخانه با حداقل نیروی کار حداکثر تولید را دارد، شدت استثمار کارگران بسیار زیاد است و در یک کلام همه چیز نه فقط بر وفق مراد صاحبان سرمایه که متناسب با سوداندوزی هر چه بیشتر آن ها است. کارفرمای فولاد گیلان به رغم همه این ها همچون تمام سرمایه داران دیگر به طور مستمر در تدارک کاهش نیروی کار، افزایش شدت استثمار کارگران و بالابردن بازهم بیشتر حجم کلان سودها و سرمایه های شرکت است. او در همین راستا هر چند وقت یک بار شمار زیادی از بردگان مزدی را بیکار می سازد. سرمایه دار صاحب شرکت برای توجیه کار خویش وارد کردن اتهام دزدی به کارگران را تنها سلاح کارآمد تشخیص داده است!! او مدت ها پیش به صورت برنامه ریزی شده برخی وسایل کار و قطعات ساده ماشین ها را جا به جا کرده و در پی آن 200 کارگر را به جرم دزدی اموال کارخانه بیکار ساخته است. نه تنها کارگران کارخانه بلکه همه مردم اهالی این دیار و حتی تمامی عناصر همدست و همیار کارفرما در نهادهای مختلف دولتی مثل روز روشن می دانند که هیچ کارگری هیچ وسیله کارخانه و هیچ نوع ابزار کار را در هیچ کجا جا به جا نکرده و حیف و میل ننموده است. اتهام دزدی صرفاً توطئه شرم آور و کثیفی است که سرمایه دار انتخاب کرده است تا از طریق توسل به آن اولاً جمعیت کثیر کارگران را بیکار سازد و ثانیاً این توده وسیع برده مزدی بیکار را در موقعیت دفاعی درمانده ای سرگردان کند. سرمایه دار فولاد گیلان سفاکانه ترین جنایت را دستور خود کرده است. او دقیقاً به این کار دست زده تا کارگران زیر فشار هراس از دستگاه های قضایی سرمایه هر نوع جسارت اعتراض علیه اخراج خود را از دست بدهند. کارگران می گویند که استاندار گیلان، محاکم قضائی و همه ایادی دولتی سرمایه چند و چون شرارت کارفرما را خوب می دانند و به همه جزئیات آن آگاهی دارند. سرمایه دار در تبنای مستقیم با این نهادها است که برنامه های ضدکارگری خود را یکی پس از دیگری به اجرا می گذارد. شرکت فولاد گیلان قرار بوده است 2000 کارگر را استخدام کند. سرمایه داران در همان شروع برنامه ریزی تولید، کل کار 2000 کارگر را بر دوش 1300 نفر می اندازند. آنان با تشدید استثمار و بالابردن هر چه سهمگین تر فشار کار کارگران از استخدام 700 نفر سرباز می زنند. مرحله بعدی افزایش فشار و تشدید استثمار کارگران با اخراج 200 کارگر به اجرا نهاده می شود. اتهام دزدی توطئه کثیف سرمایه دار برای تحقق این جنایت ها است.

5 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

569- نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار:

اساسنامه جدید سازمان با سه جانبه گرای فاصله دارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 5 آذر 87 آمده است : نماینده کارفرمایان ایران در شورای عالی تامین اجتماعی گفت: اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی با سه جانبه گرای فاصله دارد. به گزارش "ایلنا"، ولی الله داوودآبادی با بیان اینکه تشکل متبوعش نسبت به اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی انتقاداتی دارد، گفت: این انتقادات به زودی در جلسه آتی هیات مدیره کانون عالی کارفرمایان، جمع بندی و سپس از طریق سخنگوی کانون اعلام خواهد شد. وی کاهش اعضای کارفرمایی شورای عالی تامین اجتماعی از پنج نفر به چهار نفر، عدم حضور نماینده بازنشستگان، حضور اکثریتی دولت و در اقلیت قرار گرفتن نمایندگان کارگری را از جمله ایرادات اساسنامه جدید دانست و گفت: با وجود آنکه در اساسنامه قبلی نیز این نواقص وجود داشت، انتظار

داشتیم تا در اساسنامه جدید حداقل کرسی‌های شورای عالی تامین اجتماعی به طور تساوی میان نمایندگان شرکای اجتماعی تقسیم شود.

داوودآبادی یادآور شد: پیشتر در زمان بررسی لایحه نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی نیز کارفرمایان بر سر ماده 17 که موضوع آن به ترکیب اعضای شوراهای تامین اجتماعی و نحوه اداره سازمان تامین اجتماعی مربوط می‌شد، اختلاف داشتند.

وی درباره حضور رئیس‌جمهور در راس شورای عالی تامین اجتماعی گفت: هر چند حضور عالی‌ترین مقام اجرایی کشور می‌تواند به بازپرداخت مطالبات معوقه سازمان تامین اجتماعی کمک کند، اما معلوم نیست که رئیس‌جمهور با این همه گرفتاری بتواند جلسات این شوراها را اداره کند.

پایان پیام

570- کارگران قربانیان اول تورم :

يك هم وطن کارگر به خبرنگار فریاد کارگر: ”هر کجا در این مملکت برای هر کاری که مراجعه بکنیم تا پارتی نداشته باشیم و تا پشتوانه نداشته باشیم کار پیش نمی‌رود. متأسفانه مشکل ما یکی دو تا نیست. تورم بیداد میکند. هزینه‌های زندگی بالا است. مدرسه‌های دولتی که اول سال برای ثبت نام مثلاً پول نگرفته اند الان هنوز دوماه نگذشته هر روز نامه میدهند که 20 هزار برای فلان چیز بدهید، 25 هزار برای فلان چیز بدهید! فکر نمیکنند این پدر کارگر از کجا باید بیاورد... کسی هم به دادمان نمیرسد تا بیاید حداقل مرهمی بر زخم ما بگذارد و این دولت فقط نمک به زخم ما میپاشد. کسی به داد ما نمیرسد. کسی حرف ما را نمیفهمد. در منطقه سرخسار تهران کپسول گاز را 6500 تومان میگیرند پر میکنند! مسئولینی که در شورای منطقه و استان هم هستند اصلاً برایشان اهمیتی ندارد و انگار نه انگار که مردم پول ندارند.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

571- تجمع اعتراضی کارگران شرکت لوله سازی لوشان :

آژانس ایران خبر بنا بر خبر دریافتی از خبرنگار آژانس ایران خبر جمعی از کارگران شرکت لوله‌سازی لوشان که چندین ماه است در پروژه لوله‌گذاری در بندر انزلی مشغول به کار هستند در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد، حق بیمه و عدم ارسال لیست بیمه به سازمان تامین اجتماعی دست به اعتصاب زده‌اند.

این کارگران با اعتصاب خود خواهان رسیدگی و پاسخگویی مدیران این شرکت به مطالبات برحقشان شدند که در نهایت مدیر عامل شرکت در واکنش به اعتصاب کارگران برای تهدید آنها و اعمال فشار برای متوقف ساختن اعتصاب دستور داد تا درب کارگاه به روی کارگران بسته شود، ولی به دنبال مقاومت و ایستادگی کارگران تا گرفتن پاسخ خواسته‌هایشان در ادامه قول داد که حداکثر تا هفته ی آینده تمامی حقوق‌های معوقه کارگران را پرداخت کند.

لازم به ذکر است که این کارگران ماه‌ها است که هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند و پیش از این نیز تعدادی از کارگران دست به اعتصاب زده بودند که نه تنها به هیچ کدام از خواست‌هایشان رسیدگی نشد بلکه تنها نتیجه آن اعتصاب، اخراج 4 نفر از کارگران بود.

572- پس از تجمع کارگران پرریس در مقابل اداره کار سنندج، پرونده‌های این کارگران به آنان تحویل داده شد :

روز یکشنبه مورخه 87/9/3 کارگران کارخانه پرریس از ساعت 8 صبح در زیر باران شدید در مقابل اداره کار سنندج در اعتراض به ندادن پرونده کارگران جهت ارسال به دیوان عدالت اداری دست به تجمع زدند.

پس از شروع این تجمع مسئولین اداره کار با دادن پرونده‌های کارگران مخالفت کرده و حاضر به دادن پرونده‌ها به کارگران نشدند. به همین دلیل کارگران اعلام کردند تا گرفتن پرونده‌ها به تجمع خود ادامه خواهند داد.

با تداوم تجمع کارگران پرریس، حراست اداره کار و نیروهای امنیتی پا در میانی کرده و با مذاکرتی که بین نماینده های کارگران و رئیس اداره کار بعمل آمد سرانجام مقرر گردید روز 4 آذر این پرونده ها به کارگران تحویل شود.

لازم به یادآوری است نماینده های کارگران پرریس روز شنبه مورخه 87/9/2 در اعتراض به توقف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج از سوی دیوان عدالت اداری به این نهاد در تهران مراجعه کردند و مسئولین این نهاد از این نماینده ها خواستند پرونده های کارگران را از اداره کار سنندج گرفته و تحویل شعبه 19 دیوان عدالت اداری بدهند.

بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه ازاد کارگران ایران این پرونده ها امروز مورخه 87/9/5 تحویل کارگران گردید و نماینده های آنان امشب عازم تهران خواهند شد تا در دیوان عدالت اداری اعتراض خود را پیگیری کنند.

کارگران پرریس اعلام کرده اند در صورتی که دیوان عدالت اداری بسرعت حکم خود را در مورد توقیف اجرای رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج نشکنند در مقابل این اداره در تهران دست به تجمع خواهند زد.

اتحادیه ازاد کارگران 1387/9/5

573- رواج کار بردگی زنان: 12 ساعت کار روزانه و 100 هزار تومان حقوق در ماه!

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 5 آذر 87 آمده است: یکی از وابستگان به خانه کارگر در مازندران با اشاره به رواج کار بردگی زنان و ارتباط آن با خصوصی سازی های 10 سال اخیر گفت: "در سال های اخیر استفاده از نیروی کار زن با 12 ساعت کار و 100 هزار تومان حقوق ماهیانه چهره های زشت از اشتغال را موجب شده است."

دریابگی دبیر خانه کارگر مازندران همچنین به ایسنا گفت: "استان مازندران ظرفیت داشتن بیش از 800 تشکل کارگری را داراست اما اکنون تنها 100 واحد از این تشکل ها فعالیت می کنند."

574- فریاد دردآلود یک کارگر:

«حقوق ماهانه من 297 هزار تومان است که با 45 هزار تومان حق اولاد و 11500 تومان خواربار و حق مسکن جمعاً 354 هزار تومان می شود. از این مبلغ 50 هزار تومان بابت بیمه و مالیات می پردازم. 250 هزار تومان بابت قسط خانه به حساب بانک پارسیان واریز می کنم. به بانک صادرات بدهکارم و هر ماه 33 هزار تومان باید بدهم. 15 هزار تومان هم هر ماه باید به عنوان قسط یکی دیگر از وام هایم پرداخت نمایم. یک بدهی به کارخانه دارم که اقساط ماهانه آن 18 هزار تومان و کل بدهی 700 هزار تومان است. مجموع بدهی های ماهانه من 345 هزار تومان و کل درآمد 304 هزار تومان می شود. حال بقیه حرف هایم را هم لطفاً گوش کنید. برنج کیلویی 3500 تومان است. یک بسته باید رختشویی 850 تومان است. یک جعبه صابون 6 تائی 2300 تومان. مرغ کیلویی 2700 تومان و گوشت هر کیلو 9000 تومان است. میوه بالای 2000 تومان به فروش می رود. به این فکر کنید که کل حقوقم از مجموع اقساط بدهی من 45 هزار تومان کمتر است. برای اداره زندگی خویش و تأمین مایحتاج اولیه ای که قیمت آن ها را گفتم باید چه کنم و دست به چه کاری بزنم؟ تازه من در دو جا مشغول کار هستم. همه عصرها پس از پایان کار کارخانه از ساعت 7 تا 9 شب به بازار می روم و در آن جا کار می کنم.»

منبع: «انجمن دفاع از کارگران و بیکاران»

6 آذر 87

575- نسبت آماری کارگران کشته شده معدن کار:

به گزارش روزنامه اعتماد در تاریخ 6 آذر 87 آمده است: در سال گذشته 22 کارگر معدن بر اثر ریزش تونلها، انفجار در معادن و سقوط از ارتفاع کشته شدند. یعنی در هر 16 روز یک معدنچی کشته شده است.

576- تجمع کارگران معترض شرکت لاستیک البرز در میدان ونک:

به گزارش سایت البرز در تاریخ 6 آذر 87 آمده است: تعداد نزدیک به 500 نفر از کارگران شرکت لاستیک سازی البرز امروز در مقابل دفتر این شرکت نزدیک میدان ونک تهران تجمع اعتراض آمیز برگزار کردند.

کارگران معترض گفتند 7 ماه است که بدون دریافت حقوق و هیچ مزایایی از این شرکت کار کرده اند و اکنون بسیاری از آنها با مشکلات عدیده اجاره خانه های معوقه، هزینه های سنگین تحصیل فرزندان و امرار معاش دست و پنجه نرم میکنند.

روی یکی از پلاکاردها نوشته شده بود آقای مدیر! شما میدانید 7 ماه بدون حقوق کار کردن یعنی چه؟

577- وزیر کار: پیشنهاد حذف حداقل دستمزد در طرح تحول اقتصادی از سوی وزارت

کار نبود:

وزیر کار و امور اجتماعی گفت: پیشنهاد حذف حداقل دستمزد کارگران در طرح تحول اقتصادی از سوی طراحان مطرح شده، در حالی که این طرح هنوز برای تصویب به مجلس تقدیم نشده است. سیدمحمد جهرمی در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس در مورد طرح تحول اقتصادی و نحوه تعیین حداقل دستمزد کارگران، افزود: تعیین حداقل دستمزد در سال جاری نیز مانند سالهای گذشته طبق ماده 41 قانون کار خواهد بود و جلسات شورای عالی کار با حضور نمایندگان کارگران و کارفرمایان برگزار خواهد شد.

جهرمی افزود: پیشنهاد حذف تعیین حداقل دستمزد در طرح تحول اقتصادی مورد تأیید وزارت کار و امور اجتماعی نیست و این طرح هنوز به مجلس ارائه نشده و تصویب نشده است. وزیر کار و امور اجتماعی افزود: تا زمانی که تغییری در قانون کار ایجاد نشده، طبق قانون موجود کار عمل می شود و بر اساس ماده 41 قانون کار باید شورای عالی کار بر اساس شرایط اقتصادی یک خانوار کارگری و بنابر تورم اعلام شده بانک مرکزی و شرایط اقتصادی بنگاهها حداقل دستمزد را تعیین می کنند. وی گفت: حداقل دستمزد به گونه ای است که بنگاههای تولیدی بتوانند هم پایداری تولید داشته و افزایش بهره وری در آنها حفظ شود و هم منافع کارگران تأمین شود. وزیر کار و امور اجتماعی افزود: تعیین حداقل دستمزد برای سال 88 تا اسفندماه سال جاری اعلام خواهد شد.

578- کارگران لاستیک البرز در مقابل وزارت رفاه تجمع کردند :

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 6 آذر 87 آمده است: تهران- خبرگزاری کار ایران جمعی از کارگران لاستیک البرز، صبح امروز در اعتراض به آنچه که مخالفت وزارت رفاه و تأمین اجتماعی با اجرای دستور رئیس جمهور نامیده می شود، در مقابل این وزارتخانه تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، به گفته خود کارگران در این تجمع اعتراضی 700 تا 800 نفر از کارکنان لاستیک البرز حضور داشتند.

یکی از کارگران تجمع کننده با بیان اینکه زنان کارمند کارخانه لاستیک البرز برای نخستین بار در این تجمع حضور داشتند، گفت: وزارت رفاه و تأمین اجتماعی از قبول دستور ریاست جمهوری در خصوص واگذاری مجدد کارخانه لاستیک البرز به شرکت سرمایه گذاری سازمان تأمین اجتماعی خودداری می کند. کارخانه لاستیک البرز که در یک سال گذشته به دلیل مدیریت نامناسب بخش خصوصی دچار بحران جدی کارگری شده است؛ قبل از این به شرکت سرمایه گذاری سازمان تأمین اجتماعی (شستا) تعلق داشته است. بیشتر در میان کارگران لاستیک البرز شایع شده بود که رئیس جمهوری به پیشنهاد وزرای کار، صنایع و

کشور دستور خلع پد مالک خصوصی و واگذاری مجدد کارخانه به سازمان تامین اجتماعی را صادر کرده است.

به گفته یکی از تجمع‌کنندگان، مسئولان نهاد ریاست جمهوری 2 روز قبل به کارگران مراجعه‌کننده گفته بودند که به دلیل مخالفت وزارت رفاه، واگذاری متوقف شده است.

به ادعای کارگران، در حال حاضر رونوشت دستور رئیس جمهوری در میان کارگران کارخانه لاستیک البرز توزیع شده است.

در این رابطه یکی از کارکنان وزارت رفاه گفت: دستور رئیس جمهور به دلیل ناممکن بودن اجرا نمی‌شود.

وی تصریح کرد: سازمان تامین اجتماعی چهار سال پیش به عنوان یکی از سهامداران کارخانه لاستیک البرز، تمامی سهام خود را در بورس اوراق بهای فروخته است، از این رو امکان بازگرداندن کارخانه به سازمان وجود ندارد.

این اظهارات در حالی است که تجمع کارگران لاستیک البرز در مقابل وزارت رفاه و تامین اجتماعی ادامه دارد و تلاش مسئولان برای متقاعد کردن کارگران تاکنون به نتیجه نرسیده است.

یکی از کارگران لاستیک البرز در این باره گفت: در حال حاضر چند نفر از منتخبان کارگران به نهاد ریاست جمهوری رفته‌اند ولی سایر تجمع‌کنندگان حداقل تا زمان بازگشت منتخبان خود به این تجمع ادامه خواهند داد.

پایان پیام

579- هر ۱۶ روز یک معدنچی ایرانی کشته می شود :

آخرین آمار منتشر شده در خصوص وضعیت ایمنی در معادن نشان می دهد در سال گذشته نزدیک به ۲۱۴ میلیون تن انواع معدنی از معادن کشور استخراج شده و ۲۲ معدنچی جان خود را از دست داده اند. به عبارت دیگر در هر ۱۶ روز یک معدنچی دچار سانحه شده و جان خود را از دست داده است. انفجار در معادن زغال سنگ (بخش دولتی و خصوصی)، ریزش در تونل ها، پرتاب سنگ و سقوط از ارتفاع عمده ترین دلیل کشته شدن معدنچیان اعلام شده که سهم معادن تحت مدیریت بخش خصوصی در مرگ افراد بالاتر است. این آمار حاکی از آن است که در سال ۱۳۸۵ به ازای هر ۹/۶ میلیون تن استخراج یک نفر جان خود را از دست داده که با توجه به ۲۰۰ میلیون تن ماده معدنی که در این سال به استخراج رسیده ۳۰ نفر به مرگ محکوم شده اند. بررسی نسبت تولید به مرگ در معادن کشور طی سال های ۸۰ تا ۸۴ نیز نشان می دهد در سال ۱۳۸۰ به ازای هر ۸/۲ میلیون تن، در سال ۱۳۸۱ به ازای هر ۸/۳ میلیون تن، در سال ۱۳۸۲ به ازای هر ۶ میلیون تن، در سال ۱۳۸۳ به ازای هر ۳/۶ میلیون تن و در سال ۱۳۸۴ به ازای هر ۷/۳ میلیون تن استخراج ماده معدنی یک معدنچی جان خود را از دست داده است. بر پایه این گزارش سال ۱۳۸۴ با داشتن ۴۳ حادثه منجر به مرگ پرحادثه ترین سال برای بخش معدن کشور ثبت شده است.

خبرنامه امیر کبیر - اعتماد چهارشنبه ۶م آذر ۱۳۸۷

580- احضار 5 نفر از اعضای سندیکای هفت تپه به دادگاه :

سندیکای کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه

۶آذر 1387

اعضای هیئت مدیره سندیکا چند روز پیش از طریق آقای فخردینی (وکیل چند تن از فعالین کارگری) مطلع شدند که ۵ نفر از اعضای سندیکا بنامهای علی نجاتی، فریدون نیکو فرد، جلیل احمدی، قربان علی پور محمد حیدری مهر برای روز ۳۰ - ۹ - ۱۳۸۷ به دادگاه انقلاب دزفول فرا خوانده شدند. لازم به ذکر است که نامبردگان بخاطر اعتراضات و اعتصابات کارگری در سال گذشته در چندین نوبت به دادگاه فرا خوانده شدند و همکنون نام بردگان با قرار وثیقه ده میلیون تومانی آزاد میباشند.

581- از اعتراضات کارگران کیان تایر حمایت کنیم !

دوستان ، کارگران

ماههاست که کارگران کیان تایر (واقع در منطقه چهار دانگه) در جاده ساوه در حال اعتراض و مبارزه علیه وضع موجود هستند .

این کارگران نزدیک هشت ماه است که حقوق دریافت نکرده اند و ما کارگران و زحمتکشان می دانیم و با گوشت و پوست و مغز استخوانمان زندگی بدون حقوق چگونه بر ما می گذرد . مطالبه این کارگران معترض ، مطالبه اکثریت کارگران ایران است . عقب انداختن پرداخت حقوق در شرایط موجود که دولت جمهوری اسلامی برای ما مردم بوجود آورده است ، به یک سنت و قانون تبدیل کرده است .

پس این چنین وضعیتی برای همه ما کارگران ایران موجود است ، باید به حمایت از این کارگران تلاش کنیم . هم اینک صف کارگران کاملاً مشخص شده است و صف مخالفان و سرکوب گران و هم پاله گی هایشان مشخص شده است . کارگران کیان تایر به خیابان آمدند ، تا صدای اعتراض شان را نسبت به وضع موجود اعلام کنند و هم طبقه ای هایشان و دیگر زحمتکشان و مردم شریف را به حمایت از خود جلب نمایند . اما نیروی انتظامی به بدترین وضعی آنها را سرکوب و زندانی کرد .

کارگران ، زحمتکشان ، مردم آزادیخواه

کارگران کیان تایر را دریابید و به کمکشان بشتابید . شما می توانید

1- از طریق اعلام حمایت های کتبی و شفاهی به هر وسیله ممکن

2- جمع آوری کمک های مالی

3- با شرکت در تجمعات اعتراضی کارگران کیان تایر و حمایت از آنان

4- تبلیغ و اطلاع رسانی در مورد شرایط زندگی و مبارزات کارگران کیان تایر

همت گمارید .

کارگران مبارز کیان تایر : شما اینک در شرایطی قرار گرفته اید که برای بقاء خود و خانواده تان به مبارزه رو در رو با سرمایه مجبور گشته اید . در این مبارزه توانسته اید صفوف خود را هر چه منسجم تر و مستحکم تر کنید . اما ، این آغاز مبارزه است . شما باید بتوانید این دستاورد و این سازماندهی مقطعی را بصورت پایدار و دائم در آورید . در این مبارزه افت و خیز های بسیاری را شاهد بوده و خواهید بود . تنها را پیروزی ، فشرده تر کردن صفوف خود در تشکیلی آزاد و مستقل از کارفرما و دولت است .

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

582- مبارزات کارگران کیان تایر همچنان ادامه دارد :

طبق خبرهای رسیده صبح امروز ، چهارشنبه 6 آذر ماه ، 700 تا 800 تن از کارگران ایران تایر در مقابل ساختمان "وزارت رفاه و تأمین اجتماعی" دست به اعتراض زدند . این کارگران خواهان انتقال مالکیت شرکت به سازمان تأمین اجتماعی می باشند .

خبرها حاکیست که در پیگیری خواسته های خود ، کارگران و کارمندان این شرکت در مقابل دفتر "رفاه و تأمین اجتماعی" واقع در خیابان ولیعصر شمالی تجمع کرده و خواهان انتقال مالکیت شرکت کیان تایر از مالکین کنونی آن (شرقی) به دفتر "رفاه عمومی و تأمین" اجتماعی گشتند . کارگران در دست خود پلاکاردهایی حمل می کردند که به سمت خیابان و رو به مردم گرفته بودند . مضمون نوشته های این پلاکاردها عبارت بود از "بابا نان ندارد" ، "مدیر بی لیاقت اخراج باید گردد" ، " ما خواهان انتقال مالکیت به سازمان رفاه ... هستیم" ، " ما خواهان راه اندازی کارخانه هستیم" و ...

به دنبال مذاکرات با نمایندگان کارگران ، مسئولین دفتر فوق الذکر اعلام داشتند : از آنجائیکه مالکین قبلی کارخانه کیان تایر تمامی انبارها را از کالاهای تمام شده و مواد اولیه تهی کرده اند ، دفتر ریاست جمهوری باید مبلغ دویست میلیارد ریال به این سازمان بپردازد تا کارخانه بتواند دوباره راه اندازی شود . در غیر اینصورت سازمان فوق از قبول مالکیت این شرکت خودداری خواهد کرد . کارگران نیز برای گرفتن تعهد از دفتر ریاست جمهوری مبنای پرداخت مبلغ فوق الذکر ، نمایندگانی را به آن دفتر اعزام داشتند . نمایندگان کارگران که با مسئولین دفتر ریاست جمهوری دیدار کرده بودند ، گزارش آوردند که آن دفتر قول داده است تا روز شنبه در این مورد با مسئولین "سازمان رفاه و تأمین اجتماعی" مذاکره کرده و به خواسته های کارگران پاسخ دهد . کارگران کیان تایر نیز که در طول این مدت در مقابل دفتر "سازمان رفاه..." به تجمع خود ادامه داده بودند ، تصمیم گرفتند تا روز شنبه در انتظار پاسخ به خواسته های خود بمانند و اگر در این مورد پاسخی مثبتی دریافت نکردند ، دوباره به اعتراضات خود ادامه دهند .

لازم به تذکر است که در روند مبارزات کارگران کیان تایر ، دفتر ریاست جمهوری مبلغ 10 میلیارد ریال بابت دو ماه از حقوق های معوقه ی کارگران پرداخت کرده است ، اما از آنجائیکه مدیریت کنونی کارخانه از

قبول این وام سر باز زده است، این مبلغ هنوز بین کارگران تقسیم نشده است. یکی دیگر از دلایل اصرار کارگران برای روشن شدن وضعیت تملک این شرکت به همین علت می باشد.

نخست قرار بود که مالکیت کارخانه از بخش خصوصی به "وزارت صنایع" عودت داده شود، اما مسئولان آن وزارتخانه چنین اقدامی مخالف با سیاست های اقتصادی برنامه پنجساله اعلام کرده و از قبول مالکیت کارخانه سر باز زدند.

همچنین لازم به تذکر است که سندیکاهای کارفرمایی اقدام به انتقال مالکیت این کارخانه را محکوم کرده و تمامی سعی خود را برای جلوگیری از این انتقال به کار گرفته اند. آنان از این می ترسند که دوباره موج تصرف دولتی کارخانه ها و اموال، در شرایط بحرانی کنونی، احیا گردد.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

چهارشنبه 6 آذر ماه 1387

583- تشریح مشکلات کارخانه های تولیدی فنر:

یک فعال کارگری در این خصوص به فریاد کارگر گفت: "مشکل کارخانه ها از اینجا شروع شده است که دولت به کارخانه ها وام و بودجه نمیدهد و به همین دلیل کارخانه ها امکان تهیه مواد را ندارد لذا امکان تولید هم از کارخانه گرفته میشود. کارخانه ها به شدت بحران زده هستند. اگر دولت بخواهد وام بدهد اولویت را به کارخانه های دولتی میدهد و به این ترتیب تولید کارخانه های ما که خصوصی هستند افت جدی کرده است. وقتی تولید نباشد فروش هم نیست و وقتی فروش نباشد طبیعتاً پولی هم برای کارگر نیست و حقوقهای معوقه از اینجا شروع میشوند و در نتیجه دست کارگر خالی میشود. کارخانه هایی هستند که با شرکتهای بزرگ خودروسازی کار میکنند. الان یکی از مشکلات دیگر ما هم همین شرکتهای بزرگ هستند، میگویند شما جنس را بدهید و ما 90 روز دیگر پول میدهیم ولی در عمل شاهدیم که بیشتر از 90 روز طول میکشد که پول را به ما بدهند و این امر باعث ایجاد بحران در کارخانه ما میشود.

عدم وجود مواد اولیه نیز مشکل دیگر ماست. مواد اولیه ما قبلاً از خارج میآمد اما الان مدتی است که در داخل تولید میشود اما مشکل ما این است که به سختی تولید میشود و به راحتی گیر نمی آید. مشکل بعدی کارگران قراردادی است. کارگران رسمی به تدریج دارند از بین میروند و به جرات میتوانم بگویم که تا چند سال آینده هیچ کارگر رسمی ای در کارخانه ها وجود نخواهد داشت. در تمام کارخانه ها کارگران رسمی دیگر رو به اتمام هستند چرا که هیچ استخدام و اشتغال زایی در کشور وجود ندارد. بدتر از قراردادی کارگران پیمانکاری هستند. ما شاهد قراردادهایی هستیم که سفید امضا هستند. یعنی قراردادهایی که تاریخ ندارند. یعنی کارفرما هر وقت اراده کند یک تاریخ پائین برگه میزند و کارگر را اخراج میکند حالا این کارگر میخواهد یک ماه کار کرده باشد یا یک سال. امنیت شغلی کارگران زیر صفر است."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

584- فریادها و اعتراض ها :

کارگری از بومهن

« ... در اینجا کارگران در بهترین حالت 220 هزار تومان حقوق می گیرند. اجاره بهای یک خانه محقر دارای یک اتاق خواب بدون هیچ امکانات در ارزان ترین حالت بیش از 300 هزار تومان است. مرغ کیلویی 2500 تومان، گوشت قرمز کیلویی 11000 تومان، میوه هر کیلو بالای 1000 تومان و ماهی سفید هر کیلو 15000 تومان است. هیچ کس به این سؤال پاسخ نمی دهد که یک کارگر تازه با فرض این که کار داشته باشد چگونه می تواند با این دستمزد نازل از عهده مخارج سنگین خودش و خانواده اش برآید؟ کسانی که در آن بالا بالاها نشسته اند همه چیز دارند. از کلیه نعمت های این جهان برخوردارند. کارگر جماعت فقط کار می کند و استثمار می شود و سرمایه و ثروت و نعمت برای سرمایه داران و صاحبان قدرت دولتی تولید می کند. ما کار می کنیم و تولید می کنیم. آنان آنچه را که ما تولید کرده ایم صاحب می شوند و می خورند و حکومت می کنند و هر بلایی که می خواهند بر سر ما می آورند. من به عنوان یک کارگر مثل همه کارگران شب و روز و دقیقه به دقیقه از زن و بچه خود خجالت می کشم. از عهده خرید هیچ چیز بر نمی آیم. فصل میوه قادر به خرید یک دانه میوه برای بچه هایم نیستم. برنج و مرغ و ماهی را سال تا سال نمی توانم حتی چند بار وارد خانه

کنم. این زندگی نیست که ما می کنیم. کار و تولید و رنج و گرسنگی و زاغه نشینی و برهنگی و فقر و ذلت و حقارت و خفت سهم ما کارگران است و در عوض سرمایه و جاه و عزت و کاخ نشینی و قدرت و حاکمیت سهم سرمایه داران و دولتیان است...»

585- کارگری از فرش بافت باستانی یزد :

«... تنها قشری که کمرش به طور کامل شکسته است قشر کارگر است. در هیچ کجای این مملکت و هیچ کجای این دنیا با 170 هزار تومان نمی شود زندگی کرد. من 15 سال است که در اینجا استثمار می شوم و حالا پس از این همه کارکردن و استثمار شدن 3 شیفه کار می کنم تا 280 هزار تومان بگیریم. کارگران زیادی هستند که حقوق آنان به 200 هزار تومان هم نمی رسد. با این دستمزد چه کنم و چگونه از عهده هزینه زندگی خود و فرزندانم برآیم؟! هر یک ساعت مسافرت هوایی سرمایه داران و دولتیان حداقل 20 برابر حقوق ماهانه من یا کارگران دیگر است. هر چه ما کارگران جان می کنیم به سرمایه و قدرت این ها تبدیل می شود. آن ها شب و روز دروغ تحویل ما می دهند. اگر راست می گویند یک روز مثل ما زندگی کنند. یک روز مثل ما غذا بخورند. بچه های من رنگ میوه را نمی بینند و نمی دانند که میوه چیست. دختر 5 ساله ام با دیدن بدبختی های من و مقایسه زندگی ذلت بار خودش با دختران خانواده های صاحب سرمایه و قدرت دولتی با حالتی غم انگیز از من می پرسد که چرا کارگر شدم؟ چرا سرمایه دار و رئیس و صاحب قدرت نشدم؟! به او چه بگویم؟ یک کلمه حرف بزنم درجا سرم را زیر آب می کنند و بچه هایم را یتیم می کنند.»

منبع: آژانس خبر (نقل به مضمون و اختصار)

7 آذر 1387

586- کارگران کارخانه فرش غرب کرمانشاه در خانه کارگر استان تجمع کردند:

امروز پنجم آذر ماه هشتاد و هفت حدود 240 نفر از کارگران فرش غرب کرمانشاه در اعتراض به تعطیلی کارخانه، عدم پرداخت 2 ماه حقوق و عیدی و پاداش و حق بن از سال 86 تاکنون ابتدا به داخل خانه کارگر برای مذاکره با مسئولین خانه کارگر رفتند و بعد از ساعتی از بی نتیجه بودن مذاکره در مقابل خانه کارگر اجتماع کردند.

این کارگران از روز 25 مهر امسال که کارفرما کارخانه را تعطیل کرده است هر روز مقابل درب کارخانه جمع شده و خواستار بازگشائی آن بوده اند و همزمان بارها به استانداری و اداره کار کرمانشاه برای رسیدگی به مشکلاتشان مراجعه کرده اند اما این مراجعات تاکنون نتیجه ای جز دادن وعده به کارگران را به دنبال نداشته است.

در پی اصرار کارگران برای رسیدگی به مشکلاتشان استاندار از کارفرما (جواد مشفق) خواسته است که مشکلات خود را مطرح کند تا به حل آن برای بازگشائی کارخانه کمک کند. در این رابطه ابتدا کارفرما گفته است مواد اولیه ندارد، در جواب، استاندار اعلام داشته مواد اولیه را در اختیارش خواهد گذاشت. بعد از دو هفته کارفرما اعلام کرده که کمبود مالی دارد، اینبار هم استاندار قول می دهد علاوه بر 6 میلیارد تومانی که تا زگی به کارخانه وام داده اند دو میلیارد دیگر را خواهد پرداخت، کارفرما وقتی می بیند هیچ بهانه ای برایش باقی نمانده می گوید اصلاً توان ادامه اداره کارخانه را ندارد و نمی خواهد فعال شود! همچنین تا بحال استاندار و اداره کار کرمانشاه چندین بار از او دعوت کرده اند به جلسه بیاید تا بر سر مشکل تعطیلی کارخانه بررسی به عمل آورند اما او همیشه از حضور در جلسه خوداری کرده است.

کارخانه فرش غرب از سال 57 تحت پوشش بانک صنعت و معدن با نام صنایع ریسندگی و پشم شویی فعالیت داشته و سال 83 به بخش خصوصی واگذار شده است که آن زمان حدود 850 نفر کارگر در آن مشغول بوده و به تدریج با ترفند بازخرید، حدود 600 نفر را اخراج کرده اند. کارگران شاغل دارای سوابق کاری از 13 تا 28 سال هستند.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 1387/9/7

587- گرانی کمر مردم را خرد کرده است:

يك كارگر : ”من ساعت 4 صبح ميروم در صف مي ايستم كه 2 شيشه شير دولتي بخرم چون پول ندارم آزاد بخرم. ما قشر ضعيف توان خريد مينييمهاي زندگي را نداريم. هر كس در ايران زندگي كند ميداند در قصابيها چه خبر است...چند روز پيش يك خانمي 500 تومان آورده بود گوشت بخرد. مغازه دار خجالت ميكشيد ميگفت با اين پول چه گوشتي به شما بدهم؟ گوشتي كه كيلويي 9000 تومان است با 500 تومان چه گوشتي ميتواند به او بدهد كه برود براي بچه هائيش يك لقمه غذا درست كند؟“

انجمن دفاع از كارگران و بيكاران

588- بحران تورم بيداد ميكند ! مردم را به مرز جنون رسانده اند:

نامه ارسالي يك كارگر شريف به فرياد كارگر

”وضعيت تورم به شدت بد است. اصلا نميشود طرف جنس رفت. بحران تورم دارد بيداد ميكند. من ديروز براي منزل خودم 2 متر سنگ خريدم 200 هزار تومان قيمتش شده است. قيمتش به نسبت پارسال 10 برابر شده است. به هر كس هم كه حرفي ميزنيم ميگويند داريم اصلاح ميكنيم، داريم رسيدگي ميكنيم !! من بارها در خيابان ديده ام كه مردم با خودشان حرف ميزنند و يا در وسط خيابان داد ميزنند. چرا ؟ به خاطر نداري و مشكلات زندگي است ! به خاطر دغدغه هاي فكري است ! مردم را به مرز جنون رسانده اند .. اجاره خانه، حقوقهاي معوقه، اخراج از كار، بيكاري، ندياري، قرض و بدبختي اينها به اعصاب مردم فشار آورده است. با عرض معذرت از اينكه ميخواهم اين مثال را بزنم ولي آن زني كه ميروم خود فروشي ميكند براي چي اين كار را ميكند ؟! به خاطر مشكلات مالي است. مردم حتي پشت مينييمهاي زندگي خود مانده اند، كفش ندارند، لباس ندارند، غذا ندارند، اين زني كه تن به اين كار ميدهد به خاطر اين است كه بچه اش گرسنه است، نميتواند مدرسه برود، همسرش معتاد است، همسرش بيكار است، پول اجاره خانه ندارد، اين همه بدبختي در کشور به خاطر تورم نداشتن است كه من نوعي ميروم به هزار و يك كار دست ميزنم براي يك لقمه نان. دستم را كج ميكنم، پايم را كج ميكنم تا اين طوري خرج زن و بچه ام را در بياورم. اينها بدبختيهايي است كه در اين کشور به نام اسلام براي ما درست کرده اند كه از اسلام فقط نامش را يدك ميكشند. من خيلي مشكلات زندگي دارم. به قدرتي كه اگر بنشينم فكر كنم سخته ميكنم. من 10 سال است كه ازدواج کرده ام 8 سال را در غم و قصه سپري کرده ام. من در زندگيم روز خوش نديده ام نه خودم ديده ام و نه همسر ما داريم حسرت زندگي را ميخوريم. تازه من كسي هستم كه يك مقدار دستم به دهنم ميرسد آنها كه همين شغل و همين بخور و نمير را هم ندارند چه دارند ميكشند؟! وقتي كسي ميخواهد درد گرسنه را بفهمد بايد گرسنگي بگشد. اگر اين دولتمردان درد بخوانند بفهمند كه مردم در چه گرفتاري هايي دارند زندگي ميكند بايد خودشان ببينند اين دردها را لمس كنند. تا بفهمند كساني كه يك سال در زندگي هيچ غذايي ندارند بخورند چه درد و رنجي را ميكشند؟! اما كساني كه به اسم نماينده مجلس از صبح كه بلند ميشوند پول جاري ميكند هرگز نميفهمند زير دستشان چه خبر است، اگر هم بفهمند برايشان اهميتي ندارد. كساني كه براي كسب قدرت و غارتگري مال مردم به مجلس راه پيدا ميكند و جيب خودشان را پر ميكند هيچ وقت نميفهمند من كارگر و بي پول چه ميكشم. ما را با اسم اسلام گول زده اند. اينها اسم خدا را ميآورند و با نام خدا كلاهبرداري ميكند و دستهاي خوني خودشان را با درب حرم امامان پاك ميكند اينها ظالمند و شك ندارم كه نهايتا آه قشر فقير و كارگر گريبان اينها را خواهد گرفت...“

انجمن دفاع از كارگران و بيكاران

589- ادامه اعتصاب كارگران لوله سازي لوشان:

كارگران لوله سازي لوشان چند ماه است كه دستمزدهاي خويش را دريافت نكرده اند. سرمايه دار صاحب كارخانه هيچ ريالتي بابت حق بيمه آن ها پرداخت نكرده و هيچ ليستي در اين مورد تحويل سازمان تأمين اجتماعي نداده است. كارگران در اعتراض به همه اين ستم هاي سرمايه دار دست به اعتصاب زده و چرخ توليد را از كار انداخته اند. اعتصاب كارگران در گام نخست با خشم و مقابله جويي كينه توزانه سرمايه دار رو به رو شده است. او از اين كه كارگران به دنبال ماه ها كار بدون دستمزد خواستار پرداخت حقوق معوقه خود شده اند دچار تعجب شده است! ايشان مثل تمامي همتايان طبقاتي نوع ايراني خويش روايت تازه اي از

کارگر دارد. کارگر در روایت او کسی است که نه بخشی از کار وی بلکه کل کار او باید تبدیل به ارزش اضافی شود و به جیب سرمایه دار ریخته شود! نیروی کارش را باید بدون هیچ بها بفروشد و در یک کلام برای سرمایه دار بیگاری کند. سرمایه دار کارخانه لوله سازی لوشان در دنیای سوداندوزی سرمایه دارانه خویش از کارگران چنین انتظاری دارد و درست به همین دلیل اعتراض توده های کارگر به تعویق چندین ماهه دستمزدها مایه شگفتی بیش از حد او شده است، به گونه ای که از شدت خشم دستور داده تا درب ورودی کارخانه را به طور کامل بر روی کارگران قفل کنند. کارفرما چنین کرد و کارگران بر خواست خود برای پرداخت فوری مطالبات اصرار کردند. فشار اعتراض کارگران بالاخره سرمایه دار را مجبور کرد تا به هوش آید، درب کارخانه را به روی توده تولیدکننده ارزش اضافی بگشاید و وعده پرداخت مزدها را بر زبان راند. اینک چند روز از شروع ماجرا می گذرد. سرمایه دار همچنان دادن وعده و وعید را چاشنی امتناع خود از پرداخت واقعی مزدها کرده است. اما کارگران سخت مصمم هستند که تا گرفتن مطالبات خود به اعتصاب ادامه دهند.

7 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

590- گزارشی وضعیت بحرانی کارخانه ژلاتین قزوین :

انجمن همبستگی با کارگران

کارخانه ایران ژلاتین یکی از کارخانه های بحرانی ایران است. این کارخانه که یک روز بهترین جزء بهترین کارخانه های خاورمیانه بود در حال حاضر بحرانی ترین کارخانه این منطقه به حساب می رود.

کارگران این کارخانه بیش از 4 ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند و به عنوان کارگرساده در بیرون از کارخانه مشغول به کار هستند تا بتوانند امورات خود را بگذرانند.

یکی از کارگران این کارخانه به خبرنگار ما گفت: ما را تعیین تکلیف نمی کنند، حرف می زنند می گویند اخراج می کنیم، ما که از اخراج ترسی نداریم. چهار ماه است که حقوق نمی گیریم و عیدی مان را دریافت نکردیم، الان بیشتر کارگران در بیرون به عنوان کارگر ساده کار می کنند.

وی در پاسخ این سؤال که دولت چه اقداماتی تا کنون انجام داده است گفت: دولت برای بازدید آمد و گفت: دویلیارد تومان می دهند اما تا الان خبری نیست. هیچکس درد کارگران را نمی فهمد که بخواهد به مشکلاتشان رسیدگی کند. هر دوماه به کارگران 50 هزار تومان می دهند، کارگران با این پول کرایه خانه بدهند، پول آب و برق بدهند، خرج و مخارج زندگی را بدهند معلوم نیست که کارگر باید چه کار کنند؟ همه چیز به ضرر کارگر است، قانون کار به ضرر کارگر است. هر اقدامی که دولت می کند به ضرر کارگر است، کارفرما از دولت وام می گیرد اما به کارگر چه می رسد؟

شورای کارگری را بهم زدند، می گویند که این شوراها فقط اعتراض راه می اندازند، برای همین هم بهم می زنند که راحت کارگر را سرکوب کنند.

دولت و قوانین کار در خدمت کارفرما است، از اداره کار می آیند شرکت، رشوه ای می گیرند و می روند. تا بحال یکبار از بیمه نیامده اند که ببینند درد کارگر چیست. حتی بیمه کارگران را کارگر ساده رد می کنند، در حالیکه کارگران این کارخانه با مواد شیمیایی کار می کنند و سختی کار به آنها تعلق می گیرد، اداره بیمه که میببند در این کارخانه این هم کارگر با مواد شیمیایی سر و کار دارند، چرا یکبار نیامده و بگوید درد شما کارگران چیست؟ چون برایشان مهم نیست. از کارفرما یک مبلغی می گیرند و هر بلایی هم که سر کارگر آمد، آمد!

می گویند عدالت در ایران حکم فرماست! شما نگاه کنید ببینید این اسلام داری است؟ این دین داری است؟ کارگران 4 ماه بدون حقوق با این تورم دارند زندگی می کنند؟

کار را از کارگر می کشند، امثال من در این مملکت مثل برده زندگی می کنند و دسترجمان می شود ساختمان چند طبقه برای آقایان اما همیشه ماباید شرمند زن و بچه هایمان باشیم، حرف هم که بزنیم تهدید است و اخراج.

در حال حاضر کارگران این کارخانه در شرایط بحرانی معیشتی به سر می برند و دولت و مدیران کارخانه هیچ اقدامی برای بهبود این وضعیت انجام نداده اند.

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته دوم آذر ۱۳۸۷ (نوامبر و دسامبر ۲۰۰۸)

591- تجمع دانشجویان دانشگاه شیراز در پی مسمومیت بیش از صد دانشجو:

به گزارش خبرنگار امیرکبیر در تاریخ 8 آذر 87 آمده است: پس از آنکه در روزهای دوشنبه و سه شنبه بیش از صد نفر از دانشجویان دانشگاه شیراز در اثر استفاده از غذای دانشگاه مسموم شدند عصر روز گذشته (چهارشنبه) دانشجویان دانشگاه شیراز در اعتراض به این مسأله و سایر مشکلات دانشگاه، در سلف مرکزی دانشگاه تجمع کردند.

گرچه آمار درستی از تعداد مسمومین در دست نیست اما دانشجویان در مراجعه به نزدیکترین مرکز درمانی به خوابگاه دانشگاه (بیمارستان نمازی) پی برده اند که بیش از صد نفر در اثر استفاده از غذای دانشگاه مسموم و به درمانگاه مراجعه کرده اند که متأسفانه حال تعدادی از آن ها در وضعیت نامناسبی قرار دارد و دچار اسهال خونی شده اند.

به گزارش خبرنگار امیرکبیر در ابتدای تجمع دیروز، دانشجویان که تعدادشان به ۲۰۰ نفر می رسید و از اتفاقات رخ داده و عدم پاسخگویی مسئولین دانشگاه به شدت عصبانی بودند از خوردن غذا خودداری کردند و ظرف های غذا و میز و صندلی های سلف را به زمین کوبیدند و با سر دادن شعارهایی اعتراضات خود را بیان کردند. پس از گذشت حدود نیم ساعت از آغاز تجمع دکتر کارپرورفر معاون دانشجویی دانشگاه وارد جمع دانشجویان شد، اما نکته جالب این بود که همچون همیشه کارپرورفر همراه با تعدادی از دانشجویان بسیجی و شبه امنیتی که محافظ و بادبگارد او به شمار می روند در میان دانشجویان حاضر شد که این مسأله با اعتراض دانشجویان همراه بود. کارپرورفر رئیس کمیته انضباطی دانشگاه و از عوامل اصلی برخوردهای اخیر با فعالین سیاسی- دانشجویی دانشگاه شیراز است که با دادن امتیازهای مختلف به دانشجویان بسیجی و شبه امنیتی به سختی از سوی آنها تحت حمایت است.

با حضور کارپرورفر دانشجویان با سر دادن شعارهایی همچون ، کارپرور بی عرضه استعفا، استعفا، دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد، و ، کارپرور، کارپرور، استعفا استعفا ، خواستار استعفای او شدند.

در ادامه کارپرور تحت حمایت نیروهای بسیجی که از لحظه حضور او مداوم بر تعدادشان افزوده می شد، توانست در میان دانشجویان فرار گیرد و با آنها صحبت کند. او با ویروسی خواندن بیماری و رفع مسئولیت از خود اعلام کرد که غذای دانشگاه هیچ مشکلی نداشته که این مسأله باعث اعتراض شدید دانشجویان شد و تعدادی از آنها با نشان دادن گواهی های پزشکی که در آن بیماری دانشجویان مسمومیت غذایی شدید ذکر شده بود دروغگویی کارپرورفر را اثبات کردند و خواستار پاسخگویی و استعفای او شدند.

در حالی که هر لحظه بر تعداد دانشجویان افزوده می شد و دانشجویان مصرانه خواستار استعفای او بودند تعدادی از همان دانشجویان بسیجی و محافظین او با حمله به سایر دانشجویان و ایجاد سر و صدا و زد و خورد باعث درگیری بین دانشجویان شدند. در این میان یکی از دانشجویان بسیجی به نام کریمی که سابقه ای طولانی در حمایت از مسئولان دانشگاه و برخورد با دانشجویان معترض در جریان تجمعات قبلی دانشگاه شیراز دارد با درخواست برکناری پیمانکار غذا مسئولیت را از کارپرورفر سلب و از او حمایت کرد که این مسأله با اعتراض شدید دانشجویان همراه شد. به گزارش خبرنگار امیرکبیر، یکی از دانشجویین معترض در مخالفت با این سخنان اعلام کرد که کارپرورفر باید استعفا دهد، در غیر اینصورت دانشجویان معترض رسماً

در دادگاه از او شکایت خواهند کرد که این صحبت ها به شدت مورد تشویق قرار گرفت.

سرانجام پس از رد و بدل شدن صحبت های زیادی بین دانشجویان و کارپروفر، دانشجویان اعلام کردند که هرگز از درخواست خود منصرف نخواهند شد و در روزهای آینده به تجمع خود ادامه خواهند داد.

592- یک فعال کارگری:

سکوت وزیرکار درباره توقف افزایش دستمزد در طرح تحول اقتصادی جاي تامل دارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 8 آذر 87 آمده است : يك فعال کارگری از سکوت وزیر کار و امور اجتماعی درباره توقف افزایش دستمزد در طرح تحول اقتصادی که مصوبه کارگروه طرح تحول اقتصادی دولت است انتقاد کرد.

حمید حاج اسماعیلی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" گفت: آقای جهرمی فقط به این بسنده کرد که حذف افزایش دستمزد مصوبه کارگروه طرح تحول اقتصادی است و در این خصوص هیچ موضعی نگرفت که جاي تامل دارد.

وي با تاکید بر اینکه طرح تحول اقتصادی هنوز محل بحث مجلس و دولت است و مبنایی آن جاي بحث دارد افزود: با وضعیت موجود لغو افزایش مزد کارگران جاي تعجب دارد.

عضو هیات مدیره اتحادیه کارکنان بیمارستان‌ها و مراکز درمانی کشور تصریح کرد: این موضوع بیانگر این است که ثبات کارشناسی و توجه لازم به نیروی کار در کشور وجود ندارد.

حاج اسماعیلی ساختار تعیین دستمزدها را مورد انتقاد قرار داد و علت آن را سه جانبه نبودن ترکیب شورای عالی کار و رعایت نکردن شاخصه‌های سازمان جهانی کار عنوان کرد.

این فعال کارگری افزود: میزان دستمزد يك طرفه تعیین می‌شود و آن هم توسط دولت است.

او با بیان اینکه مطابق تعریف های جهانی تعیین دستمزد حاصل يك ارتباط منطقی از طریق

چانه‌زنی‌های صنفی بین کارگران و کارفرمایان است افزود: دولتها در این پروسه بیشتر نقش ناظر را دارند.

حاج اسماعیلی افزایش دستمزد را طبق ماده 41 قانون کار از موارد قانونی برشمرد و گفت: تورم

اعلامی بانک مرکزی و لحاظ سید خانوار 4 تا 5 نفره از شاخصه‌های تعیین مزد در ایران است.

وي با بیان اینکه در حال حاضر کارگران کشور يك سوم دستمزد واقعی خود را دریافت می‌کنند افزود:

این در شرایطی است که براساس شرایط اجتماعی و اقتصادی خط فقر 650 هزار تومان است .

عضو هیات مدیره اتحادیه کارگران بیمارستان‌ها و مراکز درمانی کشور تصریح کرد : فقط دولت است که می تواند با تمهیدات خاص و کارشناسی، شکاف بین حداقل مزد و خط فقر را به حداقل برساند بنابراین اگر انتقادی در دستمزد کارگران است بر دولت وارد است البته منظور دولت نهم نیست بلکه همه دولتها مد نظر است.

پایان پیام

593- کارخانه صنایع فلزی ایران تعطیل و کارگران آن بیکار شدند :

ایلنا تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 9 آذر 87 آمده است : رئیس شورای اسلامی کار صنایع فلزی 2 ایران از تعطیلی ناگهانی این واحد تولیدی و بیکار شدن 350 نفر کارگر خبر داد.

به گزارش خبر نگار گروه کارگری ایلنا، "میرنصیر صفوی" افزود: کارگران این واحد صنعتی سه ماه حقوق معوقه و عیدی و پاداش سال های گذشته خود را دریافت نکرده اند.

صفوی با ابراز نگرانی از سرنوشت مبهم کارگران سرگردان این واحد تولیدی، تاکید کرد: کارگران در برابر تصمیم مدیریت مقاومت کرده و همچنان در کارخانه حضور می یابند.

در این رابطه "علیرضا بیان‌الحق" مدیر عامل این کارخانه صنایع فلزی ایران دلیل اصلی تعطیلی این واحد را مشکلات اقتصادی دانست و گفت: از زمان واگذاری این واحد به بخش خصوصی انبوهی از بدهی‌های معوقه پیش روی مسوولین این واحد قرار گرفت که از جمله آن پرداخت نشدن حق بیمه و مالیات بود.

بیان‌الحق هر گونه تعویق در پرداخت حقوق کارگران را تکذیب کرد و گفت: به دلیل مشکلات اقتصادی از نظر مسوولان تنها راه حل تعطیلی این واحد و پایان دادن به سرگردانی کارگران به نظر است.

همچنین مدیر روابط عمومی این کارخانه نیز در پاسخ به خبرنگار "ایلنا" گفت: از دلایل اصلی تعطیلی این واحد پرداخت نشدن تسهیلات مصوبه دولت دانست.

"علی شاملو" تاکید کرد: با وجود مصوبه هیئت دولت در خصوص پرداخت تسهیلات به کارخانه صنایع فلزی هنوز هیچ تسهیلاتی از سوی بانکها پرداخت نشده است چون بانکها بدهی‌های معوقه را دلیل ناتوانی کارخانه تلقی کرده و از پرداخت تسهیلات خود داری می‌کنند.

وی همچنین مدعی شد که برخی رقبای این واحد تولیدی نیز با تحریک کارگران باعث تعطیلی این کارخانه به

مدت دو ماه و اعتصابات کارگری شدند.
شاملو در ادامه گفت: پیگیری های مسئولین برای دریافت تسهیلات دولت ادامه دارد.

594- در حمایت از مبارزه علیه سانسور با اعلام کانون نویسندگان ایران:

اعلام 13 آذر به عنوان روز مبارزه علیه سانسور توسط کانون نویسندگان ایران، نمودی از مبارزه‌ی شرافتمندانه‌ی چندین نسل از انسانهایی است که بی قید و شرط در راستای اعتلای اندیشه و سرنوشت عام انسان به مبارزه برخاسته، گزاف ترین هزینه ها را متحمل شده، و هنوز نستوه و پر امید به نفسو ادامه‌ی پیکار آگاهانه‌ی خویش اعتقاد راسخ دارند.

بدون شک سانسور در اشکال و صورگونگون‌اش چه به صورت آشکار و چه انواع قانونی و طبیعی شده‌اش تاراج گر گوهر گرانسنگ وجود انسان است. طبیعتاً ما نیز چون دیگر انسانها برای رسیدن به خواسته‌های حقه و انسانی خود نیازمند آزادی بیان و اندیشه هستیم. حتی اگر دست درازیها، تهدید و دستگیری فعالین کارگری بیش از پیش رخ بنماید. ما ضمن محکوم کردن نفس و عملکرد سانسور، یاد و خاطره‌ی همیشه زنده‌ی محمدجعفر پوینده و محمد مختاری را گرامی می داریم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - منطقه غرب
جمعه 8 آذر 1387

595- اطلاعیه اعلام موجودیت انجمن حمایت از دستفروشان استان کردستان :

هموطنان عزیز، همان گونه که مستحضر هستید، به دلیل فقدان کار و شغل و محرومیت استان از لحاظ اقتصادی پدیده‌ی دستفروشی در طی چند سال اخیر تبدیل به معضلی بزرگ برای استان و این قشر زحمتکش شده است. رسیدگی به این معضل اجتماعی و شناخت دست فروشان واقعی و کسانی که از لحاظ اقتصادی و مالی از قشر آسیب پذیر جامعه هستند، ضرورتی است که هر شهروندی آن را حس نموده، اما فقدان نهادی مدنی که بتواند قضیه را به طور علمی، عملی و بر نامه دار پیگیری نماید، هنوز به صورت مشکل حاد باقی مانده است.

لذا انجمن حمایت از دستفروشان استان کردستان، در همین راستا و با توجه به نیاز، روز سه شنبه مورخه 12/06/87 اعلام موجودیت نموده و دست کمک و یاری به سوی شهروندان عزیز دراز می نماید و از تمام اقشار مختلف دعوت همکاری به عمل می آورد، تا با عضویت در انجمن، ما را در راستای اهداف خود یاری نمایند. چون انجمن مزبور به صورت صنفی نیست و به صورت انجمن حمایتی می باشد، پس ورود برای عموم (دستفروش و غیر دستفروش) آزاد می باشد.

آدرس انجمن: سنندج خیابان کشاورز - پاساژ اعظمی - طبقه 2 - تلفن 3228446

596- نامه "منصور اسانلو" به رئیس بهداری زندان اوین:

پیام: "منصور اسانلو" رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، در نامه ای به رئیس زندان اوین، به شرح وضعیت جسمی خود پرداخته و خواستار رسیدگی به وضعیت خود شده است.

"منصور اسانلو" در نامه خود ضمن اشاره به بیماریهای متعدد و بروز آسیب دیدگی در سیستم عصبی دست راست خود بر اثر فشار دستبند، خواستار معرفی نامه رئیس زندان برای پزشک متخصص بیماریهای عصبی شده است.

لازم به ذکر است که "منصور اسانلو" از بیماریهای چشم، آنفولانزای شدید، بیماری ریوی، دیسک کمر و سائیدگی مهر های ستون فقرات رنج می برد و پزشکان تاکنون چندین بار اعلام کرده اند که وی باید در خارج از زندان مورد معالجه قرار گیرد.

597- عضو پیشین هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی:

اساسنامه جدید وضعیت سازمان را بحرانی می‌کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 9 آذر 87 آمده است : نماینده اسبق کارگران در هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی، اساسنامه جدید این سازمان را مخالف نص صریح قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی دانست و گفت: از مجلس می‌خواهیم که در این خصوص واکنش لازم را نشان می‌دهد.

عباس کار بخش در گفت و گو با ایلنا با بیان اینکه ریاست رئیس جمهور بر شورای عالی تامین اجتماعی به شرط اصلاح قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و نیز رعایت سه جانبه‌گرایی در این شورای عالی مطلوب است؛ افزود: با این حال این موارد در اساسنامه جدید مشاهده نمی‌شود. وی از ادغام سازمان بازنشستگی کشوری و سازمان خدمات درمانی با صندوق سازمان تامین اجتماعی به عنوان تخلف دیگری در اساسنامه جدید تامین اجتماعی یاد کرد و گفت: سازمان تامین اجتماعی برای کارگران است و نمی‌توان سایر افشار جامعه را به بهانه‌های مختلف وارد این سازمان کرد.

کاربخش گفت: اساسنامه جدید، سازمان تامین اجتماعی را در وضعیت بحرانی قرار خواهد داد. پایان پیام

598 - وضعیت پرستاران روز به روز بدتر می‌شود .:

دبیرکل خانه پرستار، نسبت به اثرات منفی ناشی از عدم پرداخت مطالبات معوقه پرستاران که می‌تواند منجر به آسیب دیدن بیماران شود ، هشدار داد.

محمد شریفی مقدم در گفتگو با خبرنگار مهر، به تشریح مشکلات جامعه پرستاری کشور اشاره کرد و اظهار داشت: متأسفانه وضعیت جامعه پرستاری کشور با توجه به مشکلاتی که در پرداخت مطالبات معوقه آنان وجود دارد ، روز به روز بدتر می‌شود.

بر اساس مصوبه سال 1385 هیئت دولت، می‌بایست از ابتدای سال گذشته سستی کار 35 درصد افزایش می‌یافت و دو برابر شدن (100 درصد) نوبت کاری پرستاران در احکام حقوقی آنان اعمال می‌شد. امری که به گفته اغلب کارشناسان حوزه سلامت هنوز محقق نشده است.

در این باره دبیرکل خانه پرستار با تأکید بر اینکه مطالبات معوقه پرستاران همچنان در حال افزایش است و انباشته شدن است ، به خبرنگار مهر گفت: متأسفانه پس از گذشت نزدیک به 20 ماه از ابلاغ مصوبه دولت ، برخی دانشگاه‌های علوم پزشکی، نه تنها این افزایش را اعمال نکرده اند که حتی در احکام پرستاران نیز نیابورده اند.

شریفی مقدم همچنین از تأخیر در پرداخت طرح کارانه پرستاران در اکثر دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور از جمله تهران خبر داد و گفت: این پرداخت ها حداقل با 6 ماه و در برخی از استانها با بیش از یک سال تأخیر پرداخت می‌شود.

وی با اشاره به عدم پرداخت بن‌های غیرنقدی به پرستاران ، از عدم پرداخت حق مسکن پرستاران در بسیاری از دانشگاه‌های علوم پزشکی گلایه کرد و افزود: این در حالی است که پاداش پایان خدمت پرستاران به رغم میل باطنی آنان، به اجبار در قالب سهام به آنان پرداخت می‌شود.

کارشناسان حوزه سلامت معتقدند بروز این قبیل مشکلات که قطعاً با آسیب‌های اجتماعی و روحی و روانی متعددی برای جامعه پرستاری همراه خواهد بود، در حالی عنوان می‌شود که باید بدانیم مطالبات سال 86 پرستاران نیز به سال 87 منتقل شده و همین امر باعث گشته که شرایط اقتصادی پرستاران برای تامین نیازهای روزمره زندگی با دشواری صورت بگیرد.

دبیرکل خانه پرستار ضمن تأیید این موضوع ، اظهار داشت: با توجه به شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه و افزایش نرخ تورم و همچنین رشد بی‌رویه قیمت ها ، قدرت خرید پرستاران پایین آمده است. زیرا ، پرداخت هایی که می‌بایست در سال گذشته صورت می‌گرفت اگر همین امروز نیز پرداخت شود ، حداقل با 30 درصد تنزل قدرت خرید برای پرستاران همراه خواهد بود.

شریفی مقدم با طرح این سؤال که آیا منطقی است از پرستاران بخواهیم به اجبار اضافه کار بمانند ولی مزد آنها را ندهیم، افزود: البته اضافه کاری اجباری نیز بر خلاف قانون است اما با این اوصاف باید بدانیم که جامعه پرستاری زیر بار فشار سنگین زندگی کمر خم کرده است در مقابل انتظار داریم کار استاندارد انجام دهند.

وی خطاب به مسئولان مربوطه و متولیان امر حوزه بهداشت و درمان کشور گفت: سکوت پرستاران در مقابل این همه مشکل و سختی به علامت رضایت نیست بلکه توان اعتراض ندارند.

دبیرکل خانه پرستار ادامه داد: البته ادامه چنین وضعیتی یک پیامد ناگوار به دنبال خواهد داشت و آن خسارت دیدن بیماران به دلیل بی انگیزه شدن و بی تفاوتی پرستاران خواهد بود و این می تواند هشدار جدی برای مسئولان امر باشد که صبر و حوصله پرستاران را اندازه ای دارد.

در حال حاضر موضوع کسری 1600 میلیارد تومانی بودجه وزارت بهداشت سایه سنگین خود را بر تمام امور سلامت کشور از جمله حقوق و دستمزد و مطالبات معوقه پرستاران و پرسنل بیمارستانها انداخته است و کارشناسان معتقدند که اگر دولت نتواند برای تامین آن کاری بکند، این کسری به بودجه سال آینده منتقل می شود و در نهایت بر حجم مشکلات حوزه بهداشت و درمان کشور افزوده می شود.

599- احضار دوتن از معلمان تهران و کردستان:

به گزارش کانون صنفی معلمان تهران (طیف صنفی) در تاریخ 9 آذر 87 آمده است: در پی سریال جدید احضارها در آموزش و پرورش، آقای رضا حاتمی معلم کردستانی بوسیله هیات بدوی سازمان آموزش و پرورش استان کردستان احضار شد. آقای حاتمی بایستی روز یکشنبه 10 آذرماه 1387 خود را برای یک مصاحبه به این هیات معرفی کند.

آقای حاتمی در این باره می گوید: به احتمال زیاد احضار من، به شرکت در جلسه شورای هماهنگی و بازداشت و بازجویی های 26 شهریور در تهران مربوطه باشد.

آقای اسماعیل عبدی فعال صنفی آموزش و پرورش اسلامشهر به هیات بدوی سازمان آموزش و پرورش شهرستان های استان تهران احضار شد. وی طبق احضاریه ای که از آموزش و پرورش دریافت کرد باید در ساعت 10:30 صبح روز یکشنبه 24 آذرماه در این هیات حاضر شود.

600- کارخانه صنایع فلزی ایران تعطیل و کارگران آن بیکار شدند

عدم پرداخت تسهیلات بانکی 350 کارگر را بیکار کرد:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 9 آذر 87 آمده است: رئیس شورای اسلامی کار صنایع فلزی 2 ایران از تعطیلی ناگهانی این واحد تولیدی و بیکار شدن 350 نفر کارگر خبر داد.

به گزارش خبر نگار گروه کارگری ایلنا، "میرنصیر صفوی" افزود: کارگران این واحد صنعتی سه ماه حقوق معوقه و عیدی و پاداش سال های گذشته خود را دریافت نکرده اند. صفوی با ابراز نگرانی از سرنوشت مبهم کارگران سرگردان این واحد تولیدی، تاکید کرد: کارگران در برابر تصمیم مدیریت مقاومت کرده و همچنان در کارخانه حضور می یابند. در این رابطه "علیرضا بیان الحق" مدیرعامل این کارخانه صنایع فلزی ایران دلیل اصلی تعطیلی این واحد را مشکلات اقتصادی دانست و گفت: از زمان واگذاری این واحد به بخش خصوصی انبوهی از بدهی های معوقه پیش روی مسوولین این واحد قرار گرفت که از جمله آن پرداخت نشدن حق بیمه و مالیات بود.

بیان الحق هر گونه تعویق در پرداخت حقوق کارگران را تکذیب کرد و گفت: به دلیل مشکلات اقتصادی از نظر مسوولان تنها راه حل تعطیلی این واحد و پایان دادن به سرگردانی کارگران به نظر است. همچنین مدیر روابط عمومی این کارخانه نیز در پاسخ به خبرنگار "ایلنا" گفت: از دلایل اصلی تعطیلی این واحد پرداخت نشدن تسهیلات مصوبه دولت دانست.

"علی شاملو" تاکید کرد: با وجود مصوبه هیئت دولت درخصوص پرداخت تسهیلات به کارخانه صنایع فلزی هنوز هیچ تسهیلاتی از سوی بانکها پرداخت نشده است چون بانکها بدهی های معوقه را دلیل ناتوانی کارخانه تلقی کرده و از پرداخت تسهیلات خود داری می کنند.

وی همچنین مدعی شد که برخی رقبای این واحد تولیدی نیز با تحریک کارگران باعث تعطیلی این کارخانه به مدت دو ماه و اعتصابات کارگری شدند.

شاملو در ادامه گفت: پیگیری های مسوولین برای دریافت تسهیلات دولت ادامه دارد. پایان پیام

601- رئیس سازمان کار استان قم:

بیشترین حوادث ناشی از کار در صنعت ساختمان است:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 9 آذر 87 آمده است: رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان قم گفت: بیشترین حوادث ناشی از کار در صنعت ساختمان اتفاق می افتد.

به گزارش ایلنا، مجید آوری فرد افزود: هر چند پروژه های بزرگ ساختمانی مورد بازرسی وزارت کار قرار می گیرد اما چون تعداد ساخت و سازهای کشور زیاد است در عمل کنترل و بازرسی همه ساخت و سازها غیر ممکن است.

وي تشكيل كانون صغفي مسوولين ايمني و بهداشت كارگاهها و كارخانه ها را از عوامل موثر در کاهش حوادث ناشي از كار دانست و گفت: اين كار باعث تبادل اطلاعات و در نتيجه ارتقاي كيفيت كار و کاهش حوادث ناشي از كار خواهد شد.

آوري فرد تعدادبازرسان كار را ناكافي دانست و افزود: به همين دليل سازمان كار با افراد وشركتهاي واجد صلاحيت قرارداد بسته و از آنان براي بازرسي پروژه هاي ساختمانهاي استفاده مي كند. او با بيان اينكه تشكيل كميته هاي ايمني بنگاههاي اقتصادي و توليدي در كارگاههاي بالاتر از 25 كارگر الزام قانوني دارد؛ گفت: قصد داريم تا با همكاري كارفرمايان در كارگاههاي كمتر از 25 نفر هم اين كميته ها را تشكيل دهيم.

پايان پيام

602- بيكاري دسته جمعي كارگران كارخانه صنايع فلزي:

بيش از 350 كارگر كارخانه صنايع فلزي ايران از كار اخراج شدند. صنايع فلزي در زمره واحدهاي صنعتي بزرگي است كه در چهارچوب اصل 44 قانون اساسي توسط دولت سرمايه داري به مالكان خصوصي سرمايه ها اهدا شد. سرمايه داران جديد برنامه هاي خويش را براي گرفتن وام ها و اعتبارات و ساير سرمايه اندوزي ها يكي پس از ديگري به اجرا گذاشتند و در پي آن اعلام كردند كه وضعيت مالي كارخانه وخيم است و ادامه توليداتش در گرو دستيابي به حجم بيشتري سرمايه هاي بانكي است. سرمايه داران اينك تعطيل كارخانه را دستور كار خويش ساخته اند. آنان 350 كارگر را بيكار کرده اند و بسيار رك و پوست كنده مي گویند كه كارخانه را براي اين مي خواهند كه هم كارگران آن را به وسيع ترين و حادثه ترين شكل ممكن استثمار كنند و هم همزمان حجم عظيمي از سرمايه هاي حاصل كار و استثمار ساير كارگران را زير لوای وام بانكي از اين و آن مؤسسه مالي دولتي دريافت كنند. 350 كارگر كارخانه اكنون در آستان سوداندوزي هر چه حريصانه تر سرمايه داران راهي قربانگاه بيكاري اند. كارگران مدت ها است عليه اين دسيسه ها مبارزه مي كنند. اما مبارزات آن ها تا امروز به هيچ نتيجه اي نينجاميده است.

9 آذر 87

603- متاسفانه هيچ كس از جمله وزير كار بي لياقت اين دولت نيست كه دردي از دردهاي اين كارگر بدبخت دوا كند!

حقوق كارگر ساده 220 تومان است. اين چه ظلمي است؟! اين چه استثماری است!؟!

گزارشي از وضعيت تورم در نظر آباد

به گزارش سايت فریاد كارگر در تاريخ 9 آذر 87 آمده است: يك شهروند از اين منطقه طي مصاحبه اي با فریاد كارگر وضعيت تورم در اين شهرستان را چنين عنوان كرد: "تورم خيلي بالاست. هر سال خانه كارگر شوراها را جمع مي كند و جلسه مي گذارد، براي وزارت كار نماينده تعيين مي كند و سبد هزينه ها را بررسي مي كنند. پارسال سبد هزينه را براي سه نفر نزديك 450 در نظر گرفتند. ولي آيا ما شاهد اضافه شدن حقوقها بوديم؟ خير..

چه كسي در اين کشور حرف كارگر و درد كارگر را گوش مي كند؟ كدام وزير كار در كدام دولت حرف كارگر را گوش كرد؟ هر سال سبد هزينه ها را بالا مي گيرند، آيا حتي نصف اين سبد هزينه به حقوق كارگر اضافه ميشود؟ خير... متاسفانه هيچ كس از جمله وزير كار بي لياقت اين دولت نيست كه دردي از دردهاي اين كارگر بدبخت دوا كند! حقوق كارگر ساده 220 تومان است. اين چه ظلمي است؟! اين چه استثماری است؟! با اين پول در كجاي اين مملكت خراب شده ميشود زندگي كرد؟ با اين پول چه چيز ميتوان خريد؟ با اين وضعيت تورم اين حقوق حتي كفاف زندگي يك فرد مجرد را هم نميدهد چه رسد به يك خانوار 3 نفر و يا بيشتري... فقط حرف ميزنند و عملي وجود ندارد. اين نرخها را براي سبد هزينه تعيين مي كنند اما چه فايده اي در عمل داشته است؟! صحبتهاي بسيار داغي در اين مورد انجام ميشود اما عمل صفر است.

من در نظر آباد زندگي مي كنم. تورم اينجا بيداد مي كند.

نارنگي بالاي 5 هزار تومان است.

پرتغال 800 تومان است.

سيب 700 تومان است.

يك عدد تخم مرغ در اينجا 140 تومان است.

قيمت مسكن هم از يك طرف ديگر...

برای يك خانه يك خرابه باید 2 میلیون تومان پول پیش و 150 هزار تومان هم کرایه بدهد. با این قیمتها این کارگر بدبخت چطور میخواد با 220 تومان حقوق زندگی کند؟

604- بی حقوقی کارگران صنایع فلزی 2 ایران :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 9 آذر 87 آمده است : میر نصیر صفوی رئیس شورای اسلامی کار صنایع فلزی 2 ایران اعلام کرد: این واحد تولیدی تعطیل و 350 کارگر شاغل در آن بیکار شدند. کارگران مدت 3 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. همچنین عیدی و پاداش سالهای گذشته کارگران نیز پرداخت نشده است.

605- زیر تابلوی عدالت

ستاری فر: رویکرد عاطفی، پاسخگویی فقرا نیست

هیات مدیره تامین اجتماعی نمی تواند مجمع سایر صندوق های بیمه ای شود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 10 آذر 87 آمده است : دکتر محمد ستاری فر، نخستین مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی دولت اصلاحات (1376-1380) معتقد است که انواع عدالت در هم تنیده شده است و نمی توان آنها را از یکدیگر جدا دانست. وی برنامه های توسعه ای را زمانی موفق می داند که با دو بال رشد اقتصادی و عدالت همراه شود.

وی در گفت و گویی اختصاصی با خبرنگار "ایلنا" یکی از وظایف وزارت رفاه و تامین اجتماعی را سیاست گذاری و برنامه ریزی برای توزیع یارانه ها دانست و گفت: تورم باعث شده تا بسیاری از اقشار متوسط به جامعه فقرا اضافه شوند. با دکتر ستاری فر در زمینه عدالت، هدفمندسازی یارانه ها و اساسنامه جدید و بحث برانگیز سازمان های بیمه ای که اخیراً مورد تصویب هیات دولت قرار گرفته است، گفت و گویی انجام داده ایم که متن کامل آن را در ذیل می خوانید.

در برنامه سوم و چهارم توسعه و نیز در چشم انداز بیست ساله کشور، جایگاه ویژه ای برای توسعه نظام تامین اجتماعی، به عنوان وسیله ای برای دستیابی به عدالت اجتماعی و اقتصادی در نظر گرفته شده است. کارکردهای دولت و به ویژه وزارت رفاه و تامین اجتماعی را در این سمت و سو چگونه ارزیابی می کنید؟

در این باره ابتدا باید مقدمه ای را ذکر کنم. یکی از مقوله های کلیدی در تاریخ تمدن بشری و در آرا و نظرات دو قرن اخیر درباره الگوهای توسعه، موضوع عدالت است. عدالت دارای گستره و ابعاد متنوعی است که یکی از گستره های آن توجه به عدالت اقتصادی است که این مهم به رویکردهای تامین اجتماعی نیز مربوط است. در هر کشوری باید دغدغه های عدالت پایدار باشد که این دغدغه ها همان عدالت در قدرت، ثروت و منزلت است. عدالت در قدرت را می توان اینگونه دانست که قدرت در یک نفر، یک گروه یا یک طبقه تجلی پیدا نکند. عدالت در قدرت یکی از دغدغه های ما در کشور است، زیرا اقتصاد بستر ساز عدالت و قدرت هم سازنده عدالت است. منظور از عدالت در ثروت نیز برابری است؛ البته نه به این معنی که هر چه تولید می شود برابر توزیع شود. اگر منابع را ثروت بدانیم (مثل نفت و منابع عمومی) باید فرصت برابر فراهم شود تا تمامی افراد به این ثروت ها دسترسی پیدا کنند. در الگوهای توسعه، بسط و گسترش برابری فرصت ها در کلیه عرصه ها و گسترش حق انتخاب و برابر برای کلیه افراد و جامعه لحاظ شده است. طبق تعریف از منظر عدالت در منزلت و کرامت، باید تمامی انبای بشر و آحاد شهروندان مساوی باشند و ترک و فارس بودن، شیعه و سنی بودن، پیر و جوان بودن و زن و مرد بودن در کرامت انسانی افراد لحاظ نشود. البته باید بگویم که تمامی انواع عدالت در هم تنیده اند و ما نمی توانیم آنها را جدای از یکدیگر بدانیم و مثلاً بگویم عدالت ناب فقط در اقتصاد است. عدالت در ثروت یک نگاه و گفتمان نظری، حقوقی و سازمانی دارد.

جایگاه نظام تامین اجتماعی در این بحث کجاست؟

سامان اجرایی برای رسیدن به عدالت در ثروت به پی ریزی نظام تامین اجتماعی برمی گردد. البته بحث تامین اجتماعی و همدردی با انسان ها و توانمندی فقرا از دیرباز یک نگاه احساسی بین انبای بشر بوده است اما امروزه مقوله تامین اجتماعی، فرایندی قراردادی است و دولت ها و جوامع به جایی رسیده اند که دیگر با رویکرد عاطفی و موردی به مقوله فقر پاسخ ن داده، بلکه در چارچوب مشخص و مدون با ایجاد ساختار تامین اجتماعی در برابر فقر واکنش موثر نشان می دهند. به همین علت است که در منشور سازمان ملل متحد، تامین اجتماعی امری اجباری و تکلیفی در برابر دولت ها است که باید نسبت به اعاده حق مردم اقدام کند.

آیا چنین نگاهی در قوانین کشور ما لحاظ شده است؟

در اصل 29 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به تبع رویکردهای دینی و تمدنی کشور و هم به تبع منشورهای حقوق بین الملل بر شکل گیری و سامان دهی نظام تامین اجتماعی تاکید شده است. هر چند در لایه های اصول قانون اساسی بندهای دیگری نیز وجود دارد که به صورت تلویحی به تامین

اجتماعی اشاره دارد اما به لحاظ اهمیت تامین اجتماعی، اصل 29 قانون اساسی صرفاً به این مقوله پرداخته است. در واقع همه برنامه‌های توسعه به اجبار به مقوله عدالت می‌پردازند اما زمانی برنامه‌های توسعه‌ای موفق هستند که به صورت موزون، شامل رشد اقتصادی و عدالت باشند و به یک میزان به هر دو توجه شود، زیرا گریزی از اجرای موزون آنها نیست. رویکرد عدالت بدون وجود ثروت، توزیع فقر است.

تجارب موفق توسعه‌ای در دیگر کشورها از کدام الگوها پیروی کرده‌اند؟

در دنیای امروز دو رویکرد در مقوله توسعه وجود دارد؛ یکی عدالت و دیگری رشد. برخی رشد اقتصادی را مقدم می‌دانند و برخی دیگر عدالت را، اما در الگوهای موفق دو بال رشد و عدالت توامان پذیرفته شده است. گرچه در برخی از مقاطع کوتاه زمانی توجه به یک مقوله بر دیگری مشاهده می‌شود.

در کشور ما آیا این الگوها مدنظر بوده‌اند؟

در برنامه‌های توسعه کشور به اجبار باید به مقوله رشد عدالت توجه می‌شد. البته برنامه سوم توسعه کشور نسبت به برنامه چهارم توسعه کمتر به عدالت پرداخته بود، زیرا مدافعان برنامه سوم معتقد بودند توجه به رشد باعث می‌شود تا از دستاوردهای رشد اقتصادی در تحقق عدالت نیز استفاده شود. در برنامه چهارم که با بهره‌گیری از تجارب گذشته و بررسی همه جانبه تحولات و مسایل از ابتدای انقلاب تا شهریور 80 تدوین شد و در جای خود دستاورد کارشناسی ارزشمند به حساب می‌آید، این اصل مورد تأکید قرار گرفت که رشد و عدالت باید با هم در نظر گرفته شود. در سند چشم‌انداز و سیاست‌های کلی نظام هم که به تأیید مجمع تشخیص مصلحت نظام رسید و رهبری آن را ابلاغ کرد، بار دیگر این موارد مورد توجه واقع شد. فصل اول برنامه چهارم توسعه کشور بر بسترسازی برای رشد سریع اقتصادی صراحت داشت. در این فصل بر تولید، اشتغال و جهت‌دهی درآمدهای نفتی به تولید، رشد و عدالت تأکید شده بود. در فصل دوم، سوم و چهارم این برنامه بستر رویکردهای دانایی محوری و توانمندسازی کارگران و کارفرمایان آمده بود که نتیجه آن بایستی رشد بیشتر باشد.

اما بعضی از چهره‌های شاخص دولت نهم از بی‌توجهی برنامه چهارم به مقوله عدالت سخن گفته‌اند؟

برخی از منتقدان دولت اصلاحات که در این 3 سال اخیر حاکم شده‌اند، معتقدند که در برنامه چهارم توسعه کشور، رویکرد عدالت دیده نشده است، اما اگر بپذیریم که در مقاطعی رشد مقدم بر عدالت است و خود باعث عدالت نیز می‌شود؛ آنگاه وقتی می‌گوییم قصد ایجاد شغل داریم و می‌خواهیم مناطق عقب‌افتاده را توانمند و صاحب تولید کنیم، اگر چه از عدالت مستقیماً نامی نبرده‌ایم، اما این رویکردها، عدالت خواهانه است. در فصل هفتم و هشتم قانون برنامه چهارم توسعه نیز به ارتقای سلامت و بهبود کیفیت زندگی و عدالت اجتماعی و امنیت انسانی پرداخت شده است. البته اهمیت عالی‌ترین رویکردهای عدالت در حوزه تامین اجتماعی و ضرورت اجرایی کردن آن نیز در این 2 فصل از قانون آمده است.

باید بگوییم که ماده 95 فصل هشتم قانون برنامه چهارم توسعه از اهمیت بالایی برخوردار است، زیرا در آن آمده بود که دولت مکلف است به منظور استقرار عدالت و ثبات اجتماعی و نزدیک کردن میزان برخوردی‌ها در دهک‌های درآمدی و توزیع عادلانه‌تر درآمد و کاهش فقر و توانمندسازی فقرا، از طریق تخصیص کارآمد و هدفمند منابع در عرصه تامین اجتماعی و یارانه‌های پرداختی و برنامه‌های جامع فقرزدایی اقدام کند. بنابراین ملاحظه می‌شود که در چهار فصل اول قانون برنامه چهارم توسعه، عمدتاً از رشد صحبت شده اما دستاورد آن عدالت است.

با این همه و با وجود درآمدهای بی‌سابقه نفتی، چرا فقر همچنان چهره نشان می‌دهد؟

رویکرد برنامه چهارم توسعه به ثروت‌های عمومی، نگاه توزیعی، تثبیتی، تخصیصی و تنظیمی بوده است. باید بگوییم که نفت، ثروتی مشاع و بین‌النسلی است، اما الان پول فروش نفت به شکل موزون در کشور توزیع نمی‌شود. البته این مشکل را نمی‌توان یک شبه حل کرد و حل آن زمان‌بر و نیازمند التزام به برنامه‌هاست، به همین دلیل بود که دولت اصلاحات در برنامه چهارم بسترسازی کرد تا این مشکل را مرتفع نماید. از سال 1384 دولت جدید مکلف بود تا درآمد سه دهک فقیر کشور را تا بالای خط فقر ارتقاء دهد. در این برنامه خط فقر در رابطه با فراهم کردن حداقل نیازهای اساسی افراد تعریف شده بود و مطابق آن باید به افراد فقیر برای پاسخگویی به این نیازهای اساسی، یارانه داده می‌شد. ملاحظه می‌شود که برای اصلاح امور در بخش توانمندسازی، توزیعی و ... تعیین خط فقر شاخص مهمی است اما وزیر محترم رفاه و تامین اجتماعی، فارغ از رویکردهای توسعه و عدالت و قوانین مصوب، در مصاحبه‌های خود اعلام می‌کند که تعیین خط فقر نمی‌تواند مشکلات را حل کند! در حالی که در قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی بر اعلام سالانه خط فقر تأکید شده است تا چارچوب جهت‌گیری‌ها و برنامه‌های موثر برای توانمندسازی فقرا شکل گیرد.

جناب‌عالی دارای سوابق اجرایی متعدد مانند مدیرعاملی سازمان تامین اجتماعی و نیز معاونت رئیس

جمهور و ریاست سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در دولت اصلاحات هستید. ارزیابی شما از سیاست‌ها و برنامه‌های دولت نهم برای تحقق عدالت اجتماعی در سه سال گذشته چیست؟ و چقدر شعارهای این دولت را با اقدامات آن متناسب می‌دانید؟

برای این ارزیابی، قبل از هر چیز باید سراغ معیارهایی برویم تا عملکرد دولت را سنجش کنیم. در برنامه چهارم توسعه که زمان دولت قبلی تصویب شد، مقرر شده بود که به نظام موجود اما پراکنده و ناهماهنگ تامین اجتماعی در کشور، که شامل 28 دستگاه متنوع بیمه‌ای، حمایتی و امدادی بود ولی

کارآمدی و اثربخشی لازم را نداشت، سامانی داده شود. باید براین واقعیت تاکید کرد که کشور در 60 سال گذشته قدم‌های مثبتی را در توسعه نظام تامین اجتماعی خود برداشته است اما کشورهای که می‌خواهند توسعه یافته شوند، هر قدر که سطح کمی و کیفی تامین اجتماعی آنها خوب باشد، باز هم کم است. سال 1382 و در زمان دولت اصلاحات، برای اصلاح مشکلات تامین اجتماعی که زینده کشور ما نبود قرار شد تا نظام جامعی را طراحی کنیم که بتواند هم فراگیری و اثربخشی داشته باشد و هم با سیاست‌گذاری منسجم و جلب حداکثری مشارکت مردم، هماهنگی و انعطاف‌پذیری لازم را داشته باشد؛ به طور مثال بتواند در کشوری که با انواع حوادث و سوانح طبیعی روبروست و یا با مقوله گسترده بیکاری مواجه است، متناسب این حوادث و کاستی‌ها، عمل و عکس‌العمل لازم را داشته باشد و در نهایت به مردم آرامش خاطر دهد، چرا که اگر کشوری به این آرامش برسد افراد جامعه، داوطلبانه، لشکریان توسعه خواهند شد. بنابراین باید مردم را با پوشش کارآمد نظام تامین اجتماعی، توانمند و بانگیزه کرد.

با چنین نگرشی بود که وزارت رفاه و تامین اجتماعی، برای ساماندهی به بخش‌های بیمه‌ای، حمایتی و امدادی شکل گرفت. یکی از وظایف کلیدی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، سیاست‌گذاری برای توزیع یارانه‌هاست. در واقع با تصویب قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و تشکیل وزارت رفاه، بستر حقوقی برای تحقق آرزوهای دیرین مردم کشور فراهم شد. این‌ها حاصل چندین سال کار علمی - مطالعاتی و مبتنی بر تجارب تاریخی بود. در چنین شرایطی بود که دولتی با شعار عدالت‌محوری، بر سر کار آمد و طبعاً این انتظار به وجود آمد که شان وزارت نوپدید رفاه و تامین اجتماعی بالاتر رود تا بتواند نظام تامین اجتماعی کارآمدی را شکل دهد اما متأسفانه در عمل این گونه نشد. با وجودی که دولت نهم از فرصت مناسبی برخوردار بود و هم قانون جامع و هم درآمد خوب نفتی داشت، به‌گونه‌ای که در سال‌های 84 تا 86 مبلغ 198 میلیارد دلار درآمد حاصل از فروش نفت داشت، اما متأسفانه نتیجه این شد که رئیس جمهور محترم در گزارش عملکرد خود در همایش‌های مختلف بر این نکته تاکید کند که ضریب جینی (نحوه توزیع درآمد بین دهک‌های مختلف جامعه) در کشور بدتر شده است.

باید پرسید مشکل چیست؟ شعار راهبردی دولت نهم که عدالت بود؟ شرایط که مهیا بود، پول هم که وجود داشت، پس چرا وضع بدتر شد و فقرا فقیرتر شدند؟ چرا بسیاری از طبقه متوسط به فقرا اضافه شدند یا این که احساس فقر می‌کنند که خود بیماری خطرناکی در اقتصاد است؟ در شرایطی که بانک مرکزی تورم را 30 درصد اعلام می‌کند، کارمندان دولت فقط 11 درصد و کارگران اندکی بیش از این، افزایش حقوق و دستمزد دارند و این موضوع بیانگر آن است که نرخ تورم بیشتر از درصد افزایش حقوق‌هاست و به عبارت دیگر، عدالت کمتر شده است.

اما برخی مسوولان از بهبود عدالت در جامعه سخن می‌گویند؟

مسوولان کشوری که فکر کنند به سطح عدالت مطلوب رسیده‌اند تفکری عقب برنده دارند. در شرایطی که اتاق بازرگانی از تعطیلی‌ها می‌گوید و بسیاری از شهرک‌های صنعتی با 50 درصد ظرفیت کار می‌کنند، پول فروش نفت عمدتاً به واردات کالاهای مصرفی و خدماتی محدود شده است. هر چند ممکن است که با این کار در کوتاه‌مدت اجناس ارزان در اختیار مردم قرار گیرد اما در بلندمدت باعث بیکاری بیشتر و آسیب به رشد و عدالت خواهد شد. دولت نهم با این که در شرایط ویژه و مطلوبی قرار داشت، زیر تابلوی عدالت، در عمل کاری کرد که مقوله عدالت در بین مردم، کمرنگ‌تر شده است. دولتی با این شعارها باید از همان ابتدا به وزارت رفاه اهمیت می‌داد و آن را تبدیل به وزارتخانه‌ای سیاست‌گذار، هماهنگ‌کننده و برنامه‌ریز، اما کوچک و چابک می‌کرد زیرا وزارت رفاه نماینده بخش‌های بیمه‌ای و حمایتی و امدادی در دولت است و می‌تواند نقش بسیار مهمی در تحقق عدالت داشته باشد در حالیکه وزارت رفاه و تامین اجتماعی دولت نهم، یکی از وزارتخانه‌های منزوی و حاشیه‌ای هیات دولت است و عمل و عکس‌العمل لازم را از خود ندارد. نکته مهم این است که این وزارتخانه گویا گمان می‌کند که مصوبات مهم اقتصادی - اجتماعی دولت به وی مربوط نیست و او نباید در این زمینه‌ها اظهار نظر کند.

نظرتان درباره طرح هدفمند کردن یارانه‌ها یا همان طرح تحول اقتصادی دولت چیست؟

رئیس جمهور زمانی که نفت ایران 120 دلار در هر بشکه فروش می‌رفت، از توزیع 90 هزار میلیارد تومان یارانه بین مردم و با سازوکارهای مشخص خبر داد اما حالا که نفت به قیمتی بسیار کمتر از آن زمان (حدود 40 دلار در هر بشکه) فروش می‌رود، رئیس دولت نهم از پرداخت 70 هزار تومان یارانه نقدی به روستاییان و 50 هزار تومان به کم‌درآمدها در شهرها سخن می‌گوید. این در شرایطی است که برای اجرای این وعده‌ها حداقل به 40 میلیارد دلار پول در سال نیاز است. به نظر می‌رسد صرف نظر از این که در حال حاضر قیمت نفت از کاهش چشمگیری برخوردار است، رئیس جمهور باید ابتدا موافقت مجلس را برای اجرای طرح تحول اقتصادی می‌گرفت و آن وقت از اعداد و ارقام یارانه صحبت می‌کرد. رئیس جمهور می‌توانست با موافقت مجلس، به مردم اعلام کند که برای اقتصاد کشور عمل جراحی دردناکی در پیش است، اما بعد از آن، سلامتی و نشاط و رونق در پیش خواهد بود، آن وقت اگر قیمت بنزین مثلاً 500 تومان می‌شد، به مردم می‌گفت که منابع این کار در طرح‌هایی مثل گسترش خدمات تامین اجتماعی هزینه می‌شود. آن زمان بود که مردم لشکر واقعی برای تحقق برنامه‌های توسعه‌ای می‌شدند و نارضایتی ایجاد نمی‌شد. جالب است که دولت صحبت از پرداخت‌های 70 و 50 هزار تومانی به مردم می‌کند، اما درباره افزایش ناگزیر قیمت بنزین و گازوئیل هیچ صحبتی نمی‌کند! این

رویکردهاست که با مخالفت مجلس هم روبروست. برخی کارشناسان معتقدند که از ظرفیت قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و وزارت رفاه و زیرمجموعه گسترده آن، به ویژه در بخش بیمه های اجتماعی به درستی استفاده نمی شود. نظر شما چیست؟

تصویب قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و تشکیل وزارت رفاه و تامین اجتماعی می توانست گام هایی عملی برای پاسخگویی به آرزوی تاریخی مردم ما باشد، بنابراین نباید با اقدامات شتاب زده و یک سو به باعث تضعیف آن شویم. برای مثال حدود 28 میلیون نفر تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی هستند. بنابراین می توان گفت پایگاه اطلاعاتی دقیق تری از این سازمان نداریم. سازمان بازنشستگی هم حدود ده میلیون نفری را تحت پوشش دارد. شش میلیون نفر هم در صندوق های بیمه ای نیروهای مسلح و صندوق های خاص عضوند. حدود هفت میلیون نفر هم تحت پوشش سازمان بهزیستی و کمیته امداد داریم. بنابراین بیش از 50 میلیون نفر در کشور دارای پایگاه اطلاعاتی قابل اعتماد و اتکاء هستند. به جرات می توان گفت که 99 درصد افرادی که در طرح هدفمند کردن پارانه ها، جامعه هدف محسوب می شوند، عضو اصلی یا تبعی این صندوق ها هستند، پس چرا باید بدون توجه به پایگاه اطلاعاتی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، با موازی کاری و به صورت نمایشی، پایگاه اطلاعاتی دیگری را که در معرض شبهه رانت قرار دارد، راه اندازی کنیم؟ پایگاهی که غیر قابل اتکاست و 100 میلیارد تومان هم صرف تهیه آمارهای غیرمستند آن شده است. عجیب است که مرکز آمار ایران صحبت از کنترل اطلاعات خانوارها با مراجعه به مبادی لازم می کند! به صراحت می گویم که جمع آوری آمار به شکلی که انجام شد، عمدتاً اهداف و برداشتهای سیاسی و انتخاباتی را تداعی می کند، چون برای هدفمند کردن پارانه ها باید دولت لایحه ای را به مجلس می برد و در صورت تصویب آن در مجلس، رئیس جمهور می توانست ابعاد، مراحل و سازوکارهای آن را به مردم اعلام کند.

برخی با تاسیس وزارت رفاه و تامین اجتماعی مخالف بودند. ایده ایجاد این وزارتخانه چگونه شکل گرفت و موقعیت این وزارتخانه را در حال حاضر چطور ارزیابی می کنید؟

ایده تاسیس وزارت رفاه و تامین اجتماعی زمانی شکل گرفت که احساس شد سازمان های بیمه ای، حمایتی و امدادی باید در جایی به قدرت گره بخورند که این محل همان وزارت رفاه و تامین اجتماعی است. البته خیلی ها می خواستند این وزارتخانه تشکیل نشود اما در نهایت تصمیم بر این شد که سازمان برنامه و بودجه، متولی بخش رشد و وزارت رفاه هم متوالی امر عدالت شود. از روزی که وزارت رفاه و تامین اجتماعی شکل گرفت به تدریج مداخلاتی را در زیرمجموعه اش آغاز کرد که با روح قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی منافات داشت. در حالیکه باید این رویکرد غلط اصلاح می شد اما متأسفانه کسی به این موضوع توجه نکرد. دولت نهم هر چند توجه ویژه ای به تامین اجتماعی کرده است اما این توجه به دلایل خاصی از جمله تمایل به مداخله در زیرمجموعه های آن مثل شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی (شستا) بود. شاید دولت تصور می کند که می تواند نیروهای خود را در این شرکت ها چیدمان کند. اینها در شرایطی است که اگر شستا بخواهد کل سود سالانه خود را به سازمان تامین اجتماعی بپردازد، باز هم در عمل بیشتر از 500 میلیارد تومان نخواهد بود. این پول فقط معادل حدود یک بیستم هزینه های سالانه سازمان است. حتی اگر کل شرکت های شستا را بفروشند مبلغ حاصل از این کار حتی پاسخگوی هزینه های یک سال سازمان هم نمی شود، سازمانی که هم اکنون حدود 1/3 میلیون نفر مستمری بگیر دارد. بنابراین باید قبل از هر چیز از سیاسی کاری در این سازمان اجتناب شود و نگاه تخصصی و قانونمند رجحان یابد. البته جای تعجب بود که در دولت عدالت محور، شورای عالی رفاه و تامین اجتماعی حتی یک بار هم تشکیل نشد.

اخیراً اساسنامه های جدید مهمترین سازمان های بیمه اجتماعی و درمانی کشور؛ یعنی سازمان تامین اجتماعی، سازمان بازنشستگی کشوری، سازمان بیمه خدمات درمانی و... به تصویب هیات دولت رسید و برای اجرا ابلاغ شد. با یک ارزیابی ساده می توان گفت تغییراتی که در ارکان اداره این سازمان ها در اساسنامه های جدید اعمال شده، مغایرت های آشکاری با قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی دارد. از طرفی این مغایرت ها با استناد به قانون مدیریت خدمات کشوری که برتجمیع صندوق های بیمه اجتماعی در زیر چتر سازمان تامین اجتماعی تاکید کرده، توجیه می شود. جنابعالی به عنوان یکی از مدافعان قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و تاسیس وزارت رفاه، درباره این اساسنامه ها چه نظری دارید؟

تجمیع صندوق های بیمه ای به شکلی که در این اساسنامه ها مطرح شده، با قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی مغایرت دارد. در واقع فرایند طبیعی - حقوقی تبدیل سازمان بازنشستگی کشوری و سازمان بیمه خدمات درمانی به صندوق طی نشده است. فقط به جای کلمه سازمان، لفظ صندوق جایگزین شده است. دیوان سالاری، نظام حقوقی، کارکنان و فرآیندها همچنان پابرجاست و فقط تغییر عنوان شکل گرفته است. به نظر می رسد اداره تطبیق قوانین مجلس می تواند و علی الاصول باید جلوی این کار را بگیرد.

در اساسنامه های جدید، هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی، مجمع صندوق های دیگر شده است که این موضوع عجیب است، در صورتی که باید هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی طوری چیدمان می شد که پاسخگوی سازمان خدمات درمانی و صندوق بازنشستگی کشوری نیز باشد که در اساسنامه جدید این تعاملات دیده نشده است.

به نظر من هر 3 اساسنامه دارای اشکال است؛ چون هیات مدیره تامین اجتماعی از جایگاه حقوقی

لازم برای ایفای نقش مجمع برای سازمان خدمات درمانی و بازنشستگی کشوری برخوردار نیست. هیات مدیره در جایی می‌تواند مجمع سازمان دیگری باشد که آن سازمان در قالب هلدینگ قابل اداره باشد، مانند صندوق بیمه بیکاری و شستا که زیرمجموعه‌های سازمان تامین اجتماعی هستند، به عبارتی دیگر، هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در مورد اعضای خانواده خود می‌تواند نقش مجمع را ایفا کند.

اما بافت سازمان‌های بازنشستگی کشوری و خدمات درمانی (از حیث منابع، تنوع خدمات و ترکیب مخاطبان آنها و ضوابط درونی) از جنس سازمان تامین اجتماعی نیست، بنابراین تنها در صورتی می‌توان هیات مدیره تامین اجتماعی را مجمع سازمان‌های دیگر قرار داد که برای آن قانون تصویب شود. برخی کارشناسان امور تامین اجتماعی معتقدند تعیین رئیس جمهوری به عنوان رییس شورای سازمان تامین اجتماعی و حضور سه تن از معاونین وی و نیز 4 تن از وزرا در این شورا، می‌تواند به معنای ارتقای جایگاه سازمان تامین اجتماعی تلقی شود، در حالی که جمعی دیگر معتقدند اساساً تجمیع امور صندوق‌ها به این شکل می‌تواند دست دولت را در بهره‌برداری از منابع سازمان تامین اجتماعی که متعلق به بیمه شدگان آن است در جهت طرح‌های دولت باز بگذارد.

طبق قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی، وزیر رفاه رییس شورای عالی سازمان تامین اجتماعی است اما در اساسنامه جدید رییس جمهور، رییس شورا تعیین شده و ترکیب شورا نیز دگرگون شده است. ریاست رییس جمهوری بر شورای سازمان تامین اجتماعی با قانون تامین اجتماعی، مغایرت جدی دارد، زیرا این قانون بر سه‌جانبه‌گرایی استوار است. در رسانه‌ها آمده بود مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی از ریاست رییس جمهوری بر این شورا ابراز خوشحالی کرده‌اند. از این بابت بنده متأسفم زیرا این کار باعث می‌شود تا دولتی شدن سازمان تامین اجتماعی پرنرنگ‌تر شود. رییس جمهور باید بر شورای عالی رفاه تامین اجتماعی که بالای سر سازمان‌های بیمه‌ای است نظارت عالی کند؛ زیرا طبق قانون اساسی رییس جمهور هماهنگ کننده است، در صورتی که اکنون رییس جمهور از سطح ریاست دولت پایین آمده و داخل سازمان رفته است. از طرفی معتمد که پرچم سازمان تامین اجتماعی سفید است و باید از هرگونه فشارها و تعرض‌های آشکار و پنهان سیاسی (دولتی، کارگری و کارفرمایی) به دور باشد. این مدیرعامل تامین اجتماعی که از اساسنامه جدید خوشحال است، بعدها باید پاسخگویی هزینه‌های مداخله دولت در این سازمان باشد.

در صورتی که دولت بر اجرای اساسنامه‌های جدید سازمان‌های بیمه‌ای و درمانی، به‌رغم ایرادهای قانونی اشاره شده اصرار داشته باشد، آیا این امر به معنای تضعیف جایگاه وزارت رفاه و تامین اجتماعی خواهد بود؟ آیا این تحولات مقدمه‌ای برای انحلال این وزارتخانه نیست؟

اگر بناست که اساسنامه‌های جدید سازمان‌های بیمه‌های اجتماعی که با قوانین دائمی کشور مغایرت دارد این گونه ناپخته اجرایی شود، بهتر است قبل از اجرای آن وزارت رفاه و تامین اجتماعی منحل شود و وزیر آن نیز قبل از انحلال این وزارتخانه به خاطر دفاع از حیثیت خود از این مقام استعفا دهد.

گفت‌وگو از محمد نوروزی

پایان پیام

606- ادامه مبارزات کارگران پریس و توضیح چند نکته درباره راهکار تصرف کارخانه

ها:

آنچه در کارخانه پریس جریان دارد نمونه بسیار گویایی از وضعیت غالب کارخانه‌های در معرض تعطیل است. سرمایه دار صاحب کارخانه از مدت‌ها پیش کوشید تا فشار استثمار کارگران را به حداکثر برساند. برنامه‌های صرفه‌جویی در هزینه‌های سوخت و گرم کردن سالن‌های کار، و خیم‌تر کردن شرایط کار، کاستن بیش از پیش حداقل امکانات و مانند این‌ها را یکی پس از دیگری به اجرا گذاشت. سرمایه دار پس از آن شروع به اخراج کارگران نمود و در همان نخستین گام حدود 10 نفر را بیکار کرد و کل کارهای کارگران اخراجی را بر دوش هم‌زنجیران باقی مانده آن‌ها بارکرد. مالک کارخانه به راه خود ادامه داد. 32 کارگر دیگر را از همه راه‌های ممکن زیر فشار قرار داد تا به لغو قرارداد استخدامی خویش و کار در چهارچوب قراردادهای موقت رضایت دهند. او در این گذر با مقاومت متحد همه کارگران رو به رو شد اما با این وصف عقب‌نشست و از سببیت و شرارت خود علیه کارگران دست برداشت. کارخانه پریس در تمامی طول این مدت کار می‌کند. سرمایه دار صاحب کارخانه اصلاً در تدارک تعطیل نیست. تمام جار و جنجال وضعیت بد مالی دروغ محض است. سودآوری کارخانه بالاست. در این میان کل دعوا بر سر لحاف ملا است. همه این جنایت‌ها و وحشیگری‌ها و بیکارسازی‌ها برای این است که نیروی کار کنونی کارخانه با نیروی کار باز هم ارزان‌تر و شبیه رایگان‌تر جایگزین شود. هدف دسیسه‌سازی‌ها این است که هر نوع تضمین اشتغال کارگران به طور کامل محو شود. هدف این است که کارگران بدون هیچ تضمین اشتغال به صورت هر چه بی‌بهرتر و با شدت هر چه بیشتر استثمار شوند. کل ماجرا این است و برای تحقق این هدف شوم است که همه بهانه‌ها و دروغ‌ها و دسیسه‌ها پشت سر هم ردیف می‌شوند. مبارزات کارگران علیه این جنایت‌ها ماه‌ها است که جریان دارد. دولت سرمایه‌داری در حمایت از طرح‌ها و برنامه‌ریزی‌های کارگرکش سرمایه‌دار هر چه لازم بوده انجام داده است. با اعزام نیروی سرکوب برای متفرق کردن کارگران و مأیوس ساختن آن‌ها از تداوم مبارزه تلاش کرده است. مدت‌های مدید توده کارگر را در دالان‌های تاریک و بی‌انتهای دیوان

سالاری چرخانده و از اداره کار و هیئت حل اختلاف به دیوان عدالت اداری و جاهای دیگر حواله داده است. این مبارزات کماکان ادامه دارد اما کماکان هم در پیچ و خم قانون بازی سرمایه سرگردان است. ما پیشتر گفته ایم و باز هم می‌گوییم که تنها راهکار درست برای کارگران پرریس تصرف کارخانه توسط کارگران است. تنها این راهکار است که دریچه‌ای به سوی اعمال قدرت بر سرمایه برای پذیرش مطالبات کارگران، گسترش جبهه مبارزه، فشردن شریان حیاتی سرمایه یعنی تولید ارزش اضافی و پیشروی به سوی اهداف بعدی و بالاتر طبقه کارگر است. از آنجا که این روزها بازار اینترنتی تحریف آشکار رهنمودهای ما در مورد راهکار تصرف کارخانه‌ها داغ است، در اینجا فرصت را مغتنم می‌شماریم و چند نکته را صرفاً خطاب به کارگران و در این مورد خاص کارگران پرریس توضیح می‌دهیم.

در حالی که ما در هیچ کجا کوچک‌ترین حرفی از «اشغال کارخانه‌ها» و «کنترل کارگری» نکرده ایم، به ما نسبت می‌دهند که گویا این حرف‌ها را زده ایم. ما از «تصرف» (یا تسخیر) کارخانه‌ها سخن گفته ایم، زیرا به نظر ما کارگران چیزی را «تصرف» می‌کنند که محصول کار خودشان است. کلمه «اشغال» را ما هیچ وقت به کار نبرده ایم، آن هم دقیقاً برای پرهیز از بار منفی‌ای که در این واژه هست. با توجه به معنای «اشغال» در زبان فارسی، اگر از «اشغال» کارخانه‌ها سخن بگوییم به این ترتیب پذیرفته ایم که کارخانه از آن سرمایه‌دار است و کارگران چیزی را که از آن خودشان نیست به **اشغال** خود درآورده‌اند. به عبارت صریح‌تر، در واقع گفته ایم کارگران **اشغالگر** هستند. همان‌طور مثلاً آلمان نازی در جنگ جهانی دوم فرانسه را به اشغال خود درآورد یا مثلاً رژیم صدام حسین کردستان عراق را به اشغال خود درآورد، کارگران نیز کارخانه‌ها را به اشغال خود درمی‌آورند!! این بار منفی در واژه «تصرف» وجود ندارد یا اگر هم وجود داشته باشد بسیار کمتر است، هرچند در این مورد می‌توان واژه‌های جدید و بهتری چون «جنبش بازپس‌گیری کارخانه‌ها» را نیز به کار برد. اما نکته مورد نظر ما در اینجا نه واردشدن به بحث تفاوت معنایی این واژه‌ها بلکه این است که اگر کسی غرض و مرضی ندارد و نمی‌خواهد گفته‌ها و نوشته‌های دیگران را تحریف و مسخ کند چرا دقیقاً همان چیزی را که آنان گفته یا نوشته‌اند نقد نمی‌کند؟ ما کجا از «اشغال» کارخانه‌ها و «کنترل کارگری» (که حدیث دیگری دارد و پرداختن به آن مجال دیگری را می‌طلبد) صحبت کرده ایم؟ آیا همین برخورد نشان نمی‌دهد که این به اصطلاح نقد از همان ابتدا بر تحریف و وارونه‌نمایی حرف‌های طرف مقابل استوار است؟

اما آنچه این روزها در سایت‌های اینترنتی دیده می‌شود صرفاً تحریف الفاظ و واژه‌های ما نیست. مهم‌تر از این تحریف، تحریف **مضمون** سخنان ما درباره راهکار تصرف کارخانه‌ها است. یک شیوه بسیار زشت و کثیف در این مورد آن است که نخست از سخنان طرف مقابل یک کیسه بوکس بی‌دفاع می‌سازند تا بعداً بتوانند چپ و راست بر آن مشت بکوبند و به اصطلاح آن را نقد کنند. این شیوه وقتی از سوی بورژواهای آشکار به کار گرفته می‌شود به اندازه کافی چندان آور و مضمّن‌کننده است. اما وقتی از سوی کسانی به کار گرفته می‌شود که خود را «فعال کارگری» می‌نامند، اشمئزاز ناشی از آن به راستی به حالت تهوع تبدیل می‌شود. نوشته‌اند: «اگر بخواهیم بحث "کمیته هماهنگی" را خلاصه کنیم، به این سه شعار می‌رسیم: سپردن مسئولیت اداره واحدهای تولیدی در معرض تعطیلی به کارگران، ارائه مواد اولیه رایگان توسط حکومت به کارگران، خرید مستقیم تولیدات این واحدها توسط کارگران و زحمتکش‌ان جامعه و دنیا.» ما همین جا اعلام می‌کنیم که اگر نویسندگان یا نویسندگان این جمله حتی یک مورد را نشان دهند که ما از «سپردن مسئولیت اداره واحدهای... به کارگران» سخن گفته ایم و یا اگر جمله یا پاراگرافی را نشان دهند که حتی مضمونش چنین چیزی باشد، ما درست و بدون چون و چرا تمام حرف‌های دیگر آنان را می‌پذیریم و حتی حاضریم در دکانتشان به صورت مجانی پادویی کنیم. اما اگر نتوانستند چنین چیزی را نشان دهند که ما نه دکان داریم و نه به پادو نیاز داریم فقط از آن‌ها می‌خواهیم شرم کنند. همین! اما کارگران! فکر می‌کنید چرا این افراد حرفی را که ما نکرده ایم این‌گونه بیشرمانه و وقیحانه به ما نسبت می‌دهند؟ دقیقاً به علت حذف و سانسور حرف اصلی ما در مورد راهکار تصرف کارخانه‌ها!! بگذارید توضیح دهیم. ما در همه جا تصرف کارخانه‌ها و اداره آن‌ها را توسط کارگران و اعمال قدرت بر دولت سرمایه برای گرفتن مواد اولیه رایگان از آن‌ها به **قدرت متحد و متشکل و شورایی کارگران** مشروط کرده ایم. و این چیزی است که این افراد آن را به کلی و یکسره از رهنمودهای ما در این مورد سانسور کرده‌اند. در تمام نوشته‌های این افراد کوچک‌ترین نشانه‌ای از این پیش‌شرط اساسی ما برای تصرف کارخانه‌ها وجود ندارد. این همان نکته اساسی است که حذف شده تا بتوان با خیال راحت و با تحریفاتی چون «سپردن مسئولیت اداره واحدهای تولیدی به کارگران» و «تقاضا از دولت برای ارائه مواد اولیه رایگان» چپ و راست به ما مشت زد و ما را ناک اوت کرد!! غافل از آن که چیزی که به این ترتیب این کوتوله‌های فرقه‌ای آن را ناک اوت می‌کنند یک کیسه بوکس بی‌دفاع است و نه کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری!! وقتی بتوان با بیشتر می‌نظرات دیگران را تحریف کرد، وقتی بتوان با وقاحت و رذالت حرف دیگران را سانسور کرد، دیگر می‌توان به راحتی لودگی و لوس بازی کرد و با مخاطب قرار دادن ما به عنوان «دوست»!!! چنین گفت: «دوستان کمیته هماهنگی، چطور

است که از دولت سرمایه دار و کلیه سرمایه داران بخواهیم که حاکمیت سیاسی و قدرت اقتصادی را یکسره به طبقه کارگر واگذار کنند؟» به راستی باید خیلی خوشبینتر بود تا در مقابل این همه لودگی و قیحانه دچار حالت تهوع نشد.

اما پرسش اساسی برای کارگران این است که آیا دشمنی و تقابل خصمانه این گونه افراد با فعالان ضدسرمایه داری را می توان صرفاً با مقولاتی چون تحریف و سانسور و لودگی توضیح داد؟ به نظر ما نه، نمی توان. این تقابل را به صورت ریشه ای و اساسی فقط با رفرمیسم این افراد و ضدیت آن ها با گرایش ضدسرمایه داری جنبش کارگری می توان توضیح داد. و این همان موضوع مهمی است که باید برای کارگران توضیح داد و هدف اصلی ما از این نوشته نیز همین است.

یکی از درک ها و دریافت هایی که بیش از یک قرن است بر جنبش کارگری جهان حاکم شده و آن را فلج کرده این است که مبارزه کارگران با سرمایه داران دو سطح مجزا و منفک از هم دارد: سطح اقتصادی و سطح سیاسی. در سطح اقتصادی، توده کارگران در چهارچوب سرمایه داری با سرمایه داران مبارزه اقتصادی می کنند، و در سطح سیاسی نیز روشنفکران انقلابی و فعالان کارگری که خود را نماینده طبقه کارگر می دانند برای کسب قدرت سیاسی و از میان برداشتن نظام سرمایه داری با دولت مبارزه سیاسی براندازانه می کنند. براساس این درک و دریافت، تشکل مناسب کارگران برای سطح اول مبارزه، «سازمان کارگران» یا همان اتحادیه یا سندیکای کارگری است، و تشکل مناسب برای سطح دوم مبارزه نیز «حزب طبقه کارگر» است. در این تقسیم کار، اتحادیه یا سندیکا با پذیرش چهارچوب سرمایه داری و بدون این که کمترین خدشه ای به این چهارچوب وارد کند برای تحقق مطالبات اقتصادی کارگران فعالیت می کند، و «حزب» نیز با رژیم های سیاسی حاکم و برای کسب قدرت سیاسی مبارزه می کند یا، در رادیکال ترین حالت، مبارزه کارگران برای کسب قدرت سیاسی و سپس نابودی نظام سرمایه داری را رهبری و هدایت می کند. در این دوقطبی، در یک سو با توده های کارگر متشکل در سندیکاها روبه رویم که هیچ کاری به سرمایه داری و مبارزه برای الغای آن ندارند و، در سوی دیگر، با روشنفکران و فعالان کارگری متشکل در حزب مواجهیم که تحت پوشش مبارزه برای الغای سرمایه داری در واقع صرفاً برای کسب قدرت سیاسی مبارزه می کنند. حال آن که رهایی طبقه کارگر از سرمایه داری امر آحاد این طبقه است و فقط با متشکل شدن آحاد کارگران در شوراهای انقلابی و کسب قدرت سیاسی و در نهایت لغو کارمزدی توسط این شوراها میسر می شود. احزاب مبتنی بر الگوی دوقطبی فوق - چنان که تجربه شوروی به وضوح نشان داد - نه تنها چنین تشکل های نیستند بلکه صرفاً برای کسب قدرت سیاسی و ادامه همان مناسبات سرمایه داری به صورت سرمایه داری دولتی - حزبی ساخته شده اند. به این ترتیب، وجه مشترک سندیکاها و احزاب کارگری رایج این است که هیچ کدام نه می خواهند و نه می توانند سرمایه داری را از میان بردارند. به این معنا، هردو این تشکل ها رفرمیست یا اصلاح طلب هستند، یعنی برای نوع دیگری از سرمایه داری که کمتر ضدکارگری باشد مبارزه می کنند! سندیکا این را آشکارا بیان می کند و به این معنا رفرمیست راست است اما حزب آنرا در لافاه رژیم ستیزی سیاسی می پوشاند و به همین دلیل رفرمیست چپ است.

اکنون «کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری» در همسویی با مبارزه عینا و واقعا ضدسرمایه داری کارگران این شاکله دوقطبی در زمینه سازمانیابی کارگران را زیر سؤال برده و تشکل واحدی به نام «تشکل ضدسرمایه داری و سراسری طبقه کارگر» را مطرح کرده که نه سندیکا است و نه حزب به معنای رایج آن، که متشکل از انقلابیون حرفه ای است و نام بهتر آن همان فرقه است. حال، کسی یا جریانی که نتواند این زیرسؤال رفتن شاکله رایج در زمینه سازمانیابی کارگران را درک کند و کماکان به این شاکله منسوخ بچسبد به طریق اولی راهکار «تصرف کارخانه ها» را نیز نمی تواند درک کند. زیرا تصرف کارخانه ها توسط همین تشکل های ضدسرمایه داری کارگران که شورای سراسری طبقه کارگر از به هم پیوستن آن ها به وجود خواهد آمد، انجام می گیرد.

در اینجا دو مسئله پیش می آید که باید به آن ها پاسخ داد. مسئله نخست این است که آیا تصرف کارخانه ها مستلزم وجود اوضاع انقلابی در جامعه است؟ پاسخ ما به این پرسش، منفی است. اما رفرمیست های چپ علی العموم به این سؤال جواب مثبت می دهند. زیرا به نظر آنان کارگران تنها تحت رهبری حزب می توانند به یک نیروی ضدسرمایه داری، که لازمه تصرف کارخانه ها است، تبدیل شوند. اما احزاب مورد نظر ما، که درکشورهایی چون ایران عموماً مخفی و فاقد نفوذ در میان کارگران هستند، در اوضاع غیرانقلابی قادر به رهبری و از جمله هدایت کارگران برای تصرف کارخانه نیستند و تنها در اوضاع انقلابی می توانند رهبری طبقه کارگر را به دست بگیرند. به عبارت دیگر، رفرمیست های چپ به این دلیل تصرف کارخانه ها را به وجود اوضاع انقلابی موکول می کنند که حزب تنها در اوضاع انقلابی می تواند سکان رهبری مبارزه کارگران را به دست بگیرد و آن را به مبارزه ای ضدسرمایه داری، که لازمه تصرف کارخانه ها است، تبدیل کند. به بیان صریح تر، برای رفرمیست های چپ، بحث اوضاع انقلابی اسم رمزی است برای مشروط کردن مبارزه کارگران علیه سرمایه به وجود حزب. دریک کلام، حرف روشن و شفاف رفرمیست های چپ این است

کارگران به این دلیل نمی‌توانند در اوضاع غیرانقلابی کارخانه‌ها را به تصرف خود درآورند که مبارزه‌شان تحت رهبری حزب نیست. بنابراین، بحث اوضاع انقلابی پرده ساتری برای این فرقه‌گرایی حیوانانه است. اما ما به «چوب زیربغل» حزب برای کارگران باور نداریم و می‌گوییم کارگران به شرط آن که در شوراهای خود متشکل شوند و بتوانند قدرت خود را بر سرمایه و دولت آن اعمال کنند حتی در اوضاع غیرانقلابی نیز می‌توانند برای جلوگیری از بیکاری کارخانه‌ها را به تصرف درآورند و آن‌ها را اداره کنند. طبقه کارگر حتی در اوضاع غیرانقلابی و حتی بدون رهبری احزاب مورد بحث (و اتفاقاً بدون این رهبری!!) یک نیروی ضدسرمایه‌داری است. آنچه این نیرو لازم دارد نه چیزهایی از نوع فرقه‌ها بلکه، درست برعکس، تشکل و خودآگاهی خودرساننده است که زمینه‌سازی آن‌ها وظیفه فعالان ضدسرمایه‌داری درون جنبش کارگری است. ما به کارگران می‌گوییم آنچه در عمل ثابت شده این است که در کارخانه‌های در معرض تعطیل اعتصاب برای جلوگیری از تعطیل کارخانه، بیکارسازی کارگران و وادارکردن صاحبان سرمایه به پرداخت حقوق معوقه کارگران راهکاری کارآمد و کافی و وافی به مقصود نبوده است، همان‌طور که تحصن در اینجا و آنجا نیز کاری از پیش نبرده است. برای اعمال فشار به سرمایه و جلوگیری از تعطیل کارخانه‌های که صاحبانشان می‌خواهند سرمایه‌هایشان را به رشته‌های دیگر منتقل کنند یا در همان رشته بمانند اما تولید را با کارگران ارزان‌تر و بی‌حقوق‌تر ادامه دهند، کارگران باید با تشکیل شوراهای خود و دخالت دادن آحاد کارگران در تصمیم‌گیری‌ها و برقراری ارتباط با شوراهای کارخانه‌های دیگر کارخانه را به تصرف خود درآورند، با قدرت و از طریق جلب همبستگی کارگران مراکز مهم و کلیدی کار و تولید ارائه مواد اولیه رایگان را به دولت تحمیل کنند، اداره تولید را به دست بگیرند و به این ترتیب از تعطیل کارخانه و بیکاری خود جلوگیری کنند. اما ببینیم فعالان فرقه‌ای به اصطلاح کارگری و در واقع و عملاً ضدکارگری به کارگران چه می‌گویند. آن‌ها می‌گویند: نه، این کار خیال‌بافانه است. تصرف کارخانه در اوضاع کنونی به نفع سرمایه‌داران است. زیرا اوضاع انقلابی نیست. کارگران باید صبر کنند تا اوضاع انقلابی شود و آن‌گاه به تصرف کارخانه‌ها اقدام کنند. فعلاً و تا آن زمان (که معلوم نیست کی فراخواهد رسید!!) کارگران بهتر است سندیکا تشکیل بدهند و افسار خود را به دست چند نفر اعضای هیئت مدیره سندیکا بدهند (زیرا توده کارگران مشتکی‌مش‌رجب‌اند که در هر حال افسارشان باید دست کسی باشد. حال که حزب نیست یا نمی‌تواند این کار را بکند سندیکا که هست!!) تا این افراد بروند و در غیاب کارگران با کارفرما از یک طرف و مسئولان وزارت کار و سردار طلایی‌ها و قالیباف‌ها از طرف دیگر مذاکره کنند و به این مقامات قول بدهند که کارگران در چهارچوب قانون فعالیت خواهند کرد و به کارگران نیز هشدار دهند که نباید پا را از چهارچوب قانون فراتر بگذارند. به روسای اتحادیه‌های کارگری و امثال‌گای رایدر و دیوید کاکرافت نامه فدایت شوم بنویسند و از آنان بخواهند برای احمدی‌نژاد نامه بنویسند (تا رئیس دفتر او بی‌درنگ آن را ریزریز کند و به سطل آشغال بیندازد!!) و در این میان هر جا لازم باشد به کارگران بگویند زیر نامه‌ای را امضا بکنند یا نکنند، در جایی تجمع بکنند یا نکنند، یا فعلاً سرکارشان باشند تا مذاکرات آن‌ها به نتیجه برسد و به اطلاع آنان رسانده شود. حال شما کارگران قضاوت کنید که راهکار کدام یک از ما سرمایه‌دارانه و به نفع سرمایه‌داری است: راهکار ما که می‌گوییم کارگران با قدرت متشکل و شورایی خود و برای جلوگیری از بیکاری و عقب‌راندن هجوم سرمایه به سطح معیشت کارگران کارخانه‌ها به تصرف خود درآورند یا راهکار فعالان فرقه‌ای که تصرف کارخانه به عنوان یک اقدام ضدسرمایه‌داری را به یک اوضاع انقلابی موهوم و دور از دسترس حواله می‌دهند و در واقع کارگران را پی‌نخودسپاه می‌فرستند و در عوض برای اوضاع کنونی و حی‌وحاضر با توجیه و توصیه سندیکاسازی سرکارگران را به سود سرمایه‌داری شیریه می‌مالند و به آنها القا می‌کنند که گویا به این ترتیب دارند برای بهبود شرایط زندگی‌شان مبارزه می‌کنند؟

اما مسئله دوم آن است که آیا تصرف کارخانه‌ها نافی قانون ارزش است، یعنی خصلت کالایی محصولات کارخانه را از میان برمی‌دارد و محصولات کارخانه دیگر برای مبادله و فروش در بازار تولید نمی‌شوند؟ پاسخ به این مسئله را از توضیح اوضاع انقلابی شروع می‌کنیم تا در عین حال درک خود از این اوضاع و تمایز آن را از درک رفرمیست‌های چپ روشن کرده باشیم. اوضاع انقلابی در جامعه سرمایه‌داری طبق تعریف به شرایطی گفته می‌شود که در آن طبقه سرمایه‌دار و دولت آن دیگر نمی‌توانند مثل سابق حکومت کنند و طبقه کارگر نیز نمی‌تواند مثل سابق ستم سرمایه و دولت آن را تحمل کند و بدین سان در صورتی که در شوراهای انقلابی خود و با افق لغو کارمزدی متشکل شده باشد براندازی دولت و برچیدن رابطه سرمایه و کارمزدی و قانون ارزش را در دستور کار خود قرار می‌دهد. این اوضاع البته بدون گسترش دامنه همین مبارزات جاری طبقه کارگر و بدون پراکسیس سازمانیافته مبارزه کارگران به وجود نمی‌آید. این گونه نیست که چه ما فعالیت بکنیم و چه نکنیم اوضاع انقلابی به وجود خواهد آمد. اوضاع انقلابی از تداوم و گسترش همین مبارزه جاری کارگران برای تصرف کارخانه‌ها و از اراده مادیت‌یافته کارگران برای برچیدن بساط سرمایه و دولت آن به وجود می‌آید. اما واقعیتی است که اکنون این شرایط فعلاً در جامعه ما وجود ندارد. لیکن حرف ما این است که تصرف کارخانه‌ها توسط کارگران به وجود این اوضاع موهوم نمی‌شود، زیرا

قرار نیست که این راهکار بساط سرمایه و کارمزدی و قانون ارزش را برچیند. این راهکار، اقدامی است در چهارچوب سرمایه اما برضد سرمایه و برای اعمال قدرت و فشار بر شریان حیات آن برای سنگین کردن کفه توازن قوای مبارزه طبقاتی به سود کارگران. این راهکار، اقدامی است برای جلوگیری از بیکاری روزافزون و تهاجم لجام گسیخته سرمایه به سطح معیشت کارگران. فقط کسی که خود را از چهارچوب شاکله دوقطبی سندیکالیستی - سکتاریستی رها کرده باشد می تواند ضرورت و در عین حال امکان پذیری تصرف کارخانه ها توسط کارگران متشکل در شوراها را در اوضاع غیرانقلابی درک کند. زیرا راهکار تصرف کارخانه ها براساس قدرت متشکل و شورایی کارگران از یک سو به دلیل اعمال قدرت و فشار علیه روند تولید ارزش اضافی و سود اندوزی سرمایه نافی سندیکالیسم است و، از سوی دیگر، با اعلام صریح این نکته که اداره کارخانه ها توسط کارگران خصلت کالایی محصولات را از بین نمی برد این توهم و وارونه پردازی سکتاریستی را افشا می کند که گویا به با رژیم سنتیزی فراطبقاتی و به قدرت رسیدن فرقه ها یعنی با شکل گیری سرمایه داری دولتی - حزبی رابطه سرمایه، کارمزدی و قانون ارزش از میان می رود. به این ترتیب، پاسخ ما به این پرسش نیز که آیا تصرف کارخانه ها نافی قانون ارزش است، منفی است. ما در آینده در مورد این راهکار مهم جنبش کارگری که برون رفت کارگران کارخانه های در معرض تعطیل از وضعیت کنونی شان درگرو تحقق آن است باز هم خواهیم نوشت.

کارگران علیه سرمایه متشکل شویم !
برای جلوگیری از بیکاری، کارخانه های در معرض تعطیل را به تصرف خود درآوریم!
کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
11 آذر 87

www.hamaahangi.com
hamaahangi@gmail.com

607- دو تجمع در مقابل مجلس:

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 10 آذر 87 آمده است: در نخستین روز پس از پایان تحصیلات هفتگی مجلس دو تجمع در مقابل درب مجلس شورای اسلامی برگزار شد.

به گزارش خبرنگار پارلمانی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در یکی از این تجمعات حدود 100 نفر از اعضای طرح مسکونی نگین غرب خواستار آنچه استیفای حقوق خود می نامیدند، شدند.

در دست تجمع کنندگان پارچه نوشته هایی به چشم می خورد که در آن خواستار اجرای دستور العمل مورخ 87/2/22 دادگستری مبنی بر استیفای حقوق اعضا از فروش دارایی ها و مستغلات متهمین پرونده نگین غرب در اسرع وقت شده بودند.

هم چنین این تجمع کنندگان با سردادن شعاری مبنی بر این که رئیس مجلس ما، ملاقات، ملاقات خواستار ملاقات با رئیس مجلس بودند.

هم چنین 30 نفر از مربیان پیش دبستانی و مهد کودک های شهرستان های استان تهران به نمایندگی از صدها نفر از همکاران خود با تجمع در مقابل مجلس خواستار استخدام رسمی در آموزش و پرورش بودند که در همین رابطه به گفته خود نامه سرگشاده ای به رئیس جمهور نوشته بودند و خواستار مساعدت رئیس جمهور جهت استخدام توسط آموزش و پرورش شده بودند.

608- تداوم بازداشت طیب ملایی و انتقال وی به اداره اطلاعات سنندج:

طیب ملایی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران که در روز 22 آبان ماه بازداشت شده است پس از دو هفته بازداشت در زندان مرکزی سنندج، روز هفتم آذر ماه به اداره اطلاعات این شهر منتقل شد و مدت چهار روز است هیچگونه اطلاعی از وضعیت وی در دست نیست.

تا کنون علیرغم مراجعه مکرر خانواده طیب ملایی به شعبه چهار دادرسی دادگستری سنندج، قاضی این شعبه هیچگونه پاسخ روشنی در باره دلیل بازداشت طیب ملایی به خانواده اش اعلام نکرده است و هر دفعه وی با تکان دادن سرش گفته است طیب مهمان!! ماست.

لازم به یادآوری است طیب ملایی یکی از 13 کارگری بود که در مراسم اول ماه مه سنندج در سال 86 دستگیر و در دادگاه با جسارتی ستودنی که زبانزد کارگران شده بود از برگزاری این مراسم دفاع کرده بود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران انتقال طیب ملایی به اداره اطلاعات سنندج و عدم پاسخگویی قاضی پرونده به خانواده طیب در باره اتهامات وی را، تلاشی آشکار از سوی نیروهای امنیتی جهت پرونده سازی و وارد کردن اتهامات واهی علیه طیب ملایی از طریق وارد کردن فشارهای روحی و جسمی بر وی ارزیابی میکند و آنرا قویا محکوم می نماید.

ما با جلب توجه فوری تمامی سازمانهای کارگری و حقوق بشری در سطح دنیا به وضعیت طیب ملایی، مقامات امنیتی و قوه قضائیه دولت جمهوری اسلامی را مسئول سلامت وی میدانیم و مصرانه خواهان کسب اطلاع کامل و شفاف از وضعیت طیب و آزادی فوری و بی قید و شرط وی هستیم.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/10

609- نشریه اقتصادی میس: حذف ناگهانی یارانه‌ها در ایران تورم 60 درصدی به دنبال دارد:

به سایت روشنگری در تاریخ 10 آذر 87 آمده است : نشریه میس در یک گزارش تفصیلی جانبدارانه در رابطه با طرح شوک ترازپی دولت نسبت به عواقب احتمالی حذف ناگهانی یارانه ها هشدار داد. به گزارش فارس این نشریه نوشت: "اجرای شتابزده و ناگهانی این طرح تورم 60 درصدی را برای این کشور به دنبال می آورد."

در این گزارش آمده است: "برخی از تحقیقات حاکی از رشد 50 تا 60 درصدی نرخ تورم در ایران در صورت اجرای این طرح در مدت سه سال است. افزایش ناگهانی قیمت انرژی، شوک قیمتی زیادی را بر بخش های مختلف اقتصادی ایران وارد خواهد کرد . بنابراین تشدید فشارهای تورمی در اقتصاد ایران، می تواند تبعات و آثار منفی سیاسی به همراه داشته باشد." یک فعال حوزه زنان در گفتگو با "ایلنا":

610- ظرفیت‌های قانونی برای حمایت از کارگران زن مورد بی‌توجهی قرار گرفته است نظارت دقیقی بر کار زنان وجود ندارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 10 آذر 87 آمده است : با وجود نهادها و موسسات مختلف با شعارهای "حمایت از حقوق زنان"، هیچ حمایتی از زنان کارگر به عمل نمی‌آید. این افراد که بیشتر در نقش سرپرست خانوار و با ساعات کاری طولانی به کار مشغولند، از حقوق و مزایای کافی برخوردار نیستند و حمایتی جدی از این قشر نمی‌شود و حتی با وجود ظرفیت‌های زیاد موجود در قانون کار برای زنان کارگر، هیچ توجهی به این ظرفیت‌ها از سوی کارفرمایان به عمل نمی‌آید.

نسرین ستوده، عضو کانون مدافعان حقوق بشر در رابطه با حقوق زنان کارگر در جامعه ایران با بیان این مطلب به خبرنگار "ایلنا" گفت: امتیازات زیادی در قانون کار برای زنان کارگر در نظر گرفته شده است که به سادگی نادیده گرفته می‌شود.

تاسیس مهدکودک برای کارفرما مقرون به صرفه نیست

این حقوقدان افزود: طبق قانون، کارگاه‌های با بیش از ده نفر کارگر، موظف به احداث مهدکودک در محیط کارگاه هستند، اما در عمل کارفرمایان این کارگاه‌ها هیچ تمایلی به انجام این تعهد قانونی از خود نشان نمی‌دهند.

این وکیل دادگستری تصریح کرد: بالا بودن هزینه‌های تولید و عدم وجود رونق اقتصادی، باعث از بین رفتن انگیزه کارفرمایان برای تاسیس مهدکودک شده است.

وی همچنین سیاست‌های دولت و وضعیت اقتصادی حاکم بر جامعه را به گونه‌ای دانست که شرایط تاسیس مهدکودک را برای کارفرما فراهم نمی‌کند.

حقوق زنان کارگر در کارگاه‌های خانوادگی پامال می‌شود

این فعال اجتماعی با اشاره به کارگاه‌های خانوادگی گفت: طبق قانون، کارگاه‌های خانوادگی از مفاد

قانون کار مستثنی هستند و این به این معنی است که چنانچه زنان بنا بر همکاری‌های خانوادگی، سالیان متعددی را در کارگاه همسر مشغول به کار باشند، از مزایای قانون کار که شامل سنوات، حق بیمه و غیره می‌شود، برخوردار نخواهند شد. ستوده تأکید کرد: در اثر بروز هر گونه اختلاف در این کارگاه‌های خانوادگی، مطابق قانون زن از هیچ‌گونه حق و حقوقی بهره‌مند نخواهد شد. وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به سرنوشت کودکان کار گفت: سرنوشت این کودکان نیز همانند زنان کارگر است و کودکانی که از شش یا هفت سالگی بدون رعایت سن قانون کار پشت دارهای قالی نشانده می‌شوند، مورد ظلم قرار گرفته‌اند. این فعال اجتماعی تأکید کرد: کودکان نیز همچون زنان شاغل در کارگاه‌های خانوادگی از قوانین و مقررات قانون کار برخوردار نیستند و این خود دلیل دیگری بر پایمال شدن حقوق زنان و کودکان در جامعه است.

وظیفه پرداخت نفقه توسط مرد فراموش شده است

این حقوقدان تصریح کرد: واضح است که پرداخت نفقه برعهده مرد است، اما در طول سه دهه گذشته از سوی سیاست‌گذاران قضایی به این تعهد مردان بی‌توجهی شده است. وی افزود: بسیاری از زنان علاوه بر ایفا کردن نقش مهم در اقتصاد خانواده، تنها نان‌آور خانواده محسوب می‌شوند و در بسیاری از خانواده‌ها که مرد با اعتیاد دست و پنجه نرم می‌کند، زن با دو نوبت کار در روز نسبت به تأمین مخارج خانواده اقدام می‌کند.

دستمزد نابرابر در قبال کار برابر

ستوده در ادامه گفت: با تمام این موارد، اجحافات زیادی در حق زنان اعمال می‌شود؛ از جمله اینکه در سراسر دنیا دستمزد زنان و مردان در قبال کار مساوی برابر نیست و ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست.

وی افزود: آنچه حائز اهمیت است عدم نظارت دقیق بر کار زنان به منظور حفظ حقوق آنهاست. این کارشناس حقوقی، سابقه حکمی از دادگاه کشوری دیگر را در این رابطه این چنین شرح داد؛ با اعلام شکایت کارمندان شرکت هوایی بویینگ به نحوه پرداخت حقوق نابرابر با وجود کار یکسان، این شرکت از سوی سیستم قضایی به پرداخت جریمه محکوم شد. وی با اشاره به نبود اراده قوی در کشور برای رفع تبعیض‌های جنسی گفت: در برابر شکایت کارگران ایرانی در مورد پرداخت حقوق نامساوی در قبال کار برابر، هیچ اقدامی از سوی سیستم قضایی به عمل نخواهد آمد. وی در ادامه تأکید کرد: متأسفانه با وجود مورد ظلم واقع شدن زنان در ایران در محیط‌های خانوادگی که عرصه خصوصی محسوب می‌شود، این ظلم در عرصه عمومی نیز استمرار می‌یابد و مراجعه این افراد به مراجع قضایی به‌منظور تظلم و دادخواهی بی‌نتیجه می‌ماند. این حقوقدان اظهار داشت: در چنین شرایطی رفع خشونت علیه زنان کارگر بسیار دور و بعید است.

از اتحادیه‌های کارگری انتظار حمایت بیشتری می‌رود

این وکیل دادگستری با اشاره به وجود اتحادیه‌های کارگری، خانه کارگر و سندیکای کارگران گفت: از این نهادها انتظار حمایت بیشتری از زنان کارگر می‌رود، زیرا زنان کارگر هم به لحاظ آماری تعداد زیادی از کارگران را تشکیل می‌دهند و هم به جهت اجحافات مضاعف، درخور حمایت و پشتیبانی بیشتری هستند.

استخدام زنان متاهل با صرفه اقتصادی مغایرت دارد

نسرین ستوده در ادامه تأکید کرد: کارفرما با محاسبه مخارج و هزینه‌ها، صرفه اقتصادی را بر استخدام زنان مجرد می‌داند و از قبول زنان متاهل به علت قوانین ذکر شده در قانون کار خودداری می‌کند که این امر نیازمند نظارت دقیق دولت است. پایان پیام

611- تعداد 4 میلیون جوان ایرانی به علت فقر و بحران اجتماعی تاکنون نتوانسته اند ازدواج کنند :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 10 آذر 87 آمده است: سید محمد کریمی استاندار مازندران به وجود ۲۵ میلیون جوان در ایران اشاره کرد و گفت: با توجه به جمعیت ۷۲ میلیون نفری کل کشور ۲۵ میلیون نفر از آنها را جوانان گروه سنی ۱۵ تا ۲۵ سال تشکیل می‌دهند که ۱۲ تا ۱۴ میلیون نفر از آنها در آستانه ازدواج قرار دارند. وی درخصوص بالا رفتن سن ازدواج، گفت: حدود ۴ میلیون جوان تأخیر افتاده در ازدواج داریم که سن

ازدواج پسران بالای ۳۵ سال و برای دختران ۲۷ سال به بالا رسیده است که باید برای این نقص فکری کرد. استاندار با بیان این که یک سوم جمعیت کل استان را جوانان تشکیل می‌دهند، گفت: از جمعیت ۹۲۶ هزار و ۳۰۰ نفری جوانان استان ۳۴۵ هزار و ۱۶۱ نفر از آن‌ها پسران و ۲۵۷ هزار و ۸۸۶ نفر دیگر از دختران تشکیل می‌دهند.

وی با این که حدود ۶۰۳ هزار و ۴۷ نفر از جوانان استان مازندران هنوز ازدواج نکرده‌اند، گفت: حدود ۴/۳ درصد از ازدواج جوانان استان به موقع صورت می‌گیرد.

استاندار به ازدواج دیر رس ۱۱ درصدی جوانان در استان مازندران اشاره کرد و افزود: حدود ۱/۷ درصد از ازدواج پسران در سن ۳۰ تا ۳۴ سالگی و حدود ۹/۳ درصد از دختران در سن‌های ۲۴ تا ۲۷ سالگی است.

وی درخصوص سن ازدواج مناسب در بین جوانان، گفت: سن ازدواج مناسب در دختران از ۱۵ تا ۲۵ سالگی و برای پسران از ۲۴ تا ۲۹ سالگی است.

612- نامه مربیان پرورشی خطاب به وزیر آموزش و پرورش:

نگهداشتن 10 هزار انسان بی‌پناه در بلاتکلیفی عدالت نیست:

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 10 آذر 87 آمده است: مربیان پرورشی پذیرفته شده در آزمون استخدامی آموزش و پرورش طی نامه‌ای به علی‌احمدی اعلام کردند که فکر نمی‌کنیم نگهداشتن 10 هزار انسان بی‌پناه در بلاتکلیفی عذاب‌آور جزو مؤلفه‌های عدالتخواهی دولت باشد. در بخشی از این نامه آمده است: "بیش از یک سال است که در بلاتکلیفی به سر برده و علی‌رغم قول‌های مکرر استخدام در تاریخ‌های متعدد، هنوز منتظر صدور احکام استخدامی خود هستیم." این نامه ادامه می‌دهد: "در وضعیت روحی و روانی بسیار بدی به سر می‌بریم که بیکاری یک ساله، اقوال متناقض مسئولان امر و تعویق‌های مکرر استخدام، خانواده‌های ما را نیز در وضعیت بسیار بدی قرار داده است."

در ادامه این نامه خطاب به وزیر آموزش و پرورش آمده است: "جناب وزیر ما نیز به توانایی مدیریتی جنابعالی واقف بوده و این توانایی‌ها را ارج می‌نیم ولی فکر نمی‌کنیم نگهداشتن 10 هزار انسان بی‌پناه در بلاتکلیفی عذاب‌آور جزو مؤلفه‌های عدالتخواهی دولت باشد."

این نامه می‌افزاید: "امیدواریم نحوه مدیریت موضوع استخدام این نیروها موجبات بی‌اعتمادی مردم به مسئولان مربوطه نباشد لذا با توجه به این که بحث کسری بودجه در دولت‌ها و وزارتخانه‌های مختلف در کشور ما و سایر کشورها بی‌سابقه نبوده و در طول عمر دولت‌ها این موضوع همیشه وجود داشته است." این نامه خطاب به وزیر آموزش و پرورش ادامه می‌دهد: «خواهشمند است دستور فرمایید عدالت دولت کریمه آقای دکتر احمدی‌نژاد در مورد استخدام این نیروها به اجرا در آمده و استخدام عاجل این نیروها با دستور وزارتتی جنابعالی به انجام برسد.»

613- وخامت بیش از پیش شرایط کار و وضعیت زندگی پرستاران:

تشدید روزافزون استثمار و سببیت سرمایه و وضعیت معیشت و شرایط زندگی تمام بخش‌های مختلف طبقه کارگر را به گونه‌ای تقریباً یکسان رقت بار کرده است. اگر روزگاری به صورت نسبی تفاوتی در شرایط زندگی و شدت استثمار و میزان بی‌حقوقی این یا آن بخش از توده وسیع فروشنده نیروی کار دیده می‌شد امروز این تفاوت‌ها نیز با شتاب تمام در حال نابودی است. معلمان و پرستاران بخش‌هایی از طبقه کارگرند که سلاخی معیشت و امکانات زیستی و روند وخامت شرایط کار آنان در طول چند دهه اخیر و به ویژه چند سال اخیر به شکلی وحشتناک تشدید شده است. درصد عظیمی از معلمان در جرگه همان کارگرانی هستند که بهای ماهانه نیروی کار آنان در زیر 150 هزار تومان قرار دارد. وضعیت پرستاران نیز از معلمان چندان بهتر نیست. فشار کار اینان در قیاس با گذشته بسیار بیشتر شده است. بخشی از حقوق آنان که در چهارچوب شعبده بازی‌های دولت سرمایه‌داری زیر نام «سختی کار» باید پرداخت شود 20 ماه تمام است که به طور کامل معوق مانده است. بخش دیگری از همین دستمزد نیز که باز هم در گستره همان ترغیب‌بازی‌ها «نوبت کاری» نامیده می‌شود ماه‌ها است که پرداخت نشده است. سومین بخش حقوق پرستاران با نام «طرح کارانه» نیز 6 ماه است که به سرنوشته بخش‌های اول و دوم گرفتار شده است. بخش مهمی از مطالبات سال 86 این بخش از طبقه کارگر تا امروز معوق مانده است. مطالبات سال 87 نیز همین وضع را پیدا کرده است. دولت سرمایه‌داری با این جنایات حتی در صورت پرداخت احتمالی این مطالبات عملاً چیزی بیش از 30% آن‌ها را با توجه به منحنی مستمراً صعودی بهای نیازهای اولیه زندگی، به طور کامل ضایع کرده و از دست

کارگران خارج ساخته است. از همه این ها که بگذریم، وزیر بهداشت دولت سرمایه اخیراً اعلام کرده است که وزارتخانه متبوع وی 1600 میلیارد کسری بودجه سالانه دارد. معنای این سخن آن است که فشار استثمار سرمایه بر پرستاران و سایر کارگران بخش درمان باز هم به صورت هولناکی تشدید خواهد شد. باز هم نیروی کار کمتری در این بخش به کار گرفته خواهد شد. باز هم حجم بسیار انبوه تری از کار بر روی دوش شمار هر چه کمتر کارگران سرشکن خواهد شد. باز هم تحمیل قراردادهای موقت بر پرستاران بیش از پیش خواهد شد، و باز هم پرداخت دستمزد نازل این کارگران ماه های بسیار طولانی تری به تعویق خواهد افتاد.

10 آذر 87
کمیته هماهنگی ...

614- رئیس اداره بازرسی کار استان مرکزی:

بازرسان بخش خصوصی را به کار می گیریم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 10 آذر 87 آمده است : رئیس اداره بازرسی کار استان مرکزی گفت: پس از طی مراحل گزینش 19 نفر از بازرسان بخش خصوصی را به کار خواهیم گرفت. به گزارش "ایلنا"، علیرضا مداح موحدي با بیان این که حوادث ناشی از کار در صنعت ساختمان از روند رو به رشدی برخوردار است، گفت: به همین دلیل قصد داریم در فاز اول از بازرسان بخش خصوصی در این بخش استفاده کنیم تا نواقص و موارد ایمنی در کارگاه های ساختمانی مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد. وی از فعالیت 19 بازرسی کار در سطح استان مرکزی خبر داد و گفت: با توجه به گستردگی واحدهای تولیدی و صنعتی در استان و به منظور رفع کمبودهای موجود، جذب بازرسان کار از بخش خصوصی را در دستور کار داریم. موحدي درباره فعالیت های غیرمجاز اتباع بیگانه در کارگاه های تولیدی و صنعتی اظهار داشت: براساس ماده 120 قانون کار، کارفرمایان به ازای هر روز بکارگیری این افراد باید 5 برابر حداقل دستمزد را به عنوان جریمه پرداخت کنند و در صورت تکرار تخلفات، این مبلغ به 2 برابر افزایش خواهد یافت.

پایان پیام

615- در حمایت از اعلام روز مبارزه با سانسور

توسط کانون نویسندگان ایران

کانون نویسندگان ایران روز 13 آبان را - سالگرد قتل نویسندگان، محمد جعفر پوینده و محمد مختاری - به عنوان روز مبارزه با سانسور اعلام کرد. سانسور که امروزه به یکی از اصلی ترین عامل بازدارندگی در زندگی ما تبدیل شده است بر تمام اقشار و طبقات محروم مردم اثری مخرب دارد و مانع دسترسی کلیه آحاد مردم به فرهنگ، اخبار و اطلاعات می شود، سانسور باعث عدم آگاهی کارگران و زحمتکشان از حقوق اولیه خود و همچنین جلوگیری از آگاهی آنان در زمینه ایجاد تشکل های کارگری و نهادهای صنفی برای احقاق حقوق خود می شود. سانسور مردم را از دستیابی به حقوق اولیه خود آگاهی از قوانین بین المللی در حمایت از حقوق بشر و حقوق اولیه زندگی محروم می کند. سانسور مانع شکوفایی استعدادهای فرزندان کارگران و زحمتکشان و همه آحاد مردم می شود. سانسور مانع گسترش هنر و اندیشه در همه زمینه ها می گردد. سانسور مانع از آن می شود که کارگران و زحمتکشان از داشتن نهاد اطلاع رسانی مستقل بهره مند گردند. ما از اعلام این روز به عنوان روز مبارزه با سانسور استقبال کرده و خواهان رفع هر گونه سانسور می باشیم. سانسورگران باید بگویند از چه چیز واهمه دارند و سانسور برای چیست؟

کانون مدافعان حقوق کارگر

آذر 1387

616- اعلام همبستگی جنبش کارگری با دانشجویان دلیر :

روز دانشجوی گرامی باد

من اگر برخیزم

تو اگر برخیزی

همه بر میخیزند

کارگران شریف و دانشجویان آزاد اندیش:

در آستانه 16 آذر روز دانشجو ضمن درود بر دانشجویان شهید سال 1332 شریعت رضوی، احمد قندچی، مصطفی بزرگ نیا که با خون پاک خود برای دفاع از حرمت دانشگاه سینه سپر کردند و این روز با یاد آنان روز دانشجو نام گرفته است و با درود بر عزم و پایداری تمامی دانشجویان ایران زمین به ویژه فعالان دانشجویی و دانشجویان زندانی همبستگی خود را با یاران دبستانی خود اعلام می‌داریم.

ما اعضای انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ضمن تائید بر این اصل که اتحاد و همبستگی پویا ترین راه برای رسیدن به آرمان رهایی و آزادی است اعلام می‌داریم که :

1- ماهرگونه سرکوب احضار، محدودیت و توقیف دانشجویان و نشریات دانشجویی را محکوم می‌کنیم .

2- ما خواستار آزادی بی قید و شرط زندانیان سیاسی به ویژه دانشجویان زندانی هستیم .

3- ما خواهان مداخله فوری جوامع حقوق بشری و عفو بین الملل برای رسیدگی به وضعیت وخامت بار دانشجویان زندانی هستیم .

4- ما حمایت قاطع خود را برای برگزاری هر چه باشکوه‌تر سالروز 18 تیر همگام با دانشجویان اعلام می‌داریم .

پرتوان باد جنبشهای بالنده دانشجویی و کارگری

زنده باد آزادی

مرگ بر دیکتاتور

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

آذرماه 1387

617- اخراج دستجمعی کارگران چینی سازی سمنان:

گزارشات رسیده از کارگران چینی سازی سمنان حاکیست که صنعت چینی سازی نیز قربانی سیاست های جهانی سازی سرمایه داری جهانی و تبعیت سرمایه داخلی از آن شده و در پی تعطیلی این کارخانه کلیه کارگران شاغل در آن اخراج گشته اند.

این گزارشات همچنین خبر از اعتراض کارگران اخراجی و مراجعات مکرر ایشان به نهادهای دولتی مبنی بر عدم دریافت دستمزدهای معوقه و حقوق سنوات اشتغال و دیگر تعهدات کارفرمایی می‌دهند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

دهم آذر ماه 1387

618- پاسخ منفی احمدی نژاد به کارگران کیان تایر:

خبرهای رسیده از کارگران کیان تایر حاکی از پاسخ منفی دفتر رئیس جمهور به خواسته های کارگران است.

طبق این گزارشات، نمایندگان اعزامی کارگران کیان تایر به دفتر احمدی نژاد با پاسخ و برخورد منفی مسئولان به میان کارگران باز گشتند. خواسته کارگران کیان تایر معلوم شدن وضعیت مالکیت کارخانه برای

شروع مجدد تولید است. اما از آنجائی که مالک و مدیریت کنونی این کارخانه (شرفی) انبارها را از موجودی کالاهای ساخته شده و مواد اولیه تخلیه کرده است، طبق تخمین های زده شده، مبلغ دویست میلیارد ریال برای راه اندازی مجدد کارخانه مورد نیاز است و این امر باعث گشته تا هیچ نهاد و یا فردی مایل به قبول مالکیت این کارخانه نباشد. در چهارشنبه گذشته مسئولان سازمان بیمه اجتماعی در پاسخ به خواسته ی کارگران معترض در مقابل ساختمان وزارت رفاه اعلام داشته بودند که تنها زمانی مالکیت این کارخانه را قبول خواهند کرد که دولت احمدی نژاد پرداخت 200 میلیارد ریال را برای راه اندازی مجدد کارخانه بپذیرد. اما در روز گذشته، علیرغم قول های مساعدت چند روز گذشته، مسئولین دفتر ریاست جمهوری دست رد به سینه کارگران زدند.

این در حالی است که گزارشاتی از زیر فشار بودن احمدی نژاد از طرف جناح هایی از اصولگرایان مبنی بر قبول خواسته های کارگران کیان تاثیر مخابره شده است. طبق این گزارشات، این فشارها بر مبنای بار منفی انتخاباتی بر اصولگرایان و شرایط امنیتی حاصل از ادامه اعتراضات کارگران این کارخانه بوده است.

لازم به یادآوری است که سندیکاهای کارفرمایی نیز فشار را بر روی دفتر احمدی نژاد برای عدم پذیرش خواسته های کارگران تشدید کرده اند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

دهم آذر ماه 1387

619- برگزاری نشست همبستگی با کارگران استرالیا در تهران:

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

دیشب، یکشنبه دهم آذر ماه، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری، نشستی در همبستگی با کارگران استرالیایی در اعتراض به قانون کار فاشیستی این کشور بر علیه کارگران و تهاجم نهادهای حکومتی استرالیا به اتحادیه گران فعال در اتحادیه کارگران ساختمانی این کشور برگزار کرد.

شرکت کنندگان در این نشست همراه با اعضای کمیته پیگیری... تعدادی از کارگران هیئت بازگشایی سندیکای نقاشان و تزئینات ساختمانی، جمعی از اعضای انجمن فلزکار و مکانیک کرمانشاه، عده ای از کارگران چینی سازی سمنان و تعدادی از فعالان مستقل کارگری و دانشجویی شرکت داشتند.

در آغاز نشست، فیلمی از فراخوان بین المللی اتحادیه ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی CFMEU در ایالت نیو ساوت ویلز و پیام اندرو فرگوسن، ریاست این اتحادیه پخش گردید. سپس یکی از برگزارکنندگان این نشست تاریخچه ای از تصویب قانون کار جدید استرالیا و ایجاد "کمیسیون ساختمانی و بناسازی" معروف به ABCC ارائه داده و با تأکید بر لزوم همبستگی و حمایت جهانی کارگران خواهان پاسخ مثبت کارگران آگاه و فعالان کارگری ایران به این فراخوان بین المللی و گفتگو درباره اشکال ممکن حمایت از کارگران استرالیا گشت.

در ادامه، یکی دیگر از اعضای شورای نمایندگان کمیته پیگیری... با ارائه تحلیلی از موقعیت جهانی کار و سرمایه و بیان این واقعیت که کارگران ایران تا به حال گیرندگان حمایت های جهانی بوده اند و زمان آن رسیده که خود نیز در حمایت از مبارزات کارگران جهان قدمهای عملی بردارند، بر لزوم سمتگیری بین المللی کارگران ایران تکیه کرد.

یکی از اعضای هیئت بازگشایی سندیکای کارگران نقاش ... و همچنین، یکی از دانشجویان شرکت کننده در نشست با اشاره به اینکه تا کنون در تاریخچه ی مبارزات معاصر کارگران ایران نمونه ای از چنین سمتگیری ای دیده نشده است، بر این نکته پافشاری کردند که با برداشتن چنین قدمی می توان شرایط را به نفع تحقق شعار "کارگران جهان متحد شوید" تغییر داد.

در ادامه کلیه شرکت کنندگان با تأیید نظرات بیان شده، پیشنهادات خود را در چگونگی تحقق این امر برای بررسی و تصمیم گیری ارائه دادند.

این نشست در ساعت 10:30 دقیقه بعداز ظهر خاتمه یافت.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

دهم آذر ماه 1387

620- اعلام حمایت جمعی از کارگران استان مرکزی از روز دانشجو:

روز دانشجو گرامی باد

ما هم از اینکه میتوانیم در کنار این عزیزان برای احقاق مطالباتشان بجنگیم و حمایتشان کنیم خوشحال و سرفراز هستیم.

آزادی بیان حق یک دانشجویست چرا که جوینده است. باید در برابر ظلم به پا خاست .

ما جمعی از کارگران استان مرکزی بدینوسیله با این عزیزان عهد می بندیم که در سنگر دانشگاه تنهائشان نخواهیم گذاشت.

پر توان و متحد باد جنبش های دانشجویی و کارگری

استان مرکزی/ آذرماه 1387

621- فرزاد کمانگر را آزاد و شکنجه و اعدام انسان ها را متوقف کنید :

فرزاد کمانگر به همراه دو تن دیگر به نام های علی حیدریان و فرهاد وکیلی در دادگاه غیر علنی، بدون هیئت منصفه و حضور وکیل در تمام مراحل بازجویی و دادرسی، عدم رعایت حقوق انسانی متهمین و با قوانینی مغایر با قوانین حقوق بشر که تنها به نفع قوای مطلقه حاکمه تفسیر می شود، به اقدام علیه امنیت ملی و محاربه متهم شده اند. کمانگر که از سال 1385 بازداشت شده است هفتم اسفند 1386 در شعبه 30 دادگاه انقلاب به اتهام عضویت در یک گروه مسلح و حمل مواد منفجره که در هیچ دادگاه منصفه ای به اثبات نرسیده، محکوم به اعدام گردید. این حکم در خرداد 1387 از سوی قوه قضاییه مورد تأیید قرار گرفت

فرزاد کمانگر از طریق نوشتن رنجامه ای به بیرون گفته است در طول بازداشت خویش تحت شکنجه های طاقت فرسا برای اعتراف به جرمی بوده است که مرتکب نشده. فرزاد کمانگر اتهامات وارده را نپذیرفته و وکیل وی خلیل بهرامیان با وجود تمام محدودیت هایی که در امر دفاع از موکل خود با آن روبرو گشته، شهادت داده است که هیچگونه ادله و مدرک موجه ای علیه کمانگر وجود ندارد.

فرزاد کمانگر معلمی است که سابقه 12 سال تدریس را در دبیرستان های کامیاران دارد. او عضو هیئت مدیره شاخه های محلی انجمن صنفی معلمان و گروه های محلی حامی محیط زیست بوده و همچنین با چندین سازمان غیر دولتی در مناطق کردنشین و گزارشگران سازمان حقوق بشر کردستان فعالیت می نموده. کانون مدافعان حقوق کارگر وظیفه خود می داند که فارغ از مرز بندی های سیاسی و مطابق با منشور خود از حقوق انسانهای که به هر شکل مورد ظلم و ستم قرار می گیرند دفاع نماید و به اعمال غیر انسانی، قانونی و غیر قانونی، اعتراض نماید.

کانون مدافعان همراه و همصدا با دیگر آزادی خواهان و برابری طلبان ایران و جهان خواستار لغو حکم فرزاد کمانگر و کلیه افرادی که به اعدام محکوم شده اند و آزادی بدون قید و شرط وی و دیگر فعالان سیاسی و اجتماعی است و فراتر از آن ما خواهان توقف و محو هرگونه شکنجه، رفتارهای غیر انسانی، حبس های طولانی برای تمامی زندانیان سیاسی و غیر سیاسی می باشیم.

کانون مدافعان حقوق کارگر

آذر 1387

622- رئیس شوراي اسلامي کار این کارخانه خبر داد: دستور رئیس جمهور برای حل مشکل کارخانه لاستیک البرز

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 11 آذر 87 آمده است: تهران- خبرگزاری کار ایران رئیس شوراي اسلامي کار شرکت لاستیک البرز از دستور رئیس جمهور به وزیر رفاه و تامین اجتماعی برای حل مشکلات این واحد توليدي خبر داد.

ولي... صالحی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" با بیان این که وزرای کشور، کار و امور اجتماعی و صنایع و معادن بر عدم صلاحیت صاحب شرکت لاستیک البرز صحنه گذاشته‌اند؛ افزود: در 5 سالی که سهامدار فعلی این کارخانه مدیریت لاستیک البرز را به عهده داشته است مشکلات بسیاری داشتیم.

نایب رئیس کانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران با تأکید بر این که کارگران لاستیک البرز در شرایط دشواری قرار دارند افزود: با توجه به مهیا بودن تمامی شرایط تولید خواهان تعیین تکلیف سریع این کارخانه هستیم.

صالحی در خصوص موضع کانون عالی شوراهای اسلامی کار در خصوص اساسنامه جدید تأمین اجتماعی نیز گفت: قرار است جلسه ای با کانون عالی کار فرمایان برگزار و پس از آن اعلام نظر شود.

پایان پیام

623- جمعی از نمایندگان شوراهای کارگری در شرق تهران

حمایت خود از روز دانشجو را اعلام داشتند :

به نام ایزد یکتا

دانشجویان دلیر و مبارز، فرزندان آزاد اندیش ما کارگران؛

البته این بر ما پوشیده نیست که شما دانشجویان قشر روشنفکر این کشور هستید و مسائل سیاسی و اجتماعی را خوب درک میکنید، خیلی از مسائل ما کارگران هم با تلاش شما فرزندان روشنفکر و آزاد اندیش دانشجو است که رفع میشود. بدین وسیله ما حمایت خود را از شما دانشجویان که قشر بالنده این سرزمین هستید اعلام میداریم ما همیشه حامی شما دانشجویان بوده و خواهیم بود.

ما از یاد نخواهیم برد که شما دانشجویان چطور در صحنه های مختلف از ما کارگران حمایت کرده اید، ما نیز حمایت خودمان را از دانشجویان سراسر کشور اعلام میداریم. هر چند که ما در دالانهای کارخانه ها هستیم و شاید به ظاهر از هم جدائیم اما قلبهای ما برای آینده شما میطپد چرا که شما فرزندان عزیز ما هستید.

اعتراضات خود بر علیه تمام ستمها و زندانها و شکنجه ها و محدودیتهایی که به شما اعمال میشود را صدبرابر کنید ما یاور و حامی شما هستیم و خدا با ماست.

جمعی از نمایندگان شوراهای کارگری در شرق تهران

11 آذر ماه 1387

624- اجتماع اعتراضی پرستاران بیمارستان 7 تیر در تهران:

حدود 50 نفر از پرستاران بیمارستان 7 تیر تهران در اعتراض به شرایط کار، وضعیت استخدام و تأخیر چندین ماهه پرداخت دستمزدهای خود، در مقابل وزارت بهداشت و درمان دولت سرمایه داری اجتماع کردند.

عده ای از پرستاران معترض بیش از 6 سال است که به صورت قراردادی کار می کنند. دولت سرمایه به آنان قول داده است که در خاتمه 5 سال کار قرارداد استخدامی آن ها را از موقت به دائم تبدیل کند. اما تا کنون این کار را نکرده و تلاش یک ساله پرستاران برای تحقق این امر نیز تا امروز به نتیجه نرسیده است. همه پرستاران اعم از رسمی یا قراردادی بیش از 6 ماه است که بخش های قابل توجهی از دستمزد خویش را که زیر عناوین ابداعی مختلف طبقه سرمایه دار مانند اضافه کاری، طرح کارانه، نوبت کاری و سختی کار پرداخت می شده است دریافت نکرده اند. پرستاران خواستار تضمین اشتغال خویش به طور درازمدت و پرداخت بدون قید و شرط کلیه مطالبات معوقه خود هستند. کارگران پرستار در اجتماع خویش برای خبرنگاران حاضر در محل توضیح می دادند که به وعده ها و گفته های عمال دولتی سرمایه هیچ امیدی

ندارند. آن ها تصریح می کردند که کار تمامی این نهادها و مسئولان آن ها صرفاً سرگردان ساختن کارگران معترض و امیدوار ساختن آنان به وعده های دروغ و بی اساس است.
11 آذر 87

625- اطلاعیه حمایت جمعی از فعالین کارگری شرق تهران

از 16 آذر روز دانشجو

کارگران شریف و مردم دلیر :

از آنجایی که رسیدن به اهداف آزادی خواهانه و عدالت جویانه آرزوی همه اقشار این خاک ستمدیده است و با تاکید بر این موضوع که متحد شدن تمام اقشار تنها راهی است که از طریق آن میتوانیم این آرزو را محقق کنیم ما جمعی از فعالین کارگری در شرق تهران نیز با جنبشهای دانشجویی اعلام همبستگی و اتحاد میکنیم. ضمن درود بر عزم راسخ دانشجویان سراسر کشور که در تمامی این روزها لحظه ای از خواست خود برای برقراری آزادی کوتاهی نکردند اعلام میداریم که ما از شما حمایت میکنیم چرا که درد دل، درد دل همه است، جامعه کارگری و دانشجویی و یا... هیچ فرقی در این رابطه با هم ندارند و همه باید با هم باشیم. شاید قشرها متفاوت باشند اما همه یک حرف را میزنند و یک درد را فریاد میکنند. باید همه از هم حمایت کنیم تا بتوانیم یک جامعه ایده آل را برقرار سازیم و به خواسته هایمان برسیم. امروز دانشگاه، فردا کارگران، روز بعد فرهنگیان همه یک صدا درد ها را فریاد کنیم و همه با هم یکی شویم تا به خواست خدا به آنچه لایق یک زندگی انسانی است برسیم.

درود بر آزاد اندیشان دانشجو

زنده باد آزادی و هر چه پر شرور تر باد اتحاد کارگران و دانشجویان سراسر کشور

جمعی از فعالین کارگری شرق تهران

87.9.11

626- اخراج دستجمعی کارگران چینی سازی سمنان :

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری در تاریخ 11 آذر 87 اعلام کرد: گزارشات رسیده از کارگران چینی سازی سمنان حاکیست که صنعت چینی سازی نیز قربانی سیاست های جهانی سازی سرمایه داری جهانی و تبعیت سرمایه داخلی از آن شده و در پی تعطیلی این کارخانه کلیه کارگران شاغل در آن اخراج گشته اند.

این گزارشات همچنین خبر از اعتراض کارگران اخراجی و مراجعات مکرر ایشان به نهادهای دولتی مبنی بر عدم دریافت دستمزدهای معوقه و حقوق سنوات اشتغال و دیگر تعهدات کارفرمایی میدهند.

627- کارگران بازنشسته ذوب آهن در اعتراض به پایین بودن مستمری خود اتوبان اصفهان را بستند :

سه شنبه 12 آذرماه حدود 2000 نفر از ما کارگران بازنشسته ذوب آهن که بارها نسبت به پایین بودن مستمری خود اعتراض کرده بودیم و هر بار مسئولین نسبت به خواست ها و مطالبات مان امروز و فردا کرده بودند راهکار را در این دیدیم که برای رسیدن به خواست های خود اتوبان اصفهان - شهرکرد را ببندیم و از این طریق صدای خود را به گوش همه کارگران برسانیم، هرچند این حرکت با حضور و خشونت نیروی انتظامی مواجه شد. ما کارگران بازنشسته ذوب آهن در بیانیه صادر شده که در این تجمع به صورت گسترده پخش کردیم از مسئولین خواستیم مستمری ما را در حد کارگران شرکت نفت افزایش دهند و علاوه بر آن خواهان کسب امکانات رفاهی چون بن غذایی ارزان قیمت، استخر و ... می باشیم تا از این طریق کمی از بار سنگین سرسام آور زندگی بکاهیم. ما نیز همچون دیگر کارگران با توجه به افزایش قیمت مایحتاج و بالا رفتن

هر روز تورم، این مستمري تکاپوي زندگيمان را نمي دهد. خواست ما جدا از خواست ديگر کارگران بازنشسته و همچنين معلمان نيست. ما از کارگران شاغل نوب آهن و ديگر کارگران شاغل در اصفهان و ديگر مناطق کارگري مي خواهيم به هر شکل ممکن از ما حمايت کنند. واقعيت اين است که سرمايه داران به چيزي به جز بهره کشي از کارگران نمي انديشند و دولت نيز با تمام قوا از آنان حمايت مي کند، همان طور که به تجمع ما حمله ور شدند. تنها سرمايه اي که ما مي توانيم با اتکا به آن سرمايه داران را به عقب نشيني و ادار کنيم تعداد عظيم کارگران، کارگران حقوق معوقه، اخراجي و بيکار و شاغل مي باشد، همانند اعتصاب غذاي گسترده کارگران ايران خودرو در اعتراض به حقوق کم و اضافه کار اجباري. اما اين نيروي عظيم کارگران زماني مي توانند قدرتمند شوند که کارگران شاغل نيز از ما کارگران بازنشسته و حقوق معوقه حمايت مي کنند. روشن است که سرمايه داران با سرکوب ما به سراغ شما (شاغلين) خواهند آمد، همان طوري که دو ماه پيش بيش از هزار نفر از کارگران ايران خودرو را اخراج کردند. بنابراين تنها راه پيشروي ما، اتحاد همه کارگران اعم از شاغلين، بيکاران، حقوق معوقه، اخراجي، بازنشسته، معلمين و ... در رسيدن به حقوق خود مي باشد.

جمعي از کارگران فعال

628- افزايش تا ۴۰۰ درصدی قیمت نان :

به گزارش روزنامه سرمايه در تاريخ 12 آذر 87 آمده است : قیمت نان در مناطق مختلف تهران و برخی ديگر از شهرهای کشور افزايش يافت. افزايش قیمت نان در شرايطی رخ داده که وزارت بازرگانی به عنوان متولی اصلی نان در کشور با اعلام اينکه طی چند روز آینده نرخ های جديد نان اعلام خواهد شد از هرگونه اظهارنظر و موضع گيري درخصوص افزايش قیمت نان خودداری می کند.

اين گزارش می افزايد قیمت هر قرص نان سنگک که تا اواخر پاييز سال گذشته از ۷۵ تا ۱۰۰ تومان و در زمستان پارسال به ۱۰۰ تا ۲۰۰ تومان افزايش يافته بود، هم اکنون در نرخ های ۲۰۰ تا ۴۰۰ تومان عموميت يافته و حتی در برخی مناطق شمالی تهران نيز با قیمت هایی از ۷۰۰ تا بيش از ۱۵۰۰ تومان عرضه می شود.

همچنين هر قرص نان لواش که در سال ۸۶ بسته به نوع آرد تحويلی به نانوايي و مکان عرضه آن با قیمت هایی از ۱۲ تا ۲۰ تومان به فروش می رسيد، در زمستان پارسال به ۲۰ تا ۲۵ تومان افزايش قیمت يافت و هم اکنون نيز با نرخ هایی تا ۱۰۰ تومان به فروش می رسد. قیمت نان بربری نيز از ۱۰۰ تومان سال قبل به ۱۵۰ تومان در ابتدای امسال و ۲۰۰ تا ۴۰۰ تومان در حال حاضر افزايش يافته است، ضمن اينکه هم اکنون هر قرص نان تافتون با آرد آزاد با قیمت هایی تا ۳۰۰ تومان عرضه می شود.

نانوایان تهرانی علت افزايش قیمت نان های عرضه شده خود را استفاده از آرد با قیمت آزاد عنوان می کنند. براساس اين گزارش افزايش قیمت نان در شرايطی رخ داده که از سال ۱۳۸۳ تاکنون نرخ مصوب نان ثابت مانده است. آخرين باری که نرخ مصوب نان اعلام شد، اواخر سال ۸۲ بود که با افزايش قیمت هر كيلو آرد دولتی از ۳۰ ريال به ۷۵ ريال، قیمت نان ۱۰ درصد افزايش يافت. طی اين سال ها موضوع افزايش غيررسمی قیمت نان همه ساله و در مقاطع مختلف سال به دفعات مطرح شده است. وزارت بازرگانی نيز که متولی اصلی اين بازار به شمار می آيد هنوز افزايش قیمت نان را تايد نکرده است و ظاهراً قرار است طی چند روز آینده نرخ های افزايش يافته را ابتدا انکار و در نهايت تايد کند، همانگونه که در ارديبهشت ماه امسال نيز گران شدن قیمت نان پس از دو هفته انکار توسط وزارت بازرگانی تايد شد. در آن زمان اين وزارتخانه از تدارک طرح نظارتی ویژه ای برای برخورد با نانوايان متخلف توسط تعزيرات آرد و نان شهر تهران خبر داده بود که البته گزارشی از اين طرح منتشر نشد. هم اکنون براساس اظهارات برخی نانوايان و آنگونه که از شواهد و قرائن برمی آيد، ظاهراً افزايش قیمت نان قبل از اعلام رسمی دولت قطعی شده است، ضمن اينکه قرار است وزير بازرگانی با حضور در کمیسيون اقتصادی مجلس در خصوص علت گران بودن قیمت نان به رغم نرخ مصوب دولتی و توزيع آرد يارانه ای، عدم کيفيت نان های عرضه شده و طولانی شدن صف های نانوايي ها پاسخ دهد.

افزايش تخلفات نانوايي ها:

«افزايش تعداد تخلفات در نانوايي ها موجب گسترده تر شدن حوزه کار و فعاليت تعزيرات آرد و نان شهر تهران شده است. به گونه ای که نيروی انتظامی و حتی نيروهای بسيج نيز به درخواست تعزيرات آرد و نان با تخلفات صورت گرفته در بازار آرد و نان برخورد کرده و پيگير شکايات مردمی هستند.»

سرپرست تعزيرات آرد و نان شهر تهران در گفت و گوی اختصاصی با خبرنگار ما پيرامون دلایل نابسامانی بازار آرد و نان ضمن بيان مطلب فوق گفت: «از سال ۱۳۸۳ تاکنون نرخ جديد نان اعلام نشده،

در شرایطی که نانوایان با افزایش همه سال نرخ تورم، دستمزد نیروی کار و دیگر هزینه های تولید درگیر هستند و ناچارند برای پوشش هزینه های تولید نان دست به تخلف بزنند.»
پرویز زرگر با اشاره به اینکه «هم اکنون آمار تخلفات نانوایی ها افزایش یافته است»، تاکید کرد: «هرچه آمار تخلفات در این بخش افزایش می یابد حوزه فعالیت تعزیرات آرد و نان شهر تهران نیز گسترده تر می شود.»

وی اظهار داشت: «در حال حاضر علاوه بر گشت زنی و برخوردهای مکرر نیروهای تعزیرات، نیروی انتظامی نیز وارد این بخش شده و حتی نیروهای بسیج نیز به درخواست تعزیرات و برای جلوگیری از افزایش تخلفات نانوایی ها به کمک ما آمده اند. هم اکنون علاوه بر روش های قبلی تعزیر در برخورد با متخلفان شامل جریمه نقدی، ابطال جواز کار و ... روش های جدیدی همچون نصب پلاکارد بر سر در نانوایی و اطلاع رسانی از چگونگی تخلف صورت گرفته و تعزیر مربوطه انجام شده سهمیه آرد دولتی نانوایی نیز کسر می شود.»

سرپرست تعزیرات آرد و نان شهر تهران با تاکید بر این نکته که «بیشتر از آنکه به دنبال برخورد با متخلفان باشیم در جست و جوی راه هایی برای جمع کردن بستر تخلف هستیم»، تصریح کرد: «به دلیل آنکه عمده ترین تخلف نانوایی های متخلف به فروش آزاد آرد دولتی مربوط می شود با آزدسازی قیمت آرد و حذف یارانه های سنگینی که در این بخش پرداخت می شود، بازار سیاه خرید و فروش آرد از میان برداشته شده و زمینه این تخلف به کلی از بین می رود.»

زرگر با تاکید بر اینکه «مردم باید بتوانند نان موردنیاز خود را به سهولت و با نرخ مصوب تهیه کنند»، اظهار داشت: «مقوله نان از جمله مقولاتی است که برای وزیر بازرگانی بسیار اهمیت داشته و به طور مداوم و به روز پیگیری قضیه است.»

سرپرست تعزیرات آرد و نان شهر تهران همچنین با اظهار اینکه «نانوایی هایی که بر سر در مغازه هایشان تابلوی آزدپز زده اند برای افزایش اندک قیمت از سازمان غله مجوز گرفته اند»، به مردم توصیه کرد: «چنانچه مصرف کنندگان نان در مراجعه به نانوایی برای خرید نان با مسائلی همچون کم فروشی و گران فروشی نان مواجه شدند بدون آنکه با نانوایان درگیر جر و بحث شوند، می توانند شکایات خود را از طریق شماره تلفن ۸۸۸۰۵۶۹۸ به اطلاع روابط عمومی تعزیرات آرد و نان شهر تهران برسانند و مطمئن باشند که شکایات آنان پیگیری شده و چنانچه تخلفی صورت گرفته باشد حتماً با متخلف یا متخلفان برخورد خواهد شد.»

مشکلات بی شمار صنف نانوایی:

هم اکنون نیاز مردم کشور به نان توسط حدود ۶۰ هزار واحد نانوایی پاسخ داده می شود که از این تعداد، هشت هزار واحد در تهران فعال هستند.

به جرات می توان گفت صنف نانوایی در مقایسه با مشاغل دیگر، بیشترین مشکلات و درگیری ها را داشته و به دلیل حساسیت موضوع نان در کشور، مسوولیت بسیار سنگینی نیز دارند. در عین حال به گفته برخی نانوایان تهرانی، «بیشترین بی توجهی دولت نیز به صنف نانوایان مربوط می شود چرا که با وجود افزایش همه ساله نرخ تورم و هزینه های تولید، نرخ دستمزد و ... چندسالی است که نرخ مصوب نان افزایش نیافته است و نانوایان مجبور هستند با در نظر گرفتن مجازات های احتمالی، برای جبران هزینه های سرسام آور پخت نان، هرازگاهی بر قیمت نان بیفزایند.»

برخی این نانوایی ها اعلامیه ای را بر شیشه مغازه هایشان نصب کرده و با ذکر اینکه «نان عرضه شده در این نانوایی با آرد آزاد تهیه و عرضه می شود»، حتی شماره تلفن تعزیرات آرد و نان تهران را نیز برای ارسال شکایات در معرض دید مشتریان خود قرار می دهند.

تعدادی از نانوایان تهرانی، در جریان تهیه گزارش میدانی خبرنگار ما از میزان و دلایل افزایش قیمت نان، با تاکید بر اینکه «برای جبران هزینه های سرسام آور پخت نان چاره ای جز افزایش قیمت ها نیست»، به خبرنگار ما گفتند: «دولت و مسوولان مربوطه سال هاست که با بی اعتنایی به مشکلات صنف نانو، هیچ اقدامی برای حل مسائل و مشکلات این صنف نکرده اند ضمن اینکه در طرح هدفمند کردن یارانه ها، اولین بخشی که قرار است با حذف یارانه با هزار و یک مشکل ریز و درشت درگیر شود، بخش آرد و نان است.»

مدیر یکی از نانوایی های سنگگی در منطقه دو تهران، در این رابطه به خبرنگار ما می گوید: «حدود ۵۰ قلم هزینه شامل هزینه های مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، مالیات، استهلاک میکسر و وسایل پخت نان، خرید تجهیزات، سیم، توری، ریک تنور، پارو، بهداشت مغازه، اجاره مغازه و ... در یک نانوایی سنگگی وجود دارد که در مجموع به جز هزینه های مربوط به دستمزد کارگران و خرید آرد، روزانه مبالغی بین ۷۰ تا ۸۰ هزار تومان را به صاحب یک نانوایی تحمیل می کند.»

وی افزود: «مهم ترین و بیشترین هزینه نانوائی نیز به پرداخت دستمزد کارگران مربوط می شود به گونه ای که هم اکنون پرداخت دستمزد در دو شیفت کاری با صبحانه، نهار و شام برای هفت نفر روزانه از ۱۳۰ تا ۱۵۰ هزار تومان برای صاحب نانوائی خرج دارد.»

وی اظهار داشت: «هزینه تهیه آرد نیز اعم از دولتی، نیمه دولتی و آزاد، روزانه حدود ۳۰۰ هزار تومان است که شامل تهیه ۱۶ کیسه آرد با قیمت آزاد، ۱۰ کیسه آرد نیمه دولتی و ۱۰ کیسه هم آرد دولتی است. در مجموع چرخاندن چرخ یک نانوائی سنگی درجه یک، روزانه از ۲۰۰ تا بیش از ۳۰۰ هزار تومان هزینه در بر دارد.»

وی تاکید کرد: «در چنین شرایطی با وجود افزایش همه ساله تمامی این هزینه ها، تنها قیمت آرد ثابت مانده است، در صورتی که حذف نرخ ۷۵ ریالی آرد در قیمت نهایی نان تاثیر چندانی ندارد.»

نسخه شفابخش معضل نان:

به گفته کارشناسان، «تولید نان سنتی در کشور به دلایل فراوان با مشکلات بسیاری مواجه است که ضرورت توجه به آن از اهمیت بسیاری برخوردار است.» کارشناسان با بررسی این موضوع به مواردی چون ضایعات بالا، تولید غیربهداشتی، استفاده از جوش شیرین، عرضه نامناسب و... اشاره می کنند. این در حالی است که بخش عمده دیگری از نان مورد نیاز مردم از طریق بسته بندی در فروشگاه های مختلف عرضه شده که در بسیاری از موارد همین نان ها نیز به هیچ وجه از شرایط بهداشتی برخوردار نیستند. این وضعیت در تولید و عرضه نان در کشور باعث شده کارشناسان همواره نسبت به وضعیت غیربهداشتی تولید نان در کشور انتقاد کنند.

تحقیقات انجام گرفته روی وضعیت و کیفیت نان های تولید شده نشان می دهد که در شهری چون تهران، در بین انواع نان ها، نان سنگک با ۲۸ درصد کمترین میزان ضایعات را داشته و نان تافتون با ۳۷ درصد ضایعات و نان لواش با ۳۵ درصد بالاترین میزان ضایعات را داشته اند. خمیر بودن دور نان ها و پایین بودن کیفیت، از دلایل ضایعات از سوی مصرف کننده عنوان شده است.

بررسی های انجام شده در خصوص میزان ضایعات نان در خانواده ها نشان می دهد که در نانوائی های شهر تهران بالاترین درصد مصرف نان با ۳۹/۱ درصد مربوط به نان لواش بوده و نان سنگک و بربری به ترتیب

۷/۱۰ درصد و ۱۳/۸ درصد از نیاز بازار را پاسخ می دهد. سهولت نگهداری، بیشترین دلیل استفاده از نان لواش عنوان شده و این در حالی است که درصد ضایعات آن پس از نان تافتون، بالاترین رقم یعنی (۳۵ درصد) بوده است.

این در حالی است که سالانه هزینه فراوانی برای یارانه نان اختصاص یافته و خسارت هایی که در نتیجه ضایعات این ماده حیاتی بر اقتصاد کشور وارد می شود بسیار زیاد است.

به گفته کارشناسان، «مصرف بالای نان در کشور و نیز عدم توجه به روش های درست در تولید و نگهداری این ماده غذایی باعث شده که ایران در بین کشور های دنیا بالاترین میزان مصرف نان را به خود اختصاص دهد.» چندی پیش مجید پارسائیان معاون وزیر بازرگانی اعلام کرد: «سالانه سه میلیون تن گندم در کشور اتلاف می شود.» به گفته این مقام مسول، «مردم ما پرمصرف ترین مردم جهان در مصرف گندم و نان هستند.»

پارسائیان تاکید کرد: «سالانه ۷/۱۰ میلیون تن گندم در کشور مصرف می شود که حدوداً ۳۰ درصد آن (سه میلیون تن) هدر می رود که در صورت رعایت مردم در مصرف و نگهداری نان می توان این مقدار را در صنعت ماکارونی یا صادرات نان صنعتی به کشورهای همسایه مورد استفاده قرار داد.»

به گفته کارشناسان «تولید سالانه گندم کشور حدود ۱۵ میلیون تن است که نزدیک به دو سوم (بیش از ۹ میلیون تن) آن در نانوائی ها به انواع نان تبدیل می شود و سه میلیون تن آن هم به صورت ضایعات، هدر می رود.»

نان صنعتی، جایگزینی مناسب:

به گفته صاحب نظران، «دولت حدود چهار هزار میلیارد تومان یارانه برای مصرف سالانه ۹ میلیون تن آرد نان در کشور پرداخت می کند که اگر تولید و مصرف نان صنعتی در جامعه ترویج شود این یارانه کاهش محسوسی خواهد داشت.» نتایج تحقیقات صورت گرفته نیز نشان می دهد که اگر تولید نان صنعتی در

دستور کار جدی قرار گیرد، ضایعات نان تا یک چهارم کنونی کاهش پیدا می کند و از ۳۲ درصد به هشت درصد می رسد.

معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی، چندی پیش در این رابطه گفت: «با وجود بار سنگینی که به عنوان یارانه نان بر بودجه دولت تحمیل می شود، نان به صورت مطلوب در اختیار

مردم قرار نمی‌گیرد و معدل مقدار دور ریز نان در کشور حدود ۲۰ درصد است.»
صادق خلیلیان، پایین بودن کیفیت گندم و آرد، دقت نداشتن در تهیه خمیر و همچنین رعایت نکردن شرایط صحیح پخت در نان‌های سنتی را بخشی از عوامل بی‌کیفیتی و از دست دادن ماندگاری نان دانست و گفت: «بخشی از عوامل از جمله افزودن جوش شیرین به خمیر نان موجب افزایش میزان ضایعات می‌شود. بنابراین نانی باید تولید شود که قابلیت ماندگاری بالایی داشته باشد.»
وی اصلاح قیمت نان را امری موثر دانست و افزود: «کم بودن ظاهری قیمت نان موجب ضایعات زیاد آن شده است با افزایش قیمت نان دیگر مصرف‌کننده حاضر نیست نانی را که بهای بیشتری برایش پرداخته به سادگی دور بریزد. البته این امر به تنهایی برای کاهش میزان ضایعات کافی نیست و در کنار آن باید با تغییر ذائقه مردم، نظام نانوايي‌ها را نیز از روش سنتی به سوی تولید صنعتی نان سوق دهیم. همچنین باید آردهایی با ترکیبات مختلف مانند ترکیب آرد سیب زمینی و آرد گندم برای ذائقه‌های مختلف تولید کنیم تا بتوانیم کیفیت نان را افزایش داده و رضایت مصرف‌کننده را جلب و هزینه‌های تولید را به حد مطلوب برسانیم.»

629- بازار آهن هم دچار بحران شد !

به گزارش سایت فریاد کارگر در تاریخ 11 آذر 87 آمده است: يك کارگر در این خصوص به فریاد کارگر گفت: «وضعیت بازار خیلی خراب است الان جنسی فروخته نمیشود چون قیمت آهن پائین کشیده است. الان نزدیک به 10 روز است که ما مشکل آهن داریم. اگر آهن نداشته باشیم تولیدمان میخوابد. هر کس يك قیمتی برای خودش میدهد. یکی میگوید قیمت آهن 50% آمده پائین! نمونه داشتیم که طرف آهن دارد ولی به ما نمی‌فروشد و وقتی علتش را سؤال میکنیم میگوید نگه داشته ام شاید گران شود!!»
به همین نسبت که جنس برای تولید نداریم وضعیت کارخانه خراب شده است. آهن کیلویی 1200 تومان بود اگر مثلاً 50% پایین کشیده شده باشد الان باید 600 تومان شده باشد ولی طرف میگوید کیلویی 1000 تومان... قیمت‌ها تضمین ندارد و هر کس در بازار هر کار دلش میخواد میکند و هیچ کنترل سیستماتیکی وجود ندارد.»
انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

630- تصرف بزرگراه توسط کارگران بازنشسته ذوب آهن:

کارگران بازنشسته ذوب آهن اصفهان مدت‌ها است که دست به کار مبارزه برای تحمیل مطالبات خویش بر سرمایه‌داران و دولت سرمایه‌داری هستند. آنان به وضعیت بیمه، میزان دستمزد دوره بازنشستگی و اشکال دیگر بی‌حقوقی خویش سخت اعتراض دارند. مبارزات کارگران تا امروز به هیچ نتیجه‌ای منتهی نشده است. آنان بر همین اساس به طور متحد و دسته‌جمعی بزرگراه ارتباطی میان کارخانه و شهر اصفهان را به تصرف در آورده‌اند. کارگران بازنشسته اعلام کرده‌اند که تا گرفتن پاسخ مساعد به تصرف بزرگراه ادامه خواهند داد.

12 آذر 87

631- تجمع اعتراضی کارگران شهرداری اندیمشک:

کارگران شهرداری اندیمشک در مقابل شهرداری این شهر تجمع کردند و نسبت به پرداخت نشدن حقوق عقب مانده اعتراض نمودند. معترضین که بیش از 200 نفر بودند گفتند: کارگران قراردادی حقوق شش ماه و کارگران رسمی حقوق سه ماه خود را دریافت نکرده‌اند

632- خطر بیکاری گسترده کارگران کارخانه‌های مواد شوینده:

کارخانه‌های تولید مواد شوینده زیر فشار بحران اقتصادی جاری نظام سرمایه‌داری از یک سو و سیاست‌گذاری‌های متعارض و متشتت بخش‌های مختلف طبقه سرمایه‌دار و دولت سرمایه‌از سوی دیگر در آستانه تعطیل قرار گرفته‌اند. در این میان هزاران کارگر این واحدها نیز به صورت بسیار جدی به بیکاری و از دست دادن امکان اشتغال تهدید می‌شوند. دو کارخانه بزرگ «تاز» و «تکنام» از جمله این واحدها هستند. شرکت نخست حدود 80 کارگر و شرکت دوم بیش از 500 کارگر را استنثار می‌کند. کارگران با احساس لبه‌تیز شمشیر بیکاری بر گردن خویش سخت دچار دلهره و هراس شده‌اند. پاره‌ای از این واحدها در مالکیت تراست‌های عظیم صنعتی و مالی متعلق به دولت سرمایه‌داری هستند. کارگران ضمن اعتراض علیه این وضعیت خواستار تضمین قطعی ادامه اشتغال خویش هستند.

633- يك مقام كارگري: كميته مزد امسال حق بن، مسكن و ماليات كارگران را نيز بررسي

مي‌کند:

کمیته مزد شوراهای اسلامی کار تهران امسال علاوه بر محاسبه میزان حداقل تامین معیشت خانوار، حق بن، مسکن و مالیات کارگران را نیز بررسی می‌کند.

علی‌اکبر عیوضی - عضو هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار تهران - در گفت‌وگو با خبرنگار کار و اشتغال خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) در مورد فعالیت کمیته مزد کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار تهران گفت: در بررسی که کمیته مزد در مورد میزان حداقل تامین معیشت خانوار انجام می‌دهد، اقلام به قیمت حال حاضر محاسبه می‌شوند و در زمان ارائه نتایج این بررسی نیز اعلام می‌شود که این حداقل برای چه زمانی است.

وی ادامه داد: فعلا جلسه‌های این کمیته برای تعیین اقلامی که باید بررسی شوند برگزار می‌شود و تاکنون روی کاغذ چیزی نیامده است.

عیوضی در مورد تفاوت کار امسال کمیته مزد با سال‌های گذشته نیز تصریح کرد: امسال در این کمیته علاوه بر محاسبه میزان حداقل تامین معیشت خانوار، حق بن، مسکن و مالیات کارگران را نیز بررسی می‌کند.

انتهای پیام

634- تجمع اعتراض‌آمیز تعدادی زیادی از کارگران ذوب آهن اصفهان :

به گزارش تابناک در تاریخ 12 آذر 87 آمده است: بیش از هزار نفر از کارگران شرکت ذوب آهن اصفهان، که بیشتر آنها را بازنشستگان این شرکت تشکیل می‌دهند، از صبح امروز دست به تجمع اعتراض‌آمیز زدند. معترضین از صبح امروز با تجمع در جاده زرین‌شهر - اصفهان، تردد خودروها را در این جاده با مشکل مواجه کردند.

بنابراین گزارش، علت اصلی اعتراض بازنشستگان، به نحوه پرداخت حقوق و نیز برخی مسائل معیشتی بوده است.

تا لحظه مخابره این خبر، اطلاعی از نحوه پاسخگویی مسئولان شرکت ذوب آهن به معترضین واصل نشده است.

635 - کارگران بازنشسته ذوب آهن در اعتراض به پایین بودن مستمری خود اتوبان

اصفهان را بستند:

سه شنبه 12 آذرماه حدود 2000 نفر از ما کارگران بازنشسته ذوب آهن که بارها نسبت به پایین بودن مستمری خود اعتراض کرده بودیم و هربار مسئولین نسبت به خواست‌ها و مطالبات مان امروز و فردا کرده بودند راهکار را در این دیدیم که برای رسیدن به خواست‌های خود اتوبان اصفهان - شهرکرد را ببندیم و از این طریق صدای خود را به گوش همه کارگران برسانیم، هرچند این حرکت با حضور و خشونت نیروی انتظامی مواجه شد. ما کارگران بازنشسته ذوب آهن در بیانیه صادر شده که در این تجمع به صورت گسترده پخش کردیم از مسئولین خواستیم مستمری ما را در حد کارگران شرکت نفت افزایش دهند و علاوه بر آن خواهان کسب امکانات رفاهی چون بن غذای ارزان قیمت، استخر و ... می‌باشیم تا از این طریق کمی از بار سنگین سرسام آور زندگی بکاهیم. ما نیز همچون دیگر کارگران با توجه به افزایش قیمت مایحتاج و بالا رفتن هرروز، تورم این مستمری تکاپوی زندگیمان را نمی‌دهد. خواست ما جدا از خواست دیگر کارگران بازنشسته و همچنین معلمان نیست. ما از کارگران شاغل ذوب آهن و دیگر کارگران شاغل در اصفهان و دیگر مناطق کارگری می‌خواهیم به هر شکل ممکن از ما حمایت کنند. واقعیت این است که سرمایه داران به چیزی به جز بهره‌کشی از کارگران نمی‌اندیشند و دولت نیز با تمام قوا از آنان حمایت می‌کند همانطور که به تجمع ما حمله ور شدند. تنها سرمایه‌ای که ما می‌توانیم با اتکا به آن سرمایه داران را به عقب نشینی وادار کنیم تعداد عظیم کارگران، کارگران حقوق معوقه، اخراجی و بیکار و شاغل می‌باشد همانند اعتصاب غذای گسترده کارگران ایران خودرو در اعتراض به حقوق کم و اضافه کار اجباری. اما این نیروی عظیم کارگران زمانی

می توانند قدرتمند شوند که کارگران شاغل نیز از ما کارگران بازنشسته و حقوق معوقه حمایت می کنند. روشن است که سرمایه داران با سرکوب ما به سراغ شما (شاغلین) خواهند آمد همانطوریکه دو ماه پیش بیش از هزار نفر از کارگران ایران خودرو را اخراج کردند. بنابراین تنها راه پیشروی ما، اتحاد همه کارگران اعم از شاغلین، بیکاران، حقوق معوقه، اخراجی، بازنشسته، معلمین و ... در رسیدن به حقوق خود می باشد.

جمعی از کارگران فعال

636- کارگران ذوب آهن اصفهان جاده اصفهان شهر کرد را مسدود کردند :

طبق گزارشی یوسف بهمنی خبرنگار کانال جدید، امروز ۱۲ آذرماه بیش از ۱۰۰۰ نفر از کارگران بازنشسته و کارگران قراردادی ذوب آهن اصفهان درمقابل این مجتمع دست به تجمع زدند و اتوبان اصفهان شهر کرد را مسدود کردند

کارگران بازنشسته ذوب آهن خواهان افزایش حقوق بازنشستگی و همسان سازی حقوق خود با سایر بازنشستگان هستند. کارگران قراردادی نیز بین ۳ تا ۷ ماه دستمزد خود را طلب دارند. تجمع کارگران از ساعت ۹ صبح شروع شد و سرانجام با پافشاری کارگران، فرماندار به میان آنها آمد و قول رسیدگی به خواستههایشان را داد. کارگران به فرماندار اعلام کردند که چنانچه تا آخر هفته به خواستههایشان پاسخ داده نشود بار دیگر دست به تجمع خواهند زد

حزب کمونیست کارگری قاطعانه از خواستههای بحق کارگران بازنشسته و قراردادی در ذوب آهن اصفهان حمایت میکند و کلیه کارگران شاغل و بازنشسته ذوب آهن را به پیوستن به این اعتراض فرامیخواند. ذوب آهن اصفهان یکی از بزرگترین مجتمع های کارگری است و اتحاد آنها به نیروی قدرتمندی تبدیل میشود که قادر است جمهوری اسلامی را به عقب براند و خواستههای آنها را متحقق کند.

637- بحران در کارخانه های شیر پاستوریزه :

به گزارش سایت فریاد کارگر در تاریخ ۱۲ آذر ۸۷ آمده است : يك فعال کارگري در این کارخانه به فریاد کارگر گفت: "در این شرایطی که الان در وضعیت دامداری کشور وجود دارد با وجود هزینه ها و مشکلاتی که برای دامداریها وجود دارد عملاً شیر توليدي آنها برای خودشان گران در می آید وقتی که دامداران میخواهند شیر خود را بفروشند مطالبه بیشتری را از ما دارند کارخانه هایی مثل کارخانه های ما که تولید شیر دارند مجبورند نرخهایی را تعیین کنند که در بازار قابل فروش باشد و با توجه به نرخهایی که مصوبه دولت است باید فروخته شود و این عمده مشکل ما در این کارخانه است. در واقع وقتی میخواهیم وارد رقابت خرید از دامدار و فروش در بازار شویم به مشکل میخوریم. ما يك کارخانه ای هستیم که دارای ساختار دولتي هستیم ، الان با این هزینه های جدید با بازار در بخشهای خصوصی قابل رقابت نیستیم . مشکلات کارگري، بحث کارگران قراردادي ، اخراج و بیکار شدن کارگران، بحث بحرانی شدن شرایط کارخانه ها، مسائلي هستند که در کارخانه ما هم مثل سایر واحدهای توليدي مطرح است. اما متأسفانه علي رغم قولهایی که داده میشود اما عملاً چون ارگان یا جریان خاصی نیست ما مشکل مواجه ایم و نمیتوانیم حرفمان را به جایی برسانیم.

این فعال کارگري در خصوص بحث حقوق کارگران افزود: "

من ۲۵ سال سابقه کار دارم اما شرایط کاری من متناسب با میزان سابقه ام نیست. ما بیش از ۱۰۰۰ کارگر داریم. از این تعداد بیش از ۳۰۰ کارگر رسمي و ۴۰۰ کارگر قراردادي و بقیه کارگران روزمزد هستند. کارگران در کارخانه ما در سه بخش حقوق میگیرند

يك بخش کارگران رسمي هستند که متوسط حقوقشان ۴۵۰ و ۵۰۰ تومان است. يك بخش قراردادي ها هستند که ۳۰۰ تومان حقوق دریافت میکنند. بخش سوم کارگران روزمزد هستند که زیر ۳۰۰ تومان حقوق میگیرند. این میزان حقوق پاسخگوي نیازهای بخش کارگري نیست. با این وضعیت تورم و پرداخت کرایه خانه ها و مخارج سنگین زندگی این میزان حقوق اصلاً کفاف زندگی کارگر را نمیدهد."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

638- میزان 30 در صد حوادث کار استان مرکزی در صنعت ساختمان اتفاق می افتد.

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 13 آذر 87 آمده است: رئیس اداره بازرسی کار سازمان کار و امور اجتماعی استان مرکزی گفت: بر اساس آمار موجود، 30 درصد حوادث کار استان مرکزی در صنعت ساختمان است که به لحاظ شدت، خسارات و عوارض برجای مانده رتبه اول در حوادث را دارد. به گزارش "ایلنا" به نقل از روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی، "علیرضا مداح موحدي" با اشاره به حوادث ناشی از کار افزود: با توجه به رونق صنعت ساخت و ساز طی سالهای اخیر و بلند مرتبه سازی، تقویت موارد ایمنی و حفاظتی کارگاههای ساختمانی در استان مرکزی مورد توجه قرار گرفته است. وی با بیان اینکه حوادث و موارد فوت در حوزه صنعت ساختمانی بالا است تصریح کرد: به منظور تقویت ایمنی و بهداشت کار در صنعت ساختمانی، طرح کنترل و بازرسی در این صنعت از هفته جاری در استان آغاز شده است.

وی خاطرنشان کرد: هم اینک 19 بازرس کار در اداره بازرسی این سازمان بر روند تولید و صنعت این منطقه نظارت دارند.

موحدي گفت: با توجه به گستردگی واحدهای تولیدی و صنعتی در استان، در این رابطه نیز 9 بازرس کار به تازگی برای کنترل حوادث صنعت ساختمانی، رفع نقایص و موارد ایمنی در استان آموزش دیده و فعالیت خود را آغاز کردند.

639- کارخانه نساجی خوی تعطیل و کارگزارانش بیکار می شوند:

نساجی خوی از جمله کارخانه های مهم نساجی در استان آذربایجان غربی است که تا چندی پیش حدود 500 کارگر را استیشارمی کرده است. سرمایه داران صاحب کارخانه در جریان اجرای طرح تعدیل ساختار و به زبان زمینی و کارگری آن طرح تشدید استیشار توده های کارگر یا تولید حداکثر ممکن محصول از حداقل نیروی کار، حدود 200 کارگر را اخراج می کنند. صاحبان کارخانه کار این 200 کارگر را بردوش همزنجیران شاغل آن ها می اندازند و همزمان همه راهکارهای دیگر را برای بالا بردن فشار کار و کاهش سطح دستمزدها به اجرا می گذارند. شرکت نساجی خوی اینک در جریان گسترش بحران اقتصادی سرمایه داری در آستانه تعطیل و اعلام ورشکستگی قرار گرفته است. سرمایه داران تصمیم دارند 300 کارگر باقی مانده را نیز اخراج کنند و همه آن ها را رهسپار دیار بیکاری و گرسنگی سازند. کارگران علیه این تصمیم دست به مبارزه و اعتراض زده اند. آن ها خواستار تضمین قطعی ادامه اشتغال خویش هستند.

13 آذر 87

640- مرگ پنج کارگر سیمان سازی :

به گزارش روزنامه اعتماد در تاریخ 13 آذر 87 آمده است: پنج کارگر به دنبال سرنگونی دکل بزرگ کارخانه سیمان، آبیگ، قزوین جان باختند. به گزارش ایسکانیوز این حادثه در سیمان، آبیگ، قزوین وقتی رخ داد که یک گروه سرگرم تعمیر قطعه های داخلی این کارخانه بود. همزمان با سرنگونی ناگهانی دکل بزرگی که بالای سوله بود شماری کارگران پا به فرار گذاشتند اما هفت نفر از آنان زیر دکل گرفتار شدند و پنج نفر از آنها جان باختند و دو مجروح رواه بیمارستان شدند. بازرسان ویژه کار در صنعت ساختمانی با سرکشی به کارگاههای ساخت و ساز شرایط کار در ارتفاع، استفاده کارگران از وسایل ایمنی و پرهیز از روشهای حادثه ساز را نظارت می کنند که در صورت مشاهده هرگونه تخلف با کارفرمایان به شدت برخورد خواهد شد.

پایان پیام

641- اعتراض کارگران شهرداری خرمشهر به تعویق دستمزد:

کارگران شهرداری خرمشهر 4 ماه است که دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. 700 کارگر شهرداری در اعتراض به این وضعیت دست به تشکیل اجتماع زده و خواستار دریافت دستمزدهای خود شده اند. کارگران می گویند که در طول این چند ماه روز به روز با احساس ذلت و حقارت قرض کرده اند، گرسنگی کشیده اند و از مشاهده گرسنگی و بیماری و بی دارویی و برهنگی و همه بدبختی های دیگر افراد خانواده خود رنج برده اند. آنان ادامه می دهند که همه شرایط زندگی و کار و محل سکونت و شهر و دیار محل اقامتشان یک جهنم واقعی مالمال از همه اشکال شکنجه و آزار است. در نقاطی که زندگی می کنند از بهداشت و درمان و آب آشامیدنی سالم و دکترو دارو و درمان خبری نیست و تأخیر چندماهه دستمزدها و تحمل گرسنگی فاجعه زندگی را صدچندان می کند. فریادها و اعتراضات آنان نیز در هیچ کجا هیچ پاسخی نمی گیرد.

13 آذر 87

642- در مهر آباد تهران گاز وجود ندارد :

در مهر آباد تهران گاز وجود ندارد و مردم از کپسول استفاده میکنند
يك شهروند ساکن این منطقه به فریاد کارگر گفت: "از چند روز پیش تا به حال به هزار جا مراجعه کرده ایم ولی گاز وجود ندارد. در محله ما 20 ماشین خاور، نیسان و... پر از کپسول خالی ایستاده اند اما گازی نیست که اینها را تامین کند. رانندگان این خودروها گفتند سه روز است اینجا هستیم اما هیچ گازی به ما نمیدهند. وضعیت کشور خیلی خراب است. گاز ایران را به کشورهای چین و ژاپن و... صادر میکنند ولی مردم ما باید در این سرما بدون گاز زندگی کنند."
انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

643- اجرای تحول اقتصادی کارگران و کارمندان را فقیر تر می کند:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 13 آذر 87 آمده است : به اعتقاد يك فعال اقتصادی در صورت اجرای لایحه تحول اقتصادی کارگران و کارمندان از متوقف شدن افزایش سالانه دستمزدها فقیرتر خواهند شد.
به گزارش کارگزاران، "محمد مهدی پازوکی" با بیان اینکه تنظیم نظام مزدی کارگران و کارمندان بر مبنای قیمت بازار به نفع حقوق بگیران است، افزود: برخلاف تصور دولت، نه تنها اجرای لایحه تحول اقتصادی نظام مزدی را بر مبنای قیمت بازار تنظیم نمی کند؛ بلکه باعث وخیم تر شدن وضعیت اقتصادی طبقه حقوق بگیر خواهد شد.
وی با یادآوری اینکه از نظر منتقدان لایحه تحول اقتصادی، این لایحه اثر تورمی دارد؛ گفت: عجله دولت در تصویب اجرای این لایحه تنها به نفع طبقه غنی و ثروتمند جامع است.
این اقتصاددان با بیان اینکه در شرایط تورمی فقیر، فقیرتر و غنی، غنی تر می شود، گفت: اجرای لایحه تحول اقتصادی نمی تواند شکاف طبقاتی به وجود آمده را پر کند.
به اعتقاد پازوکی، نویسندگان و حامیان طرح تحول اقتصادی بدون توجه به اهداف مستتر در قانون برنامه توسعه از لایحه تحول اقتصادی دفاع می کنند.
وی افزود: بر فرض مثال اگر در زمان اجرای این لایحه نرخ تورم 24 درصد باقی بماند، به دلیل توقف افزایش دستمزدها قدرت خرید کارکنان دولت و کارگران بخش خصوصی 24 درصد کاهش می یابد.
این اقتصاد دان با بیان اینکه عجله ای که دولت در آستانه انتخابات دهم ریاست جمهوری برای تصویب و اجرای تحول اقتصادی دارد، فاقد توجیه اقتصادی است؛ افزود: تاکید دولت بر هدفمند شدن پارانه ها در حالی است که بیشتر دولت فعلی همصدا با مجلس هفتم بر سیاست تثبیت قیمت تاکید داشت.
پایان پیام

644- يك فعال کارگري:

اضافه شدن بند "ز" به قانون کار خلاف قانون است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 13 آذر 87 آمده است : عضو هیات مدیره کانون شوراهای استان تهران درگف وگو با خبرنگار ایلنا اظهار داشت: اضافه شدن این بند به قانون کار کاملاً خلاف قانون است و قابلیت اجرایی ندارد. علی اکبر عیوضی تاکید کرد: اضافه شدن هرگونه بند و به تبصره به قانون کار مستلزم مصوبه مجلس شورای اسلامی و سپس تایید آن در شورای نگهبان قانون اساسی است و مجمع تشخیص مصلحت نظام هیچ نقشی در ارایه چنین طرحی ندارد.
وی افزود: با اضافه شدن این بند به قانون کار اخراج کارگران بسیار آسان تر شده است و چنین رویه ای عقلی و منطقی نیست و حتی با عرف جاری کشور نیز هماهنگ نیست.
عیوضی تصریح کرد کارگران و کارفرمایان و فعالین این عرصه ها به هیچ عنوان چنین رویه ای را نخواهند پذیرفت
پایان پیام

645- امکانات درمانی و بهداشتی در منطقه هشتگرد زیر صفر است :

به گزارش سایت فریاد کارگر در تاریخ 13 آذر 87 آمده است : يك هم وطن ساکن این منطقه به فریاد کارگر گفت: "من به اجبار به این منطقه آمده ام و در اینجا ساکن هستم. در اینجا مینیمم امکانات بهداشتی و درمانی برای مردم وجود ندارد. من خردم مشکل کم پیدا کرده ام و نیاز به mri دارم ولی اولاً که اینجا امکانش نیست اگر هم باشد باید نزدیک به 200 تومان برایش پول بدهم. اینجا اصلاً چنین امکاناتی درمانی ای وجود ندارد و برای مینیمم مریضیها باید به تهران برویم. اگر هم بخوایم به کرج بروم آنقدر شلوغ و دست نیافتنی است که باید برای يك عکس برداری 2 روز در نوبت بخوایم بعد هم انبوهی پول بدهم تا کارم پیش برود. شهرستان هشتگرد يك شهرستان به شدت فقیر و فراموش شده است. حتی يك بیمارستان در این منطقه پیدا نمیشود. حتی يك دندانپزشکی هم اینجا وجود ندارد. حتی يك درمانگاه اینجا وجود ندارد. شما حساب بقیه امکانات را بکنید. هر کس سر سوزن با زندگی کارگر آشنایی داشته باشد میداند که

برای يك كارگر خيلي سخت است كه براي انجام مينيم نيازهاي خود و خانواده اش مرخصي چند روزه بگيرد و از كارش بزند و به اين شهر و آن شهر سفر كند. اما متاسفانه اين دولت از آنجا كه دلسوز مردم نيست و فقط به فكر چپاول خودش است درد مردم هم براي هم اهميتي ندارد. حرف زياد ميزنند اما پاي عمل كه ميرسد مردم عمل نيستند.“
انجمن دفاع از كارگران و بيكاران

646- كارگري در حين كار جان سپرد :

به گزارش اسكار نی.ز در تاریخ 13 آذر 87 آمده است : " جمشید " 35 ساله که در هنگام کار روی داربست ساختمان دچار برق گرفتگی شده بود به پایین سقوط کرد و در دم جان سپرد.

647- كارگران جان خود را از دست دادند:

به گزارش روزنامه اعتماد در تاریخ 13 آذر 87 اعلام شد: به دنبال سرنگونی دکل بزرگ کارخانه "آبیک " قزوین 5 نفر از کارگران این کارخانه جان خود را از دست دادند.

648- تجمع اعتراضی دانشجویان دانشکده فنی دانشگاه تهران :

به گزارش خبرنگار امیرکبیر در تاریخ 14 آذر 87 آمده است :
روز گذشته دانشجویان کارشناسی ارشد دانشکده فنی دانشگاه تهران، در اعتراض به مشکل آموزشی پیش آمده برای آذ تجمع اعتراضی برگزار کردند.
این تجمع زمانی آغاز شد که شورای تحصیلات تکمیلی دانشکده فنی دانشگاه تهران حاضر به پاسخگویی به اعتراضات دانشجویان نشد. دانشجویان کارشناسی ارشد این دانشکده نسبت به نمرات اعلام شده معترض هستند.
پیش از این رئیس دانشکده فنی با گفتگوبا دانشجویان قول حل مشکل را به دانشجویان داده بود اما این مشکل تا روز گذشته نیز برطرف نشد.

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته سوم آذر ۱۳۸۷ (دسامبر ۲۰۰۸)

649- احضار 5 فعال کارگري به دادگاه انقلاب :

به گزارش فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران به تاریخ 15 آذر 87 آمده است : بنابه گزارشات رسیده از طرح نیشکر هفت تپه شوش، 5 فعال کارگري این شرکت به دادگاه انقلاب دزفول احضار شدند.
فعالین کارگري طی احضاریه ای که از طرف دادگاه انقلاب دزفول برای آنها ارسال شده است و در آن قید شده که می بایست خود را روز شنبه 30 آذر ماه با این دادگاه معرفی کنند. فعالینی که برای روز 30 آذر ماه به دادگاه احضار شده اند عبارتند از : آقایان علی نجاتی، فریدون نیکو فرد، رمضان علی پور، محمد حیدری مهر و جلیل احمدی می باشند.

فعالین کارگري فوق در جریان اعتراضات و اعتصاباتي که برای بدست آوردن حقوق معوقه خود که گاه تا چندین ماه به تعویق افتاده بود و سایر خواسته ها دستگیر و مورد بد رفتاری بازجویان وزارت اطلاعات قرار گرفتند. بازجویان وزارت اطلاعات برای تحت فشار قرار دادن فعالین کارگري و تن ندادن به خواسته های آنها اقدام به پرونده سازی علیه آنها نمودند و همچنان این پرونده ها را باز نگه داشته است.
از طرفی دیگر کارگران حقوق آبان ماه خود را هنوز دریافت نکرده اند و این مسئله باعث ایجاد فشارهای مضاعف معیشتی بر خود و خانواده هایشان گردیده است.

کارگران به دادگاه انقلاب و سایر ارکانهای سرکوب هشدار داده اند که در صورت لغو نشدن احضاریه فعالین کارگري به دادگاه انقلاب این اقدام را علیه کل کارگران این واحد و به منزله توهین و به محاکمه کشاندن تمامی کارگران نیشکر هفت تپه می دانند و در اعتراض به این احضارها اقدامات اعتراضی را ترتیب خواهند داد.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، احضار فعالین کارگري به دادگاه انقلاب و پرداخت نکردن حقوق

معوقه آنها را محکوم می کند و از سازمان جهانی کار خواستار مداخله برای وادار کردن این رژیم به رعایت حقوق کارگران ایران که موظف به اجرای آن است می باشد.

650- برگزاری مراسم فرمایشی تشکل های ساختگی رژیم در دانشگاه به مناسبت 16 آذر :

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 15 آذر 87 آمده است : در ادامه تقلا برای تبدیل فضای دانشگاه به پادگان و مرکز سرکوب و اختناق، و جلوگیری از شکل گیری فعالیت های مستقل، در حالی که حراست وزارت اطلاعات و وزارت علوم به طرز گسترده ای به سیاست تهدید و ارعاب دانشجویان مستقل رو آورده اند تا به هر قیمتی شده جلوی برگزاری مراسم مستقل به مناسبت 16 آذر روز دانشجو را در دانشگاهها بگیرند، راه برای تشکل های پوشالی و ساختگی وابسته به رژیم در دانشگاهها برای برگزاری مراسم 16 آذر باز مانده است.

به گزارش خبرگزاری فارس برنامه ای از سوی این تشکل های پوشالی و سرکوبگر با عنوان "جنبش دانشجویی؛ استقامت بر گفتمان امام، استکبارستیزی و میثاق با شهدا" قرار است روز شنبه 16 آذر در دانشگاه شیراز برگزار شود.

این مراسم که خبرگزاری حکومتی فارس عنوان غلط انداز "تجمع دانشجویی به مناسبت روز دانشجو در دانشگاه شیراز" را برای آن برگزیده است قرار است بعد از خواندن نماز جماعت از سوی نماینده آسید علی خامنه ای در دانشگاه برگزار شود!

تجمع کنندگان همچنین قرار است سر قبر کشته شده گان جنگ فاتحه بخوانند!

651- پشتیبانی کارگران طرح نیشکر هفت تپه از نمایندگان خود :

خبرهای رسیده از شوش حاکی است که با احضار 5 تن از فعالان کارگری و نمایندگان سندیکای تازه تأسیس هفت تپه، کارگران طرح نیشکر هفت تپه به دادگاه انقلاب و سایر ارکانهای سرکوب هشدار داده اند که در صورت لغو نشدن احضاریه فعالین کارگری به دادگاه انقلاب این اقدام را علیه کل کارگران این واحد و به منزله توهین و به محاکمه کشاندن تمامی کارگران نیشکر هفت تپه می دانند و در اعتراض به این احضارها اقدامات اعتراضی را ترتیب خواهند داد.

این در حالیست که کارگران حقوق آبان ماه خود را هنوز دریافت نکرده اند و این مسئله باعث ایجاد فشارهای مضاعف معیشتی بر خود و خانواده هایشان گردیده است.

بنابه گزارشات رسیده از طرح نیشکر هفت تپه شوش، 5 فعال کارگری این شرکت به دادگاه انقلاب دزفول احضار شدند.

فعالین کارگری طی احضاریه ای که از طرف دادگاه انقلاب دزفول برای آنها ارسال شده است و در آن قید شده که می بایست خود را روز شنبه 30 آذر ماه با این دادگاه معرفی کنند. فعالینی که برای روز 30 آذر ماه به دادگاه احضار شده اند عبارتند از : آقایان علی نجاتی، فریدون نیکو فرد، رمضان علی پور، محمد حیدری مهر و جلیل احمدی می باشند.

فعالین کارگری فوق در جریان اعتراضات و اعتصابات که برای بدست آوردن حقوق معوقه خود که گاهی تا چندین ماه به تعویق افتاده بود و سایر خواسته ها دستگیر و مورد بد رفتاری بازجویان وزارت اطلاعات قرار گرفتند. بازجویان وزارت اطلاعات برای تحت فشار قرار دادن فعالین کارگری و تن ندادن به خواسته های آنها اقدام به پرونده سازی علیه آنها نمودند و همچنان این پرونده ها را باز نگه داشته است.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

15 آذر 1387

652- گزارشی تکان دهند از وضعیت سرسام آور اجناس در بومهن : نامه ارسال به فریاد کارگر

به نوشته سایت " فریاد کارگر " در تاریخ 15 آذر 87 آمده است : يك کارگر: "تورمی که در جمهوری اسلامی هست نه با حقوقها همخوانی دارد و نه با وضعیت زندگی مردم. کارگر 220 هزار تومان دارد حقوق میگیرد از این طرف اجاره خانه ها، خرج و مخارج زندگی و زن و بچه ، دوا و درمان و هزار بدبختی را باید پاسخ بگوید. من در بومهن زندگی میکنم، مرغ در اینجا کیلویی 2500 به بالا است، گوشت قرمز کیلویی 11

هزار تومان است، در مورد میوه اصلاً نمیشود حرف زد فکر نمیکنم کارگر جماعت بتواند میوه بخورد، چون میوه الان بالای 1000 تومان است. سیب و پرتقال و نارنگی و انار اینها میوه های فصل هستند که اصلاً ما نتوانسته ایم حتی یک بار هم برای زن و بچه هایمان تهیه کنیم. کسانی که اهل رشوه خواری و دزدی هستند و در راس مملکت نشسته اند میتوانند از این نعمتهای خدایی استفاده کنند ولی کارگر و قشر ضعیف فقط باید ببیند و رد شود و عذاب بکشد و از روی زن و بچه هایش شرمند باشد و نهایتاً هم باید برود یا دست به خودکشی بزند یا گدایی و دزدی بکند و گوشه خیابان بنشیند و دست به سویی این و آن دراز کند. ماهی سفید الان کیلویی 15 هزار تومان شده است. الان فصل ماهی است ولی یک بار هم نتوانسته ام ماهی بگیرم. با این حقوقها اصلاً جواب ندارد و نمیشود به فکر این چیزها بود. قیمت مسکن در بومهن سرسام آور. برای یک خانه یک خوابه باید 10 میلیون رهن بدهی. کسی هم که پول ندارد این را پرداخت کند باید کم کم برچی 300 هزار تومان کرایه بدهد. یعنی یک کارگر باید 3 جا کار کند تا بتواند تازه خرج بخور و نمیر در بیاورد.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

653- اخراج 350 کارگر سد البرزکوه :

سرمایه دار مقاطعه کار سد البرزکوه اخراج 350 کارگر این شرکت را در برنامه کار خود قرار داده است. این کارگران به صورت قراردادی کار می کنند و استثمار می شوند. از مدت قرارداد آن ها هنوز 3 ماه باقی مانده، اما سرمایه دار شرکت از همین حالا حکم اخراج کارگران را صادر کرده است. همه این کارگران سال های زیادی است که با تحمل سخت ترین شرایط و شدیدترین میزان استثمار در این شرکت کار می کنند. سوابق اشتغال آن ها بین 5 تا 12 سال است. در همه این مدت بر پایه قرارداد موقت و با محرومیت از هر نوع حق و حقوق اولیه به کار ادامه داده اند. کارگران می گویند که صدور حکم اخراج تیر خلاصی است که به زندگی آنان و خانواده پشان شلیک می شود. دلیل این سخن بسیار روشن است. آن ها در این وانفسای هولناک بیکاری و بیکارسازی ها و فقدان هر نوع زمینه برای اشتغال، هیچ شانسی برای یافتن کار جدید در پیش روی خود نمی بینند و درست به همین دلیل اخراج خود را نوعی قتل عام خود می دانند. این کارگران همچون همه همزنجیران دیگر قراردادی خود بیمه نیستند و در صورت اخراج از هیچ بیمه بیکاری برخوردار نمی شوند. کارگران به این وضعیت اعتراض دارند. آنان خواستار تضمین قطعی ادامه اشتغال خویش در شرکت هستند.

16 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

654- تجمع 120 کارگر صنایع شیمیایی ساری در مقابل تامین اجتماعی:

به گزارش خبرگزاری کار ایران در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران از ادامه سرگردانی کارگران صنایع شیمیایی ساری (کرم کیمیکال) خبر داد. نصرالله دریابیگی اظهار داشت: کارگران این واحد صنعتی هشت ماه حقوق دریافت نکرده اند و این در حالی است که این واحد هیچ گونه مشکل اقتصادی ندارد.

وی افزود: کارفرمای این شرکت حدود سه سال پیش به دنبال استفاده از نیروی کار ارزان اقدام به استفاده از کارگران با قراردادهای موقت کرد.

دریابیگی تاکید کرد: همچنین کارفرما ضمن تعدیل نیروهای رسمی خود از ارسال لیست بیمه سایر کارگران به سازمان تامین اجتماعی خودداری کرده است.

رئیس شورای این کارخانه نیز با تایید این مسئله از تجمع 120 کارگران این واحد صنعتی در مقابل اداره تامین اجتماعی این استان خبر داد و علت آنرا اعتراض کارگران به تمدید نشدن دفترچه های بیمه عنوان کرد.

احمد حسین نژاد تاکید کرد: مدیریت طی چند روز گذشته تعطیلی کارخانه را به صورت علنی اعلام نموده است.

655- کارگران 8 ماه حقوق نگرفته اند :

به گزارش ایلنا در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : نصرالله دریابیگی دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران اعلام کرد: 120 کارگر صنایع شیمیایی کرم کیمیکال ساری مدت 8 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند.

کارفرما از ارسال لیست بیمه کارگران به سازمان تامین اجتماعی خودداری می کند و همچنین از 3 سال پیش بدنبال استفاده از نیروی کار ارزان، اقدام به استفاده از کارگران با قراردادهای موقت میکند.

656- اظهارات متفاوت در مورد بیکاری 350 کارگر البرزکوه:

يك فعال کارگري: کارگران اخراج شدند

رئیس اداره کار استان مازندران: قراردادکارگران به دلیل اتمام پروژه تمدید نشد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : درحالی که دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران از اخراج 350 نفر از کارگران شرکت سد البرز کوه خبر می دهد؛ رئیس اداره کار مازندران دلیل اخراج این کارگران را دلیل اتمام قراردادکار اعلام می کند.

به گزارش خبرنگار: ایلنا: نصرالله دریابیگی، دبیر اجرایی خانه کارگر مازندران اظهار داشت : کارفرمای سد البرز کوه که وابسته به شرکت سابییراست به تازگی به بهانه اتمام پروژه از ادامه همکاری با 350 کارگر خود خودداری کرده است.

وی افزود: این کارگران که در دارای 5 تا 12 سال سابقه کار هستند درحالی با مشکل عدم دریافت حقوق و برقرارنشدن بیمه بیکاری مواجه هستند که هنوز 3 ماه تا پایان اتمام پروژه باقی مانده است. دریابیگی تاکید کرد با توجه به نرخ بالای بیکاری در سطح استان کارگران دچار سرگردانی شده اند. وی تصریح کرد: با توجه به تشکیل جلسات متعدد با حضور اداره کل کار و سازمان تامین اجتماعی هنوز هیچ نتیجه ای حاصل نشده است و کارگران همچنان مشمول بیمه بیکاری نشده اند. در این رابطه، نجفی رییس اداره کار این استان مازندران گفت: با توجه به ماهیت موقتی بودن کار کارگران و نیز رو به اتمام بودن پروژه ساخت سد البرز کوه، کارفرما این تعداد از کارگران خود را اخراج کرده است.

با این حال رئیس اداره کار مازندران تاکید کرد: بخش قابل توجهی از هزار کارگر شاغل در پروژه سد البرز کوه تا چند ماه آینده که ساخت البرز کوه پایان می یابد مشغول به کار خواهند بود.

پایان پیام

657- رئیس کانون انجمن صنفی کارکنان فنی داروخانه ها:

داروسازها 5 برابر پرسنل داروخانه ها حقوق می گیرند

دریافت حق فنی از نسخه ها غیر قانونی است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : رئیس کانون انجمن صنفی کارکنان صنفی داروخانه های کشور اخذ مبلغی تحت عنوان حق فنی را از نسخه ها غیر قانونی دانست. "هادی ابوی" در گفت وگو با خبرنگار "ایلنا" افزود: چون در زمان جنگ تحمیلی قیمت ها افزایشی نداشت داروخانه داران در آن زمان تصمیم گرفتند بابت پوشش هزینه های داروخانه مبلغی را از هر نسخه اخذ کند که در ابتدا این رقم 50 ریال بود.

وی با بیان اینکه بعدها حق فنی نسخه ها هر ساله افزایش یافت، گفت: اخذ حق فنی غیر قانونی است. زیرا داروخانه ها بابت خدماتی که می دهند سود دارو را دریافت می کند.

ابوی تصریح کرد: اگر قرار بر اخذ حق فنی دارو باشد، باید سبزی فروشان نیز حق فنی دریافت کنند. رئیس کانون انجمن صنفی کارکنان فنی داروخانه های کشور از نبود نظارت لازم بر داروخانه ها انتقاد کرد و گفت: در حالی که پرسنل داروخانه ها حداقل حقوق مصوب شورای عالی کار را دریافت می کنند، پزشکان داروساز هم که شاید به مراتب کمتر از پرسنل داروخانه کار می کنند پنج برابر حقوق پرسنل را دریافت می کنند.

او افزود: اینکه حقوق پزشکان داروساز باید بیشتر باشد درست است اما تفاوت پنج برابری با عدالت همخوانی ندارد.

ابوی مسئله آموزشی پرسنل داروخانه را نیز از دیگر مشکلات کارکنان این صنف دانست و گفت: وزارت بهداشت و درمان و سازمان آموزش فنی و حرفه ای در این زمینه همکاری لازم را ندارند.

پایان پیام

658- کارگران 4 ماه حقوق نگرفته اند :

به گزارش ایلنا در تاریخ 16 آذر 87 اعلام شد : عیدعلی کریمی دبیر اجرائی خانه کارگر استان قزوین اعلام کرد: 300 کارگر شرکت گوشت زیاران قزوین مدت 4 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند.

659- وزیرکار و امور اجتماعی:

حل مشکلات مردم در گرو افزایش درآمد سرانه است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : وزیر کار و امور اجتماعی گفت: حل مشکلات مردم در گرو افزایش درآمد سرانه است.

به گزارش ایلنا، به نقل از روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی، "دکتر سیدمحمد جهرمی" در بازدید از طرحهای عمرانی و مصوب سفر اول ریاست جمهوری در شهرستان میانه افزود: برای رفع مشکلات

مردم، باید سرانه ملي را در پنج سال آینده به پنج برابر کنونی برسانیم. وي اظهار داشت: راهکار افزایش درآمد و بهره وری کامل از آب و خاک در بخش کشاورزی، استفاده از تمام ظرفیت تولید کارخانجات و سرمایه گذاری است. جهرمی با اشاره به کاهش نرخ بیکاری در شهرستان میانه گفت: این کاهش هنوز به وضعیت مطلوب نرسیده و امید است با برنامه ریزی های صحیح این رقم به پایین ترین حد تقلیل یابد. وي گفت: با کمک بانک مرکزی و برطرف کردن مشکلات سرمایه در گردش کارخانجاتی که با ظرفیت يك سوم تولید مشغول فعالیت اند، بخش اعظمی از مشکلات بیکاری جوانان این شهرستان برطرف خواهد شد. وي در مورد اشتغالزایی دولت در شهرستان میانه، افزود: با تکمیل کارهای نیمه تمام بنگاه های کوچک اقتصادی زودبازده در بخش صنعت و آموزش جوانان، زمینه ورود آنان با بازار کار فراهم خواهد شد. وزیر کار و امور اجتماعی به عنوان نماینده ویژه رییس جمهور علاوه بر حضور در جلسه شورای اداری میانه، از برخی از واحدهای صنعتی این شهرستان نیز دیدار کرد. رییس جمهوری در سفر دوم استانی به آذربایجان شرقی در 10 برنامه اختصاصی شرکت کرده و 22 وزیر و مشاوران و معاونان وي نیز به عنوان نمایندگان دولت با اختیارات ویژه در شهرستان های استان حضور دارند. پایان پیام

660- تازیانه ی احضارها بر پیکر فعالین صنفی معلمان استان کردستان :

یکشنبه 17 آذر 1387

احضار یکی دیگر از معلمان کردستان به هیات بدوی سازمان آب کردستان

ابلاغ اتهام آقای جمال خوال، یکی از بهترین معلمان آموزش ابتدایی ناحیه ی یک سنندج . جمال خوال را همه به نیکی می شناسند، و تواناییهای ایشان در امر تدریس، صداقت در گفتار و رفتارش زبانزد خاص و عام است.

جمال ۲۶ سال از بهترین اوقات عمر خود را در اختیار دانش آموزان این سرزمین گذاشته است. آقای خوال در تاریخ ۱۰/۹/۸۷ از طرف دادگاه اداری سازمان آموزش و پرورش استان کردستان در ادامه ی مصاحبه ی حضوری چند ماه قبل، بار دیگر به اتهام:

۱- توهین به ارکان نظام

۲- حمایت از فرزندکمانگر

۳- شرکت در تجمع و تحصن فرهنگیان در اردیبهشت ۸۷.

احضار شد. هیات بدوی ۱۰ روزه ایشان مهلت داده شده که دفاعیه ی خود را تهیه نموده تحویل نماید.

یادآوری می شود، مدیر ناحیه ی یک آموزش و پرورش سنندج در راستای سرکوب و ارباب فعالان صنفی، مانند پرونده های دیگر فعالان صنفی اقدام به شکایت علیه آقای جمال خوال نموده است.

کانون صنفی معلمان تهران

16 آذر 1387

نوشته شده توسط کانون صنفی معلمان تهران

661- دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین:

کارگران بر سر مطالبات معوقه با کارفرما درگیر شدند

حقوق 300 کارگر "گوشت زیاران" از 4 ماه پیش پرداخت نشده است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین با بیان این که کارگران شرکت "زیاران" 4 ماه حقوق نگرفته اند، افزود: به همین دلیل کارگران تجمعی را در مقابل کارخانه انجام دادند که در نهایت به درگیری فیزیکی کارگران با کارفرما منجر شد. عید علی کریمی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" با اشاره به اشتغال 300 کارگر در گوشت زیاران، گفت: این کارخانه دولتی بود اما حدود 2 سال پیش با واگذاری به بخش خصوصی دچار مشکل شد.

وي تصريح کرد: درحالي که طبق قانون خریدار بخش خصوصی موظف است تا 5 سال نیروی انسانی موجود کارخانه را حفظ کند؛ اما در عمل کارفرمای جدید زیاران از همان ابتدا مشکلاتی را برای کارگران به وجود آورد.

کریمی اظهار داشت: این شرکت پس از خصوصی سازی با ظرفیتی به مراتب کمتر از ظرفیت واقعی خود تولید می کند.

پایان پیام

662- اعتراضات کارگری در نقاط مختلف کشور :

بیش از 200 نفر از کارگران و کارمندان شهرداری اندیمشک در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق عقب مانده خود در مقابل این اداره تجمع اعتراضی برگزار کردند. مأموران سرکوبگر نیروی انتظامی در وحشت از گسترش اعتراض کارگران در صحنه حضور داشتند. در رشت کارگران بازنشسته شرکت الکترونیک ایران در اعتراض به عدم رسیدگی رژیم آخوندی به پرونده سهام، تحصن کردند. در خرمشهر کارگران شهرداری این شهر در اعتراض به پرداخت نشدن 4 ماه حقوق در مقابل شهرداری رژیم این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند. به دنبال اعتراض کارگران بازنشسته نوب آهن اصفهان و بستن جاده زرین شهردر اصفهان، رژیم آخوندی 10 نفر از معترضان را دستگیر کرد.

663- گزارشی از همایش نقد و بررسی لایحه حمایت از خانواده در دانشکده حقوق دانشگاه آزاد:

به گزارش سایت تغییر برای برابری در 16 آذر آمده است: - روز 12 آذر همایش نقد و بررسی لایحه حمایت از خانواده در سالن اجتماعات دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرکز برگزار شد. سخنرانان این نشست را اساتید، حقوقدانان و نمایندگان قوه قضائیه و مجریه تشکیل می دادند به نقد و بررسی لایحه حمایت خانواده پرداختند.

دکتر مالکی: نواقص همچنان باقی است

دکتر مالکی رئیس دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرکز با تبریک فرارسیدن 16 آذر روز دانشجو اظهار کرد: " لایحه پس از طی فراز و نشیب فراوان در دستور کار مجلس قرار گرفت بعد از تصویب نهایی قرار است در سرنوشت نهاد خانواده حاکم شود. "وی با اشاره به دغدغه ماده 23 و 25 این لایحه گفت: " این دو ماده از لایحه حذف شده و گویا دغدغه ها از بین رفته است اما نواقص و انتقاداتی وجود دارد که هدف این همایش در واقع یاری به قانون گذار در این زمینه است.

دکتر ارفع نیا: این دو ماده همه چیز را تحت شعاع قرار داد

خانم دکتر ارفع نیا دبیر همایش قوه قضائیه درباره تفکر حاکم بر نگارش لایحه گفت: " این لایحه با فکر مترقیانه نوشته شده است. آئین دادرسی و تشریفات آن نیز بسیار مناسب بود اما این دو ماده همه چیز را تحت شعاع قرار داد. " وی اشاره داشت که کانون وکلای مرکز به کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس پیشنهاد تصویب لوایح بهتر و نظر خواهی از کانون وکلای را داده بود و مجلس با این پیشنهاد موافقت کرد و یکی از لوایح، لایحه حمایت از خانواده بود که از اعضای هیات مدیره گروه 4 نفره تشکیل شد و از تعدادی اساتید دعوت به عمل آمد.

دکتر شاه حیدری: قضا زدایی از اهداف تدوین لایحه است

دکتر شاه حیدری نماینده قوه قضائیه با موضوع " اهداف و چگونگی تدوین لایحه حمایت از خانواده" به بررسی اهداف و چگونگی تدوین لایحه حمایت از خانواده پرداخت و اظهار کرد: " خانواده یکی از بحث های حقوقی و اجتماعی است و مواد زیادی مستقیم به امر خانواده اختصاص دارد و در فقه هم اهمیت زیادی دارد. " وی با اشاره ا به این که قانون حمایت از خانواده در 1353-1346 تصویب شد در مورد یکی از مواد این لایحه که امکان طرح دعوا در محل زندگی زوجه در این لایحه پیش بینی شده است گفت: " ما به معنای صحیح دادگاه خانواده نداریم."

وی گفت: "در این لایحه پیش بینی شده بانوان دارای پایه قضایی باید به عنوان عضو دادگاه حضور داشته و در فرآیند صدور رای مداخله کنند که "کلمه باید" در دولت به حتی المقدور تبدیل شده بود که در مجلس این موضوع بازگشت به لایحه قوه قضائیه خواهد کرد.

وی ادامه داد: "قضا زدایی یکی دیگر از اهداف تدوین لایحه است، باید قضا زدایی به اموری را که دارای ماهیت قضایی نیستند از دوش قاضی برداریم و به افراد متخصص دیگر واگذار کنیم که در این زمینه مراکز مشارکت در امور خانواده در دادگاه خانواده متشکل از روان شناسان، جامعه شناسان، مددکاران اجتماعی و حقوقی می توانند فعال باشند."

وی با بیان اینکه بسیاری از مشکلات خانواده قضایی نیست گفت: "با ورود مشکل، افراد به مرکز مشارکت در امور خانواده راهنمایی می شوند در صورت عدم رفع مشکل راهکار قضایی به عنوان آخرین راهکار مورد توجه قرار می گیرد."

دکتر عراقی: بانوان مطالبه حق می کنند و قانونگذاران نیز ناگزیرند گام بردارند
دکتر عراقی استاد دانشگاه تهران با موضوع " نکات قوت و ضعف لایحه حمایت از خانواده" گفت: " در دهه های اخیر به برکت آموزش و تحصیل، بانوان به حقوق شان پی بردند و مطالبه حق می کنند و قانونگذاران نیز ناگزیر شدند گام هایی را بردارند که این اقدامات به لحاظ برخی سنت های تند و کند است. یک سری سنتها حالت تقدیس پیدا کردند و تغییر آنها ممکن نیست مثلا در کشورهای کاتولیک مذهب که طلاق را جایز نمی دانند به دشواری این کار انجام شد، در اسپانیا و کشورهای دیگر به سختی طلاق برقرار شد برای اینکه جامعه فکر می کرد یک گناه نابخشودنی است. در حقوق ما طلاق مجاز است اما برای زن سخت است. آیا می شود برای راههای مستقیم قرائت تازه ای پیدا کرد و یا در روایات؟ این کار علما است کار ما نیست اما راههای غیر مستقیم از طریق حق وکالت و عسر و حرج را برای زن قرار داده است. "

وی با بیان این که وجود مستشار خانم دارای پایه قضایی یکی از نکات قوت این لایحه است، پیش بینی مرکز مشاوره امور خانواده و آیین دادرسی را از دیگر نقاط مثبت لایحه خواند و ابراز امیدواری کرد که خانمها روزی قاضی محکمه هم بتوانند باشند.

وی گفت: "در مورد مراکز مشاوره خانواده هزینه ای که برای افراد خواهد داشت باید مشخص شود تا افراد بی بضاعت نیز از آن استفاده کنند."

یکی دیگر از اشکالات نحوه آموزش است که آموزش حقوق در دانشکده های ما بصورت خشک بوده و به مسائل حقوقی خیلی کمتر پرداخته می شود و حقوقدانان ما دید اجتماعی ندارند. مسائل فقهی خیلی مطرح می شود اما به مسائل اجتماعی زیاد پرداخته نمی شود این تجربه من در 39 سال تدریس می باشد.

وی با تاکید بر این که یکی از مهمترین نقاط ضعف لایحه مسئله طلاق توافقی است مواد 26، 27 و 29 و تبصره ماده 19 این لایحه را قرائت کرد و گفت: "با این توضیحات و بخصوص ماده 29 این خطر وجود دارد. طلاق توافقی اینطور نیست که هر وقت خواستند محضر بروند. مرکز مشاوره باید نظر بدهد و برای رای و تصمیم صلاحیت ندارد. باید به طرفین مهلت بدهند برای فکر کردن برای اینکه جوانان کم تجربه هستند و زود می خواهند طلاق بگیرند. اینکه طلاق توافقی را نباید خیلی ساده و آسان گرفت و در لایحه حمایت خانواده در بحث طلاق توافقی باید تجدید نظر صورت بگیرد."

ماده بعدی شورای حل اختلاف است معلوم نیست شورا چقدر با موازین قانونی و شرعی آشنایی دارد؟ وی اعلام صریح منسوخ شدن قوانین قبلی با تصویب این لایحه را یکی دیگر از نقاط مثبت لایحه خواند و افزود: "نسخ اینکه قانونگذار قوانین دیگر را نسخ کند خوب است. اینجا نکات مثبتش این بوده که آن قوانین که باید نسخ شود را بیان کرده است. اما آن چیزهایی که منسوخ کردند باید دقت شود مثلا مسئله آزمایش پزشکی است که در سال 1317 این قانون تصویب شد و به پزشک ارجاع دادند این پزشک هر پزشکی می تواند باشد. در رابطه با گواهی پزشکی اشکالاتی وجود دارد که ضمانت اجرایی محکمی را برای لایحه باید پیش بینی کرد بنابراین روابط آزاد و خارج از ازدواج می تواند وجود داشته باشد، روابط پرخطر وجود دارد این واقعیت تلخ وجود دارد و باید تدابیری اندیشید تا جلوی بیماریها و نارساییها گرفته شود که این کار قانونگذار نیست کار تبلیغات است زیرا تحول فرهنگی نیاز به قانون ندارد. حتی مسائل روانی هم بسیار مهم است پیش گیری خیلی بهتر از درمان است و ما اصلا به آن بها نمی دهیم."

وی نکات مثبت و منفی مواد دیگر لایحه را نیز بیان کرد: "ماده 16 قانون این مسئله تعدد زوجات را مشکلش را حل کرده است. و اگر این را نسخ نمی کردند حساسیت بوجود نمی آورد. ماده 18 قانون نیز در مورد اشتغال زن و مرد مناسب بود. بند 4 ماده 53 لایحه اگر حذف شود خیلی مشکلات حل می شود." او در پایان ابراز امیدواری کرد که این لایحه به صورت هر چه مناسب تر و هر چه بهتر در احیای حقوق زنان تنظیم شود.

دکتر دهقان: لایحه مرحله طولانی را در پیش دارد، نامه بنویسید حتما به دست ما می رسد
دکتر دهقان عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی با موضوع " آخرین وضعیت لایحه در کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی" با بیان ابراز رضایت از برگزاری این چنین جلسات گفت:

" ما مطالب اساتید را در جلسات مختلف می شنویم و فعلا می شنویم و نظرات اساتید و دانشجویان را خواهیم شنید. "

"در مورد لایحه ابتدا وارد مجلس شد و اگر تا پایان مجلس تصویب نشود تلاش ما بی ثمر خواهد شد در مورد این لایحه سر و صداهایی ایجاد شد و ما گفتیم این پیشنهادی بود و این پیشنهادات باید بررسی شود و کلیات این لایحه تصویب شد و جزئیات تصویب نشده است. باید نواقص برطرف شود. ما در کمیسیون 3 تا کمیته تخصصی داریم کمیته حقوق تخصصی ، کمیته حقوق جزا و کمیته حقوق بین المللی. لذا این لوایح به آنجا می رود و ما از حضور اساتید در جلسات خصوصی استفاده می کنیم. " وی در ادامه گفت: ایرادات ماده 4 را رفع کردیم الان در مرحله آغازین رسیدگی به جزئیات هستیم و استدعا کردیم از اساتید برای لایحه کمک کنند. این لایحه مرحله طولانی را در پیش دارد. نامه هم بنویسید حتما به دست ما خواهد رسید."

آقای رحیمی : طوری بحث شد که انگار لایحه تعدد زوجات است نه حمایت خانواده
آقای رحیمی ممبر کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی سخنران بعدی گفت " کمیسیون قضایی یک بابی را گشوده به جای اینکه قانون تصویب شود از اساتید و دانشجویان می خواهد که نظرات خود را بیان کنند. مثلا در کانون وکلای مرکز لایحه مجازات اسلامی را می خواهیم داور کنیم و این خیلی مهم است. استدعایمان از شما این است که به صورت صریح هم ایرادات را بگویید و هم راه حلش را. در مورد لایحه خانواده کلیاتش تصویب شد و رفت به کمیسیون و انتقادات شروع شد اما متأسفانه طوری بحث شد که انگار تمام امتیازات کنار رفته بود و شده بود لایحه تعدد زوجات. جامعه دچار ناراحتی و اضطراب شده بود، آقای لاریجانی گفتند دقت بیشتری کنید که دو تا ماده حذف شد. در مورد ماده 4 آقای دکتر گفتند حذف شود اگر حذف شود قانونی در مورد تعدد زوجات نخواهیم داشت. اگر بخواهیم حذف کنیم همان ماده قبلی خواهد بود بنابراین در کمیسیون بیاییم یک چیزی تصویب کنیم نه ارجاع به مواد قبل شود و نه خانواده ها نگران شوند."

خانم دکتر قدیری: این لایحه به جای حمایت از خانواده حمایت از اجزای خانواده است
خانم دکتر قدیری، دبیر کلینیک خانواده دانشگاه شهید بهشتی با موضوع " گزارش نشست بررسی لایحه در دانشگاه شهید بهشتی و ضرورت حضور کارشناسان مشاوره در دادگاه خانواده " نیز گفت: " در پژوهشگاه خانواده با حضور روان پزشکان، جامعه شناسان و اساتید مختلف در مورد لایحه خانواده نشست انجام دادیم. توجه به ماده 23 و 25 لایحه باعث شده بود که به مواد دیگر لایحه توجه نشود. و از اساتید خواستیم بیایند که کسی نیامد و روانشناسان باز در مورد ماده 23 توجه کردند. بدلیل وجود ماده 23 و 25 این لایحه، لایحه حمایت از مرد است تا لایحه حمایت از خانواده."
وی در ادامه گفت در این نشست مطرح شد این لایحه به جای حمایت از خانواده حمایت از اجزای خانواده است. و پیشنهاد شد باید جلد 7 کتاب قانون مدنی را اصلاح می کردند. بحث عدم تبعیض یکی از مهمترین بحث های مهم هم در قانون اساسی و هم تعهدات جمهوری اسلامی به موجب میثاق حقوق مدنی و سیاسی است که پذیرفته و در لایحه به آن توجه نشده است.

وی در اعتراض به یکی از سخنرانان مبنی بر ماده ای که مالیات بر مهریه قرار داده اینکه چرا باید آمار زندانیانی که بخاطر مهریه بالا در زندان به سر برند پاسخ گفت: " من با مهریه بالا موافق نیستم اما این مصیبت هایی که برای زنان وجود دارد و زنان از پشتیبانی قانون برخوردار نیستند مهریه های بالا را رقم زده است و الا زنان این کار را نمی کردند. و گذاشتن مالیات بر مهریه چاره ساز نیست تازه عنوان نشده که این مالیات را مرد بپردازد یا زن."

وی در ادامه گزارش گفت : " زوج درمانی یک رشته ای است که در دنیا وجود دارد اما در ایران متخصصان بسیار کمی در این زمینه وجود دارد طبق تحقیقات دکتر فروتن رئیس کلینیک سلامت خانواده دانشگاه شاهد بررسی که در مورد مشکلات جنسی خانواده انجام دادند 50 درصد از ریشه طلاق ها ریشه در اختلالات جنسی زنان وجود دارد و در این بررسی علل فیزیکی در این اختلالات سهم زیادی دارد. " ایشان پیشنهاد دادند که یک پزشک آموزش دیده در مراکز مشاوره باید حضور داشته باشد و باید به این آمارها توجه شود. این 50 درصد آمار هم به راحتی انجام نشد چون به راحتی نمی آیند مطرح کنند و پیش بینی شده این آمار بیشتر از اینها است. و بنابراین تلاش کردیم که پزشک در مراکز مشاوره باشد."

خانم دکتر جوانمردی: این گواهی یعنی چه!؟

خانم دکتر جوانمردی عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی با موضوع " نقد و بررسی لایحه حمایت از خانواده " گفت: یک نکته که اساتید دیگر اشاره نکردند مسئله این بود که رسیدگی به مسائل مالی و غیرمالی زن و شوهر از قبیل نفقه و نحوه نگهداری فرزند و نحوه پرداخت مهریه ، در زمان دعوی طلاق توسط یک قاضی و امکان تاسیس شعبه ای از دادگاه خانواده خارج از کشور در محل سفارتخانه ها و کنسولگری های

ایران یکی از نکات مثبت و مهم لایحه است.

وی اظهار داشت: "در مورد معایب بند 4 در مورد طلاق هم گواهی عدم امکان سازش و هم حکم طلاق را بیان کردند و روشن نیست این دو تا چه فرقی می کنند؟ آیا دادگاه هر دو را صادر می کند؟ این گواهی یعنی چه؟ چرا اگر مرد تقاضای طلاق کند گواهی عدم امکان سازش صادر می شود اما اگر زن تقاضا کند حکم، صادر می شود و بعد آثار طلاق از لحظه ثبت است یا صدور حکم دادگاه؟ اگر در این فاصله یکی از طرفین فوت کند تکلیف آن طرف دیگر چه خواهد بود؟ این باید تجدید نظر شود." وی ماده 25 را نیز مورد انتقاد قرار داد و خواستار تصحیح آن شدند.

در پایان همایش پرسش و پاسخ از سوی حاضرین مطرح شد که اساتید، حقوقدانان و نمایندگان قوه قضائیه و مجریه پاسخ دادند. یکی از اعضای کمپین یک میلیون امضاء از نمایندگان حاضر از کمیسیون مجلس درخواست کرد که از فعالین و حقوقدانان زن نیز در این کمیسیون کمک گرفته شود که پاسخ دادند از خانم های حقوقدان در این سمینار همین الان دعوت می کنیم و هر حقوقدان و اساتیدی هم که بیایند با کمال میل از پیشنهادانشان استفاده خواهیم کرد.

664- مدت 8 ماه کار بدون دستمزد در صنایع شیمیایی ساری :

کارخانه صنایع شیمیایی ساری (کرم کیمیکال) از جمله کارخانه هایی است که دچار هیچ نوع مشکل مالی و محدودیت بازار فروش و کمبود تولید و کاهش میزان سود نیست. کارخانه با بالاترین ظرفیت ممکن کار می کند. کارگران به مرگبارترین شکل استثمار می شوند. سطح تولید بسیار بالا است و اقلام سود صاحبان سرمایه بسیار طلایی و خیره کننده است. سرمایه دار صاحب کارخانه با وجود همه این شرایط 8 ماه است که هیچ ریالی به کارگران دستمزد پرداخت نکرده است. او طی چند سال گذشته به طور مکرر شمار کارگران را کاهش داده است، در حالی که سطح تولید را بالا برده است. او برای رسیدن به این هدف فقط بر شدت استثمار کارگران و وخامت شرایط کار آنان افزوده است. سرمایه دار علاوه بر این ها حق بیمه کارگران را هم نپرداخته به گونه ای که مدت ها است دفتر چه بیمه هیچ کارگری تمدید نشده است. به این ترتیب، مشاهده می کنیم که در کارخانه صنایع شیمیایی ساری کار شاق، استثمار هولناک، بیگاری وحشتناک، 8 ماه کار بدون هیچ دستمزد، محرومیت کارگر از هر نوع بیمه یا هر حق و حقوق انسانی دیگر، تولید حداکثر، سود طلایی همه و همه برای صاحب سرمایه در یکجا در کنار هم ردیف شده اند. کارگران شرکت زیر فشار این سببیت ها و سفاکی ها دست به اعتراض زده اند. آنان خواستار پرداخت فوری همه دستمزدهای خود و تمدید دفتر چه بیمه خویش هستند.

16 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

665- تعداد 120 کارگر صنایع شیمیایی ساری در مقابل تامین اجتماعی تجمع کردند

این کارگران 8 ماه حقوق نگرفته اند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 16 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران از ادامه سرگردانی کارگران صنایع شیمیایی ساری (کرم کیمیکال) خبر داد. به گزارش خبرنگار "ایلنا"، نصرالله دریابگی اظهار داشت: کارگران این واحد صنعتی هشت ماه حقوق دریافت نکرده اند و این در حالی است که این واحد هیچ گونه مشکل اقتصادی ندارد. وی افزود: کارفرمای این شرکت حدود سه سال پیش به دنبال استفاده از نیروی کار ارزان اقدام به استفاده از کارگران با قراردادهای موقت کرد. دریابگی تاکید کرد: همچنین کارفرما ضمن تعدیل نیروهای رسمی خود از ارسال لیست بیمه سایر کارگران به سازمان تامین اجتماعی خودداری کرده است. رئیس شورای این کارخانه نیز با تأیید این مسئله از تجمع 120 کارگران این واحد صنعتی در مقابل اداره تامین اجتماعی این استان خبر داد و علت آنرا اعتراض کارگران به تمدید نشدن دفترچه های بیمه عنوان کرد.

احمد حسین نژاد تاکید کرد: مدیریت طی چند روز گذشته تعطیلی کارخانه را به صورت علنی اعلام نموده است.
پایان پیام

666- ابلاغ اتهام معلم فعال صنفی سندج در دادگاه اداری استان :

به گزارش کانون صنفی معلمان تهران(طیف صنفی)در تاریخ 17 آذر 87 آمده است :اتهام آقای جمال خوال، یکی از بهترین معلمان آموزش ابتدایی ناحیه ی یک سندج به وی ابلاغ شد. جمال خوال را همه به نیکی می شناسند، و توانایی های ایشان در امر تدریس ، صداقت در گفتار و رفتارش زبانزد خاص و عام است.

جمال ۲۶ سال از بهترین اوقات عمر خود را در اختیار دانش آموزان قرار داده است. آقای خوال در تاریخ ۱۰/۹/۸۷ از طرف دادگاه اداری سازمان آموزش و پرورش استان کردستان در ادامه ی مصاحبه ی حضوری چند ماه قبل، بار دیگر به اتهام: توهین به ارکان نظام، حمایت از فرزند کمانگر، و شرکت در تجمع و تحصن فرهنگیان در اردیبهشت ۸۷ احضار شد. در هیات بدوی ۱۰ روز به ایشان مهلت داده شده که دفاعیه ی خود را تهیه نموده و تحویل دهد. یادآوری می شود، مدیر ناحیه ی یک آموزش و پرورش سنندج در راستای سرکوب و ارباب فعالان صنفی، مانند پرونده های دیگر فعالان صنفی اقدام به شکایت علیه آقای جمال خوال نموده است.

667- کارگران کارخانه مکان ساز اصفهان دست به اعتصاب زدند:

دیروز ۱۶ آذر ماه تعدادی از کارگران کارخانه مکان ساز اصفهان در اعتراض به عدم دریافت چهار ماه از دستمزدهایشان کارخانه را به حالت نیمه تعطیل در آوردند. در ادامه این اعتراض امروز ۱۷ آذر همه کارگران که تعدادشان به حدود ۴۰ نفر می رسد به اعتصاب پیوستند و خواهان پرداخت تمامی دستمزدهای معوقه خود شدند.

بر اساس خبرهای رسیده به اتحادیه آزاد کارگران با پیوستن تمامی کارگران به اعتصاب مدیریت کارخانه امروز به کارگران قول داد فردا همه دستمزدهای معوقه کارگران را پرداخت خواهند کرد، اما علیرغم این وعده ی کارفرما، کارگران اعلام کردند تا زمانی که دستمزدهایشان را دریافت نکنند همچنان به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ۱۳۸۷/۹/۱۷

668- اقتصاددان و استاد دانشگاه:

در جریان بحران اقتصادی احتمال ورشکستگی کارخانجات و بیکاری کارگران وجود دارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ ۱۷ آذر ۸۷ آمده است : مهدی تقوی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، بحران اقتصادی موجود را از عوامل تاثیرگذار بر اقتصاد ایران دانست و گفت: در جریان این بحران، احتمال ورشکستگی کارخانه‌ها و بیکاری کارگران زیاد است. این اقتصاددان افزود: این بحران اقتصادی تاثیر دو سویه بر اقتصاد ایران دارد و به بیانی دیگر هم می‌تواند به نفع کشور و هم به ضرر آن باشد.

وی تاکید کرد: کاهش قیمت نفت حامل تاثیرات منفی بر اقتصاد ایران است اما کاهش قیمت برخی کالاها در سطح بین‌المللی مانند فلزات می‌تواند به نفع دولت باشد. این استاد دانشگاه اظهار داشت: هم اکنون بسیاری از کارخانه‌های خودروسازی آمریکا نیز با مشکلات اقتصادی و حتی خطر ورشکستگی مواجهند.

تقوی تصریح کرد: به طور حتم این بحران بر اقتصاد ایران نیز سرایت خواهد کرد و می‌تواند آثار زیانباری بر طبقه کارگری و کارمندان داشته باشد.

عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی افزود: با پایین آمدن درآمدهای نفتی شاهد محدودتر شدن مخارج دولت و کاهش هزینه های تولیدی باشیم.

این کارشناس اقتصادی گفت: در جریان این بحران با توجه به حذف حداقل دستمزدها کارخانه ها قادر به کاهش دستمزدها می باشد.

تقوی در پاسخ به خبرنگار ایلنا، در مورد نرخ تورم در جریان بحران اقتصادی تاکید کرد: در صورتی که با کمبود شدید کالاها مواجه نشویم شاهد کاهش نرخ تورم خواهیم بود اما در صورتی که با این کمبود گاه مواجه شویم در نتیجه با کاهش قدرت خرید طبقات کارگر و در نتیجه تشدید نرخ تورم خواهیم شد. پایان پیام

669- یس انجمن صنفی کاریابی‌های استان آذربایجان شرقی:

کاریابی‌های ناکارآمد تعطیل شوند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ ۱۷ آذر ۸۷ آمده است : رئیس انجمن صنفی کاریابی‌های استان آذربایجان شرقی گفت: کاریابی‌های ناکارآمد تعطیل شوند، بهتر است.

بابک هاشم پور در گفت‌وگو با "ایلنا" افزود: البته کاریابی‌های غیرفعال نباید به صورت دستوری تعطیل شوند؛ بلکه باید کمیته‌ای با حضور نماینده انجمن‌های صنفی کاریابی‌ها تشکیل شود تا در صورت وجود مشکل قابل حل، ترجیحاً کاریابی به فعالیت خود ادامه دهد.

رئیس سابق انجمن صنفی کاریابی‌های کشور رتبه‌بندی کاریابی‌ها را امری مثبت دانست و گفت: البته باید مسایل مربوط به کاریابی‌ها با نظرات انجمن صنفی این تشکل باشد.

هاشم‌پور اظهار امیدواری کرد: آئین‌نامه جدید نحوه فعالیت کاربایی‌های تا پایان سال جاری در هیات دولت بررسی و تصویب شود.
او با بیان اینکه مکان بیشتر کاربایی‌های کشور اجاره‌ای است، گفت: اگر مسوولان وزارت کار و امی در اختیار این کاربایی‌ها قرار دهند قطعاً در افزایش بازده آنان موثر خواهد بود.
وی گفت: در آئین‌نامه جدید کاربایی‌ها، پیشنهاد حذف دریافت یک ماه حقوق نیروی کار به‌عنوان حق‌الزحمه کاربایی‌ها مطرح است، به‌گونه‌ای که وزارت کار حق‌الزحمه‌ها را متقبل شود.
پایان پیام

670- رئیس انجمن صنفی کاربایی‌های استان آذربایجان شرقی:

کاربایی‌های ناکارآمد تعطیل شوند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 17 آذر 87 آمده است : رئیس انجمن صنفی کاربایی‌های استان آذربایجان شرقی گفت: کاربایی‌های ناکارآمد تعطیل شوند، بهتر است.
بابک هاشم‌پور در گفت‌وگو با "ایلنا" افزود: البته کاربایی‌های غیرفعال نباید به صورت دستوری تعطیل شوند؛ بلکه باید کمیته‌ای با حضور نماینده انجمن‌های صنفی کاربایی‌ها تشکیل شود تا در صورت وجود مشکل قابل حل، ترجیحاً کاربایی به فعالیت خود ادامه دهد.
رئیس سابق انجمن صنفی کاربایی‌های کشور رتبه‌بندی کاربایی‌ها را امری مثبت دانست و گفت: البته باید مسایل مربوط به کاربایی‌ها با نظرات انجمن صنفی این تشکل باشد.
هاشم‌پور اظهار امیدواری کرد: آئین‌نامه جدید نحوه فعالیت کاربایی‌های تا پایان سال جاری در هیات دولت بررسی و تصویب شود.
او با بیان اینکه مکان بیشتر کاربایی‌های کشور اجاره‌ای است، گفت: اگر مسوولان وزارت کار و امی در اختیار این کاربایی‌ها قرار دهند قطعاً در افزایش بازده آنان موثر خواهد بود.
وی گفت: در آئین‌نامه جدید کاربایی‌ها، پیشنهاد حذف دریافت یک ماه حقوق نیروی کار به‌عنوان حق‌الزحمه کاربایی‌ها مطرح است، به‌گونه‌ای که وزارت کار حق‌الزحمه‌ها را متقبل شود.
پایان پیام

671- دبیر کانون کارگران بازنشسته تبریز:

حقوق بازنشستگان را با واقعیات جامعه همسان سازید :

تبریز- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 17 آذر 87 آمده است : دبیر کانون کارگران بازنشسته تبریز و حومه خواستار همانسازی حقوق بازنشستگان با واقعیات موجود در جامعه شد.
بنشیر سلیمی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، با بیان اینکه حقوق اکثر بازنشستگان تامین اجتماعی بین 230 تا 250 هزار تومان قرار دارد، خاطرنشان کرد: این میزان دریافتی برای کارگران بازنشسته، به‌هیچ عنوان تامین کننده نیازهای ضروری زندگی خانوارهای آنان نیست.
وی همچنین خواستار اختصاص کارت‌های منزلت و تخفیف به کارگران بازنشسته، همانند برخی ارگان‌ها شد و افزود: بسیاری از بازنشستگان تامین اجتماعی جزء اقشار آسیب‌پذیر بوده و لازم است دولت حقوق بگیران و مستمری بگیران صندوق تامین اجتماعی را به نحو شایسته‌ای از طریق کمک به کانون‌های بازنشستگی حمایت کند.
بنشیر سلیمی به ضرورت توسعه بیمه تکمیلی اشاره کرد و گفت: هم اکنون هزینه بیمه تکمیلی و عمر از طریق بازنشستگان پرداخت می‌شود و اگر دولت و یا سازمان تامین اجتماعی، بخشی از هزینه‌های این بخش را متقبل شود، کمک موثری به بازنشستگان در این زمینه خواهد نمود.
دبیر کانون کارگران بازنشسته تبریز خواستار ایجاد کلینیک‌های درمانی به شکل تعاونی و با مجوز ارگان‌های ذیربط از سوی خود بازنشستگان شد و گفت: راه‌اندازی چنین کلینیک‌های درمانی و عقد قرارداد تکمیلی با پزشکان می‌تواند در ارائه خدمات بهتر به این قشر کمک کند.
وی همچنین خواستار ارائه خدمات درمانی مطلوب‌تر به این قشر شد و گفت: لازم است جهت دریافت دارو و جراحی‌های مداوم و اعزام اعضاء از کارافتاده به بیمارستان‌های شخصی و یا خارج از کشور و همچنین داروهای ارزان‌قیمت برای این قشر اقدامات شایسته‌تری صورت گیرد.
سلیمی با اشاره به اینکه مسکن همچنان یکی از مشکلات این قشر به شمار می‌رود، خواستار اعطای وام‌های طول‌مدت مسکن و ودیعه مسکن و سایر وام‌های گره‌گشا به بازنشستگان و مستمری‌بگیران تامین اجتماعی شد و گفت: از ارگان‌های ذیربط انتظار داریم با صدور مجوز لازم و رفع موانع، همچنین اعطای کمک‌های مالی در راه‌اندازی تعاونی‌های مصرف و مسکن همکاری لازم را انجام دهند تا با فعالیت این شرکت‌ها، حرکتی در رفع مشکلات این قشر صورت گیرد.
دبیر کانون کارگران بازنشسته تبریز و حومه، با اشاره به تجارب ارزشمند مدیریتی و کاری بازنشستگان گفت: با توجه به اینکه کارگران بازنشسته در طول فعالیت کاری خود در واحدهای تولیدی و صنعتی از تجارب گرانبهایی برخوردارند، می‌توان از وجود آنان برای توسعه و راه‌اندازی کارخانجات مستهلک و غیرفعال استفاده کرد تا هم به توسعه صنعت کمک شود و هم زمینه‌ای برای اشتغال جوانان به‌ویژه فرزندان بازنشستگان ایجاد شود.
وی با اعلام آمادگی کمیته فنی کانون کارگران بازنشسته تبریز و حومه در این زمینه گفت: کمیته فنی کانون کارگران بازنشسته تبریز و حومه با دارا بودن نیروهای مجرب آمادگی فعالیت و همکاری در این

زمینه دارد و در صورت صدور مجوز می‌تواند گام‌های موثری را در این زمینه بردارد.
پایان پیام

672- دبیر اجرایی خانه کارگر ساوه:

اقدام علیه کارگران زیننده مجمع تشخیص مصلحت نبود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 17 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر ساوه با انتقاد از کمیسیون اقتصادی مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: طرح این کمیسیون در اضافه کردن بند "ز" به ماده 21 قانون کار مبنی بر روان سازی اخراج کارگران دور از انتظار جامعه کارگری بود. مهدی زمانی نوری در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، با بیان اینکه کارگران آقای هاشمی را از چهره‌های درخشان نظام و از حامیان قانون کار می‌دانند، افزود: این گونه مصوبات یک جانبه و برخلاف عدالت است.

وی ماده 21 قانون کار را درباره فوت، بازنشستگی، ازکار افتادگی، انقضاء مدت در قراردادهای کار موقت و پایان کار در قراردادهایی دانست که مربوط به کار معینی است. زمانی نوری افزود: با افزوده شدن بند "ز"، کارفرمایان می‌توانند به بهانه مشکلات مالی و بحران‌های اقتصادی، عملاً موجبات تضییع حقوق نیروی کار و آسان سازی اخراج آنان را فراهم کنند. این فعال کارگری در ساوه با انتقاد از کم‌توجهی مسوولان و نمایندگان مجلس شورای اسلامی درباره مشکلات کارگران گفت: قراردادهای موقت کار و فعالیت شرکت‌های خدماتی و پیمانکاری نیروی انسانی از مواردی است که کارگران کشور را رنج می‌دهد. زمانی نوری افزایش مستمری بازنشستگان کشوری و لشکری را از اقدامات خوب دولت نهم ذکر کرد و افزود: با این وجود از دولت عدالت محور و مهرورز انتظار داشتیم تا عدالت را رعایت و کارگران بازنشسته را نیز مشمول این طرح خود کند.
پایان پیام

673- مرگ پنج کارگر سیمان سازی :

پنج کارگر به دنبال سرنگونی دکل بزرگ کارخانه سیمان، آبیگ، قزوین جان باختند. به گزارش ایسکانیوز این حادثه در سیمان، آبیگ، قزوین وقتی رخ داد که یک گروه سرگرم تعمیر قطعه‌های داخلی این کارخانه بود. همزمان با سرنگونی ناگهانی دکل بزرگی که بالای سوله بود شماری از کارگران پا به فرار گذاشتند اما هفت نفر از آنان زیر دکل گرفتار شدند و پنج نفر از آنها جان باختند و دو مجروح روانه بیمارستان شدند.

674- درگیری کارگران با کارفرما بر سر مطالبات معوقه :

به گزارش ایلنا در تاریخ 17 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین با بیان این که کارگران شرکت "زیاران" 4 ماه حقوق نگرفته‌اند گفت: "به همین دلیل کارگران تجمعی را در مقابل کارخانه انجام دادند که در نهایت به درگیری فیزیکی کارگران با کارفرما منجر شد. عید علی کریمی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" با اشاره به اشتغال 300 کارگر در گوشت زیاران، گفت: "این کارخانه دولتی بود اما حدود 2 سال پیش با واگذاری به بخش خصوصی دچار مشکل شد." وی تصریح کرد: درحالی که طبق قانون خریدار بخش خصوصی موظف است تا 5 سال نیروی انسانی موجود کارخانه را حفظ کند؛ اما در عمل کارفرمای جدید زیاران از همان ابتدا مشکلاتی را برای کارگران به وجود آورد. کریمی اظهار داشت: این شرکت پس از خصوصی سازی با ظرفیتی به مراتب کمتر از ظرفیت واقعی خود تولید می کند.

675- جاری شدن سیل در جاده دشت عباس پنج مهندس شرکت حفاری نفت را گرفت :

پنج مهندس شرکت حفاری نفت که با خودروی سواری عازم فرودگاه بودند، بر اثر تخریب بخشی از جاده دشت عباس و سقوط به دره کشته شدند. ساعت ۴ و ۳۰ دقیقه روز دوشنبه پنج تن از مهندسان شرکت حفاری نفت پس از پایان کار خود با خودروی پژو راهی فرودگاه اهواز شدند. این درحالی بود که از شامگاه یکشنبه به دلیل بارش شدید باران، سیلاب در آن منطقه جاری شده بود. دقیقی بعد مهندسان با خودرو در حال حرکت در جاده بودند، ناگهان به دره ای که در میان جاده ایجاد شده بود، سقوط کردند. ساعتی پس از این حادثه و با روشن شدن هوا، اهالی منطقه با اطلاع از موضوع به کمک حادثه دیدگان شتافتند اما پنج سرنشین خودرو به خاطر شدت حادثه در دم جان سپرده بودند. نعمت الله صفری فرماندار دهلران با تأیید این خبر گفت: در پی جاری شدن سیل و تخریب يك دهنه پل در مسیر دشت عباس، به چم هندی، يك دستگاه پژو نقره ای رنگ متعلق به شرکت حفاری نفت دچار حادثه شد. وی در ادامه گفت: بلافاصله نیروهای امداد جاده ای هلال احمر دهلران با دو دستگاه آمبولانس، خود را به

محل حادثه رساندند و پس از بررسی محل حادثه اجساد را به پزشکی قانونی انتقال دادند.

به گفته اهالی منطقه، کوچک بودن دهنه پل باعث شده بود که سیلاب به طور کامل پل را تخریب کند و حدود ۱۰ متر از جاده را از بین برده بود.

676- کودکان در جهنم سرمایه داری ایران:

مدیرعامل «انجمن حمایت از کودکان» اعلام کرده است که هم اکنون 3 میلیون و 600 هزار کودک خردسال خانواده های کارگری ایران از هر نوع آموزش و مدرسه و درس و بحث محروم هستند. این کودکان باشلاق مرگ سرمایه و در چهارچوب آنچه دولت سرمایه داری انجام می دهد مجبورند که در عمق سیاه چال های سودآفرینی سرمایه برای سرمایه داران کار کنند و ارزش اضافی تولید کنند. آنچه سرمایه و دولت هار نظام بردگی مزدی علیه این کودکان روا می دارند روی کثیف ترین جنایت های برده داران تاریخ را سفید کرده است. در فاصله میان سال های 1375 تا 1387 شمار بردگان مزدی خردسال کشور از 10 درصد کل کودکان به 13% افزایش یافته است. شمار کودکان خیابانی نیز در طول همین فاصله زمانی دوبرابر شده است. آمارها اضافه می کنند که هم اکنون 100 کودک زیر 2 سال در کنار مادران سیه روز خود در زندان های سرمایه روزگار اسارت و ذلت را سپری می کنند. جرم این کودکان معصوم این است که مادران آن ها زیر فشار استثمار و جنایات و بشرکشی سرمایه، زیر فشار فقر و فلاکت و گرسنگی ناشی از استثمار و بی حقوقی سرمایه داری مجبور به تن فروشی و اعتیاد و تحمل مصائب دیگر شده اند. همچنین 171 کودک زیر 18 سال زندانی هم اکنون در معرض اعدام قرار دارند. 34% کل کودکان در سن تحصیل کشور فاقد سواد خواندن و نوشتن هستند. 24% کل کودکان فقط تا پایان دوره ابتدایی درس خوانده اند. 34% کل کودکان مجبورند در کنار تحصیل در کنار خیابان ها یا در درون کوره پزخانه ها و جاهای دیگر کار کنند و استثمار شوند.

18 آذر 87

677- کارگران کارخانه مکان ساز اصفهان سومین روز اعتصاب خود را پشت سر گذاشتند:

امروز هجدهم آذر ماه کارگران کارخانه مکان ساز برای سومین روز متوالی در اعتراض به عدم پرداخت چهار ماه از دستمزدهایشان در اعتصاب بسر بردند. روز گذشته مدیریت کارخانه قول داده بود امروز هجدهم آذر ماه تمامی دستمزدهای معوقه کارگران را پرداخت کند اما به قول خود عمل نکرد. به گفته کارگران علیرغم اینکه قرار بوده است امروز کارفرما برای رسیدگی به مشکل عدم پرداخت دستمزد کارگران از تهران به کارخانه برود اما اینکار صورت نگرفته است.

بنا بر گزارشهای رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران به خاطر فشارهای مالی 15 نفر از کارگران غیر بومی که به صورت مقطعی در کارخانه مشغول بکار بوده اند امروز تسویه کرده و به شهرهای خود بازگشته اند. بقیه کارگران قصد دارند روز چهارشنبه و تا دریافت دستمزدهای معوقه خود به اعتصاب ادامه دهند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران 1387/9/18

678- پنج ماه زندان، مجازات انتشار اخبار مبارزات کارگران :

دادگاه سرمایه در استان بوشهر یک روزنامه نگار عکاس و وبلاگ نویس را به 5 ماه زندان محکوم کرده است. جرم اسماعیل جعفری این است که اخبار مربوط به مبارزات کارگران کشتی سازی صدر را در روزنامه خویش درج می کرده است!! شرکت ایران صدر در مالکیت یک تراست عظیم صنعتی و مالی متعلق به سپاه پاسداران قرار دارد. دادگاه سرمایه در استان بوشهر درج اخبار کارگری را ارتباط با بیگانگان شمرده است و برای اسماعیل جعفری باهمین اتهام 5 ماه زندان در نظر گرفته است. معنای حکم دادگاه بسیار صریح و شفاف است. طبقه کارگر و جنبش کارگری گورکن نظام سرمایه داری و لاجرم طبقه سرمایه دار و دولت این طبقه است. مبارزات کارگران ناقوس مرگ سرمایه است. دولت سرمایه داری انتشار اخبار مبارزات کارگران و پخش آن در میان سایر همزنجیران را آزر خطر جدی برای خود تلقی می کند.

18 آذر 87

679- پورمحمدی:تولید فساد در نظام اداری کشور شکل وسیعی به خود گرفته است :

به گزارش سایت روشننگری در تاریخ 18 آذر 87 از قول خبرگزاری ها آمده است: پورمحمدی، در سخنانی در افتتاحیه همایش تلاش برای ارتقای سلامت نظام اداری کشور به انتقاد از وضع جاری کشور پرداخت و گفت: "متأسفانه کاهش سرمایه‌گذاری و عدم تخصیص مناسب هزینه عمومی، کاهش درآمدهای مالیاتی و وجود فقر در حوزه‌های مختلف و کاهش درآمد سرانه یا حفظ سطح درآمد یا رشد ناچیز بسیار کمتر از انتظار است و کاهش راندمان و کاهش بهره‌وری از مسائلی است که کشور ما از آن رنج می‌برد و علی‌رغم تلاش‌های صورت گرفته، در شاخص‌گذاری‌ها، امتیازات چندان مناسبی به ما داده نمی‌شود و درجاتی که به ما داده می‌شود درجات منصفی نیست. برخی می‌خواهند از آن سوء استفاده کنند که باید تلاش کرد با اقدامات مناسب جلوی آن گرفته شود."

وزیر کشور برکنار شده سابق دولت احمدی نژاد که اخیراً احتمال نامزد شدن برای انتخابات ریاست جمهوری را تایید کرده است به رابطه فساد و نظام اداری در ایران اشاره کرد و گفت: "هرجا قدرت و ثروت هست به طور طبیعی تولید فساد می‌کند، حالا اگر این قدرت و ثروت خواسته و ناخواسته با سوءنیت و بدون سوءنیت در کنار هم قرار بگیرد، تولید فساد شکل وسیعی به خود خواهد گرفت. واقعیت این است که نظام اداری و اقتصادی ما قدرت و ثروت را در کنار هم قرار داده است. دولت همه اختیارات اداری را در اختیار دارد، قدرت در او متمرکز است و حدود 70-80 درصد ثروت عمومی در اختیار دولت است؛ این فی‌نفسه بستر تولید فساد است."

به گزارش ایسنا پورمحمدی سپس خواستار رها سازی و گسترش خصوصی سازی ها شد و گفت: "بزرگان ما، مقام معظم رهبری، مرجع تشخیص مصلحت نظام، مجلس شورای اسلامی، چند برنامه در دولت، همه متفقیم به این‌که هرچه زودتر دولت باید کوچک سازی شود و خود را از فعالیت‌های اقتصادی رها کند و به مردم واگذار شود، اصل 44 اجرا شود. ان‌شاءالله طرح تحول اقتصادی با حوزه‌های مختلفی که در آن است از جمله نظام مالیاتی، نظام بانکی، نظام گمرکی و ساماندهی بارانه‌ها و ... بتواند سلامت اقتصادی را که گام اولش رهاسازی است، ایجاد کند و تا رهاسازی صورت نگیرد ما با مشکل جدی در این عرصه روبه‌رو هستیم."

680- قتل 5 کارگر سیمان توسط سرمایه :

فتوای حاکمان شرع برده دار در جزیره العرب در سده ششم میلادی بر پایه متون دینی این بود که « اگر کسی برده ات را کشت برده او را بکش!! برده جزء مایملک برده دار و موجودی مهدورالدم بود، آن سان که قتل را ارباب مرتکب می شد اما مجازات او قتل برده ای دیگر بود. نگاه سرمایه داران به طور کلی و سرمایه داران ایران و دولت آنان به طور خاص به توده های کارگر هیچ تفاوتی با نوع نگاه برده داران به بردگان ندارد. کارگرکشی به شرط این که ریالی به سود سرمایه بیفزاید، در مسلک و مرام و طریقت و شریعت اینان عین ثواب است. در خبر قبلی خاکستر شدن زن گل فروش در شعله های سود اندوزی سرمایه را دیدیم و اینک در کارخانه سیمان آبیک مشاهده می کنیم که 5 کارگر یکجا هنگام سقوط دکل بزرگ کارخانه در زیر لاشه سیمانی دکل جان باخته اند. دو کارگر دیگر همزنجیر اینان که ظاهراً از زیر این دکل به بیرون کشیده شده اند در بیمارستان بستری شده اند. حال این دو کارگر نیز وخیم گزارش شده است. ممکن است پرسیده شود که درست است که سرمایه به جان کارگر هیچ رحمی نمی کند، اما چرا برای جلوگیری از سقوط دکل چاره ای نیندیشیده است؟ پاسخ روشن است. سقوط دکل سرآغاز برنامه ریزی های وسیع مالکان سرمایه برای تصاحب میلیارد میلیارد سرمایه های بانکی ناشی از حاصل کار و استثمار توده های کارگر است. سقوط دکل برای سرمایه نه فقط زیانبار نیست بلکه دروازه ای به سوی سرمایه ها و سودهای سرشارتر است. دکل می تواند سقوط کند و در جریان سقوط خود چه باک و شاید هم چه خوب اگر باعث خلاصی سرمایه دار از شر چند کارگر قدیمی و جایگزینی آن ها با نیروی کار بسیار ارزان تر و قراردادی و شبه رایگان تر شود!!

18 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

681- زن گل فروش در شعله های آتش سرمایه سوخت:

زن گل فروش، کارگر 30 ساله ای بود که « صبا » نام داشت. او در یک کارگاه گل فروشی در شهر تبریز برای سرمایه دار کار می کرد و استثمار می شد. محل کار صبا زیرزمین بود. سرمایه دار صاحب کارگاه در دفتر محاسبات سود خود تمام شرایط لازم برای استثمار کارگران را بسیار دقیق حساب کرده بود. حداکثر صرفه جویی در هزینه ساختمان کارگاه، فقدان هر نوع وسایل ایمنی در محیط کار، اجتناب از پرداخت هزینه مکانی برای نگهداری مواد آتش زا و انباشتن تمامی این مواد در محل آمد و رفت کارگران، دستمزد هر چه کمتر به زن کارگر گل فروش، روزانه هر چه طولانی تر کار این کارگر و در یک کلام تمام شرط و شروط

لازم برای افزایش حداکثر ارزش اضافی تولیدی توسط کارگران را بسیار حساب شده در کارگاه چند وجبی خویش با هم جمع کرده بود. در دایره این محاسبات تنها چیزی که هیچ محلی از اعراب و هیچ ارزشی نداشت جان کارگر 30 ساله ای بود که باید با فروش نیروی کار خویش هزینه معاش یک خانواده را تأمین می کرد. کارگاه بر اثر انفجار مواد آتش زای انبار شده در درون محوطه تنگ زیرزمین آتش گرفت. سرمایه و روند ارزش افزایی و سودآفرینی سرمایه آتش به پا کرد، آتشی که صبا زن کارگر گل فروش را در یک چشم به هم زدن در میان شعله های خود خاکستر کرد. عامل مستقیم قتل صبا، سرمایه دار صاحب کارگاه و دولت حامی سرمایه داران است. نظام سرمایه داری در هر روز هزاران انسان کارگر همزنجیر صبا را در میان شعله های سوداندوزی خود خاکستر می کند. نجات جان صباها در گرو مبارزه علیه سرمایه داری است. تا نظام بردگی مزدی هست خاکستر شدن لحظه به لحظه انبوه بردگان مزدی گریزناپذیر است. کارگران برای آن که زنده بمانند و مبارزه کنند تا از زندگی کارگری رها شوند باید سرمایه داری را آماج وسیع ترین یورش های خود قرار دهند.

18 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

682- راه مقابله با گرانی شفاهی معرفی متخلفان از سوی مردم است:

بی توجهی به قیمت درج شده روی کالاها به یکی از عادات برخی خرده فروشان تبدیل شده است. به گزارش خبرنگار اصناف خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) سالها طول کشیده بود که درج قیمت از سوی کارخانه های تولیدکننده بر روی کالاها اجباری شود و جا بیفتد و پس از آن هم سالها طول کشیده بود تا مردم به این قیمت ها توجه کنند و پولی بیشتر از قیمت درج شده روی قوطی، نایلون یا پلاستیک کالای مورد نظر پرداخت نکنند.

این موضوع در کنار اجباری بودن نصب اتیکت روی کالاها یکی که قیمت درج شده ندارند سامان نسبی به بازار خردهفروشی خصوصاً در حوزه کالاها پرمصرف و اصطلاحاً سوپرمارکتی داده بود اما... از اوایل سال گذشته که قیمت جهانی مواد غذایی نوسان شدیدی پیدا کرد و به تبع آن در داخل کشور هم قیمت ها بالا رفت، تغییرات هر روزه قیمت ها آغاز شد و این موضوع باعث سوءاستفاده برخی خردهفروشان شد.

سوءاستفاده گران بدون توجه به قیمت های درج شده روی کالاها یکی که "موجود" داشتند آخرین قیمت هر کالا را که بالاتر از قیمت کالای موجود بود مبنای فروش همان کالاها قدیمی قرار می دادند؛ یعنی آن ها کالایی را که خریده بودند و باید با سود معقول، به قیمت درج شده می فروختند با قیمت جدید و بالاتری فروختند در حالی که آن را با قیمت جدید خریداری نکرده اند تا مجاز باشند با قیمت جدید بفروشند.

گستره این موضوع حتی به مواد لبنی که معمولاً به روز به مغازه ها می آیند هم کشیده شد در حالی که قیمت این مواد معمولاً دو سه روز قبل حک می شود.

برخی از آن ها که مقدار بسیار زیادی جنس خریداری کرده بودند تلفنی از قیمت های جدید خبردار شده و در حالی که اصلاً جنس جدیدی با قیمت جدید خریداری نکرده بودند اجناس قدیمی خود را با قیمت جدید می فروختند.

رضا کریمی - رییس واحد نظارت و بازرسی شورای اصناف کشور - درباره این تخلف می گوید: این موضوعی است که بازرسان ما به راحتی قادر به کشف آن نیستند چون این گران فروشی به صورت شفاهی اتفاق می افتد و فروشندگان اتیکت قیمت گران را نصب نکرده است، بنابراین تنها راه کشف تخلف گزارش های مردمی است که پس از آن بازرسان ما به صورت نامحسوس در محل حضور پیدا کنند و پس از کشف تخلف با متخلف برخورد کنند.

او تأکید می کند: آیین نامه برخورد با عدم نصب اتیکت شامل این موضوع هم می شود و این آیین نامه به سراسر کشور ابلاغ شده است.

مدیر واحد نظارت و بازرسی شورای اصناف کشور از مردم درخواست می کند در صورت آگاهی از چنین تخلفی با واحدهای نظارت و بازرسی اصناف در هر شهر تماس بگیرند تا بلافاصله با اعزام بازرسان با تخلفات برخورد شود.

به گفته کریمی شماره تلفن های 88438719 و 88438728 در تهران آماده پاسخگویی به شکایات مردم از واحدهای صنفی است و بزودی امکانات سهل تری هم برای انجام شکایات مردم در نظر گرفته خواهد شد.

انتهای پیام

683- دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین:

وضعیت بازنشستگی 6 هزار کارگر با سوابق بالای بیمه ای را مشخص کنید :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 19 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین با اشاره به در پیش بودن دور دوم سفر رئیس جمهور و هیات همراه به این استان گفت: از هیات دولت انتظار داریم که به مشکلات 50 واحد تولیدی و صنعتی این استان رسیدگی کند. عید علی کریمی در گفت‌وگو با "ایلنا"، با بیان این که کارگران قزوینی برای سفر رئیس جمهور و هیات همراه به استان لحظه شماری می‌کنند، افزود: در این استان 5 الی 6 هزار کارگر با سوابق 15 تا 29 سال وجود دارد که به دلیل تعطیلی واحدها بیکار شده‌اند و برای بازنشستگی خود دچار مشکل هستند.

وی گفت: از هیات دولت می‌خواهیم که همانند مصوبه خود برای کارگران نساجی مازندران درباره بازنشستگی، زمینه این کار را برای کارگران با سوابق بیش از 20 سال سابقه بیمه در استان قزوین را فراهم کند.

پایان پیام

684- دبیر اجرایی خانه کارگر شهرری:

مصوبات جدید مجمع تشخیص و دولت مورد قبول کارگران نیست :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 19 آذر 87 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر شهرری گفت: اقدام مجمع تشخیص مصلحت نظام در اضافه کردن بند "ز" به ماده 21 قانون کار و همچنین تصویب اساسنامه جدید سازمان تأمین اجتماعی در هیات دولت مورد رضایت کارگران نیست.

علی ترکاشوند در گفت‌وگو با "ایلنا"، افزود: مهمترین مشکل موجود درباره قانون کار، سلیقه‌ای عمل کردن مسوولان اجرایی است زیرا جامعه کارگری معتقد است که این قانون مشکل خاصی ندارد. وی خنثی کردن مفاد قانون کار برای رفع مشکل تولید کشور را پاک کردن صورت مساله دانست و افزود: کاش می‌شد برای یک بار هم شده این قانون به‌درستی و بدون هرگونه مسایل حاشیه‌ای اجرا شود زیرا این قانون قابلیت‌های اجرا نشده فراوانی دارد.

ترکاشوند خواستار تعیین مزد کارگران با در نظر گرفتن شاخص‌های واقعی اقتصادی جامعه شد و گفت: با جنجال‌آفرینی نمی‌توان مزد واقعی کارگران را مشخص کرد.

وی عرضه کالای داخلی با کیفیت را مهمترین عامل رونق تولید داخلی کشور دانست و گفت: اگر وزارت کار به جای مانور روی بنگاه‌های زودبازده، فقط بر تقویت صنعت نساجی تأکید می‌کرد در حال حاضر وضعیت بیکاری کشور بدین گونه نبود.

پایان پیام

685- تصرف جاده اردبیل - آستارا توسط کارگران سبلان پارچه :

جاده اردبیل - آستارا توسط کارگران کارخانه نساجی سبلان پارچه تصرف شد و عبور و مرور تمام وسائط نقلیه در آن متوقف گردید. 3000 کارگر سبلان پارچه 7 ماه است که کار کرده اند، به شدیدترین شکل استثمار شده اند و در قبال کار و استثمار خویش توسط سرمایه هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند. کارگران به دنبال تصرف کارخانه و بستن مسیر وسائط نقلیه به سوی مقر استاندار اردبیل راه پیمایی کردند. آنان در مسیر راه پیمایی تلاش کردند تا فریاد خود علیه شدت استثمار و جنایات نظام سرمایه داری و دولت طبقه سرمایه دار را به گوش همه همزنجیران خویش برسانند.

19 آذر 87

686- جلسه مشترک دولت و مجلس برای گرانی قیمت آب، برق و گاز:

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 19 آذر 87 آمده است : عضو کمیسیون ویژه تحول اقتصادی مجلس گفت: وزیر نیرو و دیگر مسئولان وزارت نیرو اعلام کردند میزان افزایش بهای برق مصرفی در صورت هدفمند کردن یارانه های این انرژی قابل تحمل خواهد بود.

محمد حسین فرهنگی در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس اظهار داشت: نشست کمیسیون ویژه تحول اقتصادی مجلس دیروز با حضور وزیر نیرو و جمعی از مسئولان این وزارتخانه درباره هدفمند کردن یارانه حاملهای انرژی مربوط به این بخش یعنی برق، گاز و همچنین آب برگزار شد.

وی گفت: وزیر نیرو در این جلسه، هدفمند شدن یارانه‌های مربوط به انرژی برق را به نفع این صنعت دانست و پیش بینی کرد واقعی شدن قیمت این انرژی سبب افزایش قیمت بالایی برای مصرف کنندگان نشود.

فرهنگی افزود: افزایش قیمت برق در چند سناریو توسط وزارت نیرو بررسی شده است. وی در عین توضیح داد: تعیین قیمت نهایی بستگی به عوامل مختلفی خواهد داشت، از جمله این که دولت در تحویل انرژی مورد نیاز نیروگاه ها قیمت ذاتی آن را لحاظ کند و یا به بخش هایی از حمایت خود از صنعت برق ادامه دهد یا خیر؟

عضو کمیسیون ویژه تحول اقتصادی تأکید کرد: مسئولان وزارت نیرو معتقدند افزایش قیمت برق در بالاترین سطح سناریوهای پیش بینی شده نیز غیر قابل تحمل نخواهد بود.

وی گفت: مسئولان وزارت نیرو همچنین گزارشی مقایسه‌ای از میزان مصرف برق در کشور نسبت به دیگر کشورها ارائه و عنوان کردند میزان مصرف در ایران در مقایسه با کشورهایی که حتی از جمعیت بیشتری برخوردارند، نیز بالاتر است و هدفمند شدن یارانه برق سبب منطقی شدن مصرف در کشور خواهد شد. فرهنگی درباره آثار اصلاح قیمت برق بر فعالیت صنایع نیز یادآور شد: گزارش ارائه شده به کمیسیون حاکی از این بود که میزان استفاده برق در صنایع مختلف متفاوت است و بنابراین اثر هدفمند کردن یارانه‌ها در این بخش بر فعالیت، قیمت نهایی و محصولات صنایع یکسان نخواهد بود.

687- کارگران لاستیک گلداستون اردبیل دهمین روز اعتصاب را پشت سر گذاشتن:

۱۵۰۰ کارگر کارخانه لاستیک گلد استون (gold stone) دهمین روز اعتصاب را پشت سر گذاشتند. کارگران خواهان افزایش دستمزد به ۷۰۰ هزار تومان، افزایش حق بیمه متناسب با سطح کارگران متخصص، رسمی کردن کارگران موقت، امنیت شغلی هستند. کارگران همچنین خواهان انحلال شورای اسلامی و انتخاب نمایندگان خود میباشند.

به گزارش دریافتی؛ کارگران کارخانه گلد استون، در ۵ کیلومتری اردبیل، از ده روز پیش یعنی از اول آذر تاکنون در اعتصاب به سر میبرند. ۱۰۰ نفر از کارگران استخدام رسمی و باقی کارگران قراردادی و عمدتاً با قراردادهای سفید امضا به کار اشتغال دارند. اکثر این کارگران متخصص هستند و بین ۱۰ تا ۱۲ سال سابقه کار در این کارخانه دارند. اما کارفرما حق بیمه آنها را بعنوان کارگر رد کرده است. حقوق کارگران حدود ۲۵۰ هزار تومان است و کارگران میگویند دستمزد آنها باید متناسب با سطح تخصصشان، تا ۷۰۰ هزار تومان یعنی به اندازه کار مشابه کارگران متخصص در کارخانجات دیگر افزایش یابد.

بنا به این گزارش؛ کارفرما و ارگانهای مختلف دولتی تلاش کردند با وعده های توخالی کارگران را تشویق به پایان دادن به اعتصاب کنند اما کارگران بخش های مختلف این کارخانه، برق و مکانیک، الکترونیک، تولید مواد خام، قسمت ساخت، پخت، کیفیت کنترل و کارگران انبار، فریب وعده ها را نخورده و متحد و یکپارچه به اعتصاب ادامه داده اند. در ادامه اعتصاب سرانجام استناداری از کارگران خواست که نمایندگان خود را به مذاکره بفرستند. کارگران از هر بخش یک نفر را بعنوان نماینده تعیین کردند و خواسته های خود را در ۱۶ ماده تنظیم کرده و به کارفرما دادند. کارگران همچنین بشدت از شورای اسلامی کارخانه ناراضی هستند و خواهان انحلال آن و انتخاب نمایندگان واقعی خود میباشند. یکی دیگر از مشکلات کارگران عدم ایمنی محیط کار است. تاکنون تعدادی از کارگران این کارخانه به بیماریهای ریوی و بعضاً به سرطان مبتلا شده اند. این مساله نیز موضوع اعتراض کارگران است.

688- ابلاغ حکم ۱۲ ماه زندان تعلیقی برای یکی از اعضای سندیکای :

داود رضوی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که در جریان اعتراضات کارگری شرکت واحد در سال ۱۳۸۴ دستگیر ...

داود رضوی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که در جریان اعتراضات کارگری شرکت واحد در سال ۱۳۸۴ دستگیر و پس از تحمل زندان با قید کفالت آزاد شده بود بعد از برگزاری دادگاه در شعبه ۱۴ امروز حکم صادره توسط این شعبه به ایشان ابلاغ شد. طی حکمی که از طرف دادسرای انقلاب به ایشان ابلاغ شده است نامبرده با اتهام اقدام علیه امنیت عمومی به ۱۲ ماه زندان که در ۳ سال به حالت تعلیق می باشد محکوم شده است. قابل ذکر است پیش از این آقایان منصور اسالو و ابراهیم مددی به ۶۰ ماه و ۴۲ ماه حبس تعزیری محکوم شده اند که در حال حاضر آقای منصور اسالو در حال گذراندن دوره زندان در زندان رجایی شهر می باشد و ۵ نفر از اعضای این سندیکا به نام های ۱- عباس نژند کودکی ۲- عطا بابا خانی ۳- یعقوب سلیمی ۴- سعید ترابیان ۵- علی زاده حسین از همین شعبه به حبس تعلیقی از ۶ ماه تا ۱۴ ماه محکوم شده اند.

۲۰/۹/۱۳۸۷

689- نگرانی مردم از ادامه روند گرانی میوه و ترهبار!

به گزارش آفتاب در تاریخ 20 آذر 87 آمده است: با وجود وعده مسئولان وزارت کشاورزی قیمت محصول گوجه فرنگی در فروشگاه‌ها و بازارهای میوه و تره‌بار همچنان بر روی خط گرانی قرار دارد. این در حالی است که مدیر کل دفتر سبزی و صیفی وزارت جهاد کشاورزی چندی پیش گفته بود: در حال حاضر به لحاظ تولید گوجه فرنگی در کشور مشکلی نیست و به تدریج 714 هزار تن تولید کنونی وارد بازار می‌شود. به گزارش خبرنگار اقتصادی آفتاب محمد مهدی بحرینی وعده داد: در اوضاع کنونی در چهار استان بوشهر، خوزستان، فارس، منطقه جیرفت و کهنوج گوجه فرنگی در حال تولید است که به تدریج وارد بازار مصرف می‌شود.

بر اساس گزارش‌های رسمی، قیمت خرده فروشی هر کیلو گوجه فرنگی گلخانه‌ای در سطح شهر بیش از 3300 تومان و گوجه فرنگی چابهار و ذفول از 1350 تا 2000 تومان به فروش می‌رسد. با وجود تجربه گرانی گوجه در سال گذشته، عدم برنامه‌ریزی برای عرضه به موقع گوجه جنوب که می‌توانست بر کنترل قیمت‌ها در سال جاری تاثیر گذار باشد، تعجب هر ناظر و کارشناسی را برانگیخته است.

در همین ارتباط خبرگزاری نزدیک به دولت فارس در روزهای اخیر، تاخیر در ورود محموله یک میلیون تنی گوجه فرنگی جنوب به بازارهای مصرف را علت ادامه گرانی گوجه و قرار گرفتن این محصول بر مدار گرانی معرفی کرد و ادامه داد: قیمت خرده فروشی گوجه فرنگی گلخانه‌ای در سطح شهر تا 3300 تومان رسید و گوجه فرنگی چابهار و ذفول از 1350 تا 2000 تومان به فروش می‌رسد این در حالیست که مدیرکل دفتر سبزی و صیفی وزارت جهاد کشاورزی خبر از ورود یک میلیون تن گوجه فرنگی تولیدی در استانهای جنوبی به بازارهای مصرف را داده بود که تاخیر در ورود این محموله باعث شده تا قیمت گوجه فرنگی بنابر رسم هر ساله در چنین زمانی از سال همچنان در مدار گرانی باشد.

اگر آنگونه که محمد مهدی بحرینی اعلام کرده است، دلیل گرانی گوجه فرنگی ربطی به میزان تولید نداشته باشد، چراکه بر اساس اظهارات او در حال حاضر بیش از 700 هزار تن گوجه فرنگی در حال تولید است؛ دلیل این گرانی تنها به نبود یک برنامه‌ریزی ساده برای عرضه گوجه فرنگی باز می‌گردد. اما رئیس اتحادیه صادرکنندگان میوه، نظر بحرینی، مدیرکل دفتر سبزی و صیفی وزارت جهاد کشاورزی را رد می‌کند و می‌گوید: علت گرانی و بی کیفیتی گوجه‌های عرضه شده در بازار نبود سردخانه‌های مناسب و کمبود گوجه فرنگی در این فصل از سال است.

صدر الدین نیاورانی با اشاره به عدم صادرات گوجه فرنگی در فصل سرما تاکید می‌کند: گرانی گوجه به دلیل صادرات نیست بلکه به دلیل کمبود تولید این محصول در بازار است. او با بیان اینکه کیفیت گوجه فرنگی به دلیل نبود انبارهای نامناسب روند نزولی دارد می‌گوید: در صورت ورود گوجه فرنگی بندرعباس و جیرفت به طور حتم شاهد کنترل و بهبود بازار گوجه فرنگی خواهیم شد. اما حتی در فصل گرما که قیمت گوجه کاهش یافته بود باز هم تولید یک مواد غذایی مرتبط با این محصول یعنی رب گوجه با افزایش 12/5 درصدی در تیرماه امسال مواجه شد تا مردم در فصل مناسب تولید نیز نتوانند بدون نگرانی، برای تهیه مایحتاج خود به فروشگاه‌های سطح شهر مراجعه کنند. اما امروز تورم و گرانی تنها به گوجه که معاون تازه ارتقا یافته وزارت کشاورزی آن را جدی نمی‌گیرد، ختم نمی‌شود. بنابر گزارش چند روز گذشته سازمان بازرگانی استان تهران نرخ انواع میوه و سبزی در میدان مرکزی میوه و تره بار به شرح زیر است:

سیب زرد لبنان - درجه دو 4500 - درجه یک 10000 - ممتاز 11000 ریال
سیب قرمز لبنان - درجه دو 4500 - درجه یک 10000 - ممتاز 11000 ریال
انار - درجه دو 5000 - درجه یک 18000 - ممتاز 23000 ریال
پرتقال تامسون جنوب - درجه دو 5000 - درجه یک 8000 - ممتاز 13000 ریال
لیمو شیرین جنوب - درجه دو 5500 - درجه یک 10000 - ممتاز 12000 ریال
پرتقال تامسون شمال - درجه دو 3000 - درجه یک 7000 - ممتاز 10000 ریال
نارنگی انشو - درجه دو 2500 - درجه یک 6000 - ممتاز 9000 ریال

کیوی هایوارد - درجه دو 4500 - درجه یک 7000 - ممتاز 12000 ریال

خیار گلخانه ای - درجه دو 3000 - درجه یک 6000 - ممتاز 8000 ریال

پرتقال وارداتی - درجه دو 10000 - درجه یک 11000 - ممتاز 15000 ریال

خیار رسمی - درجه دو 1500 - درجه یک 3500 ریال

گوجه فرنگی - درجه دو 7000 - درجه یک 11000 - ممتاز 14000 ریال

پیاز سفید - درجه دو 1300 - درجه یک 1700 - ممتاز 2000 ریال

سیب زمینی - درجه دو 800 - درجه یک 1400 - ممتاز 2000 ریال

گل کلم - درجه دو 3500 - درجه یک 4000 - ممتاز - ریال

بادمجان ورامین - درجه دو 3500 - درجه یک 4000 - ممتاز 6000 ریال

پرتقال رسمی شمال - درجه دو 3000 - درجه یک 5000 - ممتاز - ریال

نارنگی شمال (یافا) - درجه دو 3000 - درجه یک 6000 - ممتاز 8000 ریال

کاهو رسمی پاک کرده مرغوب - درجه دو 2000 - درجه یک 2300 - ممتاز 3000 ریال

به مرغوب - درجه دو 5000 - درجه یک 17000 - ممتاز 25000 ریال..

690- میزان 10 درصد جمعیت استان‌های محروم زیر خط فقر مطلق به سر می‌برند:

به نقل از سایت روشنگری در تاریخ 20 آذر 87 آمده است: یک مقام وابسته به کمیته امداد رژیم گفت: "هم اکنون 10 درصد از جمعیت استان‌های محرومی همچون ایلام، کهگیلویه و بویراحمد، سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، کردستان و لرستان که حدود 70 هزار خانوار می‌شوند، در وضعیت زیستی ناهنجار و زیر خط فقر مطلق به سر می‌برند."

این آمار را سعید ستاری از کمیته امداد در گفتگو با خبرگزاری ایسنا بیان کرد. انتظار می‌رود هدف از انتشار این آمار برنامه ریزی برای دریافت پول بیشتر از سوی دولت باشد.

گفتنی است کمیته امداد از جمله نهادهای حکومتی است که نظارت مستقل بر مالیه آن وجود ندارد.

691- داروخانه درمانگاه بیمارستان رازی قزوین تعطیل شد:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آذر 87 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین از تعطیلی یک شیفت کاری داروخانه و درمانگاه بیمارستان رازی که وابسته به سازمان تامین اجتماعی است، خبر داد.

به گزارش خبرنگار "ایلنا"، عید علی کریمی اظهار داشت: شیفت بعدازظهر این داروخانه و درمانگاه به صورت تعطیل درآمده است که نگرانی بسیاری از بیمه‌شدگان را به دنبال داشته است. وی افزود: با پیگیری‌های صورت گرفته دستور بازگشایی مجدد این داروخانه و درمانگاه که بدون توصیه قانونی تعطیل شده بود از سوی مدیریت درمان صادر شد اما تاکنون هیچ اقدامی صورت نگرفته است. کریمی افزود: مردم و بیمه‌شدگان خواستار پیگیری این مساله از سوی مسئولین شدند.

پایان پیام

692- دبیرکل کنفدراسیون صنعت ایران:

80 درصد صنایع کشور دولتی است

بهترین نیروی کار دنیا را داریم:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آذر 87 آمده است: تولید در ایران با موانع و مشکلات زیادی همراه است که صنایع نیز از این قافله عقب نمانده و روزبه‌روز با مشکلات بیشتری مواجه می‌شود. شاید این موانع و مشکلات موجب شده است که هر روز به آمار واردات در کشور افزوده شود و نیروی کار بیشتر نادیده گرفته شود.

دبیرکل کنفدراسیون صنعت ایران در گفت‌وگو با "ایلنا" با بیان این مطلب از موانع تولید در کشور سخن گفت.

رضا خاکی با اشاره به دولتی بودن بیش از 80 درصد صنایع کشور گفت: برخی از موانع تولید را می‌توان موانع ساختاری و برخی دیگر را مسائل نرم‌افزاری تلقی کرد.

وي با اشاره به موانع ساختاري توليد در کشور گفت: سيستم توليد در ايران به لحاظ دولتي بودن مستقل نيست و صنايع ايران همواره از سوي دولت پشتيباني شده‌اند و اين دليل رقابتي نبودن صنايع ايران است. همين عدم وجود رقابت، موجب کاهش تلاش براي افزايش بهره‌وري و ايجاد رکود در صنايع کشور شده است.

دخالت‌هاي بي‌مورد و سياست‌گذاري‌هاي نادرست آثار سويي به همراه دارد

اين کارشناس اقتصادي در ادامه گفت: دخالت‌هاي بي‌مورد و سياست‌گذاري‌هاي نادرست از سوي دولت موجب برجا گذاشتن آثار سوء بر اقتصاد کشور شده است. اين فعال کارفرمايي افزود: لازم است شکل بازار و ويژگي‌هاي آن به صورت طبيعي درآيد و ميان توليد و عرضه توازن و هماهنگي ايجاد شود و دخالت‌هاي دولت در امور بازرگاني و اقتصادي به صورت کاملاً منظم درآيد.

ديبرکل کنفدراسيون صنعت ايران در ادامه گفت: دولت بايد از طريق هدايت، برنامه‌ريزي و سياست‌گذاري‌هاي دقيق، اقتصاد کشور را سمت و جهت دهد و آن را به طور صحيح راهبري کند. وي تاکيد کرد: در صورتیکه دخالت دولت در اقتصاد براساس موازين دقيق علمي و اقتصادي نباشد، هيچ فايده‌اي براي اقتصاد کشور ندارد.

شناخت مزيتهای نسبي کشور لازم است

اين استاد دانشگاه در ادامه اظهار داشت: شناخت مزيتهای نسبي کشور به منظور شناخت برتري‌ها در توليد و استفاده بهينه از نيروي انساني الزامي است و حتي شناخت مواردی که در آن مزيتهای نسبي نداريم، نيز لازم است.

خاکي افزود: دولت بايد منابع و امکانات کشور را به سمت صنايعی که در آن مزيتهای نسبي داريم پيش برد تا قادر به مرتفع کردن نيازهاي داخلي و حضور موثر صادراتي در جهان باشد.

وي تصريح کرد: همچنين لازم است از نيروي انساني کشور به صورت بهينه در اين راستا استفاده کنيم.

مدیریت براساس شایسته سالاري مدنظر قرار گیرد

به گزارش "ايلنا"، اين فعال بخش خصوصي با اشاره به مديريت حاضر در کشور گفت: استفاده نادرست از ماشين‌آلات و نيروي انساني، برگرفته از مديريت‌هاي نادرست است؛ زيرا بيشتري مديريت‌ها براساس شايسته‌سالاري نيست.

وي افزود: چنانچه مديريت و ساختار نيروي انساني کشور اصلاح شود، اين قشر قادر به استفاده صحيح از ماشين‌آلات و ديگر ابزار خواهند بود زيرا پيشرفت صنايع تنها در نيروي انساني خلاصه مي‌شود.

خاکي همچنين با اشاره به عقب افتادگي تکنولوژي در صنايع کشور گفت: به منظور ايجاد رقابت ميان صنايع، به تکنولوژي‌هاي پيشرفته و تکنسين ماهر و آموزش ديده نيازمنديم.

فرهنگ سازي در رابطه با نقش کارگر نادرست است

اين کارشناس اقتصاد در ادامه گفت: کارگران ايراني از بهترين نيروهاي انساني در سطح جهان هستند و اين برتري از لحاظ هوش، عاطفه، علاقه، اعتقاد و توانمندی است اما همواره ديده‌گاه متفاوتي نسبت به اين قشر وجود داشته است و اين به خودي خود، برگرفته از فرهنگ‌سازي نادرست در مورد نقش کارگر در جامعه است.

وي افزود: با توجه با بالا بودن سقف معيشت زندگي و نرخ صعودي تورم، حقوق کارگران پاسخگوي نياز آنها نيست.

اين کارشناس اقتصادي تصريح کرد: دغدغه‌ها و مشکلات اقتصادي موجب شده است که کارفرما هم نتواند به طور صحيح از تمام ظرفيت‌هاي توليدي کارگر استفاده کند.

خاکي در پايان به ضرورت پرورش نيروي کار متخصص اشاره کرد و گفت: در صورتي که کارگران داراي مهارت‌هاي بالا باشند، هيچ گاه با معضلاتي همچون بيکاري و... مواجه نمي‌شوند.

پايان پيام

693- بيژن بيدآباد در گفتگو با ايلنا:

اقتصاد ايران به بيمار هلندي دچار مي‌شود

دستمزد کارگران در سال آتي کاهش خواهد يافت :

تهران- خبرگزاري کار ايران در تاريخ 20 آذر 87 آمده است : بيژن بيدآباد از اقتصاددانان برجسته کشور در رابطه با بحران اقتصادي موجود و تاثيرات آن بر طبقه کارگر گفت: شرايط فعلي اقتصاد جهاني از لحاظ واژه‌هاي اقتصادي "بحران" ناميده نمي‌شود؛ بلکه شرايط فعلي به عنوان شرايط رکود اقتصادي مطرح مي‌شود که اين رکود، مرحله ماقبل بحران است و در اين شرايط بايد منتظر بحران اقتصادي باشيم.

عضو هيات علمي دانشگاه آزاد اسلامي در گفت‌وگو با خبرنگار "ايلنا" تاکيد کرد: در شرايط رکود و بحران، شاهد عوارضي همچون کاهش توليدات و درآمد و همچنين پايين آمدن سطح مصرف و قيمت عمومي کالاها و افزايش بيکاري هستيم.

اين کارشناس اقتصادي افزود: از سوي ديگر اين بحران از طريق ارتباطات تجاري، تمامي عوارض خود را به کشورهای ديگر نيز منتقل خواهد کرد و در اين ميان کشورهای نفتي به دليل سقوط قيمت نفت، وادار به تهيه سازي ذخاير ارزي خود خواهند شد و در نتيجه پس از مدتي، دچار آثار رکود و سپس بحران اقتصادي خواهند شد.

وي تصريح کرد: کشورهای نفتي بر اساس ذخایري که دارا هستند، از سال آتی رکود و بحران اقتصادی را تجربه خواهند کرد.

بیماری مشهور هلندي در راه است

عضو هیأت علمی پژوهشکده پولی و بانکی اظهار داشت: بیماری مشهور هلندي که اقتصادهای تک محصولی نفتی به آن مبتلا می‌شوند، سال آینده از راه خواهد رسید و گریبان کشورهای نفتی و مشخصاً ایران را خواهد گرفت.

بیدآباد در توضیح بیماری هلندي گفت: هنگامی که کشوری با افزایش درآمدهای ارزی مواجه می‌شود، به واردات کالاها و سرمایه‌گذاری‌های متعدد اقدام می‌کند و زمانی که به طور ناگهانی با کاهش درآمد مواجه می‌شود، با افت شدید در پروژه‌های سرمایه‌گذاری و عمرانی روبرو خواهد شد. وي تصريح کرد: کاهش تقاضای واردات کالاها و سرمایه‌گذاری‌های عمرانی دولت، به دلیل کاهش شدید تقاضا در اقتصاد کشور به وجود خواهد آمد.

این کارشناس اقتصادی در ادامه گفت: این معضل به منزله کاهش درآمد بنگاه‌های تولیدی و همچنین نیمه تمام ماندن پروژه‌های عمرانی است که کاهش اشتغال و یا افزایش بیکاری را به دنبال دارد.

سال آینده شاهد افزایش بیکاری هستیم

بیدآباد در رابطه با وضعیت اشتغال و بیکاری در سال آینده تأکید کرد: از هم اکنون قابل پیش‌بینی است که سال آینده دولت با کاهش فعالیت‌های عمرانی خود و همچنین کاهش واردات، بیکاری گسترده‌تری را تجربه خواهد کرد.

وي افزود: این موضوع سبب ایجاد مسائل حاشیه‌ای در امر تولید نیز خواهد شد. عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی اظهار داشت: حجم آثار این بحران به اندازه‌ای وسیع خواهد بود که دولت توان جلوگیری از آن را نداشته باشد، زیرا از سال‌های گذشته اقدامات پیشگیرانه برای این منظور در نظر گرفته نشده است.

وي افزود: چنانچه اقدام پیشگیرانه حساب ذخیره ارزی برای این موضوع پیش‌بینی شده بود و دولت از این حساب برداشت نمی‌کرد، هم اکنون قادر به استفاده بهینه از این ذخایر به منظور جلوگیری از وقوع و رکود و بحران در سال‌های آتی بودیم؛ چرا که نیت تأسیس حساب ذخیره ارزی، جلوگیری از همین موارد بحران بود.

سطح دستمزد کارگران کاهش خواهد یافت

این دکترای اقتصاد در رابطه با آثار تورم در زمان وقوع بحران اقتصادی افزود: این‌گونه بحران‌ها در اقتصادهای غربی همواره اثر ضدتورمی داشته است اما آثار آن در اقتصاد ایران تا حدودی مبهم است. بیدآباد در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: علت این ابهام، عدم نظارت بانک مرکزی بر حجم نقدینگی در کشور است.

وي تأکید کرد: کاهش تولید و تقاضا برای نیروی کار، هم سطح عمومی قیمت‌ها و هم سطح دستمزدها را کاهش می‌دهد و به عبارت دیگر شرایط رقابت کار در سال‌های آتی برای نیروی کار مشکل‌تر خواهد بود.

عضو هیأت علمی پژوهشکده پولی و بانکی اظهار داشت: نیروی کار با قراردادهای مدت‌دار یکساله تا پایان قراردادهای چهار آسب‌های جدی کسری دستمزد نخواهند شد اما در سال آتی (1389) عرضه نیروهای بیکار به شدت افزایش خواهد یافت.

بیدآباد افزود: این افزایش به‌گونه‌ای است که سطح دستمزدها توسط عرضه نیروی کار مازاد و رقابت بین آنها بسیار پایین خواهد آمد.

وي تصريح کرد: در سال 88 این مساله میان کارگران فصلی و روزمزد قابل پیش‌بینی است، زیرا که آثار رکود اقتصادی با سرعت بیشتری بر این گروه نمایان می‌شود.

این استاد دانشگاه افزود: با توجه به اینکه شرایط عملکرد مالی دولت و بانک مرکزی از لحاظ مداخلات پولی مشخص نیست، نمی‌توان اظهارنظری در رابطه با چگونگی روند قیمت‌ها در سال آتی داشت.

پایان پیام

694- تعداد 5 نفر بر اثر مسمومیت با گاز منوکسیدکربن روانه درمانگاه شدند:

به نوشته گروه خبری روزنامه کار و کارگر و به گزارش خبرنگار «حوادث» ایسنا، صبح روز دوشنبه 20 ، طی تماسی با اورژانس ، گزارش مسمومیت 5 نفر با گاز سی . او در شهرستان بهشهر استان مازندران اعلام شد.

بر این اساس با اعزام يك آمبولانس به محل وقوع حادثه، مصدومان به درمانگاه منتقل شدند.

مصدومان این حادثه سالم هستند و هم اکنون در EOC به گفته اتاق هدایت عملیات بحران وزارت بهداشت شرایط مناسب جسمانی قرار دارند.

695- اطلاعیه حمایت جمعی از کارگران اخراجی شرق تهران :

به نوشته سایت " فریاد کارگر " در تاریخ 20 آذر 87 آمده است : ما جمعی از کارگران اخراجی شرق تهران هستیم. کارگرانی که بیش از 3 سال است که از کوچکترین حق خود یعنی حقوق ماهیانه هم محروم هستیم. اما آنچه که ما را به نگرش این اطلاعیه فرا خوانده است دردهای خودمان نیست، بلکه ما معتقدیم که باید دست در دست هم گذاشت. برای آزادی و برابری و عدالت هرگز پدر و مادر و فرزند فرقی با هم ندارند...

دانشجویان دلاور فرزندان ایران زمین...

ما کارگران با شمائیم با شما عهد میبندیم که صدای مرگ بر دیکتاتور شما را از صحن دانشگاه به صحن کارخانه بیاوریم. به امید هر چه باشکوهرتر برگزار کردن مراسم گرامی داشت 16 آذر... برقرار باد اتحاد جنبشهای اقشار مختلف

جمعی از کارگران اخراجی شرق تهران

696- یک فعال کارگری:

بدون پرداخت مطالبات کارگران نمی‌توان از افزایش مزد جلوگیری کرد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آذر 87 آمده است : عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور گفت: دولت در حالی که به دنبال توقف افزایش دستمزد در لایحه تحول اقتصادی است که هنوز کارگران بابت افزایش نیافتن دستمزدها در سالهای جنگ طلبکار هستند. به گزارش "ایلنا"، علی راستگو تاکید کرد: تا زمانی که سطح مزد کارگران براساس هزینه‌های روز افزایش نیابد، دولت نمی‌تواند از افزایش دستمزد کارگران جلوگیری کند. به موجب آخرین ماده لایحه تحول اقتصادی، در صورت تصویب و ابلاغ این لایحه در مجلس شورای اسلامی، موضوع افزایش دستمزد سالانه تمامی کارگران، کارمندان و متوقف خواهد شد. این در حالی است که به گفته فعالان کارگری دولت و کارفرمایان در سالهای جنگ بابت پایین نگه داشتن مزد به کارگران بدهکار هستند. به گفته راستگو دولت در حالی متوقف کردن افزایش دستمزد حقوق بگیران را در لایحه تحول اقتصادی دنبال می‌کند که پیشتر با اجرای نظام هماهنگی پرداخت حقوق دستمزد کارمندان دولت تا میزان 100 درصد افزایش یافته است. وی با اشاره به اینکه کارگران و بازنشستگان تامین اجتماعی بیش از 50 درصد جمعیت کشور را به خود اختصاص داده‌اند، گفت که تشکل متبوعش به عنوان نماینده کارگران کشور این موضوع را در جلسه این هفته که به بحث مزد سال 88 مربوط می‌شود، بررسی خواهد کرد. پایان پیام

697- کارگران کارخانه پاچه بافی کرپ ناز کرمانشاه اعتصاب کردند:

روز 16 آذر همه کارگران شیفیت صبح که 100 نفر هستند در اعتراض به پرداخت نشدن پنج ماه حقوق خود اعتصاب کردند. کارگران در حین اعتصاب مجمع عمومی تشکیل دادند و سه نفر را به عنوان نماینده خود انتخاب کردند و اعلام کردند افراد سرشیفته‌ها که قبلا از طرف کارفرما به عنوان نماینده به کارگران تحمیل شده اند را قبول ندارند. کارفرما تحت فشار اعتراض کارگران مجبور شده است که تا روز پنجشنبه به خواسته های کارگران جواب مثبت دهد. در مقابل کارگران هم گفته اند در صورتی که کارفرما روز پنجشنبه به قول خود عمل نکند همه کارگران هر سه شیفت در مقابل اداره کار تجمع خواهند کرد.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 1387/9/20

698- فرزاد کمانگر را آزاد و شکنجه و اعدام انسان ها را متوقف کنید:

به گزارش سایت : " کانون مدافعان حقوق کارگر " در تاریخ 20 آذر 87 آمده است : فرزاد کمانگر به همراه دو تن دیگر به نام های علی حیدریان و فرهاد وکیلی در دادگاه غیر علنی، بدون هیات منصفه و حضور وکیل در تمام مراحل بازجویی و دادرسی، عدم رعایت حقوق انسانی متهمین و با قوانینی مغایر با قوانین حقوق بشر که تنها به نفع قوای مطلقه حاکمه تفسیر می شود، به اقدام علیه امنیت ملی و محاربه متهم شده اند. کمانگر که

از سال 1385 بازداشت شده است هفتم اسفند 1386 در شعبه 30 دادگاه انقلاب به اتهام عضویت در یک گروه مسلح و حمل مواد منفجره که در هیچ دادگاه منصفه ای به اثبات نرسیده، محکوم به اعدام گردید. این حکم در خرداد 1387 از سوی قوه قضاییه مورد تأیید قرار گرفت.

فرزاد کمانگر از طریق نوشتن رنجامه ای گفته است در طول بازداشت خویش تحت شکنجه های طاقت فرسا برای اعتراف به جرمی بوده که مرتکب نشده است. فرزاد کمانگر اتهامات وارده را نپذیرفته و وکیل وی خلیل بهرامیان با وجود تمام محدودیت هایی که در امر دفاع از موکل خود با آن روبرو گشته، شهادت داده است که هیچگونه ادله و مدرک موجه ای علیه کمانگر وجود ندارد.

فرزاد کمانگر معلمی است که سابقه 12 سال تدریس را در دبیرستان های کامیاران دارد. او عضو هیئت مدیره شاخه های محلی انجمن صنفی معلمان و گروه های محلی حامی محیط زیست بوده و همچنین با چندین سازمان غیر دولتی در مناطق کردنشین و گزارشگران سازمان حقوق بشر کردستان فعالیت می کرده است.

کانون مدافعان حقوق کارگر وظیفه خود می داند که فارغ از مرز بندی های سیاسی و مطابق با منشور خود از حقوق انسانهایی که به هر شکل مورد ظلم و ستم قرار می گیرند دفاع نماید و به اعمال غیر انسانی، قانونی و غیر قانونی، اعتراض نماید.

کانون مدافعان همراه و همصدا با دیگر آزادی خواهان و برابری طلبان ایران و جهان خواستار لغو حکم فرزاد کمانگر و کلیه افرادی که به اعدام محکوم شده اند و آزادی بدون قید و شرط وی و دیگر فعالان سیاسی و اجتماعی است و فراتر از آن ما خواهان توقف و محو هرگونه شکنجه، رفتارهای غیر انسانی، حبس های طولانی برای تمامی زندانیان سیاسی و غیر سیاسی می باشیم

کانون مدافعان حقوق کارگر

699- پول بیمه از حقوق کارگر کسر میشود اما به حساب تامین اجتماعی ریخته نمیشود:

به نوشته سایت " فریاد کارگر" در تاریخ 21 آذر 87 آمده است: کارگری از یکی از واحدهای تولیدی استان قم در این خصوص به فریاد کارگر گفت: "مشکل فعلی کارگران کارخانه ما بیمه کارگران است. ما درخواست بیمه داده ایم ولی نمیدهند مبلغی بالغ بر 20 هزار تومان بابت بیمه از حقوق کارگران کسر میشود ولی کارگران بیمه نیستند! مشکل این است که سازمان تامین اجتماعی هیچ گونه نظارتی بر روند کارخانه هایی که بالاتر از 60 نفر کارگر داشته باشد ندارد. از کارگران سوءاستفاده میکنند و بیمه را علیرغم کسر آن از حقوق کارگر اما به حساب تامین اجتماعی نمیریزند و این به شدت به ضرر کارگران تمام شده است."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

700- ادامه اعتراضات کارگران بازنشسته نوب آهن اصفهان:

از شهر اصفهان خبر می رسد که اعتراضات کارگران بازنشسته نوب آهن، که از مدتی قبل آغاز شده بود همچنان ادامه دارد. کارگران بازنشسته نوب آهن که خواستار افزایش حقوق بازنشستگی و بهبود وضعیت معیشتی خود هستند مدتی قبل نیز دست به اعتراض زده و بزرگراه میان اصفهان و کارخانه نوب آهن را بسته بودند.

701- کارگران "لاستیک البرز" اعتراضاتشان را از سر گرفتند:

به دنبال عملی نشدن وعده های مسئولین دولت جمهوری اسلامی در خصوص رسیدگی به مشکلات و پرداخت مطالبات کارگران کارخانه "لاستیک البرز"، کارگران این واحد اعتراضات خود را از سر گرفتند.

کارگران کارخانه لاستیک البرز در کنار جاده اصلی اسلامشهر دست به تجمع زده و با حمل پلاکاردهایی خواستار پرداخت مطالبات خود شدند، بلافاصله پس از تجمع آنان ماموران انتظامی و معاون فرماندار اسلامشهر در جمع کارگران حاضر شده و وعده رسیدگی به مشکلات کارگران را داد . کارگران کارخانه لاستیک البرز در جریان تجمع خود اعلام کردند که در صورت عدم پرداخت بخشی از دستمزدهای معوقه خود تا روز سه شنبه 26 آذر ماه، همراه با خانواده هایشان جاده ساوه را مسدود خواهند کرد .

لازم به ذکر است که کارگران کارخانه لاستیک البرز 7 ماه دستمزدهای معوقه خود را دریافت نکرده و علیرغم اعتراضات آنان تاکنون هیچ یک از وعده های مقامات دولتی برای حل مشکلاتشان عملی نشده است

702- احضار نمایندگان کارگران کارخانه "کیان تایر" به اداره اطلاعات اسلامشهر:

اداره اطلاعات شهرستان اسلامشهر در استان تهران، شماری از نمایندگان کارگران کارخانه "کیان تایر" را احضار کرده است . احضار نمایندگان کارگران کارخانه "کیان تایر" به اداره اطلاعات در حالی است که تاکنون وعده های مقامات دولتی مبنی بر پرداخت بخشی از دستمزدهای معوقه، تعیین تکلیف مالکیت کارخانه و بازگشت به کار کارگران این واحد عملی نشده است ... گفتنی است که کارگران کارخانه "کیان تایر" حدود 7 ماه دستمزدهای معوقه خود را دریافت نکرده و طی ماههای گذشته چندین بار دست به اعتصاب و تجمع زدند .

703- اعتصاب کارگران شرکت "نیپک" همدان :

بر اساس گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران، کارگران شرکت "نیپک" همدان از روز چهارشنبه 20 آذر ماه دست به اعتصاب زده اند .

شرکت "نیپک" همدان به عنوان پیمانکار در شرکت پتروشیمی هکمتانه همدان مشغول فعالیت می باشد و کارفرمای این شرکت 3 ماه دستمزد معوقه 90 کارگر خود را پرداخت نکرده است .

704- اعتصاب کارگران شهرداری خرمشهر:

کارگران شهرداری خرمشهر 4 ماه است که دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. آنان در تمامی این مدت به این وضعیت اعتراض کرده و خواستار پرداخت فوری مطالبات خود شده اند. این مبارزات تا امروز به هیچ نتیجه ای منتهی نشده است. کارگران به همین دلیل به صورت متحد و دسته جمعی دست از کار کشیده و تصریح کرده اند که تا پرداخت همه حقوق ها به اعتصاب ادامه خواهند داد. با شروع اعتصاب وضع نظافت و بهداشت شهر خرمشهر که همیشه رقت بار بوده بسیار رقت بارتر شده است. توده کارگر اهالی شهر از مبارزات کارگران شهرداری جانبداری می کنند و ادامه اعتصاب تا دستیابی به همه مطالبات را حق مسلم و قطعی همزنجیران خود می دانند.

21 آذر 87

705- اطلاعیه حمایت جمعی از کارگران شاغل در محور شرق تهران :

به مناسبت 16 آذر روز دانشجو

هم وطنان آزاد اندیش، کارگران شریف سراسر کشور:

با فرا رسیدن به سالروز 16 آذر روز دانشجو به این وسیله حمایت خودمان را از دانشجویان و تمامی حرکات اصولی و درست این عزیزان اعلام میداریم.

امروز در شرایطی به سر میبریم که روزانه اخبار بسیار تأسف باری از سرکوب و ارباب و تحقیر دانشجویان به گوشمان میرسد. اخراج از دانشگاه، تعلیق از تحصیل، دستگیر و شکنجه کردن دانشجویان و هزاران نوع سرکوب دیگر، جایی برای تردید باقی نگذاشته است که باید همه با هم متحد شویم.

دانشجویان امیدهای ما هستند. همینها هستند که فردا آینده سازان این مملکت خواهند بود. دانشجویان فرزندان ما و امانتهایی هستند که نزد ما هستند. ما کارگران شاغل در محور شرق تهران با تمام قوا از دانشجویان حمایت میکنیم و خودمان را همراه و هم‌رزم آنان میدانیم. ماهمه جاتبه از دانشجویان و حرکات انقلابی آنان حمایت میکنیم.

درود بر آزادی

706- مشاجره سران مؤتلفه و کارگزاران بر سر احمدی نژاد :

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 21 آذر 87 آمده است: دبیر کل حزب مؤتلفه اسلامی، ادعای امروز عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران مبنی بر دفاع آقایان عسگر اولادی، باهنر، حبیبی از دولت وحدت ملی و ناکارآمدی احمدی نژاد را خلاف واقع و کذب محض دانست.

محمد نبی حبیبی افزود: آقای مرعشی آورده‌اند: "آقایان عسگر اولادی، باهنر، حبیبی به جامعه روحانیت رفتند و با ارائه گزارش واقع‌بینانه از اوضاع کشور به این نکته پافشاری کردند که نه کشور با این رئیس جمهور و سیاست‌های آن قابل اداره کردن است و نه احمدی‌نژاد قابل اصلاح." نکاتی که آقای مرعشی اشاره کرده‌اند واقعیت ندارد و کذب محض است و نباید آقای مرعشی برای جا انداختن تئوری وحدت ملی مطلوب اصلاح‌طلبان، به چنین گزارش خلافی تکیه کند.

دبیر کل حزب مؤتلفه اسلامی تاکید کرد: داوری حزب مؤتلفه اسلامی در خصوص اوضاع کشور و سیاست‌های دولت نهم غیر از آن چیزی است که به آقای مرعشی گزارش کرده‌اند. بنا بر این گزارش، حزب مؤتلفه اسلامی در هیچ محفل رسمی یا غیر رسمی عبور از احمدی‌نژاد را مطرح نکرده است.

حبیبی همچنین یادآور شد: سیاست حزب مؤتلفه اسلامی همگرایی اصولگرایان در انتخابات ریاست جمهوری دهم است، پیشنهاد مشخص ما برای آغاز گفت‌وگوها لا به شرط بودن است. لذا همانطور که آقای عسگر اولادی فرموده‌اند؛ اصولگرایان برای گفت‌وگو و همگرایی هیچ شرطی را برای تعامل خود قرار نداده‌اند.

دبیر کل حزب مؤتلفه اسلامی اضافه کرد: اصولگرایان آماده یک رقابت سالم، اخلاقی و جدی با دوم‌خردادها هستند پروژه دولت وحدت ملی آنطور که در ذهن آقای مرعشی و برخی دوم‌خردادها هست به اصل رقابت آسیب وارد می‌کند و بازی کردن با رأی مردم است. حسین مرعشی امروز در مقاله‌ای با عنوان "ظهور و افول طرح دولت وحدت ملی" نوشته بود: عسگر اولادی، باهنر و حبیبی گفتند احمدی‌نژاد قابل اصلاح نیست.

سخنگوی حزب کارگزاران همچنین ادعا کرده بود: متعاقب طرح ایده دولت وحدت ملی از سوی ناطق نوری و استقبال سرد جناح اصلاح طلب، آقایان عسگر اولادی، باهنر و حبیبی به جامعه روحانیت رفتند و با ارائه گزارش واقع‌بینانه از اوضاع کشور بر این نکته پافشاری کردند "که نه کشور با این رئیس جمهور و سیاست‌های آن قابل اداره کردن است و نه احمدی‌نژاد قابل اصلاح".

حسین مرعشی در نوشته‌ای که امروز در ارگان این حزب منتشر شد، در ادامه افزود: به دنبال این جلسه بود که جامعه روحانیت مبارز به عنوان یکی از اصیل‌ترین کانون‌های اصولگرایی بر این وحدت ملی پافشاری و گروهی را مأمور پیگیری آن کرد. حمایت صریح و روشن آقای لاریجانی، رئیس مجلس اصولگرا هم نشانه دیگری از نگرانی اصولگرایان از آینده کشور بود.

سخنگوی حزب کارگزاران اضافه کرد: طرح دولت وحدت ملی در واقع راهی آبرومندانه برای نجات اصولگرایی و اصولگرایان از وضع موجود تلقی می‌شد. طراحان این ایده برای گریز از افتادن در یک انتخابات دوجانبه که در یک طرف آقای احمدی‌نژاد و در سوی دیگر یک اصلاح طلب نظیر سیدمحمد خاتمی باشد به ارائه این ایده اقدام کردند. هر چند چنین ایده‌ای کمک بزرگی به برون‌رفت کشور از بحران‌های موجود می‌کرد ولی بیش از کشور اصولگرایان فرصت می‌یافتند تا در پناه چنین طرحی، خود را از موضع پذیرش مسولیت‌های دولت نهم برهانند.

707- اعتصاب کارگران صنایع فلزی (قسمت جنوبی) وارد شانزدهمین روز خود شد :

کارگران کارخانه صنایع فلزی (قسمت جنوبی) در اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق معوقه ، عیدی و پاداش ، از تاریخ 87/9/4 با تجمع در مقابل درب کارخانه و آتش زدن لاستیک در اعتصاب به سر می برند .

کارخانه صنایع فلزی با دارا بودن دو ساختمان مجزا (جنوبی و شمالی) در جاده قدیم کرج انتهای شاد آباد خیابان 17 شهریور قرار دارد . این اعتراض مربوط به ساختمان جنوبی این کارخانه است و جالب اینجاست که کارگران قسمت شمالی تاکنون واکنشی به اعتراض همکاران خود نشان نداده اند. چندی پیش کارگران معترض کارخانه دوبار به درب ساختمان شمالی مراجعه نموده و تلاش کرده اند واکنش همکاران خود را در حمایت از اعتراضاتشان برانگیزند.

در این کارخانه 420 کارگر (350 نفر رسمی و 70 نفر قراردادی) مشغول به کار بوده اند که اخیراً " تمامی کارگران قراردادی اخراج شده اند . چندی پیش شخصی به نام خرد منش که از سهامداران بزرگ کارخانه محسوب می شود ، در جمع کارگران گفته است که کارخانه در معرض تعطیلی قرار دارد. در تجمع روز دوشنبه (دو روز قبل) مورخ 87/9/18 یکی از کارگران به نام جمال عباس زاده ، دچار سکت قلبی شده بود که متأسفانه به علت نبودن وسیله نقلیه در رساندن وی به بیمارستان فوت می کند . این حادثه خشم شدید کارگران را برانگیخته و منجر به درگیری با مسئولین و مدیر عامل کارخانه می شود .

لازم به ذکر است در این کارخانه تشکل دولتی شورای کار وجود دارد ، اما کارگران به علت عدم اعتماد به آن 10 نفر نماینده از بین خود انتخاب کرده و اظهار می دارند که فقط به نمایندگان منتخب خود اعتماد می کنند . در تجمع امروز (چهارشنبه مورخ 87/9/20) کارگران، پلاکاردهایی با نوشته های زیر دیده می شود :

" ما کارگران 6 ماه حقوق نگرفته ایم"

" حقوق انسانی حق مسلم ماست "

" کودکان کارگران محتاج نان خالی هستند "

در حال حاضر که ساعت 11/30 است ، این تجمع و اعتراض همچنان ادامه دارد .

" کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - منطقه تهران "

10 Dec. 2008 - 1387/9/20

Komite.hamahangi@gmail.com

www.komitteyehamahangi.com

708- اعتصاب کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به اوضاع معیشتی :

به گزارش تابناک در تاریخ 21 آذر آمده است : پس از گذشت چهار ماه از پرداخت نکردن حقوق کارکنان و کارگران شهرداری خرمشهر، از روز گذشته، شمار زیادی از کارگران شهرداری این شهر، با دست کشیدن از کار و نیز تجمع صبح امروز در برابر شهرداری، خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند.

تا ساعت مخابره این خبر (10:45) کارگران شهرداری این شهر همچنان تجمع کرده اند؛ به گونه ای که از روز گذشته، جمع آوری زباله در سطح خرمشهر متوقف و در چند نقطه شهر از جمله ورودی پل شهید جهان آرا، زباله در سطح خیابان ها رها شده است.

بنا بر این گزارش، این وضعیت در حالی ادامه یافته که خرمشهر و آبادان پس از گذشت بیش از بیست سال از بازسازی پس از جنگ، با وضعیت اسفناک فقر، بیکاری و نبود بهداشت دست و پنجه نرم می کند.

709- یک سال زندان تعلیقی برای عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد :

شعبه 14 دادگاه سرمایه در تهران داود رضوی فعال سندیکالیست و عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد را به یک سال زندان، که به مدت سه سال معلق می شود، محکوم کرده است. جرم رضوی در کیفرخواست محاکم سرمایه اقدام علیه امنیت کشور اعلام شده است!! داود رضوی و همه سندیکالیست های شرکت واحد و تمامی سندیکالیست های دیگر در طول این 3 سال در همه جا، در تمامی مراحل بازپرسی سیستم قضائی سرمایه، در کلیه رسانه های جمعی و در تمامی تارو پود تلاش های سندیکالیستی خویش تاکید کرده اند که از

وفاداران سفت و سخت قانون اساسی جمهوری اسلامی هستند. دولت سرمایه داری ایران حتی حرف های «اصلاح طلبانه» و سرمایه پسند این سندیکالیست ها را نیز بر نمی تابد. ما بارها و به مناسبت های مختلف اعلام کرده ایم که روند سندیکاسازی و مبارزات سندیکالیستی در ایران مصداق مثل معروف ارتکاب «معصیت بدون لذت» است. بی آن که هیچ خاصیتی برای کارگران از جمله خود این کارگران سندیکالیست داشته باشد، بانیان و فعالان آن را دچار اخراج و دادگاه و زندان می کند. سندیکالیسم هیچ چیز جز بستن راه بر سازمانیابی جنبش ضدسرمایه داری طبقه کارگر به نفع ماندگاری سرمایه داری نیست. بدیهی است که این امر به سود سرمایه و دولت آن است. دولت سرمایه نیز این را خوب می داند. آنچه سرمایه داران و دولت آن ها را به مخالفت با سندیکاسازی و تعقیب و محاکمه و زندان سندیکالیست ها و می دارد نه ترس از فعالیت سندیکایی بلکه وحشت و هراس واقعی از موج سرکش مبارزات کارگران علیه استثمار سرمایه و نظام سرمایه داری است. دولتمردان سرمایه در هر دوره بسیار خوب می دانند که سیلاب قهر ضدسرمایه داری کارگران قابل مهار در داریست پوسیده سندیکالیسم نخواهد بود و در همین راستا نگران بهره گیری جنبش کارگری ایران از هر نوع عقب نشینی نیروی سرکوب سرمایه حتی عقب نشینی در مقابل رفرمیسم راست سندیکالیستی هستند. به این دلیل است که دولت سرمایه تلاش سندیکالیست ها را هم تحمل نمی کند. ما البته مثل همیشه هر نوع حکم صادره از سوی نهادهای سرمایه علیه هر فعال جنبش کارگری حتی فعالان سندیکالیست را قاطعانه محکوم می کنیم و بر ضرورت الغای حکم زندان تعلیقی داود رضوی پای می فشاریم.

21 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

710- کمک 60 میلیارد تومانی دولت به سرمایه داران کردستان :

در طول دو سال اخیر شاهد وحشیانه ترین تهاجمات سرمایه داران صاحب کارخانه های کردستان به وضعیت زندگی و کار توده های کارگر در این منطقه بوده ایم. مالکان کارخانه هایی مانند شاهو، نساجی کردستان، پرریس، غرب بافت، شرکت های مقاطعه کاری سد سازی، کشت و صنعت ها و فراوان مراکز کار دیگر فوج کارگران خویش را بیکار ساخته اند، بر شدت استثمار کارگران شاغل هر چه بیشتر افزوده اند، بهای واقعی نیروی کار کارگران را بیش از پیش کاهش داده اند، هر نوع تضمین اشتغال توده های کارگر را از بین برده و بسیاری بلاهای دیگر را بر سر بردگان مزدی سرمایه در این منطقه آورده اند. این سرمایه داران اینک در قبال این جنایت های خویش هر کدام جایزه و هدیه ای از دولت سرمایه دریافت می کنند. بر اساس مصوبه جدید دولت 50 تا 80% جرائم ناشی از دیرکرد بدهی های این سرمایه داران به مراکز مالی و بانکی به طور کامل بخشوده می شود. سرمایه داران کردستان از این طریق رقمی معادل 60 میلیارد تومان مفت و مجانی از دست دولت خویش دریافت می کنند. به این ترتیب صاحبان سرمایه در کلیه جبهه ها پیروز شده اند، درست همان گونه که کارگران در همه میدان ها متحمل شکست شده اند. سرمایه داران هزاران کارگر را اخراج کرده و کل کار آنان را بر دوش همزنجیران شاغل آن ها بار نموده اند. آن ها در قبال امحای تضمین اشتغال کارگران، بیکارسازی وسیع آن ها، کاهش مزدهای آنان ارقام سود خود را بالاتر و بالاتر برده اند و اینک به دنبال همه این اقدامات 60 میلیارد تومان پاداش نیز می گیرند. کارگران متحمل شکست شده اند، زیرا به هیچ یک از خواست های خود نرسیده اند. آنان برای گریز از تحمل این شکست یک راه بیشتر در پیش پایشان نبود و نیست : با تشکیل شوراهای ضرسرمایه داری خود و با استمداد از همه توده های همزنجیر خود کارخانه ها را تصرف کنند و با تکیه بر قدرت شوراهای خویش برنامه ریزی کار و تولید را به دست گیرند. این نکته ای بوده است که ما بارها و به هر مناسبت با کارگران در میان گذاشته ایم و امروز نیز بسیار مؤکدتر از گذشته آن را تکرار می کنیم.

21 آذر 87

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

**اخبار مبارزات کارگران ایران ،
هفته چهارم آذر ۱۳۸۷ (دسامبر ۲۰۰۸)**

711- حکم یکسال حبس برای یکی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد :

به گزارش فعالان حقوق بشر در ایران به تاریخ 22 آذر 87 آمده است: داود رضوی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که در جریان اعتراضات کارگری شرکت واحد

در سال ۱۳۸۴ دستگیر و پس از تحمل زندان با قید کفالت آزاد شده بود بعد از برگزاری دادگاه در شعبه ۱۴ امروز حکم صادره توسط این شعبه به ایشان ابلاغ شد . طی حکمی که از طرف دادرسی انقلاب به ایشان ابلاغ شده است نامبرده با اتهام اقدام علیه امنیت عمومی به ۱۲ ماه زندان که به مدت ۳ سال به حالت تعلیق در آمده محکوم شده است . قابل ذکر است پیش از این آقایان منصور اسالو و ابراهیم مددی به ۶۰ ماه و ۴۲ ماه حبس تعزیری محکوم شده اند که در حال حاضر آقای منصور اسالو در حال گذراندن دوره زندان در زندان رجایی شهر می باشد و ۵ نفر از اعضای این سندیکا به نام های ۱- عباس نژند کودکی ۲- عطا بابا خانی ۳- یعقوب سلیمی ۴- سعید تریان ۵- علی زاده حسین از همین شعبه به حبس تعلیقی از ۶ ماه تا ۱۴ ماه محکوم شده اند . واحد کارگری مجموعه فعالان حقوق بشر ضمن محکوم کردن رفتارهای غیر قانونی با کارگران خواستار پایان دادن این گونه برخوردها با فعالین کارگری ایران می باشد.

712- بیش از 1750 روستای استان آذربایجان شرقی از آب شرب بهداشتی محرومند:

به گزارش خبرگزاری ایسنا به تاریخ 22 آذر 87 آمده است : رییس دانشگاه علوم پزشکی تبریز با اشاره به این که 25 درصد اقدامات سلامت آفرین برعهده دانشگاه‌هاست، گفت: 50 درصد کار بر عهده مردم و 25 درصد باقی مانده هم به عهده سایر دستگاه‌هاست. دکتر احمدعلی خلیلی در کمیته سلامت استان خواستار استفاده از تشویق و تنبیه در اجرای برنامه‌های تدوین شده سلامت شد. وی اظهار کرد: تا زمانی که موضوع سلامت در برنامه‌ریزی‌ها به عنوان محور توسعه قرار نگیرد، اهداف ترسیم شده حاصل نمی‌شود. خلیلی بیشترین مرگ و میر استان را مربوط به تصادفات اعلام کرد و افزود: بیماران تصادفی بار مالی زیادی به مراکز درمانی وارد می‌کنند. وی رده دوم تلفات را مربوط به بیماران قلبی دانست و گفت: برای بیماران قلبی نیز هزینه زیادی مصرف می‌شود. رییس دانشگاه علوم پزشکی تبریز با اشاره به این که از دو هزار و 700 روستای استان تنها 945 روستا از آب بهداشتی بهره‌مندند، خواستار تسریع در اجرای طرح‌های آبرسانی به روستاها شد.

713- جمال عباس زاده قربانی سرمایه داری شد. خبر تعطیلی کارخانه، باعث مرگ یکی از کارگران شرکت صنایع فلزی سازهای سنگین تهران شد.

در چهار آذرماه، مدیر شرکت صنایع فلزی سازه های سنگین تهران واقع در جاده قدیم کرج طی سخنرانی در جمع کارگران که مدت‌ها پیش با وجود اخبار غیر رسمی از دست دادن شغل خود در اضطراب و دلهره بسر می بردند . اعلام کرد که این شرکت دیگر نمی خواهد کار را ادامه بدهد. در این حین جمال عباس زاده با شنیدن این خبر که آینده و امنیت شغلی خود را از دست رفته دید در همان جا دچار سکت شد و قبل از رسیدن به بیمارستان جان خود را از دست داد. با مرگ جمال عباس زاده یک بار دیگر همچون مرگ هزاران کارگر ثابت می شود که امنیت جانی و خانوادگی کارگران به امنیت شغلی آنها که بازچه تصمیمات سرمایه داران شده است بستگی دارد.

کارگران شرکت صنایع فلزی سازه های سنگین تهران می گویند :

این کارخانه قبلاً " تحت نظر سازمان گسترش قرار داشت و بعدها به شرکت سرمایه گذاری شاهد منتقل گردید و در سال 84 طی اجرایی طرح خصوصی سازی به فرد منش و حاج آقا بابایی از زمینخواران بزرگ تهران فروخته شد. این دو نفر خریدار پس از تصاحب شرکت بسیاری از اموال شرکت را از جمله خودرو ها و ماشین آلاتی که به ظاهر اضافی بودند فروختند و از محل فروش آنها بیشتر از پولی که برای خرید شرکت قیمت گذاشته شده بود به جیب زدند . و شرکت برای شان کاملاً " مجانی تمام شد. و پس از فارغ شدن از فروش اموال شرکت به افزایش غارت و چپاول نان از سفره کارگران پرداختند . در سال 1385 بیش از نصف عیدی و پاداش کارگران را حذف کردند که به عنوان طلب باقی مانده است و همچنین سه ماه از حقوق 85 را هنوز نپرداختند. در سال 1386 180 نفر از کارگران قراردادی را اخراج کردند و کارگران بیش از یک سال است که شکایت کرده اند ولی هنوز موفق به دریافت حقوق و سنوات خود نشده اند. امسال نیز 60 نفر را اخراج کردند که آنها هم شکایت کرده اند

با توجه به اینکه این کارخانه سفارش های بسیاری دارد و بسیار سود آور است اما مدیران و کارمندان عالی رتبه عمداً کارخانه را رها کرده اند تا ورشکسته شود. و بتوانند کارگران رسمی را نیز راجحاً اخراج کنند. تا به این روز این کارخانه اسکلت های سنگین طرحها و پروژه های بسیاری از جمله پروژه نواب، پل میرداماد، پل آهنگ، میدان مرکزی تره بار تهران، نیروگاههای شهید رجایی، خوی و یزد، همچنین پل خیبر در منطقه جنگی و صدها پروژه بزرگ دیگر را ساخته است که البته اکنون نه تنها توان کاری آن کم نشده، بلکه توانایی بیشتری نیز دارد. و هم چنان در زمان کار کرد، دارای سود آوری بسیاری بالای است. هم اکنون این کارخانه دارای 350 نفر پرسنل است که بیشتر آنها با توجه به بلا تکلیفی و رها شدن کار از طرف کارفرما هر روز در محل کار حاضر می شوند در حالی که طبق دستور کارفرما سرویس ایاب و ذهاب برای فشار آوردن و خسته کردن کارگران قطع شده است و اعلام کرده اند که می خواهند نهار را نیز قطع کنند.

کارگران می گویند قرار است روز یکشنبه 1387/9/24 بین نمایندگان ما و نماینده کارفرما و وزارت کار در محل وزارت کار جلسه ی برای روشن شدن تکلیف شرکت برگزار شود. ولی ما احتمال می دهیم که نمایندگان نتوانند از حق ما دفاع کنند چون آنها را عوامل کارفرما و دولت ترسانده اند.

حرکتهای فرد منش و حاج آقا بابایی کارفرمای شرکت صنایع فلزی سازه های سنگین تهران مانند رها کردن کارخانه و قطع سرویس ها شباهت صد در صدی به عملکرد شرفی صاحب لاستیک سازی البرز و همچنین عملکرد مدیریت هفت تپه، فرش البرز و صدها کارخانه دیگر دارد. با کمی دقت می توان به این نتیجه رسید که سرمایه داران همگی برای به شکست کشاندن مبارزه پراکنده کارگران و جلوگیری از اتحاد آنها در جهت سراسری شدن مبارزاتشان دست به اقدامات مشترک می زنند. در مقابل چنین اعمال ضد کارگری تنها از طریق گسترش اعتراضات، ساختن تشکل های واقعی با سازماندهی مخفی و برقراری پیوند با کارگران و تشکلهای دیگر کارخانجات و سراسری کردن اعتراضات می توان مقابله کرده و سرمایه داری را شکست داد.

با توجه به سیاست های کلی، سرمایه داری ایران می خواهد تمامی کارخانجات را به تعطیلی بکشاند، از طریق فروش زمین کارخانه و تبدیل آن به سرمایه دلالی، ضمن بردن سود کلان و با نابودی امنیت شغلی و اخراج کارگران باعث گسترش گرسنگی و آوارگی میلیونها انسان خواهد شد. تجارب بدست آمده از بحران سازیها و تعطیلی گسترده کارخانجات از جمله نساجیها، کارخانه های تولید کفش، فرش البرز، لاستیک البرز، ... و هزاران کارخانه ی دیگر که همزمان با مبارزات پراکنده کارگران برای حفظ شغل، حقوق و دست آوردهای خود اتفاق افتاده است، نشانگر نا توانی و عدم جوابگویی مبارزات پراکنده برای مقابله با تهاجم سرمایه داری است. با این توصیف ایجاد تشکلهای توده ای با سازماندهی مخفی در جهت ایجاد و گسترش همبستگی کارگران برای مقابله با تهاجم سازمان یافته ی سرمایه داری ضرورت حیاتی دارد. در مقابل درب ورودی کارخانه، کارگران عکس همکار خود جمال عباس زاده را زده اند و در جاهای مختلف شعار های زیر را به در و دیوار چسباده اند:

حقوق انسانی حق مسلم ماست
کودکان کارگر محتاج نان خالیند فردمنش ها را، مرغ بریان در سفره بسیار است
مسئولین پاسخگوی، عدالت کو
جمال عباس زاده قربانی سرمایه دار
عزا عزاست امروز روز عزاست امروز کارگرز حمتکش صاحب عزاست امروز
آرزوی کارخانه دار مردن کارگر است
گلستان فرد منش جهنم کارگر است.
کمیته همبستگی برای ایجاد اتحادیه ی کارگران ساختمان
1387/9/22

پیش به سوی ایجاد پیوند بین کارگران کارخانجات و گسترش اعتراضات سراسری

714- شکاف وحشتناک طبقاتی بین دهک های درآمدی به روایت آمار رسمی ***اجرای سه مرحله ای طرح شوک تراپی:**

به نوشته سایت روشنگری در تاریخ 22 آذر 87 آمده است: "مصری" وزیر رفاه در دولت احمدی نژاد در سخنانی در کرمانشاه بر سه مرحله ای بودن اجرای طرح شوک تراپی تاکید کرد و گفت: "بر اساس لایحه طرح تحول اقتصادی که از سوی دولت تنظیم شده، اصلاح قیمت ها در این طرح، در سه مرحله انجام می شود." مصری در تلاش برای اثبات مفید بودن اجرای این طرح بار دیگر وعده های مربوط به بهبود دادن مصرف

دهک های پائینی را تکرار کرد. مصری همچنین وعده داد: "پیش بینی شده است، برای افراد واجد شرایطی که فرم های مربوط به این طرح را تکمیل کرده اند، کارت هایی صادر و همزمان با آغاز اجرای طرح، مبالغی به حساب آن ها واریز شود."

وی در تلاش برای توجیه طرح شوک تراپی که بزرگترین ضربه را به بخش های ضعیف و کم درآمدی جامعه وارد می سازد، در نقد نظام کنونی ارائه سوبسیدها به آمار های مربوط به شکاف طبقاتی اشاره کرد و گفت: "هزینه ماهیانه خانوار های دهک اول جامعه 100 هزار تومان است و برای تامین آن باید بخشی از این رقم را نیز قرض کند، در حالی که هزینه ماهیانه خانوار های دهک دهم جامعه 2/4 میلیون تومان است، البته این بدان معنی نیست که درآمد ماهیانه دهک دهم تنها 2/4 میلیون تومان است و ممکن است، این افراد ماهانه 100 میلیون تومان نیز پس انداز کنند."

715- وضعیت نابسامان کارگران کارخانه صندوق نسوز کاوه :

یک کارگر از این کارخانه به فریاد کارگر گفت: "امروز ۲۳ آذر است هنوز مساعده ما را که 15 برج باید میدادند نداده اند. کارایی های ما را نداده اند، معوقه های کارگران بلاتکلیف باقی مانده است پول ناهار بچه ها را که الان 2 ماه از ماه رمضان گذشته هنوز نداده اند. من 10 ماه (فروردین) پیش در خواست وام 1500 کرده ام، 2 ماه پیش گفتند حاضر است، 2 ماه است من را سر کار گذاشته اند و سر میدوانند، هفته پیش زنگ زد گفتند شنبه حاضر است، شنبه گفتند یکشنبه حاضر است، آخرش زنگ زدم به خود مدیریت و او هم یک مشت دلالت غیر واقعی و دروغ تحویل داد که کارخانه پول ندارد و من 500 میلیون ماهی قسد دارم و چک میکشم و جنس میخرم! در این مملکت به هر کس یک سمتی میدهند دهنتش را مینندد.."

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

716- اجازه ندهیم فریاد حق طلبی کارگران نیشکر هفت تپه مورد محاکمه قرار گیرد: بر

اساس خبری که وکیل تعدادی از کارگران نیشکر هفت تپه داده است روز سی ام آذر ماه پنج نفر از این کارگران به نامهای علی نجاتی، فریدون نیکو فرد، محمد حیدری مهر، جلیل احمدی و قربان علی پور به اتهام تبلیغ علیه نظام باید در دادگاه حاضر شوند تا مورد محاکمه قرار بگیرند. طبق این خبر ابوالفضل عابدینی نیز به جرم مشارکت در اتهام تبلیغ علیه نظام در این روز به دادگاه فرا خوانده شده است.

کارگران و مردم عدالتخواه کارفرمای نیشکر هفت تپه در طول دو سال گذشته دستمزدهای زیر خط فقر کارگران این شرکت را به موقع پرداخت نکرده است و آنان در اعتراض به این وضعیت ضد انسانی بارها فریاد حق خواهی سر داده اند. این تنها جرم کارگران نیشکر هفت تپه است که قرار است سی ام آذر ماه با اتهام واهی تبلیغ علیه نظام، شمشیر قانون و قضاوت بر سر آنان فرود آید. محاکمه نماینده های منتخب کارگران نیشکر هفت تپه به اتهام تبلیغ علیه نظام چیزی جز دستاویزی برای محاکمه این کارگران به جرم مطالبه دستمزدهای معوقه و سایر خواسته های انسانی شان نیست.

این دادگاه بر علیه 5 نفر از کارگران نیشکر هفت تپه در روز سی ام آذر ماه به این دلیل بر پا میشود که آنان ظرف مدت دو سال گذشته دوشادوش و پیشاپیش همکارانشان به خود جسارت داده و در صفی متحد علیه تحمیل گرسنگی بر خانواده هایشان دست به اعتراض زده اند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن این محاکمه ضد انسانی که علیه هر گونه حق خواهی طبقه کارگر است شما کارگران و مردم عدالتخواه را به اعتراض یکپارچه بر علیه آن فرا میخواند و از کارگران نیشکر هفت تپه میخواهد تا در صفی متحد به دفاع از نماینده های منتخب خود بر خیزند و اجازه ندهند تا فریاد حق خواهی شان مورد محاکمه قرار بگیرد.

محاکمه کارگران نیشکر هفت تپه باید فوراً و بی قید و شرط ملغی شود

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/23

717- گزارشی از بازداشت شدگان دو تجمع بهشت زهرا و دفتر سازمان ملل:

به گزارش فعالین حقوق بشر در تاریخ 23 آذر 87 آمده است: به دعوت گروه‌های اپوزیسیون سلسله تجمعاتی اعتراضی در زمان بندیهای متفاوت و نقاط مختلف به اجرا در آمد. منجمله تجمعات مذکور، تجمع در قطعات شهدا در گورستانهای مختلف (1 آذر) و همچنین تجمع در مقابل دفتر سازمان ملل (15 آذر) در شهر تهران بود.

تجمعات فوق الذکر تماماً با دخالت نیروهای انتظامی و امنیتی به تشنج کشیده شد و تعداد نامعلومی در این تجمعات دستگیر شدند.

اکثر بازداشت شدگان تجمعات مورد اشاره با قید کفالت و ضمانت تعیینی دادگاه انقلاب آزاد گردیدند، اما افرادی که اتهامات بیشتری را دارا بوده اند و یا ناتوان از تامین کفالت و ضمانت تعیین شده می باشند در دو مکان بازداشتگاه میدان حر و زندان اوین بخصوص بند 240 و در سلولهای چند نفره آن بند نگهداری می شوند. تعداد دقیق بازداشت شدگان مشخص نمی باشد، اما بیش از 50 نفر در بند 240 زندان اوین محبوس می باشند، اسامی مستند گشته تعدادی از بازداشت شدگان مذکور در دو تجمع مورد اشاره که همچنان در بازداشت به سر می برند به شرح ذیل می باشد:

- 1- رضا همپای (240 اوین)
- 2- مجید غفاری (240 اوین)
- 3- صادق زارعی (بازداشتگاه میدان حر)
- 4- ساسان رهابخش (بازداشتگاه میدان حر)
- 5- امید محمدی (بازداشتگاه میدان حر)
- 6- اردشیر داودی (اندرزگاه 8 اوین)
- 7- محمد حسین پوربنایی (اندرزگاه 8 اوین)
- 8- شیما فلاحت پیشه (240 اوین)
- 9- نیما فلاحت پیشه (240 اوین)
- 10- احمد رضا صادقی (بازداشتگاه میدان حر)
- 11- هوشمند کمالی (240 اوین)
- 12- سمانه سبحانی (240 اوین)
- 13- تیرداد جاوید مهر (240 اوین)
- 14- صوفیه ??? (240 اوین)
- 15- محمد حبیب زاده (بازداشتگاه میدان حر)
- 16- فرزاد حسن لو (240 اوین)

718- کارگران شرکت "نیپک" همدان در اعتصاب بسر می برند:

بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران، تمامی کارگران شرکت نیپک (پیمانکار شرکت پتروشیمی هکمتانه همدان) که حدود 90 نفر می باشند از روز چهارشنبه بیستم آذر ماه در اعتراض به عدم پرداخت سه ماه از دستمزدهایشان در اعتصاب بسر می برند.

بنا بر این گزارش، کارفرما پس از اعتصاب این کارگران به میان آنان رفته و با وعده پرداخت دستمزدها در طی پنج روز آینده از آنها خواسته است تا بر سر کارهای خود بازگردند اما کارگران اعلام کرده اند تا دریافت تمامی دستمزدهای شان به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

دلیل عدم پرداخت بموقع دستمزد کارگران از سوی شرکت نیپک نپرداختن صورت وضعیت این شرکت از سوی پتروشیمی هکمتانه اعلام شده است.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/23

719- بحران به داروهای مغز و اعصاب هم کشیده شد!

به گزارش سایت "فریاد کارگر" در تاریخ 23 آذر 87 آمده است: علاوه بر وضعیت بحرانی کارگران و کارخانجات این بار بحران به داروهای مغز و اعصاب کشیده شده است. یک کارگر هم وطن در ارتباط با

وضعیت نابهنجار دارو و درمان در کشور به فریاد کارگر گفت: ”
وقتی وضع مالی خراب باشد چطور میشود داروها را تهیه کرد. من بیماری مغزی دارم. به طوری که گاهی اوقات تعادلم را از دست میدهم. بیش از 20 سال است که این مریضی را دارم ولی فقط یک سال توانستم دارو تهیه کنم. آن هم به خاطر این بود که برادرم از خارج این دارو را برای من آورد. باید ذره ذره آب بشوم چون نه در ایران داروهایش وجود دارد و نه من توان تهیه آن را دارم. من حتی شکل و اسم داروهایم را هم فراموش کرده ام از بس که نخریده ام. جان انسانها برای این دولت اهمیتی ندارد. میگویند از بعد از انقلاب این دارو وارد ایران نشده است.
من آشنایی هم دارم که بیماری ریوی و آسم دارد. به قدری اسپری های دارویی این بیماری گران و نایاب است که ایشان هر روز نفس تنگی دارد ولی متأسفانه دلسوزی در این کشور پیدا نمیشود.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

720- آمار بیکاری در کشور 3/6 درصد بیسوادان 20 درصد فارغ التحصیلان دانشگاه :

به گزارش خبرگزاری ایرنا در تاریخ 23 آذر 87 آمده است : بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی طی پنج سال (85-1380) دو برابر شده و از 10/3 به 20/7 درصد در میان دیگر رده های تحصیلی رسیده است. براساس اطلاعات مرکز آمار ایران از روند کار و اشتغال به تفکیک وضعیت تحصیل، بیشترین شاغلان در کشور با 31/4 درصد دارای سواد ابتدایی و کمترین شاغلان با 0/2 درصد افرادی می باشند که دارای سواد حوزوی هستند. مقایسه سال های یادشده حاکی از آن است، تعداد شاغلان باسواد ابتدایی بیش از دیگر رده های تحصیلی بوده است به عبارتی ساختار اشتغال کشور هنوز نیاز به بازسازی برای جذب رده های بالای تحصیلی دارد.

براساس این گزارش، میزان بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی بالاتر از میزان بیکاری دیگر گروه های تحصیلی در کشور می باشد. نتایج اعلام شده نشان می دهد، 53 درصد بیکاران کشور دارای سواد دیپلم و بالاتر هستند. بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی یکی از معضلات اساسی سال های اخیر محسوب می شود زیرا علیرغم توسعه آموزش عالی در کشور، هنوز بازار کار نتوانسته است زمینه فعالیت آنها را افزایش دهد. براساس گزارش یادشده، 20/7 درصد فارغ التحصیلان دانشگاهی بیکار هستند در حالی که این میزان برای بیسوادان کشور 3/6 درصد است.

721- در راستای عدم اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری؛

بازنشستگان تامین اجتماعی و ذوب آهن اصفهان دست به اعتراض زدند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 23 آذر آمده است : طی چند روز گذشته، استان اصفهان صحنه اعتراض بازنشستگان تامین اجتماعی بوده است که نسبت به اجرای نشدن لایحه نظام هماهنگ پرداخت در مورد خود معترض بوده اند.

به گزارش "ایلنا"، دبیر اجرایی خانه کارگر استان اصفهان با بیان این مطلب، دلیل این اعتراضها را در راستای اجرا نشدن قانون مدیریت خدمات کشوری برای بازنشستگان تامین اجتماعی عنوان کرد. علی اصغر بروشان افزود: بازنشستگان با امضای طومار و برگزاری جلسات مختلف، خواستار از بین رفتن تبعیض موجود میان بازنشستگان کشوری و لشکری با تامین اجتماعی شدند. وی تاکید کرد: با توجه به اینکه اصفهان مرکز فولاد و صنایعی دیگری چون ذوب آهن است؛ بازنشستگان زیادی از کارخانه ذوب آهن به صورت جدی برای این رفع تبعیض تلاش می کنند. بروشان تصریح کرد: در پی مکاتبات و مذاکرات مسوولان با تجمع کنندگان ، مسوولان استان با حضور در جمع این عده، قول مساعد برای رفع این نقیصه را دادند.
پایان پیام

722- کارگران کارخانه قند حداد کرمانشاه 23 ماه است دستمزدی دریافت نکرده اند:

بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران، کارخانه قند حداد کرمانشاه 132 نفر کارگر داشت که حدود 2 سال پیش به بهانه عدم سود دهی، 100 نفر از آنان را از بخش تولید و انبار از کار اخراج کرد. علیرغم این اخراج سازیها تا کنون کارفرما از پرداخت حق سنوات کارگران خودداری کرده است.

بنا بر این گزارش 32 نفر کارگر باقی مانده نیز که از بخشهای فنی، نگهداری و خدماتی هستند از 23 ماه پیش تا کنون علاوه بر عیدی و پاداش و دیگر مزایا، دستمزد خود را دریافت نکرده اند.

این کارگران در طی مدت یاد شده بارها به اداره کار، استانداری، اداره اطلاعات و دیگر ارگانها شکایت برده اند اما چیزی جز وعده و وعید و از سر دواندن توسط ادراست مذکور نصیبشان نشده است.

لازم به یادآوری است در حالی دستمزد کارگران باقی مانده و حق سنوات 100 کارگر اخراجی پرداخت نشده است که هم اکنون دهها تن قند و شکر در انبار کارخانه وجود دارد و علاوه بر آن چند هزار متر زمین چسبیده به محوطه کارخانه که بلا استفاده رها شده است در مالکیت کارفرمای این کارخانه قرار دارد.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/23

723- سرنوشت کارگران سد البرز سواد کوه به دست کیست؟

تفاهمنامه‌ای که کارگران را از بیمه بیکاری محروم کرد:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 23 آذر 87 آمده است: طبق تفاهم نامه وزارت کار و امور اجتماعی و سازمان تامین اجتماعی، بر اساس ماده 60 قانون تامین اجتماعی و ماده 96 قانون کار، کارگران شاغل در کارهای فصلی و یا کارگران شاغل در کارهای با ماهیت غیردائمی چنانچه با پایان یافتن فصل کاری، اتمام قرارداد و یا اتمام بخشی از کار به عنوان نیروی انسانی مازاد بیکار شوند؛ مشمول مزایای بیمه بیکاری نخواهند شد. این بند از این تفاهمنامه تنها امید کارگران سد البرز سواد کوه را ناامید ساخت. به گزارش "ایلنا"، در چند ماه گذشته 150 نفر از کارگران "سد البرز سواد کوه" بدون بهره‌مندی از مزایای بیمه بیکاری به عنوان نیروی مازاد از سوی کارفرما اخراج شدند.

دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران تاکید کرد: اخراج این کارگران که سابقه کار آنها از 7 تا 10 سال متفاوت است در حالیست که هنوز این پروژه به پایان نرسیده است.

نصرالله دریابگی افزود: زندگی این کارگران که تعداد آنها به 150 نفر می‌رسد در صورت پرداخت نشدن بیمه بیکاری با مشکلات متعددی روبرو خواهد شد.

یکی از کارگران اخراج شده سد البرز گفت: با توجه به اینکه پروژه سد در سال 89 تمام می‌شود؛ شکایتی را در اداره کار و سازمان تامین اجتماعی مطرح کردم که تاکنون پیگیری آنها نتیجه‌ای در بر نداشته است.

وی افزود: قبل از سفر رئیس جمهور به این استان مسوولان اداره کار در مورد حل مشکلات کارگران قول مساعد دادند اما پس از سفر رئیس جمهور همه چیز فراموش شد.

این کارگر اظهار داشت: با توجه به اینکه سد البرز سوادکوه وابسته به شرکت "سایبر" است این شرکت به هیچ عنوان اجازه تشکیل نهاد صنفی شورایی اسلامی کار را به کارگران نمی‌داد.

وی افزود: کارگران اخراجی در حالی از شمول بیمه بیکاری محروم شدند که پیشتر 18 نفر از کارگران اخراجی این واحد در سال 86 توانسته‌اند از مزایای بیمه بیکاری استفاده کنند.

این اظهارات در حالی است که پیشتر نجفی، رئیس اداره کار استان مازندران موقتی بودن پروژه و عدم نیاز کارفرما را علت اخراج این 150 کارگر دانسته بود.

مدیرعامل شرکت سایبر نیز در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: هم اکنون 97 درصد این پروژه که ساخت آن به سال 74 بازمی‌گردد به پایان رسیده است.

بهرز جباری با بیان اینکه ساخت سد البرز بیشتر از موعد مقرر به طول انجامیده است؛ گفت: با توجه به اینکه در مرحله آب‌گیری سد قرار داریم، وادار به کاهش نیروی کار شده‌ایم زیرا به پایان پروژه نزدیک شده‌ایم.

وی در خصوص بیمه بیکاری گفت: در رابطه با بیمه کارگران، شرکت هیچ وظیفه‌ای ندارد و این موضوع در شرح وظیفه اداره کار و سازمان تامین اجتماعی است.

پایان پیام

724- یک مقام کارگری خواستار شد:

بازرسان کار از کوره پز خانه های آجرپزی بیشتر بازدید کنند

کارخانه های آجر فشاری در معرض تعطیلی هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 23 آذر آمده است: دبیر انجمن صنفی کارگران کوره‌پز خانه های پاکدشت از رکود در فروش آجر فشاری خبر داد و گفت: این رکود باعث تعطیلی بسیاری از کارخانه‌های تولید آجر فشاری در منطقه و بیکاری کارگران شده است.

عوض سلطانی در گفت‌وگو با "ایلنا"، با اشاره به متداول شدن استفاده از مصالح پیش‌ساخته در ساختمان‌ها افزود: این موضوع باعث شده تا بازار فروش آجر فشاری راکد باشد.

وی افزود: چند کارخانه تولید آجر فشاری هم که مشغول کار هستند، بیشتر از کارگران اتباع بیگانه

استفاده می‌کنند. سلطانی از مسوولان وزارت کار به خصوص بازرسان کار خواست، بر بازدیدهای خود از کارخانه‌های آجرسازی بیفزایند تا از این طریق زمینه اشتغال کارگران ایرانی در این واحدها فراهم شود. پایان پیام

725- احضار کارگران کیان تایر به اطلاعات اسلامشهر :

در روز شنبه 23 آذر ماه 1387 تعدادی از نمایندگان کارگران کیان تایر به اداره اطلاعات شعبه اسلامشهر احضار گردیدند.

این در حالی است که وعده‌های ریاست جمهوری مبنی بر پرداخت ده میلیون ریال به این کارگران بابت بخشی از دستمزد های معوقه ی ایشان تحقق نیافته است و هنوز به خواسته ی تعیین تکلیف مالکیت این کارخانه برای راه اندازی مجدد خط تولید، بر خلاف ادعاهای احمدی نژاد، پاسخ داده نشده است. در خبر های هفته ی گذشته آمده بود که در مراجعه ی چند باره نمایندگان لاستیک سازی کیان تایر به کاخ ریاست جمهوری، به ایشان گفته شده بود که دولت احمدی نژاد و بخصوص وزارت صنایع و معادن، به خواسته های کارگران پاسخ منفی داده و کارگران نیز در عوض اعلام داشته بودند که این بار به همراه با خانواده هایشان اعتراضات خود را از سر خواهند گرفت. کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری 24 آذر ماه 1387

726- تعطیل «صنایع فلزی سازه های سنگین» و مرگ یک کارگر :

کارخانه صنایع فلزی سازه های سنگین از جمله واحدهای صنعتی است که سال ها در تملک «سازمان گسترش و نوسازی صنایع» قرار داشت و بعدها به مالکیت شرکت سرمایه گذاری «شاهد» درآمد. در سال 1384، در چهارچوب اجرای اصل 44 قانون اساسی دولت سرمایه، این کارخانه نیز همچون کارخانه های فراوان دیگر از سوی دولت به صاحبان خصوصی سرمایه اهدا شد و دو سرمایه دار به نام های «فردمنش» و «حاج آقا بابایی» این عطیه عظیم دولتی را دریافت کردند. سرمایه داران مذکور پس از تملک کارخانه بی درنگ دست به کار اجرای نقشه خود شدند. قبل از هر چیز بخشی از اموال کارخانه را به بهای گزاف فروختند و عواید ناشی از آن را هزینه نقل و انتقال مالکیت شرکت کردند. تا اینجا همه چیز بر وفق مراد صاحبان تازه کارخانه پیش رفته بود. آنان کارخانه ای عظیم با تولید انبوه، دارای وسیع ترین بازارهای فروش با سودهای سرشار، نیروی کار شبه رایگان و در یک کلام همه امکانات لازم برای رشد بیشتر سرمایه های اهدایی را بدون هیچ هزینه ای و در قبال پرداخت هیچ ربالی یک جا صاحب شده بودند. کارخانه صنایع فلزی سازه های سنگین مؤسسه ای با سرمایه کلان است که تولیدات عظیمی را در کارنامه خود دارد. اسکلت های فلزی سنگین پاره ای از طرح های آبرسانی، حفاری ها، پل ها، نیروگاه ها و پروژه های مهم اقتصادی دیگر توسط کارگران همین کارخانه تولید شده و می شود. به طور مثال، داربست های مهم فلزی مورد استفاده در پروژه های نواب، پل میرداماد، پل آهنگ، میدان مرکزی تره بار تهران، نیروگاه های رجائی و خوی و یزد، پل خیبر برای استفاده در جنگ با عراق و بسیاری جاهای دیگر در همین کارخانه و با نیروی کار شبه رایگان کارگران آن تولید و در اختیار سرمایه داران مقاطعه کار دولتی یا خصوصی قرار گرفته است. با توجه به همه این نکات بسیار روشن است که تصاحب چنین بنگاه بزرگ صنعتی با سفارشات بسیار سنگین و پرسود نهادهای دولتی یا صاحبان خصوصی سرمایه ها، با بازار گسترده فروش کالاهای تولیدی و سودهای نجومی ناشی از استثماری کارگران، آن هم بدون هیچ هزینه سرمایه گذاری، مانده ای آسمانی عظیمی بود که دولت سرمایه داری بسیار سخاوتمندانه نصیب عناصر نورچشمی طبقه خود می کرد. مالکان جدید این مؤسسه به دنبال اقدامات بالا شروع به اجرای بخش های دیگر برنامه های خود کردند. آنان تمامی آن بخش از دستمزد کارگران را که در عرف سرمایه داران و دولت سرمایه داری ایران زیر نام های عیدی و پاداش و نوع این ها پرداخت می شود یکجا قطع کردند و در همان سال نخست بیش از نصف این بخش از دستمزدها را اصلاً نپرداختند. گام بعدی به مصادره کل دستمزدها اختصاص یافت. سه ماه حقوق همه کارگران در همان سال 85 به طور کامل توسط صاحبان خصوصی شرکت مصادره شد و به کوه عظیم سودهای آنان اضافه گردید. لازم به یادآوری است که تمام این یورش ها به سفره خالی کارگران و فرزندان آنان در شرایطی انجام می گرفت که تولید کارخانه در بالاترین سطح خود بود، بازار سفارشات کاملاً داغ بود و ارقام نجومی سود هوش و حواس را از سر صاحبان جدید کارخانه می ربود. سرمایه داران به آنچه گفتیم بسنده نکردند. هنوز سال 1386 به پایان نرسیده بود که آنان 180 کارگر مشمول قراردادهای موقت کار را از کارخانه اخراج کردند. این کارگران را روانه دیار بیکاری و گرسنگی و فلاکت ساختند و کل کارهای آن ها را بر شانه همزنجیران باقی مانده آنان بار کردند. کمی بعد، 60 کارگر دیگر را

نیز به دنبال 180 کارگر نخست فرستادند و باز هم کارهای آنان را بر دوش بقیه کارگران انداختند. به این ترتیب، همه سلاح ها برای قتل عام بدون خون و خونریزی توده های کارگر به کار گرفته شد. قطع بخش قابل توجهی از همه دستمزدها، مصادره ماه های متوالی کل حقوق ها، اخراج 240 کارگر و اضافه کردن بهای نیروی کار آنان به سودهای سرشار سابق، افزایش تولید و سود کارخانه به یمن تشدید استثمار کارگران تا سرحد مرگ، همه و همه همراه یکدیگر علیه کارگران و به نفع افزایش سود سرمایه انجام گردید. مالکان خصوصی کارخانه، یعنی همان کسانی که نمایندگان بخش خصوص سرمایه آنان را فرشته نجات طبقه کارگر از مصیبت بیکاری می دانند و معتقدند در صورتی که سرمایه ها به مالکیت آن ها درآید زمین و زمان به بهشت رفاه کارگران تبدیل خواهد شد، تمامی این شرارت ها و توحش ها و درندگی ها را برای سلاخی زندگی و معاش کارگران انجام دادند، اما نه تنها حرص سودجویی شان ارضا نشد بلکه حاصل تمام این تهاجم ها به سفره خالی کارگران را نردبانی برای شروع تعرض های بعدی کردند. سرمایه غول پیکری که مفت و مجانی در قالب کارخانه از سوی دولت به آن ها پیشکش شده بود، به علاوه دنیای سودهای کلانی که در این 4 سال از طریق تشدید مرگبار استثمار کارگران و تسلیم 240 کارگر به تیغ گرسنگی و مرگ برهم انباشته بودند، چشم انداز سرمایه گذاری بسیارگسترده تر را پیش چشم آنان باز کرد. سرمایه داران صاحب کارخانه اینک در چنین نقطه ای قرار دارند. همه چیز بر وفق مراد آنان است. تولید بسیار انبوه است. بازار مشتری داغ است. سفارشات برهم انباشته اند. سودها نجومی است. اما باز هم رضایت خاطرشان حاصل نیست. انباشت گسترده تر، سرمایه گذاری های عظیم تر، نیروی کار ارزان تر و سودهای بسیار کلان تر مورد انتظار است. در چنین وضعی است که آنان تعطیل کارخانه را در دستور کار خویش دارند و بر اساس همین دستور کار است که چند وقت پیش در اجتماع کارگران اعلام کردند که کارخانه تعطیل خواهد شد.

شنیدن خبر تعطیل کارخانه برای توده های کارگر ناقوس شوم مرگ بود. موج وحشت همه کارگران را فراگرفت و در این میان جمال عباس زاده کارگری که سال ها است در این جا استثمار می شود، کارگری که گوشت و پوست و استخوان و تمامی هستی انسانی اش در طول این سال ها قطره قطره به جویبار خروشان سود سرمایه پیوسته است با شنیدن خبر تعطیل کارخانه و اخراج و بیکاری خود و گرسنه شدن فرزندانشان در دم سکنه کرد و در راه بیمارستان جان باخت.

تمام بخش های مختلف سناریوی توحش سرمایه داران و فاجعه بیکاری و گرسنگی و فلاکت کارگران در کارخانه صنایع فلزی سازه های سنگین مو به مو اسناد محکم و موثقی بر درستی حرف ها، نتیجه گیری ها و راهکار معینی است که ما از مدت ها پیش آن ها را با توده وسیع کارگران کارخانه های در معرض تعطیل در میان گذاشته ایم. 4 سال پیش دولت سرمایه داری کارخانه ای بزرگ و سرمایه ای عظیم را که محصول مستقیم کار و استثمار کارگران بوده است به دو سرمایه دار اهدا کرده است. این سرمایه داران در همان کارخانه و با همان سرمایه اهدایی هر بلایی را که خواسته اند بر سر توده های کارگر آورده و از طریق تشدید استثمار مرگبار آنان سرمایه خود را هر چه عظیم تر کرده اند. در مقابل این جنایات صاحبان سرمایه، کارگران می توانستند به کارهایی دست بزنند. آنان می توانستند به صرف اعتراض و اعتصاب خشک و خالی بسنده نکنند. می توانستند دست اتحاد به هم دهند و شورای کارگری ضد سرمایه داری خود را بنا نهند. می توانستند از درون این شورا فریاد خویش را به گوش همه کارگران همزنجیر خود در همه مناطق ایران و جهان برسانند. می توانستند با قدرت شورای خویش و با جلب حمایت توده های عظیم طبقه شان کارخانه را به تصرف خویش درآورند و خود تولید را اداره کنند. ما اصلاً ادعا نمی کنیم که کارگران در صورت انجام این کارها حتماً پیروز می شدند و از تعطیل کارخانه و بیکاری خود جلوگیری می کردند. حرف ما این است که میان ما و سرمایه داران و دولت آن ها یک جنگ اجتناب ناپذیر مرگ و زندگی جریان دارد. سرمایه داران و نظام سرمایه داری به طور مستمر و بدون این که فرصت نفس کشیدن به ما دهند به ما تعرض و حمله می کنند، بر شدت استثمار ما تا سرحد مرگ می افزایند، صدتا صدتا و هزارتا هزارتا از کارخانه اخراج و به ورطه بیکاری و گرسنگی پرتابمان می کنند. ما در مقابل این جنایت ها مجبور به مقاومت و مبارزه و تبدیل مبارزه تدافعی به مبارزه تهاجمی هستیم. این امر انتخابی و یک گزینه ترجیحی زندگی نیست. این، اجبار زندگی در زیر حاکمیت نظام سرمایه داری است. ما برای زنده ماندن راهی نداریم جز این که با سرمایه داری مبارزه کنیم و مبارزه ما باید متشکل و حامل راهکار متناسب برای دفع حمله دشمن باشد. وقتی ما را به صورت دسته جمعی از کارخانه ها بیرون می اندازند و همه راه های اعمال قدرت علیه سرمایه را بر ما می بندند ما هیچ راهی نداریم جز این که کارخانه را که محصول کار و استثمارمان، محل فروش نیروی کارمان و کانون اعتراض و مبارزه و اعمال قدرت مان است از دست صاحبان سرمایه بگیریم و به تصرف خود در آوریم. سرمایه داران مفت و مجانی میلیاردها تومان حاصل استثمار ما را به صورت سرمایه و کارخانه از دولت خود تحویل گرفتند و همه بلاها را بر سر ما آوردند. اینک ما همگی بیکاریم و رفیق همزنجیرمان از وحشت گرسنگی و مرگ بچه هایش سکنه کرده و از میان ما رفته است. چرا ما نمی توانستیم کارخانه را از دست سرمایه داران خارج سازیم و خود اداره کنیم؟ واضح است که اگر این کار را می کردیم به ما حمله می

کردند. نیروهای انتظامی و امنیتی و سپاه و بسیج و ارتش و همه ماشین سرکوب دولت سرمایه ما را در محاصره خود و زیر بمباران خود می گرفتند. این ها همه در زمره بدیهیات هستند. اما سؤال این است آن ها برای چه این کار را می کردند؟ جواب روشن است: می خواهند هر چه ما کار می کنیم به سرمایه داران و دولت آنان مبدل شود. می خواهند ما برای همیشه برده مزدی باشیم. می خواهند ما همیشه از هر نوع حق و حقوق انسانی محروم باشیم. این ها خواسته ها و اهداف آن هاست. سؤال بعدی این است که تکلیف ما چیست؟ جواب این سؤال نیز روشن است: اگر نمی خواهیم از گرسنگی بمیریم باید با این وضعیت مبارزه کنیم. باید از مطالبات پایه ای خود شروع کنیم و حول مبارزه برای تحقق آن ها متحد و متشکل شویم. باید بر دشمن طبقاتی خود اعمال قدرت کنیم و قدرت ما نیز فقط و فقط در اتحاد متشکل شورایی ما علیه سرمایه نهفته است. مبارزه ما باید تجلی به کارگیری قدرت طبقه مان علیه سرمایه باشد و در شرایطی که ما را گله وار از کارخانه ها بیرون می ریزند تصرف کارخانه و تبدیل آن به سنگر مقاومت علیه سرمایه تنها راه اعمال قدرت ماست.

توضیح: منبع خبری که نوشته خبری بالا براساس آن نوشته شده کمیته ای است به نام «کمیته همبستگی برای ایجاد اتحادیه کارگران ساختمان». ما این کمیته را هیچ نمی شناسیم و صرفاً به متن خبر منتشرشده توسط آن استناد کرده ایم. اما از آنجا که گزارش این کمیته حاوی تحلیل و رهنمودی نادرست است ذکر نکاتی را در این مورد لازم می دانیم. این کمیته به دنبال گزارش وضعیت کارگران و جنایات کارفرمایان می نویسد هدف سرمایه داران صنایع فلزی سازه های سنگین، لاستیک البرز، نیشکر هفت تپه و سایر مراکز کار مشابه این است که تمامی کارخانه های ایران را تعطیل کنند تا از این طریق کارگران را بیکار و اسیر فقر سازند. این کمیته با چنین تحلیلی از رویکرد سرمایه داران و آینده کارگران خواستار وحدت و سازمانیابی همه کارگران است و چنان که از نامش پیداست الگوی سازمانیابی مناسب برای مقابله با این اوضاع را هم ایجاد اتحادیه می داند. حرف ما در این مورد این است که هدف واقعی سرمایه داران فروپاشی صنایع و تعطیل کارخانه ها نیست. سرمایه دار یعنی صاحب سرمایه، یعنی سرمایه ای که به صورت آدمیزاد در آمده است. سرمایه رابطه تولید ارزش اضافی است، رابطه استثمار کارگر و تولید سود است. سرمایه دار کارخانه می سازد و نیروی کار کارگر را می خرد و استثمار می کند تا سودهای هر چه کلان تر به دست آورد و سرمایه اش را عظیم و عظیم تر کند. او اگر کارخانه را می بندد به خاطر دشمنی با کارخانه نیست بلکه برای این است که به استثمار عظیم تر کارگران و دستیابی به سودهای نجومی تر می اندیشد. در تدارک سرمایه گذاری انبوه تر و برپایی کارخانه های بسیار عظیم تر با نیروی کار هر چه ارزان تر است. سرمایه را باید به درستی شناخت، زیرا بدون این شناخت چه بسا به جای مبارزه با سرمایه به آلت دست سرمایه و به ابزار جدال های درونی میان سرمایه داران بر سر استثمار شدیدتر طبقه خود تبدیل شویم. در همین راستا توضیح نکته دیگری را نیز لازم می بینیم. ما، چنان که در نوشته های خویش تصریح کرده ایم، هیچ حساسیتی به اسم و رسم و عنوان تشکل کارگری نداریم. کل حرف و حدیث ما عبارت است از مبارزه هر چه آگاهانه تر، افق دارتر و سازمان یافته تر توده های طبقه مان علیه سرمایه و برای نابودی نظام سرمایه داری. این کمیته از تلاش خویش برای ایجاد اتحادیه کارگران ساختمان سخن می گوید. اتحادیه یا سازمانیابی اتحادیه ای کارگران در دنیای کنونی و از دیرباز تا امروز معنای بسیار روشن و معینی دارد. این کمیته خواستار مبارزه علیه سرمایه است. اما باید بداند اتحادیه به معنای رایج فوق به هیچ وجه ظرف چنین مبارزه ای نیست. اتحادیه در بخش مهمی از دنیای سرمایه داری ابزاری برای گفتگوی صمیمانه و همدلانه با صاحبان سرمایه بر سر تضمین بقای سرمایه داری، برده مزدی ماندن همیشگی کارگران و چگونگی پرداخت بهای نیروی کار این بردگان در چهارچوب تأمین همه شرایط سودآوری حداکثر سرمایه ها است. این کاری است که اتحادیه ها در اروپا و آمریکا و کشورهای از این دست می کنند. در جامعه ایران اتحادیه حتی همین شانس را نیز ندارد، زیرا گذشته از این که به علت ناتوانی در پاسخگویی به رادیکالیسم جنبش کارگری نمی تواند مورد اعتماد کارگران قرارگیرد بخت و اقبال قانونی شدن همچون شوراهای اسلامی کار و انجمن های صنفی را نیز ندارد و سرکوب می شود. برای نمونه می توان به وضعیت سندیکا های شرکت واحد و نیشکر هفت تپه نگاه کرد و آینده اتحادیه سازی را در آینده حی و حاضر این به اصطلاح تشکل های کارگری دید. این به اصطلاح تشکل های کارگری تا امروز هیچ گرهی از هیچ مشکل کارگران حتی در حد همان چانه زدن بر سر میزان دستمزد هم باز نکرده اند. سخن خود را خلاصه کنیم. ما تحلیل «کمیته همبستگی برای ایجاد اتحادیه کارگران ساختمان» از هدف سرمایه داران در مورد تعطیل کارخانه ها را درست نمی دانیم و در همان حال الگوی سازمانیابی سندیکایی آن را نیز ظرفی برای مبارزه علیه سرمایه تلقی نمی کنیم. اگر هدف واقعاً سازمان دادن جنبش ضدسرمایه داری کارگران و در این مورد خاص کارگران ساختمانی است، باید ظرفی ایجاد کرد که ابزار اعمال قدرت متحد و سراسری آحاد توده های کارگر علیه سرمایه باشد. این ظرف چیزی جز تشکل ضدسرمایه داری و شورایی کارگران نیست.

727- کارگر معدن در حین کار جان باخت :

به نوشته روزنامه جمهوری اسلامی در تاریخ 24 آذر 87 گزارش شده است : " مرتضی " کارگر معدن در اردکان در عمق 350 متری زمین بر اثر برق گرفتگی جان خود را از دست داد.

728- دبیر اسبق کانون عالی شوراها:

وابستگی بنگاه‌های تولیدی به دولت خطرناک است

طرح تحول اقتصادی تولیدکنندگان را به دولت وابسته می‌کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 24 آذر 87 آمده است : دبیر اسبق کانون عالی شوراها ی اسلامی کار کشور حذف افزایش دستمزد سالانه کارگران را که در طرح تحول اقتصادی دولت آمده است را مورد انتقاد قرار داد و گفت: این موضوع باعث می‌شود تا بنگاه‌های اقتصادی و تولیدی بیش از گذشته به دولت وابسته شوند.

علیرضا حیدری در گفت‌وگو با "ایلنا"، اجرای طرح تحول اقتصادی دولت را نیازمند تامین بودجه و منابع دانست و افزود: استفاده از درآمدهای نفتی و حامل‌های انرژی مورد نظر دولت است اما باید ارقام واقعی در طرح تحول اقتصادی لحاظ شود و از حساب‌سازی پرهیز گردد. وی با بیان اینکه تولید نفت کشور بیش از چهار میلیون بشکه در روز است؛ گفت: درحالی که نیمی از این تولید در داخل کشور مصرف می‌شود؛ دولت رقم‌یارانه‌ها را بر اساس قیمت فروش نفت اوپک محاسبه کرده است.

حیدری نقدی کردن یارانه‌ها را باعث تزریق تورم شدید به جامعه ارزیابی کرد و گفت: افشار آسیب‌پذیر با افزایش تورم فشار زیادی را متحمل خواهند شد که دولت در هر صورت نخواهد توانست مابه‌التفاوت تورم را جبران کند و این در حالی است که این تورم پایدار خواهد بود.

دبیر اسبق کانون عالی شوراها ی اسلامی کار کشور، پرداخت درازمدت یارانه‌ها به صورت نقدی را مورد سوال قرار داد و گفت: به نظر می‌رسد کمک نقدی روش مناسبی نیست؛ زیرا بیشتر اقتصاددانان معتقدند باید از محل افزایش بهره‌وری و افزایش تولید ناخالص ملی عدالت را برقرار کرد.

او با بیان اینکه بسیاری از واحدهای تولیدی صنعتی کشور دچار مشکل هستند، افزود: اگر انرژی به قیمت واقعی به این بنگاه‌ها عرضه شود آنها توان رقابت خود را از دست داده و مجبور به اخراج گسترده کارگران خود می‌شوند.

حیدری خواستار دخالت نکردن دولت در امر بنگاه‌داری شد و افزود: درحالی که اصل 44 قانون اساسی نیز به این موضوع تاکید دارد؛ پرداخت حقوق کارگر توسط دولت به معنای اقتصاد دستوری است. این فعال کارگری دادن بیمه بیکاری به کارگران را بهتر از پرداخت حقوق کارگر توسط دولت ارزیابی کرد و افزود: اقتصاد دولتی خطرناک است و باعث ضربه به کارفرما و کارگر می‌شود.

پایان پیام

729- دبیرکل جمعیت زنان مسلمان نواندیش:

زنان کارگر نباید از صنایع حذف شوند

نسبت به لایحه کاهش کار زنان امیدواریم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 24 آذر 87 آمده است : لایحه جدیدی که از سوی مشاور وزیر صنایع و معادن در امور زنان در رابطه با کاهش ساعات کار زنان شاغل در صنایع موجی از نگرانی را در میان مدافعان حقوق زنان برجا گذاشته است.

دبیرکل "جمعیت زنان مسلمان نواندیش" در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، گفت: این گونه کمک‌ها به زنان شاغل در کارهای مکانیکی، یدی و سخت با ساعات کاری طولانی در صورتی قابل توجه است که عواقب و مسائل جانبی را در پی نداشته باشد.

فاطمه راکعی، تاکید کرد: چنانچه مقصود اصلی مسولین از این مساعدت‌ها، حفظ نقش‌های محوری مادری و همسری زن در خانواده باشد؛ تدبیری به جاست.

وی با اشاره به تعداد زیاد فرزندان در خانواده‌های کارگری، گفت: اگر قرار باشد به تعداد هر فرزند یک ساعت از ساعات کاری زنان کارگر کاهش یابد؛ این زنان از محیط‌های کار و اشتغال حذف خواهند شد. وی افزود: لازم است زنان به صورت سنجیده تری پذیرای این گونه قوانین باشند و این نکته را نیز در نظر

داشته باشند که ممکن است با اجرای لایحه پیشنهادی وزارت صنایع و معادن، از اشتغال زنان کارگری که تعداد ساعات کاری آنها کم است جلوگیری شود. راکعی، افزود: اینگونه تغییرات باید آگاهانه و مثبت بدون مقایسه با همکاران مرد باشد. دبیرکل جمعیت زنان مسلمان نواندیش در پاسخ به سوال خبرنگار "ایلنا" در رابطه با نگاه تبعیض آمیز موجود در این لایحه به زنان گفت: اگر قرار است این لایحه با دیدگاه تبعیض آمیز نسبت به زنان تصویب شود، پس بهتر است که هیچگاه تصویب نشود. وی اظهار داشت: برای پیش داوروی در این زمینه هنوز زود است و باید امیدوار بود که این طرح به خانه نشین کردن زنان کارگر منجر نخواهد شد. نماینده مردم تهران در مجلس ششم افزود: این نکته قابل توجه است که زنان مسوول در هر جناحی به دنبال احقاق حقوق زنان و خانواده باشند. پایان پیام

730- گزارشی از طرف عده ای از کارگران چینی همگام شهرکرد تجربه ای عینی از اتحاد کارگران شاغل و بیکار:

امید ح . ت

مقدمه: آنچه در زیر می خوانید شرح و تاریخ شکل گیری یکی از اعتراضات کارگری پردامنه در این سال ها است. اخبار اعتراضات کارگران چینی همگام هر چند به صورت جسسته و گریخته در اخبار و گزارشات کارگری منعکس شد. اما گزارش زیر تلاش می کند شرح ماقوع را به صورت مفصل همراه با نگاهی تحلیلی که در پی آن می آید منعکس کند. جملات داخل گیومه از زبان یکی از کارگران بیان شده که در جریان اعتراضات حضور داشته است.

شرکت چینی همگام در سال ۱۳۶۷ در اطراف شهرکرد، مرکز استان چهارمحال و بختیاری، تاسیس شد، استانی که به علت واقع شدن در دامنه زاگرس از آب و هوایی سرد و کوهستانی برخوردار بوده و فاصله مرکز آن تا شهر صنعتی اصفهان 100 کیلومتر است. مردم این استان به علت نبود صنایع بزرگ و متوسط در استان برای کسب درآمد و گذران زندگی بیشتر به دامپروری و کشاورزی در قالب عشایر کوچ نشین یا مهاجرت و کارگری در شهر های صنعتی مجاور، عسلویه و کشورهای حاشیه خلیج فارس روی آورده اند. کارخانه چینی همگام در مساحتی کوچک و با تعداد اندکی کارگر و ظرفیت تولید پائین شروع به کار کرد. اما به مرور به علت تقاضای بالای بازار، کارخانه توسعه داده شد و نیروی کار بیشتری به استخدام درآمد تا آنجا که تعداد کارگرها به 5۰۰ نفر رسید.

در ابتدای کار امکانات اولیه کار همچون بیمه، لباس کار، سرویس رفت و آمد بین شهری، حقوق و مزایا و بن کارگری به صورت منظم وجود داشت و بسیاری از کارگران رسمی بودند. مرغوبیت چینی همگام چنان بود که علاوه بر فروش داخلی به کشورهای عربی هم صادر می شد. تا سال 83 هر چند دستمزدها نسبت به کارخانه های منطقه و استان های همجوار کمتر بود اما با این وجود کارگران به علت این که حقوق ها به موقع پرداخت می شد اعتراضی نداشتند. از سال 83 کم کم تشویقی ها و امکانات ابتدایی قطع شد. پرداخت حقوق ها 3 ماه و حتی بیشتر به تعویق افتاد. به موازات بد شدن شرایط معیشتی کارگران، سرمایه صاحب کارخانه روز به روز افزایش می یافت و وی به سرمایه گذاری در کشورهای عربی روی آورد. سید محمدرضا سید نبوی مدیر عامل سابق سیمان آبیگ علاوه بر چینی همگام دارای سهام عمده ای از شرکت آب معدنی شادکام در سامان و کریستال نگین در تهران است. خروج سرمایه ها از داخل کشور و سرمایه گذاری در بخش هتل سازی موجب اعلام ورشکستگی و اخراج عده زیادی از کارگران چینی همگام از سوی نبوی شد. همزمان با این وقایع و مشکلات اقتصادی کارگران، اولین سری از اعتصابات شروع شد. کار فرما برای جلوگیری از ادامه اعتصاب کارگران و تهدید آن ها تعدادی زیادی از کارگران را بدون این که طلب های آن ها را پرداخت کند اخراج کرد. در آن هنگام عمده کارگران به علت عدم آگاهی از حقوق خود و ترس از بیکاری و وعده های کارفرما تن به کار دادند و کارگران اخراجی را در مبارزه شان برای گرفتن حقوق و مزایا تنها گذاشتند. کارفرما با وجود اخراج بخشی از کارگران با بالا بردن شدت کار و افزایش اضافه کاری ها تولید را افزایش داد. چنانچه در حالی که در سال ۸۳ تولید چینی ۶ تن در روز بود، در سال ۸۵ با وجود اخراج تعداد زیادی از کارگران تولید به ۱۲ تن رسید. با وجود این، پرداخت حقوق ها همچنان با تاخیر انجام می گرفت، تا آنجا که چند ماه بعد دوباره اعتصاب ها آغاز شد.

"پس از هر اعتصاب کارفرما وام های کلانی به اسم کارگران می گرفت، به بهانه این که قرار است حقوق عقب افتاده مان را بپردازد. ولی خبری از حقوق نبود. صاحب کارخانه به جای کارگران اخراجی تعدادی کارگر جدید استخدام کرد، کارگرانی که کار در یک شرکت نیمه ورشکسته را به بیکاری ترجیح می دادند. عدم حمایت ما از کارگران اخراجی علاوه بر نا آگاهی طبقاتی به دلیل نبود کار و اجبار زندگی است. کارفرما به خوبی از ناآگاهی ما استفاده کرد. ابتدا عده ای از قدیمی ترها را اخراج کرد. سپس به سراغ ما جدیدترها

آمد. اگر از ابتدا با اتحاد و همبستگی همگی مقابل کارفرما ایستاده بودیم، چنین پیشروی در سلب حقوق ما همچون قطع مقطعی سهمیه ناهار، کم کردن وقت غذا و استراحت و ... اتفاق نمی افتاد."

خواسته حداقلی کارگران در درجه اول پرداخت به موقع حقوق بود و نه ساعت های کار اجباری و نه هر گونه رفتار ضد کارگری دیگر!

کم کم اعتصاب های متوالی به جایی رسید که کارگران به اداره کار و مقام های بالاتر در استانداری رجوع کردند. ولی باز هم کوچک ترین تاثیری در وضعیتشان نداشت. تنها کاری که این کارپردازان سرمایه داری انجام می دادند قول های بیهوده ای بود مبنی بر پیگیری حقوق کارگران. در طی این مدت هر سال به علت اعتصاب کارگران، کارخانه یک ماه تعطیل بود و پس از گذشت مدتی کارگران به ناچار و برای تامین معاش خانواده به سر کار باز می گشتند. در این دوره زمانی حقوق ها 6 ماه یک بار پرداخت می شد.

نکته ای که باید تاکید کرد این است که کارفرما هر سال تعدادی از کارگران را اخراج کرده و نیروهای کارگری جدید استخدام می کرد و کارگران باقی مانده شرکت را به قسمت های سخت تر برده و کار های مشکل تر را به آن ها واگذار می کرد. در همین زمان بود که رفتار های ضد کارگری کارفرما بالا گرفت و برای این که به کارگران سنوات تعلق نگیرد بعد از پایان ۱۱ ماه کار آن ها را تهدید به اخراج می کرد و از آن ها تعهد می گرفت که سنوات خود را ببخشند!

در آذر ماه ۸۶ کارگرانی که شرایط سخت زندگی کارد را به استخوانشان رسانده، به استانداری مراجعه می کنند و در آنجا به اعتراض مشغول می شوند. ولی کارمندان مسئول در استانداری با همان پوزخند های همیشگی وعده های بیهوده می دهند، وعده هایی که هیچ گاه عملی نمی شود.

در همین ماه معاون وزیر کار و امور اجتماعی با کارکنان مسئول در اداره کار استان جلسه ای پیرامون مشکلات کارگران چینی همگام برگزار می کنند که در این جلسه کارفرما قول می دهد هر ماه حقوق کارگران را بدهد و علاوه بر آن هر ماه یک پایه حقوق عقب افتاده کارگران را نیز بپردازد ولی این بار نیز این وعده ها عملی نمی شوند.

"این بار اعتصاب گسترده ای توسط کارگران زن و مرد شرکت چینی همگام صورت گرفت و به استانداری کشیده شد. در جلوی ساختمان استانداری با پلاکارد های "ما کارگران چینی همگام شهرکرد خواستار ۶ ماه حقوق عقب افتاده خود هستیم" اعتراض خود را اعلام کردیم. قبل از این زنان کمتر به این گستردگی در اعتصاب شرکت می کردند."

در این تحصن هم استاندار از کارفرما حمایت آشکار کرد. او گره ای از مشکلات ما باز نکرد. ما را تشویق به کار کرده و قول اعطای وام به شرکت و پرداخت حقوق عقب افتاده به ما داد."

در همین موقع بود که ۲۰۰ نفر از کارگران رسمی و سابقه دار و قرار دادی اخراج می شوند. حتی با آن ها تسویه حساب هم نمی شود و سوابق و حقوق عقب افتاده شان پرداخت نمی شود. پس از گذشت این واقعه کارگران یک ماه کار کردند. به علت عدم دریافت حقوق، شرکت در مدت ۲ ماه زمستان تعطیل شد و در اسفند ماه دوباره با قول و قرارهای کارفرما مبنی بر گرفتن وام میلیاردی و حل مشکل کارگران، بازگشایی شد. این بار تعداد کارگران کمتر شده بود، اما شرکت در این ماه فروش زیادی داشت. کارفرما گفته بود هر کس تا ۲۵ اسفند سر کار حاضر شود ۲ پایه حقوق از طلبکاری خود را می گیرد. اما تا اواخر اردیبهشت دوباره خبری از حقوق نشد. کارفرما چند هفته بعد یک ماه پایه حقوق فروردین را به کارگران داد و اعلام کرد کارگران هیچ گونه طلبی از شرکت ندارند در صورتی که کلیه کارگران 6 ماه حقوق و دستمزد نگرفته بودند.

اوایل خرداد ماه راننده های سرویس ایاب و ذهاب کارگران در شرکت حاضر نشدند و ۲ روز غایب بودند. کارفرما مجبور شد ۲ پایه حقوق به آن ها بدهد تا کارگران را به محل کار برسانند. در همین زمان بود که رئیس جمهور و هیئت دولت در سفر استانی خود که به استان داشتند جلسه ای هم با نماینده هایی از کارگران چینی همگام داشتند که در این جلسه هم گره ای از کار کارگران گشوده نشد. مثل این که همه دست به یکی کرده بودند تا کارگران روز به روز به روز گرسنه تر شوند.

چند روز از خرداد ماه گذشته بود که کارگران اخراجی سال قبل وقتی دیدند که از حقوق خبری نیست و آقای احمدی نژاد هم برایشان کاری نکرد، صبرشان تمام شد و با حکم از دادگاه جلوی فروش و کامیون حامل اجناس را گرفته و حتی یک شب جلوی کامیون خوابیده و بار کامیون را در انبار خالی کردند. چند روز بعد برای این که جلوی فروش را بگیرند و حق و حقوق خود را پس بگیرند با حکم دادگاه در انبار را قفل کرده و شبانه در شرکت چادر زدند. کارگران اخراجی به صورت شیفی به شرکت می آمدند و نگهبانی می دادند که جنس جهت فروش از شرکت خارج نشود.

در این شرکت بزرگ فقط کارگران زن با یک مدیر تولید زن و تعداد کمی کارگر مرد باقی ماندند. کارگران زن کمتر در اعتصابات با کارگران اخراجی همکاری می کردند.

هر روز شایع می شد که از اداره کار خبر آمده است که وامی در کار نیست و کارگران سر کار گذاشته شده اند. چند روز بعد کارگران مرد تصمیم گرفتند که از اول تیر ماه در کارخانه حضور داشته باشند ولی کار نکنند.

"ده روز اول تیر ماه کارگران در شرکت حضور داشتند ولی کار نمی کردند. در همین مدت همان نان و پنیر هم قطع شد. کارگران اخراجی در محل کار کارگران حاضر شدند و کارگران شاغل و سرپرست تولید را تهدید به قتل کردند و به کارگران زن هم توهین کردند. تا قبل این که کارگران اخراجی از کارگران زن بخواهند دست از کار بکشند کارگران زن کمتر در اعتصاب شرکت می کردند. مدیر عامل شرکت آنان را با نیرنگ و فریب به کار وادار می کرد. این جا بود که کارگران زن و مرد همگی دست از کار کشیدند. کارگران اخراجی می گفتند نباید سر کار حاضر شوید تا فکری به حال همه شود چون هیچ کدام از ما کارگران امنیت شغلی نداریم. از طرفی کارگران اخراجی حق داشتند و می گفتند اگر شما هم با ما همراه می شدید شاید بتوانیم به کمک همدیگر حق و حقوقمان را بگیریم. حقیقت این است که نه تنها کارگران یک شرکت بلکه کارگران یک استان و استان های دیگر باید با هم متحد شوند و به کمک هم بشتابند تا بتوانند روزی حق کارگر را از سرمایه داری بگیرند."

"در این جا باید ماجرای را تعریف کنم که در زمستان ۸۶ پسر یکی از کارگران توسط برق گرفتگی به کما رفت که به علت نداشتن پول نتوانستند او را به بیمارستان اصفهان یا تهران منتقل کنند و بعد از مدتی که قصد انتقال او را داشتند به علت دیر رساندن، او فوت کرد. یا در ماجرای دیگری از کارگران مرد در آتش سوزی در منزل مسکونی خود در آتش سوخت ولی هیچ کمکی به خانواده او جهت درمانش نشد. کارگران بیکار به اداره کار مراجعه می کردند ولی مسئولان به فریادشان نمی رسیدند و تکلیفشان را معلوم نمی کردند، یا بیمه بیکاری به آن ها بدهند یا کارخانه را به کسی واگذار کنند و کارگران مشغول به کار شوند. اگر کارخانه از هم بپاشد کسی جز کارگر ضرر نمی کند و تنها او است که بیکار می شود. کارفرما برای کارگران چند ماه بیمه واریز کرد. مثلا اگر کارگر ۲ سال کار کرده بود حدود ۱۵ یا ۱۶ ماه بیمه برای او واریز می کرد و جالب اینجاست که این اعمال خلاف قانون با هماهنگی اداره بیمه انجام می شد. در نهایت با پیگیری حقوقی و شکایت های متعدد، اداره کار با محاسبه مطالبات و ارجاع آن به دادگاه، حکم به توقیف اموال شرکت گرفتیم. اما با فرستادن کارشناس از طرف بانک برای قیمت گذاری اموال، از طرف بانک اعلام شد که اموال شرکت در رهن بانک است و دادگاه حق تصرف در آن ها را ندارد. پس از این با حکم جلب کارفرما به در کارخانه رفتیم. کارفرما که در اتاق خود مخفی شده بود از نفوذ خود استفاده کرد و ماموران نتوانستند وارد کارخانه شوند. ساعاتی بعد ماموران پاسگاه محل را ترک کردند و وقتی ما دلیل را پرسیدیم گفتند دستور از بالا آمده است. ما تا نیمه شب دم در کارخانه بودیم تا این که رئیس اداره صنایع آنجا آمد و کارفرما را به پاسگاه برد. وقتی به اتفاق پاسگاه رفتیم گفتند حکم جلب از طرف دادستان لغو شده است. وقتی نزد دادستان رفتیم او به هیچ وجه حاضر به صحبت نشد. اکنون نزدیک یک سال از آن واقعه می گذرد و ما همچنان در بلا تکلیفی به سر می بریم و خبری از حقوق از دست رفته مان نیست. تعداد زیادی از مسئولین در این مدت از جمله استاندار، بازرس ویژه رییس جمهور، رئیس دادگستری و ... به ما کارگران طلبکار، که ۱۷۰ نفر هستیم، قول هایی دادند که تاکنون نه تنها هیچ کدام عملی نشده است بلکه بارها از طرف نیروی انتظامی و اداره اطلاعات محکوم به سیاسی کاری و برخورد شده ایم. دلیل این که اکثر اعتصاب ها به ناکامی می انجامید این بود که اکثر کارگران این شرکت از حقوق خود مطلع نبودند و فقط برای زنده ماندن، دردهای روحی و جسمی و کار در شرایط سخت را تحمل می کردند و با حداقل حقوق تن به کار می دادند. فقط عده کمی از کارگران برای خواسته های خود که معمولا حقوق عقب افتاده است، اعتصاب می کنند و گاهی نیز در مکان هایی چون استانداری و فرمانداری تجمع می کنند. البته این تجمع ها به تنهایی اثری ندارد چون کارفرما و استاندار و مسئولان اداره کار همه دستشان در دست هم است و تنها عاملی که باعث پیروزی کارگران می شود پیشروی آن ها در برابر کارفرما است، همان طور که در تجربه کارگران یخچال سازی لرستان آن ها با اتحاد حق خود را از سرمایه داری گرفتند. به امید آن روز که کارگران چینی همگام و تمام کارگران ایران بتوانند حق شان را از سرمایه داری بگیرند."

همان طور که در گزارش بالا خواندید بیش از ۴ سال است که کارگران چینی همگام برای گرفتن حقوق معوقه و مقابله با اخراج با مدیر عامل چینی همگام درگیرند. سرنوشت کارگران این شرکت جدای از ویژگیهایش بیان سرنوشت کلیه کارگرانی است که حقوقشان به تعویق افتاده است. موقعی که این گزارش را می خوانیم یاد کارگران نیشکر هفت تپه و .. می افتیم که سال ها اعتراض و تجمع و راه پیمایی کردند و در حال حاضر نیز پیگیر مطالبات خود هستند.

در میان کارگران چینی همگام اتحاد و همبستگی نسبت به کارگران هفت تپه کمرنگ تر است. بخش کوچکی از کارگران زن و مرد به خاطر عدم آگاهی و دیگر مسایل گول صاحب کار را می خورند و همراه معترضین نمی شوند. سید نبوی هم از عدم همبستگی کارگران استفاده می کند. از کارگران می خواهد حق سنوات کاری

خود را از کارفرما نگیرند. سید نبوی که سودهای کلانی از قبل بهره‌کشی نیروی کار کارگران انباشت کرده است قانع نیست و می‌خواهد حقوق کارگران را هم بالا بکشد. در حالی که کارگران خواستار حقوق معوقه خود هستند از کارگران می‌خواهد از گرفتن 6 ماه حقوق معوقه خود بگذرند. چرا سید نبوی به خود اجازه می‌دهد که از کارگران بخواهد حق سنوات و حقوق معوقه خود را نگیرند؟ نبود اتحاد بین کارگران چینی سبب می‌شود او با پررویی تمام کارگران قدیمی کارخانه را بدون دادن حقوق و سنوات اخراج کند. اما زمانی که کارگران اخراجی متحدانه وارد شرکت می‌شوند و انبار شرکت را تحت کنترل خود در می‌آورند و آنگاه که می‌بیند تهدید کارگران جدی است و با جدیت تمام از انبار شرکت نگهداری می‌کنند، از ترس کارگران متحد از آمدن به شرکت خودداری می‌کند. واقعیت این است که بخشی از کارگران چینی همگام و به ویژه زنان کارگر بارها از پیوستن به کارگران معترض خودداری می‌کند. مدیر عامل شرکت از این پراکندگی در میان کارگران سوء استفاده می‌کند به طوری که علاوه بر سودهای کلانی که از قبل کارگران می‌برد دستمزد آن‌ها را هم نمی‌دهد. اما حرکت اخیر کارگران اخراجی می‌تواند محور اتحاد و همبستگی کارگران چینی همگام باشد. خانواده‌های کارگران چینی همگام می‌توانند همانند خانواده کارگران هفت تپه همراه کارگران معترض شوند. این بر قدرت و همبستگی کارگران می‌افزاید. کارگران می‌توانند خواست‌ها و مطالبات خود را به گوش کارگران و جامعه برسانند. هر چند کارگران زن و مرد شاغل به خاطر کارگران اخراجی از کار دست کشیدند اما خودشان به این مسئله نرسیدند که رسیدن به مطالبات خود که همان حقوق معوقه می‌باشد در گرو اتحاد و همبستگی با کارگران اخراجی است. بدون شك اگر کارگران با هم متحد بودند صاحب سرمایه نمی‌توانست آنان را اخراج کند. حال هم که بدون گرفتن حقوق و سنوات خود اخراج شده‌اند می‌توانند با حمایت دیگر کارگران مجدداً به سر کار بیایند، همان طوری که نظارت بر انبار محصولات را به دست گرفته‌اند.

همان طور که از گزارش بر می‌آید تنها هدف کارفرما این است که کارگران قدیمی و آگاه را اخراج کند و به جای آنان کارگران تازه نفس و مطیع با دستمزد کمتر استخدام کند و هر موقع اراده کرد بدون دردسر آنان را اخراج کند. چنان که از کارگران تازه وارد تعهد گرفته است که در صورت صلاح دید بدون گرفتن حق سنوات کارخانه را ترک کنند. اکثریت کارگران تازه وارد شرکت را با دستمزدی زیر دستمزد مصوب قانون کار به کار می‌گیرد. به یمن بیکاری و حمایت همه جانبه دولتی از صاحبان سرمایه کارگران به خاطر نبود کار با دستمزد بسیار کم هم تن به کار می‌دهند، همان طوری که سال‌ها کارگران زن برای از دست ندادن کارشان با وجودی که ماه‌ها دستمزد نمی‌گرفتند باز هم به جای پشتیبانی از دیگر همکارانشان هر روز سر کار حاضر می‌شدند. با آن که بیش از دویست نفر از کارگران اخراج شده بودند، چون هم شدت کار بالا بود و هم دستمزد پایین بود باز هم تولید افزایش یافته بود. این هم از برکت کارشکنی بعضی از مردان کارگر بود. ولی علاوه بر نیاز به کار، ناآگاهی یکی دیگر از عللی بود که باعث تفرقه کارگران شده بود. کارگران طی این مدت به خوبی متوجه شدند که کارفرما به تنها چیزی که می‌اندیشد تولید ثروت است که آن را از به کارگیری نیروی کارگران به دست می‌آورد و دیگر هیچ. از قبل انباشت سرمایه‌ای که حاصل از نیروی کارگران است سرمایه‌گذاری در بخش هتل‌داری انجام می‌شود. او به بهانه پرداخت حقوق کارگران بارها از دولت وام گرفت، اما سهام کارخانه نگین را افزایش داد. بر کسی هم پوشیده نیست که این کارخانه به خاطر دستمزد پایین و مرغوبیت محصول و بازار فروش ارزش اضافی زیادی را تولید می‌کند. صاحب شرکت هدفش از ندادن دستمزد کارگران به خوبی روشن است. او می‌خواهد با به تعویق انداختن دستمزد و در نهایت بخش زیادی از دستمزد آن‌ها بر سود خود بیافزاید و به این بهانه وام‌های کلان هم بگیرد.

همان زمانی که دستمزد کارگران ماه‌ها به تعویق افتاده بود، رانندگان سرویس‌های کارخانه به خاطر نگرانی کرایه سرویس دو روز دست از کار کشیدند. مدیر عامل که مدام از نداشتن پول می‌نالید فوراً کرایه سرویس‌ها را پرداخت. چرا که یک روز تعطیلی کارخانه مساوی با از دست دادن نیروی کار صدها کارگر بود که با کارشان چند برابر دستمزدی که قرار بود بعداً بپردازد، ارزش اضافی تولید می‌کرد.

خواست‌ها و مطالبات کارگران این واحد تولیدی هم چون صدها کارخانه دیگر عدم امنیت شغلی و گرفتن حقوق معوقه و رفتن سر کار است. اتحاد و همبستگی کارگران این کارخانه و کارگران شاغل (چون نوب آهن و فولاد و...) است که می‌تواند سرمایه‌داران را وادار به پرداخت خواست‌ها و مطالبات خود کند و نبود امنیت شغلی صرفاً مربوط به کارگران حقوق معوقه و اخراجی و بیکار نیست. کارگران شاغل هم در معرض اخراج قرار می‌گیرند، منتها آسیاب به نوبت. سرمایه‌داران و دولت آگاهانه ابتدا به مقابله با کارگران حقوق معوقه رفتند تا از اتحاد و همبستگی کارگران جلوگیری کنند. سپس به سراغ کارگران قراردادی و کارگران رسمی خواهند رفت. و گرنه کارگران شاغل هم امنیت شغلی ندارند، همان طوری که به تازگی بیش از هزار نفر از کارگران ایران خودرو را اخراج کردند و یا در چند سال پیش تعداد زیادی از کارگران نوب آهن با دستمزد بسیار پایین تر جذب شرکت‌های پیمانی شدند. اما خود کارگران هر کارخانه‌ای به عنوان مثال

کارگران چینی ابتدا در طی اعتراضاتی که داشته اند متوجه شده اند که صاحب کارخانه و عوامل دولتی اداره کار دستشان توی يك کاسه بوده است. برای خسته کردن کارگران و مجبور کردنشان به این که خودشان بگذارند بروند هر روز وعده و وعیدی تازه می دادند. شاید اکثریت کارگران موضوع را فهمیده باشند که بایستی دستشان را به زانوی خود بگیرند و بلند شوند. اداره کار معجزه نمی کند و آنچه هم تا امروز توانسته انجام دهد صرفاً گرفتن بخش ناچیزی از حقوق معوقه کارگران است که آن هم به همت همبستگی کارگران و اعتصاب يك پارچه خودشان بوده است. همان طور که در گزارش آمده است نشست با مسئولین اداره کار و حتی رئیس دولت هم در سفرش به شهرکرد نتیجه نداد. طبیعی است دولتیان از کارگران دفاع نمی کنند. کمی عمیق تر به رابطه بین کارگران و سرمایه داران بپردازیم. کارگران برای به فعل در آوردن نیروی کارشان به سرمایه نیاز دارند. سرمایه داران نیز برای تولید ارزش اضافی نیاز به نیروی کار دارند، نیروی کاری که در روند فعلیت یافتن خود تولید ارزش اضافی می کند. اصولاً سرمایه داری نیز علت وجودش بر همین تولید ارزش اضافی که نیروی کار ایجاد می کند برپاست. اما آزادی فروشنده نیروی کار تا وقتی است که وارد عرصه تولید نشده است. زمانی که وارد روند تولید شد دیگر اختیار در انتخاب نوع کار و نوع تولید از او سلب می شود و گوش به فرمان سرمایه است تا آن چیزی را که سودآورتر است تولید کند. این که نیاز مصرف جامعه چیست، کلاً مورد نظر سرمایه دار نیست. بر این مینا تولید می کند که بفروشد و ارزش اضافی تولید شده را متحقق کند. برای این منظور برای افزودن بر سود خود بر شدت کار می افزاید و اضافه کاری های اجباری را به نیروی کار تحمیل می کند و اخراج می کند (تو هم است که فکر کنیم در جامعه سرمایه داری بیکاری و اعتیاد نباشد). کارگران هم برای مقابله با شدت کار، افزایش دستمزد جلوگیری از اخراج و ... همیشه با سرمایه دار درگیر هستند. درگیری بین کار و سرمایه تا این روابط تولیدی وجود داشته باشد وجود خواهد داشت. دولت سرمایه داران هم در زمانی که نیاز به وجودش باشد در صحنه حاضر می شود. مقابله با تظاهرات کارگران، مقابله با تجمع ها، هزینه کردن بخشی از ارزش اضافی تولید شده به وسیله کارگران در جهت تجهیز نیروهای نظامی و انتظامی و دیگر نهادها و سازمان هایی که به نوعی سیستم سرمایه داری را توجیه می کنند و تبلیغات آگاهانه ای که در جهت ابدی نشان دادن سیستم سرمایه داری تا سرکوب مستقیم کارگران معترض از جمله اقدامات دولت در حمایت از سرمایه داران است. یعنی سرمایه داران عناصری جدا شده از شیوه تولید سرمایه داری نبوده بلکه دولت و دیگر نهاده های وابسته به دولت هم در خدمت حفظ این نظام از هیچ کوششی فروگذار نمی کنند. در شیوه تولید سرمایه داری هر کدام به نوعی در حفظ سیستم سرمایه داری وظیفه ای را بر عهده دارند. در گزارش هم این وابستگی نهادهای دولتی با صاحب کارخانه به خوبی مشهود است.

همان طور که در گزارش آمده است در طی اعتراضات کارگران از مدیر عامل شرکت گرفته تا عوامل اداره کار همه و همه در صدد بودند که با امروز و فردا کردن کارگران به نوعی از خیر حقوق معوقه خود بگذرند. تنها چیزی که در این میان باعث شد تا کارگران بتوانند از فروش محصولات کارخانه که به وسیله کارگران تولید شده بود جلوگیری کنند اتحاد و همبستگی کارگران اخراجی بود و حال مانده که کارگران حقوق معوقه به این بخش از کارگران ببیوندند که بتوانند با اتکا به نیروی خود به مقابله با اخراج و به عقب افتادن پرداخت حقوق پرداخته و مطالبات خود را عملی کنند. ناگفته پیداست که تعدادی از کارگران باز هم بر این عقیده اند که می توانیم با گفتگو و مذاکره به خواست های خود برسیم. ضمن این که گفتگو و مذاکره را کلاً رد نمی کنیم، اما این موضوع را طی مبارزات خود دریافته ایم که سرمایه داران زمانی عقب نشینی می کنند که ما را در مقابله با خود جدی ببینند. در این صورت مذاکرات هم می تواند در راستای مبارزات کارگران نتیجه بخش باشد. البته در بین کارگران نگرش های مختلفی وجود دارد. بعضی ها سمت و سوی کارگران و تشکل کارگری را به همسویی با سرمایه و نه بر علیه سرمایه می بینند.

کارگران چینی همگام ضمن متشکل نمودن خود می توانند با دیگر کارگران حقوق معوقه ارتباط برقرار کنند. کارگری از فقر و تنگدستی نمی تواند فرزند بیمارش را در بیمارستان بستری کند و در نتیجه فرزندش را از دست می دهد و عوامل دولتی هم در اتحاد با سرمایه داران به مقابله با کارگران می آیند. این موضوع صرفاً در رابطه با کارگران شرکت چینی همگام صدق نمی کند بلکه برخاسته از ذات سرمایه داری است. این محتوا و مضمون رابطه کار و سرمایه است. کارگران فرانسوی نیز برای جلوگیری از تصویب قوانین ضدکارگری ضرورتاً به مقابله با سرمایه داران فرانسوی برخاستند. آسمان جهان سرمایه داری همه جا همین رنگ است. بدین جهت نمی توان مبارزات کارگری را صرفاً اقتصادی دانست بلکه مبارزات کارگران اقتصادی سیاسی است. اگر همبستگی کارگران در جهان جلوه واقعی ندارد به علت نبود تشکل های واقعی طبقه کارگر است. به همین خاطر است که بسیاری از دستاوردهای جنبش کارگری چون بیمه بیکاری مادام العمر و خدمات درمانی رایگان مورد هجوم سرمایه داری قرار گرفته است.

نگرشی که می گوید پایین بودن دستمزد کارگران به خاطر پایین بودن سطح بهره وری نیروی کار است تحریف واقعیت است. در کارخانه هایی همچون ایران خودرو با وجود بالا بودن بهره وری نیروی کار

دستمزد کارگران نسبت به دیگر کارگران خودرو ساز در سطح جهان بسیار پایین تر است. از سوی دیگر سرمایه داران ایرانی با بالا بردن شدت کار و اضافه کاری های اجباری و به ویژه پایین آوردن دستمزد و به سخن دیگر بهره کشی از نیروی کار ارزان از نظر تولید ارزش اضافه نسبت به دیگر سرمایه داران موفق تر بوده اند و نمونه دیگر همین چینی همگام است که به قیمت بهره کشی از نیروی کار ارزان توانسته است در کشور های دیگر سرمایه گذاری کند.

کارگران چینی همگام با ایجاد تشکل خود برای مقابله با اخراج کارگری و گرفتن حقوق های معوقه و جلوگیری از فروش محصولات کارخانه می توانند مدیر عامل شرکت را وادار به عملی کردن مطالبات خود کنند. کارگران چینی همگام می توانند برای آگاه شدن از دستاوردها و تجربیات دیگران کارگران هم سرنوشت خود همچون کارگران هفت تپه با آن ها تماس بگیرند و در جهت ایجاد تشکل سراسری کارگران اقدام کنند. اما آن چیزی که کلیه کارگران از حقوق معوقه و اخراجی و بیکاری و ... گرفته تا کارگران شاغل را به هم گره می زند، عدم امنیت شغلی است. به واقع عدم امنیت شغلی محوری است که می تواند کلیه کارگران را متحد و متشکل کند.

731- احضار کارگران کیان تایر به اداره اطلاعات اسلام شهر :

تعدادی از نمایندگان کارگران کیان تایر در روز شنبه ۲۳ آذر ماه به اداره اطلاعات اسلام شهر احضار شدند. رژیم جمهوری اسلامی که از هر گونه حرکت و تشکل یابی کارگران می ترسد . با تهدید و بازداشت کارگران سعی می کند تا آنها را از ادامه مبارزاتشان منصرف کند.

در پی پاسخ منفی دفتر احمدی نژاد و وزارت صنایع به نماینده گان کارگران، آنها تهدید کرده اند که این بار به همراه خانواده هایشان اعتراضات خود را ادامه خواهند داد.

پیش از این احمدی نژاد قول رسیده گی به خواست های کارگران را داده بود ولی پس از مدتی این وعده ی وی نیز مانند سایر وعده و وعیدهای اش تو خالی از آب در آمد.

کارگران لاستیک البرز پس از ماه ها مبارزه و شنیدن وعده از سوی مقامات حکومتی، هم چنان در بی حقوقی و بلا تکلیفی بسر میبرند. روشن شدن وضعیت مالکیت کارخانه و برگرداندن آن از بخش خصوصی نیز که از خواست های کارگران می باشد هنوز نا مشخص بوده و خط تولید نیز هنوز راه اندازی نشده است.

732- ادامه خبر : احضار کارگران کیان تایر به اطلاعات اسلامشهر:

در روز شنبه 23 آذر ماه 1387 تعدادی از نمایندگان کارگران کیان تایر به اداره اطلاعات شعبه اسلامشهر احضار گردیدند. این در حالی است که وعده های ریاست جمهوری مبنی بر پرداخت ده میلیون ریال به این کارگران بابت بخشی از دستمزد های معوقه ی ایشان تحقق نیافته است و هنوز به خواسته ی تعیین تکلیف مالکیت این کارخانه برای راه اندازی مجدد خط تولید، بر خلاف ادعاهای احمدی نژاد، پاسخ داده نشده است.

در خبر های هفته ی گذشته آمده بود که در مراجعه ی چند باره نمایندگان لاستیک سازی کیان تایر به کاخ ریاست جمهوری، به ایشان گفته شده بود که دولت احمدی نژاد و بخصوص وزارت صنایع و معادن، به خواسته های کارگران پاسخ منفی داده و کارگران نیز در عوض اعلام داشته بودند که این بار به همراه با خانواده هایشان اعتراضات خود را از سر خواهند گرفت.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

24 آذر ماه 1387

733- کارگران لاستیک البرز امروز دور جدیدی از اعتراضات خود را آغاز کردند :

امروز مورخه 1387/9/24 کارگران لاستیک البرز دور جدیدی از اعتراضات خود را با تجمع در بیرون کارخانه و کنار جاده اصلی اسلامشهر (جاده ساوه) آغاز کردند.

پس از شروع این تجمع نیروهای انتظامی و معاون فرماندار اسلامشهر در محل حاضر شدند و معاون فرماندار به میان کارگران آمد. با حضور معاون فرماندار در میان کارگران تعدادی از آنان از شدت خشم اشک ریخته و با قاطعیت اعلام کردند چنانچه دستمزدهای ما فوراً پرداخت نشود طی روزهای آینده همراه با خانواده هایمان جاده ساوه را خواهیم بست و در این صورت اگر قصد کشتن ما را نیز داشته باشید ما آماده ایم. بنا بر اظهار کارگران لاستیک البرز با پیش آمدن این وضعیت معاون فرماندار با بغض و قسم اعلام کرد مشکل شما حل شده است و تصمیمات خوبی به نفع شما اتخاذ گشته که طی روزهای آینده اعلام خواهد شد. در پایان این مذاکره کارگران با قاطعیت اظهار داشتند چنانچه روز سه شنبه این هفته (پس فردا) بخشی از دستمزدهای وعده داده شده به کارگران پرداخت نشود آنان در این روز بار دیگر در بیرون کارخانه و کنار جاده ساوه دست به تجمع خواهند زد.

لازم به یادآوری است از حدود دو ماه پیش دولت وامی را به مبلغ ده میلیارد ریال برای پرداخت بخشی از دستمزدهای معوقه کارگران لاستیک البرز تصویب کرده است اما تلاشهای تاکنونی کارگران لاستیک البرز برای دریافت این پول بی نتیجه مانده است. دیروز به کارگران لاستیک البرز اعلام شد کارفرما باید پشت سفته های مربوط به دریافت وام را امضا کند اما کارفرما امضای سفته ها را مشروط به تخلیه دفتر مرکزی شرکت لاستیک البرز از سوی کارگران کرد که آنان با خواست کارفرما مخالفت کردند و به این ترتیب پرداخت این پول به کارگران بار دیگر به بن بست خورد.

کارگران لاستیک البرز اعلام کرده اند تا تحقق تمامی خواست هایشان حاضر به ترک دفتر مرکزی این شرکت در خیابان آزادی و تحویل آن به کارفرما نیستند.

بنا بر گزارش دیگری که اتحادیه آزاد کارگران ایران دریافت کرده است هفته گذشته در میان کارگران لاستیک البرز شایع شده بود که اسامی تعدادی از نماینده های کارگران به عنوان عاملین تجمعات به اداره اطلاعات داده شده است.

بنا بر این خبر، بدنبال انتشار این شایعه در کارخانه تعدادی از نماینده های کارگران لاستیک البرز روز پنج شنبه گذشته عازم فرمانداری اسلامشهر شده و با طرح این شایعه در آنجا بر حقانیت کارگران تاکید نمودند.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/24

734- دبیر کانون عالی انجمنهای صنفی کارفرمایان ایران:

جزئیات تحول اقتصادی مشخص نیست :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 24 آذر 87 آمده است : دبیر کانون عالی کارفرمایان ایران با بیان اینکه هنوز جزئیات برنامه دولت برای مهار تورم مشخص نیست، گفت: نمی توان به راحتی جلوی اجرای ماده 41 قانون کار را گرفت.

به گزارش ایلنا، "محمد عطاردیان" در خصوص گنجانده شدن توقف افزایش دستمزدها در پیش نویس لایحه تحول اقتصادی، گفت: با توجه به اینکه اداره کارگاه بدون تامین حداقل هزینه زندگی کارگر ممکن نیست؛ باید مشخص شود که دولت چگونه می خواهد از افزایش دستمزدها جلوگیری کند. وی، یادآور شد: چون از نظر اقتصادی نرخ تورم یکی از معیارهای محاسبه دستمزد کارگران است، تنها در صورت ثابت ماندن نرخ تورم در کشور است که می توان گفت دستمزد کارگران ثابت مانده است. وی همچنین در خصوص پرداخت نشدن مطالبات مزدی کارگران در سالهای جنگ، گفت: بدون شک پیش از هرگونه تغییر مبنی محاسبه مزدی با کارگران، باید در خصوص مطالبات مورد بحث با کارگران تسویه حساب کرد. پایان پیام

735- کارگران کارخانه قدیمی نوشابه زمزم تهران امنیت شغلی ندارند :

يك كارگر از اين كارخانه به فریاد كارگر گفت: "در این کارخانه کارگران هیچ گونه امنیت شغلی ای ندارند کارگران در این کارخانه همه قراردادی هستند هر لحظه که کارفرما اراده کند کارگر را به راحتی اخراج میکند و کارگر هم هیچ گونه اعتراضی نمیتواند بکند. خصوصاً با این طریقی که مجلس تشخیص مصلحت داده است مبنی بر اینکه هر وقت کارفرما اراده کرد میتواند کارگر را اخراج کند. مشکل دوم ما این است که انجمنها و شوراهای کارگری در حقیقت در کارخانه ها هیچ کاره هستند ما در

کارخانه هم چنین چیزی را نداریم و بنابراین هیچ کس پیگیر مسائل کارگران نمیباشد. من هیچ گونه قانون کاری برای کارگر نمیبینم. هیچ گونه قانونی که نظارت واقعی و جدی به معضلات ما داشته باشد وجود ندارد. ما در این سالیان شاهد بی عدالتیهای زیادی در این کارخانه بوده ایم. اگر حتی از وزارت کار هم به اینجا مراجعه نکنند اگر حق با کارگر هم باشد حق را به کارفرما میدهد. من 17 سال است که در اینجا شاغل هستم هنوز قراردادی هستم. من در دوره ای وارد این کارخانه شدم که رفسنجانی قانون کار را تصویب کرد که کارگران قراردادی باشند. اصلاً چیزی به عنوان رسمی در این کارخانه وجود ندارد. شک ندارم که در دوره بعدی هم با قانون کار جدیدی هم که بیاید دیگر همین را هم نخواهیم داشت و همه کارگران پیمانکاری و روزمزد خواهند شد.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

736- یک فعال کارگری:

به نام جراحی اقتصادی نمی‌توان جلوی اجرای قانون کار را گرفت:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 24 آذر 87 آمده است: عضو هیات مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران گفت: دولت حق ندارد به نام جراحی اقتصادی جدی، افزایش دستمزد کارگران را بگیرد. به گزارش "ایلنا"، علی اکبر عیوضی گفت: اگر قرار است تحول اقتصادی با ثابت ماندن دستمزد کارگران انجام شود پس بهتر که وضعیت فعلی ادامه یابد. این فعال کارگری افزود: بدون شک کارگران و مزدبگیران از ثابت ماندن دستمزدهای خود زیان خواهند کرد. عضو کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران با بیان اینکه هیچ نهاد قانونی نمی‌تواند مانع اجرای مواد قانون کار شود، گفت: مجلس باید از تصویب چنین لایحه‌ای جلوگیری کند. پایان پیام

737- ادامه اعتراض کارگران بازنشسته ذوب آهن:

کارگران بازنشسته ذوب آهن چند روز است که در اعتراض و تحصن و مبارزه به سر می‌برند. سطح نازل حقوق بازنشستگی، وضعیت رقت بار معیشتی، فشار گرانی نیازهای اولیه زندگی و اشکال مختلف محرومیت‌ها و معضلات زندگی ادامه حیات این کارگران بازنشسته را بسیار دشوار کرده است. مشکلات این کارگران مشکلات همه همزنجیران آنان و از جمله همسرانشان بازنشسته‌شان است. درست به همین دلیل در طول سال جاری مبارزه کارگران بازنشسته در بسیاری از شهرهای کشور شدت گرفته است. کارگران بازنشسته ذوب آهن چند روز پیش با اراده ای مصمم و استوار بزرگراه میان اصفهان و کارخانه ذوب آهن را تصرف کردند. آن‌ها به طور متحد بزرگراه را بستند و عبور و مرور و وسایط نقلیه را به طور کامل متوقف کردند. بازنشستگان در همان جا از تریبون اتحاد خود اعلام کردند که خواستار افزایش فوری و بی قید و شرط مستمری‌های خویش هستند. مبارزه بازنشستگان ذوب آهن برای دستیابی به این خواست همچنان ادامه دارد. 24 آذر 87 کمیته هماهنگی ...

738- محرومیت کارگران سد البرز سوادکوه از بیمه بیکاری:

150 کارگر اخراجی سد البرز سوادکوه (پروژه شرکت سایبر، وابسته به وزارت نیرو) از بیمه بیکاری محروم شدند. این محرومیت براساس تفاهم نامه بین وزارت کار و سازمان تامین اجتماعی صورت گرفته است. طبق یکی از مواد این تفاهم نامه، کارگران فصلی مشمول دریافت بیمه بیکاری نمی‌شوند. وقتی از بیمه بیکاری سخن گفته می‌شود قاعدتاً هر کارگر بیکاری، مستقل از ماهیت و نوع کاری که قبلاً انجام می‌داده است، باید تا زمان یافتن کار از این حق استفاده کند. اما قانون کار دولت سرمایه داری ایران بخش بزرگی از کارگران را کارگران «فصلی» نام نهاده و کار آنان را «غیردائمی» اعلام کرده است تا در موارد مقتضی بتواند دقیقاً به همین بهانه آنان را حتی از همان حقوق ناچیزی که به کارگران «غیرفصلی» و «دائمی» تعلق می‌گیرد محروم کند. تقسیم بندی کارگران به فصلی و غیرفصلی و... در قانون کار دولت سرمایه داری ایران دقیقاً با همان هدفی انجام گرفته است که دستمزد کارگران را به بخش‌هایی مختلفی چون حق اولاد، حق مسکن، حق خواروبار، افزایش تولید، آکورد، رکورد و... تقسیم کرده است. دستمزد عبارت است از بهای نیروی کار کارگر که شامل تمام این حق‌ها می‌شود. اما سرمایه داران و دولت آن‌ها همین بهای نیروی کار را به صورت تکه تکه به کارگران می‌پردازند (تازه اگر بپردازند!!) برای آن‌ها که به هر بهانه ای بتوانند آن‌ها را هر چه قدر که می‌خواهند کاهش دهند. تازه این شکل قانونی مسئله است. آنچه در عرصه واقعیت جامعه سرمایه داری می‌گذرد بمراتب وحشتناک‌تر و ستمگرانه‌تر از چیزی است که در قانون آمده است. در

واقعیت نظام سرمایه داری به طور اعم و سرمایه داری ایران به طور اخص هر سرمایه داری، هر صاحب کارخانه ای، هر نهاد دولتی صاحب سرمایه، هر دولتمرد و هر فرد متعلق به طبقه سرمایه دار خود قانون ناطق، قانون گزار، شارع، مفتی، مجتهد، مخیر بی هیچ قید و شرط و مختار تام است که به هر شکلی، با هر شدتی، با هر درجه از توحش، تا هر سطحی از هاری و سببیت و با ارتکاب هر نوع جنایتی تا هر کجا که دلش می خواهد استثمار کارگران را تشدید و آخرین لقمه های نان فرزندان آن ها را به نفع افزایش سود سرمایه خویش سلاخی کند. سرمایه داران شب و روز این کار را می کنند و در هیچ کجا منتظر نمی مانند که ببینند قانون چه گفته است. قانون فقط سلاخی در کنار همه سلاح های مرگبار و کارگرکش دیگر برای هموارسازی راه همان کارهایی است که هر سرمایه داری هر گونه که قدرتش اقتضا کند انجام می دهد. رابطه قانون سرمایه داری با واقعیت سرمایه داری همان رابطه تب و مرگ است. به عبارت دیگر، سرمایه داری به مرگ می گیرد تا کارگران به تب راضی شوند. افق و دورنمای مرگ از گرسنگی را پیش چشم کارگران می گذارد تا آن ها از ترس چنین مرگی به قانون همان سرمایه داری متوسل شوند. اما در مورد محرومیت کارگران سد البرز حتی قانون سرمایه هم جای هیچ گونه توسلی برای کارگران باقی نگذاشته است. در اینجا دیگر علاوه بر واقعیت سرمایه داری قانون سرمایه داری نیز چشم انداز مرگ از گرسنگی را پیش چشم کارگران گذاشته است. به این ترتیب، خود نظام سرمایه داری همه راه های زندگی را بر روی کارگران می بندد جز یک راه، و آن راه مبارزه متحد و متشکل با این نظام ضدبشری است. این که آیا کارگران می توانند بر مرگ از گرسنگی ناشی از بیکاری پیروز شوند یا نه فقط و فقط به این مبارزه متحد و متشکل با نظام سرمایه داری بستگی دارد. این قدرت متحد و متشکل ضدسرمایه داری است که اکنون کارگران را قادر می سازد که به مرگ بگیرند تا سرمایه داران به تب راضی شوند. یعنی افق و دورنمای مرگ سرمایه را در مقابل چشم سرمایه داران و دولت آن ها بگذارند تا آنان به پرداخت حقوق کارگران از جمله حق بیمه بیکاری برای کارگران فصلی راضی شوند. در غیاب چنین قدرتی و بر بستر ضعف و ناتوانی طبقه کارگر است که نهادهای دولت سرمایه داری می توانند تفاهم نامه امضا کنند و کارگران فصلی از جمله کارگران اخراجی سد البرز سوادکوه را از بیمه بیکاری محروم کنند.

24 آذر 87

کمیته هماهنگی

739- کارگران لاستیک البرز فردا دست به تجمعی بزرگ خواهند زد **کارگران لاستیک البرز با رد پیشنهاد مذاکره از سوی فرمانداری اسلامشهر بر ادامه تجمعات خود تاکید کردند:**

بر اساس گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران حدود 200 نفر از کارگران لاستیک البرز امروز نیز در بیرون از کارخانه و کنار جاده ساوه با در دست داشتن پلاکاردهایی دست به تجمع زدند.

این تجمع که از ساعت 9 صبح شروع شد تا ساعت 12/30 ظهر ادامه داشت. بدنبال شروع این تجمع و با تماس مسئولین بخشداری چهاردانگه، تعدادی از نماینده های کارگران به این بخشداری رفته و در برابر خواست مسئولین بخشداری مبنی بر پایان دادن به تجمع، اعلام کردند کاری از دست ما بر نمی آید و ما نمی توانیم کارگران را به خاتمه تجمع قانع کنیم.

پس از مذاکره بی نتیجه این نماینده ها در بخشداری چهار دانگه آنان به کارخانه مراجعه کرده و مسئله را با کارگران در میان گذاشتند.

بر اساس این گزارش پس از مذاکره بی نتیجه مسئولین بخشداری با نماینده های کارگران، فرماندار اسلامشهر نیز طی تماسی تلفنی با نماینده های کارگران، آنان را به مذاکره در محل فرمانداری و سپس در محل کارخانه دعوت کرد. اما کارگران این پیشنهاد را نپذیرفتند و اعلام کردند ما تا دریافت دستمزدهایمان با هیچکس حاضر به مذاکره نیستیم و به تجمعات خود تا دریافت دستمزدهایمان ادامه خواهیم داد.

تجمع دیروز و امروز کارگران لاستیک البرز با شرکت حدود 200 نفر به عنوان هشدار آنان بر تشدید اعتراضات شان صورت گرفت و با توجه به اینکه دیروز و امروز به خواست آنان مبنی بر دریافت

دستمزدهای معوقه شان توجهی نشد این کارگران اعلام کرده اند فردا صبح تجمع بزرگی را در بیرون کارخانه و کنار جاده ساوه برگزار خواهند کرد.

بر اساس آخرین خبرهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران (ساعت 23 شب) تلاشهای تاکتونی مسئولین منطقه از طریق دادن وعده و وعید به کارگران برای جلوگیری از تجمع فردای آنان بی نتیجه مانده است و کارگران لاستیک البرز مصمم هستند فردا تجمع بزرگی را با شرکت همه کارگران در بیرون از کارخانه برگزار کنند.

لازم به یادآوری است امروز نیروهای امنیتی و انتظامی نسبت به دیروز در محل تجمع کارگران حضور بیشتری داشتند و علاوه بر این، بنا بر برخی خبرها تعداد زیادی از نیروهای انتظامی و امنیتی در محل دیگری به حالت آماده باش مستقر شده بودند.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/25

740- طیب ملایی عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران از زندان آزاد شد:

طیب ملایی عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران پس از 34 روز بازداشت با قرار وثیقه ده میلیون تومانی، ساعت 17 امروز در میان استقبال گرم خانواده خود و تعدادی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران از زندان آزاد شد. اتهامی که به طیب ملایی وارد کرده اند همکاری با گروه های مخالف حکومت و کمک به برگزاری مجمع عمومی دوم اتحادیه آزاد کارگران ایران است.

لازم به یادآوری است مجمع عمومی دوم اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار که طی آن این اتحادیه به اتحادیه آزاد کارگران ایران تغییر نام داد در محل باغ پدری طیب ملایی برگزار شد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن ابراز خرسندی عمیق از آزادی طیب ملایی، خلاصی وی از زندان را صمیمانه به خانواده طیب، اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران و عموم کارگران تبریک میگوید و بازداشت و اتهامات واهی را که بر وی وارد کرده اند شدیداً محکوم میکند.

طیب ملایی یکی از کارگرانی بود که در مراسم اول ماه مه سال 1386 در سنج دستگیر شد. جسارت طیب در دادگاه در دفاع از برگزاری مراسم این روز در آنزمان زبانزد کارگران شده بود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن قدردانی از زحمات و تلاش شبانه روزی طیب ملایی در اتحادیه، ایستادگی وی در دفاع از منافع طبقاتی کارگران را می ستاید و بر عزم و اراده وی درود می فرستد.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/25

741- تهدید کارگران کیان تایر به بستن جاده ساوه :

بعد از جلسه عمومی کارگران که در محل کارخانه تشکیل شده بود و با توجه به اینکه هنوز تا این تاریخ هیچ کدام از وعده های داده شده به کارگران کیان تایر عملی نشده است، عده ای از کارگران تصمیم گرفتند که پلاکارد به دست، بیرون از محوطه کارخانه دست به تجمع بزنند!

این کارگران در نزدیکی بخشدار کیان چهاردانگه دست به تجمع زدند و هم زمان سه تن از نمایندگان ایشان وارد بخشدار شده و در دیداری با معاون سیاسی این بخشدار، و از طریق این بخشدار، به مقامات و مسئولان دولتی هشدار دادند که اگر وعده های داده شده عملی نشود، کارگران کیان تایر، ضمن تجمع، اقدام به بستن جاده ساوه خواهند کرد. مسئولان بخشدار کیان نیز به این نمایندگان قول دادند که خواسته این کارگران را به اطلاع مقامات بالاتر رسانده و ظرف امروز و فردا به این کارگران جواب قانع کننده ای بدهند. کارگران نیز ضمن تاکید بر خواسته های خود، به این مسئولان و سایر مقامات دولتی هشدار دادند که اگر تا فردا، سه شنبه 87/09/26، در اجرای وعده های مذکور اقدامی صورت نگیرد، بطور قطع با جمعیت بیشتر و با شرکت تمامی کارگران کارخانه، جاده ساوه را خواهند بست

742- فریده غیرت در گفت و گو با ایلنا

طبق قانون، کار شب برای زنان ممنوع است

زنان کارگر به دنبال احقاق حقوق خود باشند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آذر 87 آمده است : فریده غیرت از مدافعان حقوق زنان در گفت‌وگو با "ایلنا"، از ویژگی‌های مربوط به کار زنان در محیط‌های شغلی سخن گفت. این وکیل دادگستری اظهار داشت: طبق قانون کار و تامین اجتماعی، انجام هر گونه کار شب برای زن ممنوع است. وی در ادامه گفت: همچنین دختران با سن کمتر از 16 سال نیز از انجام کارهایی همچون فروشندگی و کار در رستوران‌ها، مگر با حضور والدین خود منع شده‌اند. نایب رئیس قانون وکلای ایران تصریح کرد: به جز مواردی که به شرایط کار زنان همچون تاسیس مهدکودک در محیط کارگاه و اختصاص دادن فرصت شیردهی به مادران در قانون کار وجود دارد، اشاره دیگری به کار زنان نشده است و قوانین عمومی بر آنها حاکم است. غیرت افزود: البته ایجاد اینگونه شرایط در کارگاه بستگی به محیط کارگاه نیز دارد؛ به طوری که کارفرما تنها در مواردی مکلف به ایجاد این گونه شرایط است که تعداد کارگران به حد نصاب رسیده باشد و بتوان کلمه کارگاه را بر آن محیط تلقی کرد.

کارگران زن به دنبال احقاق حقوق خود باشند

این حقوقدان گفت: مواردی که در قانون مطرح شده است از هیچ‌گونه ضعفی برخوردار نیست و چنانچه این قانون در کارگاه‌ها اجرا نمی‌شود برگرفته از ضعف اجرای قانون و عدم اعتراض کارگران آن بوده است. غیرت افزود: کارگران زن باید به دنبال احقاق حقوق خود باشند و در صورت اجرا نشدن این شرایط نیز حق شکایت به وزارت کار را دارا هستند. وی تأکید کرد: لازم است با کارگاه‌های متخلف برخوردی جدی شود تا زنان کارگر بتوانند از مزایای قانونی بهره‌مند شوند.

زنان واهمه‌ای از اخراج نداشته باشند

این وکیل پایه یک دادگستری تصریح کرد: واهمه‌ای در میان زنان کارگر وجود دارد که در صورت شکایت، کار خود را از دست خواهند داد؛ در صورتی که این واهمه کاملاً بی‌مورد است؛ زیرا این حق زنان است که از شرایط کاری مناسب برخوردار باشند. فریده غیرت افزود: علاوه بر این، کارفرما طبق قانون حق اخراج کارگر و خاتمه دادن به قرارداد را به این آسانی ندارد.

زنان لایحه کاهش ساعات کار را نپذیرند

این مدافع حقوق زنان در رابطه با لایحه کاهش ساعات کاری زنان شاغل در صنایع گفت: اینگونه تصمیم‌ها بارها گرفته شده و معمولاً به زنان توصیه می‌شود که به دنبال کارهای نیمه وقت باشند که کاملاً روشن است اینگونه طرح‌ها تنها به منظور حذف زنان از صحنه کار و فعالیت است. وی افزود: این طرح باعث می‌شود زنان در جریان امور کاری خود نباشد و دچار ضربه‌های روحی شوند؛ در این صورت بهتر است زنان از پذیرش این طرح خودداری کنند، زیرا الزامی برای پذیرش این طرح نیست. غیرت تأکید کرد: این طرح تنها به منظور دور کردن زنان از مراکز کار و خانه نشین کردن آنان است. پایان پیام

743- فخرالسادات محتشمی‌پور در گفت‌وگو با "ایلنا":

امکان حذف زنان در لایحه کاهش ساعات کاری وجود دارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آذر 87 آمده است : رئیس شاخه زنان حزب مشارکت در گفت‌وگو با "ایلنا"، ضمن ابراز نگرانی از لایحه کاهش ساعات کاری زنان شاغل در صنایع گفت: در جریان این لایحه، امکان حذف کلیه زنان از مشاغل وجود دارد. رئیس انجمن مطالعات تاریخ زنان افزود: این طرح در گذشته بارها مطرح شده بود که به دلیل به همراه داشتن بار مالی به اجرا در نیامد، زیرا این طرح نه تنها کمکی به زنان نخواهد کرد بلکه موجب رانده شدن آنان از محیط‌های شغلی خواهد شد. محتشمی‌پور تأکید کرد: هیچ کارفرمایی حاضر به استخدام کارگر زن با شرایط متفاوت و ساعات کاری

کمتر و حقوق یکسان نیست، علاوه بر این، با اجرای این طرح زنان امکان رقابت و ارتقاء و به دست آوردن مزایای کار را از دست خواهند داد.

تلاشی برای از بین بردن تبعیض‌ها نشده است

عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت اظهار داشت: در گذشته تلاش‌هایی برای در اولویت قرار گرفتن زنان در شرایط یکسان به منظور دستیابی به تعادل شده بود که به نتیجه نینجامید. وی افزود: مهیا کردن امکانات خاص برای مادران شاغل مانند مرخصی دوره زایمان و شیردهی صحیح است اما دور کردن زنان از فضای کار به هیچ عنوان مورد قبول نیست. محتشمی‌پور تصریح کرد: در کشورهای دیگر، گروه‌های نظارتی به منظور حفظ شغل این زنان و عدم اشغال آنان توسط مردان وجود دارد در حالی که چنین گروه‌هایی در کشور ما وجود ندارد. این فعال حوزه زنان در ادامه گفت: حرکتی در جهت رفع این دیدگاه تبعیض‌آمیز در کشور ما به منظور ایجاد برابری در اشتغال وجود ندارد.

فرهنگ سازی سنجیده‌تر از حذف است

رئیس انجمن مطالعات تاریخ زنان تاکید کرد: چنانچه نگرانی در مورد فشار مضاعف بر زنان از سوی مسوولان وجود دارد، بهتر است به جای این گونه طرح‌ها که موجب خانه‌نشینی شدن زنان می‌شود به مشارکت سایر افراد در خانواده تاکید شود و کار فرهنگی که وظیفه صدا و سیما بوده و به انجام نرسیده، در نظر گرفته شود. محتشمی‌پور افزود: هنوز هم در رسانه‌ها نقش‌های کلیشه‌ای مختص زنان و برای مردان نقش‌های همه‌جانبه در نظر گرفته می‌شود. وی افزود: اینگونه فعالیت‌ها جز ضربات روحی بر زنان که موجب ایجاد اختلال در خانواده‌ها می‌شود، پیامد دیگری نخواهد داشت. پایان پیام

744- کارگران نپیک همدان همچنان در اعتصاب هستند:

بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران، کارگران شرکت "نپیک" در پتروشیمی هگمتانه که از روز چهارشنبه 20 آذر در اعتراض به سه ماه حقوق معوقه خود دست به اعتصاب زده اند امروز دوشنبه 25 نیز به اعتصاب خود ادامه داده و وارد ششمین روز اعتصاب خود شدند. کارگران شرکت "نپیک" و عده‌های تا کنونی کارفرما را قبول نکرده و اعلام نموده اند تا دریافت تمامی دستمزدهای معوقه شان دست از اعتصاب بر نخواهند داشت.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/25

www.ettehadeh.com

ایمیل: k.ekhraji@gmail.com

فاکس: 02144514795

745- رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران:

جامعه کارگری مخالف اساسنامه جدید تامین اجتماعی است:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آذر 87 آمده است: رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران گفت: حضور نیافتن وزیر رفاه و مسوولان سازمان تامین اجتماعی در جلسه امروز که به منظور بررسی اساسنامه این سازمان تشکیل شد، به معنای دهن کجی به جامعه کارگری است. به گزارش "ایلنا"، ناصر برهانی در گردهمایی ماهیانه شوراهای اسلامی کار استان تهران که در سالن 17 شهریور وزارت کار برگزار شد، شکل‌گیری سازمان تامین اجتماعی را نتیجه پرداخت حق بیمه توسط کارگران دانست و افزود: آن چیزی که در این سازمان اهمیت دارد مالکیت کارگران و کارفرمایان بر تامین اجتماعی و حفظ استقلال آن است.

وی امور مربوط به سازمان تامین اجتماعی را برای کارگران مهم دانست و گفت: وجود شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی (شستا) بر این اهمیت افزوده است. او با بیان اینکه طبق اصل 44 قانون اساسی که مورد تاکید رهبر انقلاب است، خصوصی سازی درست اولویت دولت‌ها است، افزود: اگر کارگران نتوانند در دولت عدالت‌محور استقلال تامین اجتماعی را حفظ کنند و مانع دولتی‌تر شدن آن شوند، پس در کدام دولت به خواسته‌های خود خواهند رسید؟ برهانی اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی را یک طرفه ارزیابی کرد و گفت: امروز کسانی در

مورد این سازمان تصمیم می‌گیرند که از بدیهی‌ترین قوانین تامین اجتماعی آگاهی ندارند. عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با بیان اینکه این کانون و کانون عالی کارفرمایان مخالف اساسنامه جدید تامین اجتماعی هستند، افزود: اساسنامه‌ای که بدون نظر شرکای اجتماعی تصویب شود، فاقد ارزش است.

این مقام کارگری تصریح کرد: در اساسنامه جدید دولت می‌تواند حتی بدون حضور کارفرمایان و کارگران تشکیل جلسه داده و رای لازم را نیز برای مصوبات شورای عالی تامین اجتماعی داشته باشد. برهانی قرار داشتن رئیس جمهور در راس شورای عالی سازمان تامین اجتماعی را مورد قبول و افتخار جامعه کارگری ذکر کرد و گفت: اما رئیس شورا باید توسط اعضا انتخاب شود و انتخابی نباشد. رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران تصویب قانون اصلاح اساسنامه تامین اجتماعی را مربوط به چهار سال پیش دانست و گفت: اگر قانونی یک سال اجرایی نشود، خود به خود ملغی می‌شود.

برهانی از گردهمایی دیگری درباره بررسی اصلاح اساسنامه تامین اجتماعی خبر داد و گفت: مسوولان وزارت رفاه و سازمان تامین اجتماعی گمان نکنند که با نیامدن به چنین جلساتی، موضوع خاتمه یافته شده است.

این مقام کارگری خواستار رای برابر نمایندگان دولت، کارگر و کارفرما در شورای عالی تامین اجتماعی شد.

وی در بخش دیگری از سخنان خود خواستار حمایت دولت از واحدهای بحران زده شد و افزود: در حالیکه امروزه هزینه ایجاد هر شغل کمتر از 60 میلیون تومان نیست، دولت می‌تواند با کمک چند میلیونی تومان این واحدها را احیا کند.

برهانی سیاست وزارت کار را حمایت از شوراهای اسلامی کار دانست و گفت: اگرچه اخیراً انجمن‌های صنفی و نمایندگان کارگری فعال شده‌اند اما با توجه به صراحت قانون، کارگاه‌های بیش از 35 نفر باید دارای شورا باشند.

وی قدرت شوراهای کار را پیگیری امور مربوط به کارگران بیشتر از سایر تشکلات کارگری دانست و گفت: از مسوولان وزارت کار می‌خواهیم که در زمینه ایجاد شورا اهتمام بیشتری داشته باشند.

پایان پیام

746- اعتصاب کارگران صندوق نسوز کاوه:

کارگران صندوق نسوز کاوه ماه‌ها است که در حال مبارزه و اعتراض هستند. آنان چندین ماه است که دستمزدهای خویش را دریافت نکرده‌اند. کارگران به ادامه اشتغال خویش در روزهای آتی هیچ امیدی ندارند و هیچ نوع تضمینی احساس نمی‌کنند. مبارزات چندین ماهه آن‌ها تا امروز به نتیجه‌ای نرسیده است. آنان بارها اعتصاب کرده‌اند، به همه نهادهای دولتی سرمایه رجوع نموده‌اند و به سایر کارها دست زده‌اند. کارگران در ادامه این مبارزات برای بار دیگر دست اعتصاب کرده‌اند و از روز یکشنبه 24 آذر چرخ کار و تولید را از کار بازداشته‌اند. آنان خواستار پرداخت فوری همه مطالبات و تضمین اشتغال خود هستند.

26 آذر 87

747- کارگران کارخانه صندوق نسوز کاوه دست از کار کشیدند:

به گفته یکی از کارگران این کارخانه صبح روز یکشنبه 24.9.87 کارگران بخشی از این واحد تولیدی در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات خود اعم از مساعده و کارآیی دست از کار کشیده و بیکار در محیط کارخانه نشستند. شایان ذکر است که این کارخانه از پیشتر به وضعیت بحرانی در آمده و مدیریت این کارخانه هیچ‌گونه رسیدگی‌ای به وضعیت کارگران نمی‌کند و کارگران به شدت معترض هستند.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

748- مشکلات رانندگان مسافر کش در استان قم مصاحبه فریاد کارگر با یک راننده تاکسی زحمت کش

به نوشته سایت "فریاد کارگر" در تاریخ 25 آذر 87 آمده است: "من 9 سال است که راننده هستم. از 6 صبح تا 8 شب کار میکنم. تنها استراحت من 1 ساعت صبحانه و 1 ساعت ناهار است بقیه را کامل رانندگی میکنم. من در خیابان نیروگاه، بلوار شاهد قم رانندگی میکنم. با این زمان زیاد کاری و فشردگی و سنگینی این کار هم به لحاظ جسمی و هم به لحاظ اعصاب روزانه فقط 20 تومان در می‌آورم. این درآمد کفاف زندگی من را نمیدهد. هم مستاجر هستم و هم قسط میدهم. چطور باید با این پول خرج زندگی را بدهم؟ تازه علاوه بر خرج

زندگی باید میزانی از این درآمد را هم به خرابی خودرو اختصاص بدهم. خرج ماشین خیلی بالا است. اگر بخواهم فقط موتور پیاده کنم 300 تومان خرج این کار است. لاستیک خیلی گران شده است و ما مجبوریم که تهیه کنیم.

از صبح تا شب زحمت میکشیم و کار میکنم آخر هم شرمند زنی و بچه هایم هستیم. چه مشکلی از این بالاتر است؟ از صبح تا شب بیرون از خانه هستیم با هزاران آدم سر و کله میزنم آخر برج که میشود با کلی بدهی و قرض باید توی سر خودم بزنم. همین الان قسط هایم عقب افتاده است ندارم بدهم از کجا بیاورم؟ ایرانی جماعت روزگاری به مهمان نوازی مشهور بود اما الان از ناداری مهمان که میاید خدا خدا میکنیم که برود! چون نداریم از او پذیرایی کنیم و از خدا میخواهیم اصلاً مهمان نیاید!

مشکل بعدی ما سهمیه سوخت است. در استان قم به تاکسی ها روزی 6 لیتر میدهند. جایگاههای گاز خیلی شلوغ هستند مجبوریم برویم بنزین بزنیم وقتی کارت را میزنیم میبینیم اصلاً سهمیه بنزین نداریم! دوباره مجبور میشویم بیائیم 4 ساعت در صف گاز بایستیم.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

749- رویکرد سندیکای کارگران شرکت واحد به همبستگی جهانی کارگران :

کمتر کسی در ایران و جهان هست که از مبارزات صنفی و طبقاتی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با خبر نباشد و برای همگان روشن است که سندیکای کارگران شرکت واحد در جهت بهبود وضعیت معیشتی و آگاهی رسانی به کارگران در مورد حق و حقوق کارگريشان قدم به عرصه مبارزات طبقاتی و صنفی گذاشته و در این مبارزه دستاوردهای خوبی برای رانندگان و کارگران شرکت واحد و ارمغان آورده است.

در چند سال گذشته سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه افت و خیزهای فراوانی را پشت سر گذاشته است. در طول این چند سال صدها نفر از کارگران سندیکایی زندانی و بسیاری از این کارگران در دادسرای انقلاب پرونده های مفتوح دارند، دهها نفر از این کارگران علاوه بر این که از نعمت کار محروم می باشند احکام زندان را نیز در پرونده خود می بینند و رئیس هیئت مدیره این تشکل مستقل کارگری بدون هیچ گونه مدرک قانونی در بدترین شرایط جسمانی در زندان به سر می برد.

سندیکای کارگران شرکت واحد در طول این مدت با کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل ارتباط مستقیم داشته و از طریق آنها با نمایندگان و نهادهای زیر مجموعه این سازمان ها در زمینه مسائل کارگری ارتباط داشته است.

سندیکای کارگران شرکت واحد بر اساس مصوبات هیئت مدیره و به دلیل حفظ استقلال سندیکا تا به امروز با اتحادیه ها و سازمان های کارگری از جمله کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری و فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل ارتباط برقرار کرده و به واسطه این ارتباطات مورد حمایت بی دریغ این نهادها قرار گرفته، از جمله این حمایت های معنوی می توان به برگزاری آکسیون های کارگری در دهها کشور با رویکرد اتحاد و همبستگی با کارگران ایران و سندیکای کارگران شرکت واحد و آزادی منصور اسالو و بازگشت به کار کارگران اخراجی سندیکا اشاره کرد.

سندیکای کارگران شرکت واحد به نوبه خود تا کنون از این حمایت ها قدر دانی کرده است و به همبستگی جهانی کارگران اعتقاد راسخ دارد. تحت چنین شرایطی و تجربیات گرانبهایی که سندیکای کارگران شرکت واحد و سایر کارگران به دست آورده اند باید اذعان کرد امروزه جنبش کارگری در ایران به چنان ظرفیت و بلوغی رسیده است که دیگر هیچ نهاد ضد کارگری نمی تواند این جنبش را به نفع خود مصادره کند.

جنبش کارگری ایران از طریق دولت هر روز بیشتر از روز قبل زیر فشار و ضرب است. میلیونها کارگر حقوقشان را دریافت نکرده اند، میلیونها کارگر بیکار هستند، اقلیتهای قومی و مذهبی از تبعیض در محیط کار در رنج هستند و مهمتر از همه تشکل مستقلی که بتواند این میلیونها کارگر را نمایندگی کند وجود ندارد. از این رو و تحت چنین وضعیت اسفباری، کسانی که ادعای نگرانی جنبش کارگری در ایران را دارند، باید بجای پا فشاری برپاره ای مسائل که هیچ موضوعیتی در میان کارگران ندارد به این مشکلات توجه کنند. جنبش کارگری ایران از تفرقه، خودمحموری، و قیم مآبی بیزار است. تا ما نخواهیم و اجازه ندهیم هیچ دولت و نهادی نمیتواند ما را به فساد بکشد و این را باید همگان بدانند.

با امید به گسترش عدالت در همه جهان
سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
۲۵/۹/۱۳۸۷

750- آزادی طیب ملایی را تبریک میگوئیم :

پیام شادباش
آزادی طیب ملایی را تبریک میگوئیم
طیب ملایی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران که از روز 22 آبان ماه در بازداشت بسر می

برد روز دوشنبه 25/9/87 ساعت 17 با قرار وثیقه ده میلیون تومانی آزاد شد.
سندیکی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آزادی طیب ملایی را به اعضای خانواده وی و اتحادیه آزاد کارگران ایران صمیمانه تبریک میگوید و امید آن دارد تا با اتحاد و همبستگی هر چه بیشتر کارگران بزودی شاهد آزادی منصور اسالو و سایر کارگران دربند از زندان باشیم.
سندیکی کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
۲۵/۹/۱۳۸۷

751- رویکرد سندیکی کارگران شرکت واحد به همبستگی جهانی کارگران :

طبق اظهارات وکیل مدافع جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه، دادگاه انقلاب دزفول طبق ابلاغیه ای آقایان علی نجاتی، فریدون نیکو فرد، محمد حیدری مهر، جلیل احمدی و قربان علیپور را در روز سی ام آذر ماه به دادگاه جهت محاکمه احضار کرده است. بر اساس این ابلاغیه آقای ابوالفضل عابدینی روزنامه نگار نیز به جرم مشارکت در اتهام تبلیغ علیه نظام، در این روز به دادگاه فرا خوانده شده است. بر اساس اظهار وکیل مدافع این کارگران اتهام آنان تبلیغ علیه نظام است. این اتهام در حالی به پنج نفر از کارگران نیشکر هفت تپه وارد میشود که آنان هیچ جرمی جز دفاع از حقوق انسانی شان مرتکب نشده اند.

قابل ذکر است کارفرمای نیشکر هفت تپه بطور مکرر دستمزدهای این کارگران را ماهها پرداخت نکرده بود و آنان در اعتراض به این وضعیت بناچار دست به اعتراض زده بودند.
محاکمه کارگران نیشکر هفت تپه به جرم تبلیغ علیه نظام، ابزاری برای وادار کردن کارگران به سکوت در برابر پایمال کردن ابتدائی ترین حقوقشان می باشد.
سندیکی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضمن محکوم کردن محاکمه کارگران نیشکر هفت تپه، بر این باور است که تشکل و اعتراض و تجمع حق مسلم کارگران است و این محاکمه چیزی جز محاکمه حق خواهی کارگران نیست و باید فوراً ملغی شود.
سندیکی کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
۲۵/۹/۱۳۸۷

752- کارگران فصلی این زمستان هم کنار خیابانند!

آخرین مصوبه شورای شهر تهران در مورد «ساماندهی کارگران فصلی»، مربوط به چهار ماه گذشته بود و سخنگوی شورای شهر تهران با اشاره به بی‌نظمی‌های بسیار حاکم در بکارگیری کارگران فصلی از یک فوریت طرح جدیدی خبر داد که قرار است، در قالب آن طرح‌های قبلی بازبینی و جمع‌بندی شود، اما از این یک فوریت هم پس از گذشت چهار ماه هنوز خبری نشده است و کماکان کارگران فصلی در کنار خیابان و یا میادین رها هستند.

به گزارش خبرنگار «شهری» خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، مدیریت شهری و شورای شهر تهران از بیش از 8 سال پیش، نسبت به ساماندهی کارگران فصلی و برچیده شدن چهره نابهنجار آن‌ها از کنار خیابان اقدام کرده بود، اما با وجود چندین مورد مصوبه، هنوز هیچ‌یک از این طرح‌ها اجرایی نشده است.

اولین مصوبه شورای شهر تهران در این مورد مربوط به سال 80 است، زمانی که شورا، شهرداری تهران را موظف به ساماندهی کارگران حاضر در میادین کرد.

در سال 81 نیز شورای شهر تهران با تنظیم تفاهنامه‌ای، سازمان فنی و حرفه‌ای را به میان آورد تا با ارتقای سطح مهارت کارگران فصلی شرایط بهتری برای کارکردن آن‌ها فراهم شود، اما این طرح هم به نقطه قابل قبولی نرسید.

بدین ترتیب در طول این سال‌ها، طرح‌های متعددی از سوی شورا و شهرداری تهران با همکاری سایر دستگاه‌های متولی مطرح شده که بدون نتیجه متوقف مانده‌اند. طرح‌هایی نظیر شناسنامه‌دار کردن این کارگران و استقرار آن‌ها در محل‌های خاص که هر یک یا به صورت مقطعی یا محلی نتایجی را در بر داشته و به کل شهر تهران تسری پیدا نکرده است.

به گزارش ایسنا، آخرین مصوبه شورای شهر تهران نیز مربوط به حدود 2 سال قبل و زمانی است که هنوز رسول خادم - رییس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران - بود، این در حالیست که ساماندهی

کارگران فصلی در این دو سال هم به نتیجه‌ای نرسیده است؛ هر چند بازخوردها و نتایج محلی این طرح آخر در شورا در حال بررسی است، اما آن چه در خیابان‌ها و میدانی به چشم مردم می‌آید، گویای موفق نبودن و متوقف شدن این طرح است.

کارگران فصلی که زیر سقف شهرداری نمی‌ایستند، درآمد ندارد!

به گزارش ایسنا، از سوی دیگر از ابتدای شروع ساماندهی کارگران فصلی و ایجاد مراکز استقرار برای این افراد، استقبال قابل توجهی از سوی کارگران و کارفرمایان صورت نگرفته است. از طرف دیگر کارگران رفتن به این مراکز را مساوی با بیکار بودن تا آخر روز می‌دانند و معتقدند کارفرمایان این مراکز را نمی‌شناسند و یا تمایلی به مراجعه به آن جا ندارند و به همین دلیل کماکان به محل‌های قبلی رجوع می‌کنند. کارگران نیز با توجه به این شرایط گوشه‌های میدانی و برخی پاتوق‌های خیابانی نظیر میدان امام حسین (ع) و میدان حسن آباد و یا پل چوبی را ترجیح می‌دهند. از سوی دیگر کارفرمایان نیز در بیشتر موارد از محل‌های رسمی و دائم استقرار کارگران فصلی بی‌اطلاع هستند و می‌توان این موضوع را یکی از ضعف‌های قابل توجه شهرداری‌های مناطق عنوان کرد، چرا که محل‌های دائم استقرار کارگران فصلی را به اطلاع کارفرمایان و یا بخش خصوصی مناطق خود نمی‌رسانند.

تا زمانی که خیابان‌های تهران پذیرای شهرستانی‌هاست، کارگران فصلی هم روزیشان را از کنار خیابان پیدا می‌کنند

به گزارش ایسنا، بخش قابل توجهی از کارگران فصلی را شهرستانی‌ها تشکیل می‌دهند، افرادی که با مهارت یا بدون مهارت برای پیدا کردن کار وارد تهران می‌شوند و به دلیل پیدا نکردن شغل ثابت ترجیح می‌دهند در کنار خیابان و در میان انبوه کارگران منتظر کار بایستند تا شاید درآمدي روزانه نصیب آن‌ها شود.

برخی از کارشناسان بر این عقیده هستند که چنانچه ستادهای شهرستانی ساماندهی کارگران فصلی فعال و بدین ترتیب جلوی مهاجرت شهرستانی‌ها برای پیدا کردن کار گرفته شود، بخش قابل توجهی از کارگران فصلی در کنار خیابان‌های تهران کاهش می‌یابند. به عبارتی موضوع نگرانی از نداشتن کار در شهرستان کوچک به پایتخت منتقل نمی‌شود و چهره شهر با حضور افرادی تقریباً همیشه آشفته و محروم، شکل نابهنجار و غیرمطلوب به خود نمی‌گیرد.

انتهای پیام

753- مصاحبه اختصاصی فریاد کارگر با یکی از فعالین کارگری استان قم

تشریح مختصر بحرانهای جامعه کارگری قم :

برای حفظ امنیت همکاران از بردن نام معذوریم

”در استان قم هم مثل تمام شهرها و استانهای کشور وضعیت جامعه کارگری به شدت وخیم است. بحران در کارخانجات استان قم را از دو بعد باید بررسی کنیم. یکی از لحاظ نداشتن نقدینگی کارفرماها که همین موضوع باعث ایجاد بحران در محیطهای کارگری شده است و دوم نبودن امنیت شغلی در بین کارگران و بستن قراردادهای موقت با کارگران که همین امر متأسفانه باعث متلاشی شدن کانون گرم خانواده کارگران شده است. وقتی با کارگر قرارداد 2 ماه برای کار می‌بندند به نظر شما درآمد و سرنویشت این کارگر چه تضمینی خواهد داشت؟ کارفرما به محض اتمام قرارداد کارگر را اخراج میکند و نفر جایگزین با همین شرایط را وارد میکند. اینها مسائلی هستند که جامعه کارگری خصوصاً در استان قم سالهاست که با آنها دست و پنجه نرم میکند و هیچ گونه کاری و قدم مفیدی در راستای بهبود این وضعیت برداشته نشده است. مشکل جدی جامعه کارگری ما در استان قم قراردادهای موقت است. در کل وضعیت کارگری استان قم مساعد نیست. مشکلات ما در قم بیشتر از همه شهرستانهای دیگر است، اگر کارگران تهران يك مشکل داشته باشند کارگران استان قم صد مشکل دارند.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

754- مصاحبه اختصاصی فریاد کارگر با یکی از فعالین کارگری

کارخانه بحرانی صنعت یدک قم :

برای حفظ امنیت همکاران از بردن نام معذوریم

«شرکت صنعت یدک در استان قم در حال حاضر بزرگترین شرکت استان قم است با 700 نیروی فعالی که داشت این شرکت دچار بحران مالی شد. مسئولین استان با آقای حسن کتابی کارفرمای این شرکت همکاری نکردند و وام ایشان را به موقع ندادند. قرار بود 5 میلیارد تومان وام به ایشان داده شود که ایشان بتوانند با استفاده از این وام کارخانه را بچرخانند و کارگران را نگه دارند اما وقتی این وام به ایشان داده نشد، کارخانه به علت نبود نقدینگی و نداشتن توان مالی نتوانست به کارش ادامه بدهد، نه تنها وام را به ایشان ندادند بلکه تمام قسط هایی که از ایشان طلب داشتند که مبلغی بالغ بر 2 میلیارد تومان میشد را گرفتند و به این ترتیب از نظر گردش مالی کارخانه صنعت یدک به صفر رسید. در نتیجه کارفرما مجبور شد 200 نفر از کارگران خوب و کارگرانی که واقعا زحمت کش بودند و سالیان در این کارخانه زحمت کشیده بودند را اخراج کند و همه میدانند که الان بیکار شدن از کار، مساوی است با متلاشی شدن زندگی یک کارگر. وقتی بهترین کارخانه قم با این وضع کارش را از دست بدهد و کارگران را اخراج کند مطمئنا در جای دیگر کاری برای کارگران نیست.

لذا در ادامه این صحبت خواهش میکنم خصوصا مسئولین استان قم از شرکتهای بزرگی مثل صنعت یدک حمایت کنند.

قابل ذکر است که آقای کتابی یکی از کارفرمایانی است که بر خلاف کارفرمایان دیگر تمام اموالش را در این کارخانه جمع کرده بود تا جایی که میتواند این مجتمع را بچرخاند و کارگران را نگه دارد. متأسفانه مسئولین استان قم هیچگونه همکاری ای با ایشان نکردند. مسائل جامعه کارگری حل که نشد دوچندان هم شد، مسائل و مشکلات جامعه کارگری بسیار زیاد هستند مشکلاتی که الان کارگران را رنج میدهد و زندگی کارگران را متلاشی کرده قراردادهای موقتی است که این اواخر با طرح جدید تشخیص مصلحت با اضافه کردن ماده 21 به بند « ز » مشکلات کارگران دائمی ما را چند برابر کرده است.»

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

755- با رسیدگی فوری به خواستهای کارگران لاستیک البرز، تجمع اعتراضی امروز این کارگران برگزار نشد:

بدنبال دو روز تجمع پی در پی کارگران لاستیک البرز در بیرون کارخانه و ضلع مشرف به جاده ساوه و اعلام آنان مبنی بر برگزاری تجمعی بزرگ، امروز ساعت 8 صبح در حالی که کارگران برای بیرون آمدن از کارخانه برای تجمع آماده می شدند، فرماندار اسلامشهر طی تماسی تلفنی با نماینده های کارگران، آنان را به استانداری تهران دعوت کرد. لازم به یادآوری است دیروز فرماندار اسلامشهر خواهان مذاکره با کارگران شده و آنان را برای امروز صبح به استانداری دعوت کرده بود اما این نماینده ها با خواست کارگران به استانداری نرفته و آنان در حال آماده شدن برای برگزاری تجمع بودند که فرماندار از محل استانداری با نماینده های کارگران تماس گرفت و اعلام کرد مسئله پرداخت یک میلیارد تومان به عنوان بخشی از دستمزد کارگران حل شده است و از آنان خواست تا دست به تجمع نزنند.

بدنبال این وضعیت تعدادی از نماینده های کارگران عازم استانداری شدند و قرار شد تا ساعت 10 صبح و تماس نماینده ها از استانداری، کارگران جهت تجمع به بیرون از کارخانه نروند.

پس از رسیدن تعدادی از نماینده ها به استانداری، آنان با کارگران در کارخانه تماس گرفته و اعلام کردند کارهای اداری مبلغ یک میلیارد تومان پول برای واریز آن به حساب کارگران در حال انجام است. طبق این خبر، مبلغ فوق به حساب اعتباری که برای تک تک کارگران باز شده است واریز میشود و روز پنجشنبه مورخه 87/9/28 این کارتها در میان کارگران توزیع خواهد گشت.

در همین حال و پس از اعلام خبر فوق از سوی نماینده های کارگران، دبیر هیئت حمایت از صنایع نیز با نماینده هایی از کارگران که در کارخانه بودند تماس گرفت و از آنان خواست برای مذاکره در باره استقرار مدیریت دولتی در کارخانه و راه اندازی آن، تا ساعت 12 ظهر در دفتر مرکزی شرکت حضور پیدا کنند.

با اعلام این خبرها کارگران از تجمع خود منصرف شده و تعدادی از نماینده های آنان نیز عازم دفتر مرکزی شرکت شدند.

جلسه نماینده های کارگران با هیئت حمایت از صنایع در دفتر مرکزی شرکت از ساعت 12/30 شروع و در ساعت 14 ظهر پایان گرفت.

در این جلسه به نماینده های کارگران اعلام شد این هیئت صبح روز شنبه مورخه 87/9/30 به همراه هیئتی از نیروی انتظامی و قوه قضائیه در محل کارخانه حضور پیدا خواهند کرد تا امور مربوط به تحویل کارخانه به مدیریت دولتی را انجام دهند.

این هیئت به نماینده های کارگران قول داد بلافاصله مدیر عاملی برای کارخانه تعیین خواهد شد و با بودجه ای که در اختیار آنان قرار گرفته است کارخانه راه اندازی خواهد گشت.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/26

756- رئیس سازمان کار استان تهران:

شیطانها همکاری شورا و مدیریت را نمیخواهند:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آذر 87 آمده است: رییس سازمان کار و امور اجتماعی استان تهران از تشکیل کانون کارفرمایی این استان خبر داد.
به گزارش "ایلنا"، علیرضا مظهری در گردهمایی اعضای شورای اسلامی کار استان تهران با بیان اینکه در گذشته کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران را فاقد تاثیرگذاری لازم می دانستیم، افزود: امروز در این جلسه نظرم عوض شد.
وی امنیت کشور را منوط به فداکاری جامعه کارگری دانست و افزود: چون زمان فعلی دوره عرصه تولید نوین است، به همین دلیل در حال حاضر نیز نیاز به حمایت کارگران از تولید کشور داریم.
وی با اشاره به بروز ناآرامیها در برخی کشورهای اروپایی و سایر کشورها گفت: در کشور ما کارگران در آرامسازی محیطهای کاری نقش به سزایی دارند.
مظهری فعالیت بیش از 50 درصد سازمانها و وزارتخانهها را مربوط به بخش تولید دانست و افزود: به نظرم بدون نقش مؤثر دولت، سه جانبه گرایی محقق نخواهد شد؛ هرچند باید در سه جانبه گرایی نقش سایر اعضا باید پررنگ باشد.
او با اشاره به همکاری نکردن بانک مرکزی در پرداخت تسهیلات به بنگاههای زودبازده در سال جاری گفت: با این حال تشکلات کارگری مانع از فروپاشی واحدهای تولیدی شدند.
وی شوراها را مشاوران مدیران دانست و گفت: البته برخی شیطانها که به دنبال منافع خود هستند، همکاری شورا و مدیریت را نمی پسندند.
او ارتقای فرهنگ کار در کشور را منوط به ادامه همکاری تشکلات کارگری و کارفرمایی دانست و گفت: با وجودی که در سایر کشورها سرمایه گذاری روز به روز کمتر شود، اما در کشور ما به دلیل ارتقای فرهنگ کار شاهد افزایش سرمایه گذاریها هستیم.
مظهری همچنین از حل مشکل یکی از واحدهای بحران زده تهران در جلسه شورای تامین خبر داد.
پایان پیام

757- رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی:

30 میلیون نفر مخالف اساسنامه جدید تامین اجتماعی هستند

حضور رئیس جمهور در شورای عالی تامین اجتماعی باعث دولتی تر شدن سازمان می شود:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آذر 87 آمده است: رئیس کانون بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی با بیان اینکه کارگران و بازنشستگان مخالف اساسنامه جدید این سازمان هستند، گفت: توجه به جمعیت 30 میلیونی تحت پوشش سازمان، به عنوان نمایندگان قانونی مخالف اساسنامه جدید هستیم.

به گزارش "ایلنا"، علی اکبر خبازها در گردهمایی اعضای شورای اسلامی کار استان تهران در سالن 17 شهریور وزارت کار افزود: دولتی که با 17 میلیون رای به قدرت رسید، باید آرای 30 میلیونی اعضای تامین اجتماعی را بپذیرد.

او تصریح کرد: وزیر رفاه قول داده بود تا شورای عالی تامین اجتماعی سه جانبه باشد اما در اساسنامه جدید وضعیت وخیمتر از گذشته شده و نقش دولت در این سازمان پررنگتر شده است.

وی سیاست دولت را کوچکسازی دانست و گفت: دولتی کردن تامین اجتماعی با این سیاست تناقض دارد.

خبازها تصریح کرد: وجود سرمایه‌های عظیم از جمله در شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی (شستا) باعث شده تا چشم‌های ناپاک به دنبال مسایل حاشیه‌ای در تامین اجتماعی باشند.

وی تصریح کرد: کارگران تورم ناشی از افزایش درآمدهای نفتی را لمس کردند اما نفتی را در سفرهای خود ندیدند.

خبازها حضور رئیس جمهور در شورای عالی تامین اجتماعی را مورد انتقاد قرار داد و گفت: حضور رئیس جمهوری باعث دولتی‌تر شدن این سازمان می‌شود.

رئیس کانون بازنشستگان تامین اجتماعی تصریح کرد: ای آقای که در ساختمان وزارت رفاه هستی! این ساختمان و اموال آن متعلق به کارگران است، پس باید به دنبال منافع کارگران باشید.

خبازها با اشاره به هزینه 744 هزار میلیارد تومانی دولت برای تامین بودجه اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری گفت: از افزایش مستمری بازنشستگان خدمات کشوری خوشحال هستیم اما پس چرا به نامه‌های کانون بازنشستگان تامین اجتماعی جواب نمی‌دهید و عدالت را در مورد کارگران فراموش کرده‌اید.

وی با اشاره به استفاده از منابع صندوق تامین اجتماعی در دولت‌های گذشته گفت: زمانی که به پول کارگران نیاز دارید، بدون اجازه برداشت می‌کنید اما در خصوص حقوق شهروندی و حق کارگران از بیت‌المال سکوت اختیار می‌کنید.

خبازها در پایان گفت: "باش تا صبح دولتت بدمد".

پایان پیام

758- بیانیه کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری در حمایت از دانشجویان دانشگاه شیراز :

بار دیگر با فرا رسیدن ۱۶ آذر، روز دانشجو، در دانشگاه های سرتاسر ایران، تشکلات دانشجویی آزادیخواه و منتقد به برپایی تجمعاتی اقدام کردند. از جمله دانشجویان دانشگاه های تهران، مازندران، شیراز، بوعلی همدان، اصفهان و ... با برگزاری آکسیون هایی در اشکال مختلف به امنیتی شدن فضای دانشگاه ها، اخراج و بازنشستگی زودرس اساتید منتقد، ستاره دار کردن دانشجویان و تحدید آزادی های آکادمیک اعتراض کردند.

در روزهای ۱۶ و ۱۸ آذر، دانشجویان دانشگاه شیراز، در گرامیداشت این روز، به تجمع و اعتراض در صحن دانشگاه پرداختند. حضور پر شور و استقبال وسیع بدنه دانشجویی این دانشگاه، که از گذشته سابقه ای دیرینه در ایستادگی و مقاومت در برابر استبداد داشته اند، نهادها و سازمان های امنیتی و وابسته به حکومت را در هراس انداخته و آنان را به فکر طرح ریزی پروژه ای برای باز پس گرفتن فضای دانشگاه از دست دانشجویان پیشرو و همچنین انتقام جویی از اعتراضات و اعتصابات وسیع ۱۱ روزه ی آنان در اسفند ماه سال گذشته، انداخته است.

بار دیگر نهادهایی وابسته چون بسیج و انصار حزب الله و نمایندگان و بازوان اجرایی آنان در دانشگاه، که در هماهنگی بی نظیری با مسئولین و حراست دانشگاه شیراز عمل می کنند، به اعتکاف در دانشگاه به بهانه " توهین به شهدا و رهبر جمهوری اسلامی" پرداخته اند. نمایش تکراری و مضحکی که بی شک یادآور پروژه امنیتی کردن دانشگاه پلی تکنیک تهران در بهار سال ۱۳۸۶ می باشد.

دانشجویان در ایران، در سال های اخیر، همواره در تجمعات اعتراضی خود، با تأکید بر مواضعی اصولی و اشاره به هم سرنوشتی جنبش دانشجویی با سایر جنبش های اجتماعی، بویژه جنبش کارگری، از کارگران و اعتراضات آنان دفاع کرده اند. کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ضمن محکوم کردن طرح جدید سرکوب دانشجویان، از تمامی نهادها، سازمان ها و مردم پیشرو در ایران و سراسر جهان می خواهد که با پیوستن به صفوف اعتراضی در مقابل سرکوبگری عوامل سرمایه داری ایران، از این دانشجویان به دفاع برخاسته و از هر چه امنیتی تر شدن فضای جامعه و دانشگاه های ایران جلوگیری کنند.

759- نماینده کارفرمایان در شورای عالی تامین اجتماعی:

کارگران و کارفرمایان مخالف اساسنامه جدید تامین اجتماعی هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آذر 87 آمده است : نماینده کارفرمایان در شورای عالی تامین اجتماعی گفت: جامعه کارگري و کارفرمائي در خصوص مخالفت با اساسنامه جديد تامین اجتماعی اتفاق نظر دارند.

به گزارش "ایلنا"، ولي... داود آبادي در گردهمائي اعضاي شوراهای اسلامی کار استان تهران شکوفایی اقتصاد و صنعت کشور را منوط به فعالیت کارگران دانست و افزود: این که مدعوبین سازمان تامین اجتماعی در جلسه امروز حاضر نشده اند، جای سؤال است؛ چون مسأله ترافیک هم مطرح نبوده است و سازمان تامین اجتماعی در چند قدمي وزارت کار است.

وي درمان را يکي از بخش‌هاي مهم تامین اجتماعی ذکر کرد و گفت: تامین سلامت جسم و روح کارگران از وظايف ذاتي تامین اجتماعی است.

وي از فعالیت کمیته‌هاي شوراي عالی تامین اجتماعی خبر داد و گفت: چند ماهي است که این کمیته‌ها فعالیت خوبی دارند و پیگیر امور مربوط هستند.

این مقام کارفرمائي حذف نام "کارگران" از بانک رفاه را نادرست اعلام کرد و گفت: در اساسنامه این بانک نام "کارگران" آمده است، هر چند که این بانک متعلق به سازمان تامین اجتماعی است.

داود آبادي خواستار اعطاي وام‌هاي بلندمدت بانک رفاه کارگران براي خانه‌دار شدن جامعه کارگري شد و افزود: با گرفتن وثيقه مي‌توان از بابت بازپرداخت وام نیز آسوده خاطر بود.

او آرامش خاطر کارگران را آرامش نيمي از جمعيت کشور دانست و گفت: از مسؤولان به خصوص وزير رفاه مي‌خواهيم که توجه بيشتري به جلسات شوراي عالی تامین اجتماعی داشته باشد و حتي‌المقدر در این جلسات شرکت کنند.

پایان پیام

760- در قطعنامه کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران عنوان شد:

اساسنامه جديد را لغو کنید، وگرنه شکایت مي‌کنيم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آذر 87 آمده است : کانون هماهنگي شوراهای اسلامی کار استان تهران در پایان گردهمائي خود قطعنامه‌اي را منتشر کرد که مفاد آن بيانگر دیدگاه‌هاي این تشکل صنفی استانی در خصوص مسایل روز جامعه کارگري است.

به گزارش "ایلنا"، در این قطعنامه که تمامی 10 ماده آن به مسأله سازمان تامین اجتماعی اختصاص دارد، آمده است: "اساسنامه 25 ماده‌اي سازمان تامین اجتماعی مغاير با اصل 44 قانون اساسي و فرمایشات مقام معظم رهبري بوده و باید اجرائي آن هرچه زودتر متوقف شود."

در ادامه این بیانیه کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران از رییس جمهور خواسته شده است تا به منظور صیانت از تامین اجتماعی و نیروي کار و عدالت‌محوري، وقت ملاقاتي را تعیین کند.

نویسندگان بیانیه در بخش دیگری از این بیانیه اعلام کردند که در صورت متوقف نشدن اجرائي اساسنامه جديد، از طریق مراجع قانوني پیگیر این موضوع خواهند شد.

مخالفت با فعالیت و توسعه غير قانوني کارگزارهاي سازمان تامین اجتماعی، اعتراض به دخالت‌هاي وزارت رفاه و تامین اجتماعی در اداره سازمان تامین اجتماعی، اعلام نارضائتي از افول ارائه خدمات درمانی به بیمه‌شدگان و نیز تاکید دوباره بر نظارت دقیق بر فعالیت‌هاي شرکت سرمایه‌گذاري سازمان تامین اجتماعی (شستا) از جمله دیگر مفاد این قطعنامه بوده است.

پایان پیام

761- افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی انسانی حق مسلم ماست :

یاران و همکاران

سالهاست ما کارگران به دلیل دستمزدهای پایین و افزایش بی وقفه هزینه های زندگی با فقر و نداری دست و پنجه نرم می کنیم و بطور دائمی و روزمره شرمنده همسر و فرزندان خود هستیم. در طول این سالها هر کدام از ما بنوبه خود تلاش کرده ایم از طریق اضافه کاریهای طاقت فرسا و دست و پا کردن شغل دومی، درصد ناچیزی از رنج و آلام خانواده هایمان برای گذران زندگی را کاهش دهیم.

اما واقعیت این است که دیگر با این دستمزدها و گرانی سرسام آور موجود، نه اضافه کاری و نه شغل دوم نمیتواند گرهی از فقر و تنگدستی ما باز کند. گذشته از این، آیا شایسته است ما به دلیل دستمزدهای پایین و

فشار کمرشکن هزینه های زندگی مجبور شویم تن به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم بسپاریم و شبها جسم و روح رنجور و فرسوده خود را به منزل برسانیم و حالی و فرصتی برای استراحت و تفریح و بودن در کنار خانواده نداشته باشیم.

دوستان و همکاران

ما تولید کنندگان اصلی تمامی ثروتها و نعمات موجود در جامعه هستیم و این حق مسلم ماست که فقط با اشتغال در ساعات رسمی کار، چنان دستمزدی دریافت کنیم که ضمن بر خورداری از رفاه و آسایش، دیگر مجبور نشویم به اضافه کاریهای طاقت فرسا و شغل دوم تن در دهیم.

این حق ماست و حق گرفتنی است. از اینرو ما امضا کنندگان این بیانیه از شما همکاران در تمامی کارخانه ها، پروژه های خدماتی و ساختمانی و غیره در سراسر کشور می خواهیم تا با امضای گسترده طومار زیر به عنوان قدم اول برای افزایش دستمزدها به حرکت ما بپیوندید.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - اتحادیه آزاد کارگران ایران - سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه - انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه - کارگران شرکت ریسندگی پرریس - کارگران کارخانه شاهو - کارگران فرش غرب بافت و جمعهایی از کارگران:

عسلویه - شرکت صنایع فلزی - لوله و پوشش سلفجگان - لاستیک البرز - نورد لوله و پروفیل ساوه - شرکت مکان سازان - پتروشیمی پلی اتلین سنگین کرمانشاه - کارخانه فرمان صنعت - کارخانه اخگر گاز - شرکت سیم کابل - آجر پزی شیل سنندج - کارخانه نیر پارس - گونی بافی سما - شرکت آجین سازه - کارخانه فراساز - صنایع شیمیایی اصفهان LAB - پتروشیمی اصفهان و جمعهایی از کارگران ساختمانی

26 آذر ماه هزار و سیصد و هشتاد و هفت

توضیح:

کارگرانی که در سراسر کشور قصد پیوستن به طومار جمع آوری امضا برای افزایش دستمزدها را دارند میتوانند با شماره تلفنهای زیر تماس بگیرند:

1- تهران و استانهای شمالی: رضا شهابی: 09192034087 - جعفر عظیم زاده 09123368772

2- استانهای جنوبی: علی نجاتی: 09169483504 - رضا رخشان: 09169420430

3- استانهای مرکزی: شاپور احسانی راد: 09192550373

4- استانهای غربی: جوانمیر مرادی 09188871405 - شریف ساعد پناه: 09189710274

5- استان اصفهان: محمد رضا خویشکار: 09139068974

6- استان آذربایجان شرقی و غربی: سلام شیخی: 09194802028

از : کارگران کارخانه ها، کارگران ساختمانی، خدمات و....

به : شورایی عالی کار

رونوشت به: وزارت کار و امور اجتماعی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی

دستمزد و حقوقی که طی سالهای گذشته برای ما کارگران و سایر بخشهای حقوق بگیر همچون معلمان، بازنشستگان و کارمندان جزء تعیین شده است، بهیچوجه در طول این سالها کفاف هزینه های زندگی ما را نکرده و با سیر صعودی هر ساله تورم، سال به سال خانواده های ما در فقر و فلاکت بیشتری فرو رفته اند. بطوریکه در شرایط حاضر و با توجه به گرانی سرسام آور مایحتاج زندگی، ما دیگر قادر به تامین حداقل معیشت نیز برای خود و خانواده هایمان نیستیم.

سال قبل حداقل دستمزد را برای سال هشتاد و هفت 219600 تومان تعیین کردید، اما میزان خط فقر بالای ششصد هزار تومان بود، این در حالی است که در طول سال جاری با افزایش بی سابقه تورم، فقر و فلاکت بیش از پیش سایه شوم خود را بر زندگی ما گستراند و کمر ما بیش از هر زمان دیگری در زیر فشار فقر و نداری خرد شد.

هر انسان شریف و منصفی که در این مملکت زندگی میکند میداند که حتی با یک میلیون تومان هم، نمیتوان آنچنانکه شایسته ی شان انسان است زندگی کرد.

حال سوال ما از همه شما کسانی که در کلیه سطوح دولتی در تعیین حداقل دستمزدها سیاست گذاری می کنید این است که آیا واقعا حاضرید با دویست - سیصد هزار تومان در ماه، حتی سه روز زندگی کنید؟ پس چرا ما کارگران باید این را قبول کنیم؟ چرا ما باید این را قبول کنیم که سهم ما از تولید اینهمه ثروت و نعمت در جامعه، فقر و فلاکت روز افزون باشد؟

ما اعلام میکنیم که دیگر نمیتوانیم زیر خط فقر زندگی کنیم و تداوم این زندگی برای ما غیر قابل تحمل است. از این رو ما خواهان تعیین حداقل دستمزد با احتساب تامین یک زندگی شرافتمندانه و مرفه برای یک خانواده چهار نفره از طریق دخالت مستقیم نماینده های منتخب مجامع عمومی کارگران هستیم.

تامین یک زندگی شرافتمندانه و انسانی حق ما کارگران و تمامی مزد بگیران است و این خواستی است که ما با امضای این طومار مصرانه بر آن پای می فشاریم.

762- بیانیه ی دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب اصفهان در حمایت از کمپین افزایش

دستمزدها:

جنبش دانشجویی همواره خود را از متحدان جنبش های اجتماعی به ویژه جنبش کارگری و جنبش زنان می داند و همواره از مبارزات اقشار مختلف جامعه حمایت می کند.

وضعیت اسف بار زندگی امروز بر هیچکس پوشیده نیست و کسی نمی تواند فشار کمرشکن تورم و گرانی را بر اقشار تهیدست جامعه انکار کند. حتی اگر امثال وزیر رفاه ادعا کنند که در ایران کسی زیر خط فقر شدید زندگی نمی کند همه می دانند که این یک ادعای پوچ است و امروزه بخش عظیمی از کارگران ایران در فقر شدید زندگی می کنند.

دستمزد ها در ایران در سطح بسیار پایین قرار دارد و مسئولین با تعیین ناعادلانه ی حداقل دستمزد آن هم زیر خط فقر مطلق آگاهانه و عامدانه بخش زیادی از مزدگیران را به زندگی در فقر مجبور می کنند.

ما دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه اصفهان که همواره دفاع از حقوق مردم محروم در دستور کارمان قرار داشته و اعتراض به فقر و گرانی و بیکاری را از وظایف خود می دانیم، حمایت کامل خود را از کمپین برای افزایش دستمزدها در ایران اعلام می کنیم.

امید است این بیانیه گامی موثر و مفید باشد در راه نزدیک کردن هرچه بیشتر جنبش دانشجویی به سایر جنبش های اجتماعی. همچنین از دانشجویان سراسر کشور دعوت می کنیم به این حرکت اجتماعی بپیوندند.

دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه اصفهان

منبع: <http://avbi.blogfa.com/>

763- تعطیلی کارخانه "فرش غرب":

دو ماه از تعطیلی کارخانه فرش غرب در استان کرمانشاه می گذرد. هنوز در راه اندازی مجدد این کارخانه ، کاری صورت نگرفته و کارگران در بلاتکلیفی بسر می برند. شرکت صنایع ریسندگی و فرش غرب در سال ۱۳۵۹ ایجاد شد و از ۲۵ مهر ماه امسال به بهانه نبود مواد اولیه و عدم صرف اقتصادی عملاً تعطیل گردیده است . ۲۴۵ کارگر این کارخانه به خیل عظیم بیکاران پیوسته و در بلاتکلیفی بسر می برند. در نتیجه اعتراضات و مراجعه کارگران ، استانداری قول رسیدگی و بازگشایی مجدد و برگشتن کارگران به سر کار را داده بود. اما تاکنون با گذشت دو ماه هیچ گونه اقدامی در این راستا صورت نگرفته است.

764- تعداد ۱۵۰۰ کارگر شهرداری اهواز در شرف اخراج :

شهرداری اهواز تصمیم به اخراج ۱۵۰۰ کارگر گرفته است و هدف از اقدام خود را نجات شهرداری نام گذاشته است. در صورت اخراج کارگران این بزرگترین اخراج گروهی کارگران با توجه به بحران شدید اقتصادی می باشد. سیاست شهردار اهواز گامی است در بی حقوقی کارگران و اتخاذ چنین تصمیمی باعث نابودی خانواده کارگران میشود.

تاکنون در بسیاری از کارخانجات و نیز شرکت های خدماتی، کارگران با سازماندهی اعتراضاتی توانستند حتماً به صورت موقت از اخراج های دسته جمعی و بی رویه سرمایه داران و مراکز دولتی جلوگیری کنند.

765- کارگران لوله سازی اهواز در اعتراض به رئیس جمهور، تجمع کردند :

امروز چهارشنبه

از ساعت ۱۵ روز جاری بیش از ۱۰۰۰ نفر از کارگران شرکت لوله سازی اهواز در شرایطی که احمدی نژاد در این استان می باشد در اعتراض به سیاستهای غلط دولت روبروی استانداری خوزستان دست به تجمع زدند. کارگران معترض مسیر ۵ کیلومتری کارخانه تا استانداری را با پای پیاده به دلیل عدم حمایت مدیران شرکت در به اختیار گذاشتن وسایل نقلیه پیمودند. این کارگران در حین راهپیمایی شعار معیشت "زندگی حق مسلم ماست را فریاد میزدند" به گفته ی فعالین کارگری در این شرکت ،بخشنامه ی اخراج کلیه ی کارگران لوله سازی که حدود ۴۰۰۰ کارگر می باشند از سوی هیات دولت صادر شده و در تاریخ ۵ دیماه ۵۰ در صد از کارگران اخراج می شوند. در این بخشنامه آمده است به دلیل عدم بازدهی اقتصادی لوله سازی اهواز مابقی کارگران میبایست تا قبل از پایان سال 1387 تسویه حساب شوند. به همین دلیل کارگران لوله سازی با توجه به سفر احمدی نژاد به استان خوزستان برای نشان دادن اعتراض خود به تصمیم دولت دست به این تجمع زدند که به دلیل تعداد زیاد کارگران ،ریاست جمهوری نماینده خود به نام دادخواه را برای مذاکره با سه تن از نمایندگان کارگری فرستاد . که گفتگوهای آنان نتیجه ای دربر نداشت. لازم به یاد آوریمت سپاه پاسداران بیش از ۴۰۰ میلیارد تومان از این شرکت خرید کرده است که هنوز هزینه ی را پرداخت نکرده است و فعالان کارگری معتقدند این موضوع یکی از دلایل عمده ور شکستگی لوله سازی اهواز می باشد . این تجمع به دلیل افزایش نیروهای انتظامی و امنیتی در ساعت ۱۷:۳۰ به پایان رسید

گزارشگر : ابوالفضل عابدینی

766- کارگران البرز، اتحاد و همبستگی خود را حفظ کنید !

نزدیک به یک سال است که کارگران کارخانه لاستیک البرز به علت عدم دریافت حقوقهای عقب افتاده و حفظ کارشان با کارفرما و عوامل سرمایه دست و پنجه نرم می کنند ، شرایطی که اکثریت کارگران با آن روبرویند . کارگران البرز شرایط بسیار سختی را پشت سر گذاشته اند ، در طول این مدت بار ها به آنها وعده داده اند که حقوقهای عقب افتاده اشان پرداخت خواهد شد و کارخانه نیز برای تولید راه اندازی میشود ، اما خبری نشده است .

کارگران البرز در طول اعتصاب و اعتراضات خود ، سرکوب شده اند ، به زندان افتاده و تهدید شده اند اما تجربه کرده اند که تنها با اتحاد و یگانگی و پایدردی و استمرار مبارزه اشان است که می توانند به

مطالبات و خواست خود برسند. در طول این مدت آنها شاهد بوده اند، تلاش کارفرما و عوامل سرمایه در جهت انداختن تفرقه بین کارگران بوده و همیشه سعی کرده اند با ایجاد دو دستگی و پراکنده کردن جمع کارگران، مبارزات آنان را بشکست بکشانند.

باید کارگران البرز با هوشیاری تلاش کنند، اتحاد و همبستگی اشان را حفظ کنند. تنها راه رسیدن کارگران به خواست و مطالباتشان، اتحاد و همبستگی آنان و اتکا به قدرت هم سرنوشتانسان است.

کارگران، مردم آزادیخواه

از اعتصابات و اعتراضات کارگران در جهت رسیدن به حقوق انسانی اشان حمایت کنید.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

1387/9/27

767- وزیر رفاه: فقر شدید در کشور نداریم!

به گزارش سایت "آسمان نیوز" در تاریخ 27 آذر 87 آمده است: دیروز نوبت مصری، وزیر رفاه بود که در اقدامی نه چندان عجیب از وزرای دولت نهم، تحقیقات و بررسی کارشناسان حوزه وزارتش را زیر سوال برد.

عبدالرضا مصری به جای یافتن پاسخی به پرسش های مکرر خبرنگاران که از زمان انتصاب در وزارت رفاه درباره میزان خط فقر در کشور که از سه سال پیش تاکنون رقم آن اعلام نشده است، مطرح می شود، صورت مساله را به طور کلی پاک کرد! البته او پیش از این نیز با گفتن جملاتی از قبیل <فقر جلوه دادن مردم ایران کار اشتباهی است؛ اعلام خط فقر به چه درد می خورد؛ به به اشکال مختلف از پاسخ دادن به این پرسش ها شانه خالی کرد.

در حالی که کمتر از یک ماه از گزارش معاون مشارکت های مردمی کمیته امداد امام خمینی (ره) درباره قرار گرفتن 70 هزار خانوار زیر خط فقر مطلق در استان های محروم نمی گذرد، این وزیر در جمع خبرنگارانی که در مراسم افتتاح پایگاه های دائمی سنجش بینایی در شیرخوارگاه آمنة حاضر شده بودند، در برابر پرسش اعتماد ملی درباره تعیین کردن تکلیف خط فقر کشور پاسخ به سوال را با مطرح کردن سوال دیگری اینگونه توجیه کرد: چرا نمی پرسید چقدر قدرت خرید مردم افزایش یافته است؟ او با گفتن اینکه خط برخورداری مردم افزایش یافته است، وجود فقر شدید در کشور را رد کرد: با توجه به فعالیت نهادهای حمایتی و کمک های دولت، خط فقر شدید در کشور، وجود ندارد، چرا که قدرت خرید مردم افزایش یافته است.

وزیر رفاه اینگونه توضیح داد که <با توجه به اعلام سازمان ملل میزان فقر مستمری روزانه کمتر از یک دلار است. این در حالی است که مستمری مددجویان ما بالاتر از روزی یک دلار است. آنچه به عنوان خط فقر در دنیا شناخته می شود با آنچه در کشور ما وجود دارد، یکسان نیست. مصری برای این حرف های خود نیز دلیل آورد: در کشور ما کودکانی با شکم های برآمده که در عکس ها می بینیم، وجود ندارد. و بدین ترتیب تمامی اطلاعات و آمار درباره میزان فقر در کشورمان رد شد! بر اساس گزارش معاونت مشارکت های مردمی کمیته امداد امام خمینی، هم اکنون 10 درصد از جمعیت استان های محرومی همچون ایلام، کهگیلویه و بویراحمد، سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، کردستان و لرستان در وضعیت زیستی <ناهنجار> و <زیر خط فقر مطلق> به سر می برند. از سوی رئیس صندوق کودکان سازمان ملل متحد نیز میانگین سوء تغذیه کودکان ایرانی را پنج درصد اعلام کرد.

تدوین کننده نقشه فقر در کشور نیز در مطالعه ای روی این موضوع اردیبهشت ماه امسال از افزایش درصد جمعیت زیر خط فقر مطلق نسبت به سال های قبل خبر داده بود. به طوری که در سال 83، 29,4 درصد، در سال 84، 31,4 درصد، در سال 85، 33,6 درصد و در سال 86 حداقل 35 درصد جمعیت کشور زیر خط فقر مطلق به سر می بردند. بر این اساس با توجه به وجود آمارهای رسمی انکار وجود هموطنانی زیر خط فقر مطلق از سوی وزیر رفاه جای تأمل دارد!

768- اعتراض به احمدی نژاد کارگران لوله سازی اهواز تجمع کردند :

به گزارش مجموعه ی فعالان حقوق بشر در ایران در تاریخ 27 آذر 87 آمده است : از ساعت ۱۵ روز جاری بیش از ۱۰۰۰ نفر از کارگران شرکت لوله سازی اهوز در شرایطی که احمدی نژاد در این استان می باشد در اعتراض به سیاستهای غلط دولت روبروی استانداری خوزستان دست به تجمع زدند. کارگران معترض مسیر ۵ کیلومتری کارخانه تا استانداری را با پای پیاده به دلیل عدم حمایت مدیران شرکت در به اختیار گذاشتن وسایل نقلیه پیمودند. این کارگران در حین راهپیمایی شعار معیشت "زندگی حق مسلم ماست را فریاد میزدند"

به گفته ی فعالین کارگری در این شرکت ،بخشنامه ی اخراج کلیه ی کارگران لوله سازی که حدود ۴۰۰۰ کارگر می باشند از سوی هیات دولت صادر شده و در تاریخ ۵ دیماه ۵۰ در صد از کارگران اخراج می شوند. در این بخشنامه آماده است به دلیل عدم بازدهی اقتصادی لوله سازی اهواز مابقی کارگران میبایست تا قبل از پایان سال ۱۳۸۷ تسویه حساب شوند. به همین دلیل کارگران لوله سازی با توجه به سفر احمدی نژاد به استان خوزستان برای نشان دادن اعتراض خود به تصمیم دولت دست به این تجمع زدند که به دلیل تعداد زیاد کارگران ،ریاست جمهوری نماینده خود به نام دادخواه را برای مذاکره با سه تن از نمایندگان کارگری فرستاد . که گفتگوهای آنان نتیجه ای دربرنداشت.

لازم به یاد آور نیست سپاه پاسداران بیش از ۴۰۰ میلیارد تومان از این شرکت خرید کرده است که هنوز هزینه ی را پرداخت نکرده است و فعالان کارگری معتقدند این موضوع یکی از دلایل عمده ور شکستگی لوله سازی اهواز می باشد . این تجمع به دلیل افزایش نیروهای انتظامی و امنیتی در ساعت ۱۷:۳۰ به پایان رسید.

769- میزان ۵۳ درصد بیکاران کشور، دارای سواد دیپلم و بالاتر هستند:

به نوشته سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 27 آذر 87 آمده است : بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی طی ۵ سال (۸۵ - ۱۳۸۰) دو برابر شده و از ۳/۱۰ به ۷/۲۰ درصد در میان دیگر رده های تحصیلی رسیده است.

گزارش مرکز آمار ایران از روند کار و اشتغال به تفکیک وضعیت تحصیل نشان می دهد شاغلان تحصیل کرده در مدت یادشده از ۳/۱۰ به ۹/۱۳ درصد رسیده است.

وضعیت شاغلان به تفکیک وضعیت تحصیلی حاکی است، بیشترین شاغلان در کشور با ۳۱,۴ درصد دارای سواد ابتدایی و کمترین شاغلان با ۲/۰ افرادی هستند که سواد حوزوی دارند.

مقایسه سال های یادشده نشان می دهد، تعداد شاغلان باسواد ابتدایی بیش از دیگر رده های تحصیلی بوده است؛ به عبارتی ساختار اشتغال کشور هنوز نیاز به بازسازی برای جذب رده های بالای تحصیلی دارد.

براساس این گزارش، میزان بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی بالاتر از میزان بیکاری دیگر گروه های تحصیلی در کشور است. نتایج اعلام شده نشان می دهد، ۵۳ درصد بیکاران کشور، دارای سواد دیپلم و بالاتر هستند.

طبق گزارش یادشده، ۷/۲۰ درصد فارغ التحصیلان دانشگاهی بیکار هستند؛ در حالی که این میزان برای بیسوادان کشور ۶/۳ درصد است.

770- بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی دو برابر شده است :

به نوشته سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 27 آذر 87 آمده است : بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی طی پنج سال (۸۵ - ۱۳۸۰) دو برابر شده و از ۳/۱۰ به ۷/۲۰ درصد در میان دیگر رده های تحصیلی رسیده است.

براساس گزارش مرکز آمار ایران از روند کار و اشتغال به تفکیک وضعیت تحصیل، نشان می دهد شاغلان تحصیلمکرده در مدت یادشده از ۳/۱۰ به ۹/۱۳ درصد رسیده است.

وضعیت شاغلان به تفکیک وضعیت تحصیلی حاکی از آن است، بیشترین شاغلان در کشور با ۴/۳۱ درصد دارای سواد ابتدایی و کمترین شاغلان با ۲/۰ افرادی می باشند که دارای سواد حوزوی هستند.

مقایسه سال های یادشده حاکی از آن است، تعداد شاغلان باسواد ابتدایی بیش از دیگر رده های تحصیلی بوده است به عبارتی ساختار اشتغال کشور هنوز نیاز به بازسازی برای جذب رده های بالای تحصیلی دارد.

براساس این گزارش، میزان بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی بالاتر از میزان بیکاری دیگر گروه های تحصیلی در کشور است

نتایج اعلام شده نشان می دهد، ۵۳ درصد بیکاران کشور دارای سواد دبلم و بالاتر هستند

بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی یکی از معضلات اساسی سال های اخیر محسوب می شود زیرا علیرغم توسعه آموزش عالی در کشور، هنوز بازار کار نتوانسته است زمینه فعالیت آنها را افزایش دهد.

بررسی شاغلان بازار کار کشور نشان می دهد، آموزش عالی طی سال های اخیر در کشور گسترش یافته، اما این توسعه بی توجه به نیازهای بازار کار کشور بوده است.

براساس گزارش یادشده ۷/۲۰ درصد فارغ التحصیلان دانشگاهی بیکار هستند در حالیکه این میزان برای بیسوادان کشور ۶/۳ درصد است.

مقایسه درصدهای بیکاری نشان می دهد فرصت های شغلی برای بیسوادان بیش از افراد دارای تحصیلات عالی است. هرچند مقایسه بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی با بیسوادان نامعقول است زیرا افراد بیسواد به انجام بسیاری از مشاغل خرسند هستند در حالی که نمی توان این وضعیت را برای فعالیت تحصیلکردگان متصور شد اما آنچه در مقایسه بیکاری آموزش یافتگان دانشگاهی و بیسوادان باید مورد توجه قرار گیرد، ساختار نامناسب بازار کار کشور است که می تواند فرصت های اشتغال را برای افراد بیسواد بیش از افراد تحصیلمکرده، فراهم کند.

771- نرخ تورم در ایران به ۲۸ در صد رسید:

به نوشته سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 27 آذر 87 آمده است : بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام کرد که نرخ تورم در مناطق شهری ایران در ۱۲ ماه منتهی به آبان ماه سال جاری به ۲۸,۳ در صد رسیده است .

بر اساس گزارش بانک مرکزی، نرخ تورم در مهرماه گذشته ۲۹,۵ درصد بوده است که نشان می دهد آهنگ رشد قیمت ها در آبان ماه کاهش یافته است.

این بانک در گزارش ماه قبل خود به شاخص رشد قیمت ها در مهرماه نسبت به مدت مشابه سال قبل آن اشاره ای نکرد و تنها میانگین تورم در سال جاری را تا ماه هفتم، ۲۴,۳ درصد اعلام کرد.

کاهش رشد قیمت ها در آبان ماه سال جاری احتمالاً از سوی رسانه های نزدیک به دولت مورد استقبال قرار خواهد گرفت ولی رقم کنونی بسیار بالاتر از ۱۱ در صد تیر ماه سال ۱۳۸۴ است که محمود احمدی نژاد به مقام ریاست جمهوری رسید.

آقای احمدی نژاد در شعارهای انتخاباتی خود وعده داده بود که پول نفت را بر سر سفره های مردم خواهد آورد و نرخ سود بانکی را تک رقمی می کند.

به گفته صاحب‌نظران، افزایش نرخ تورم در ایران احتمالاً از سوی گروه‌های سیاسی و نامزدهای مخالف آقای احمدی نژاد در انتخابات آینده به عنوان یک برگ برنده به کار گرفته خواهد شد.

گزارش رسانه‌های ایران حاکی است که میانگین نرخ تورم در ایران در فروردین ماه سال جاری ۱۹,۱ درصد بوده است که از آن زمان با افزایش ماه به ماه به ۲۵ درصد رسیده است.

کاهش رشد قیمت‌ها در آبان ماه سال جاری احتمالاً از سوی رسانه‌های نزدیک به دولت مورد استقبال قرار خواهد گرفت ولی رقم کنونی بسیار بالاتر از ۱۱ درصد تیر ماه سال ۱۳۸۴ است که محمود احمدی نژاد به مقام ریاست جمهوری رسید.

اعلام نرخ تورم یاد شده در حالی صورت می‌گیرد که اقتصاد دانان میزان افزایش قیمت‌ها در ایران را بسیار بیشتر از رقم یاد شده می‌دانند.

محمود احمدی نژاد از سوی گروه‌های موسوم به اصلاح طلب و حتی اصولگرا به شدت مورد انتقاد قرار دارد که درآمدهای کلان نفتی ایران را در زمانی که قیمت این محصول بالا بوده است بدون حساب و کتاب هزینه کرده است.

قیمت نفت در ماه ژوئیه سال جاری میلادی تا ۱۴۷ دلار به ازای هر بشکه بالا رفت ولی از آن زمان به بعد به شدت سیر نزولی پیدا کرده و در روزهای اخیر هر بشکه نفت کمی بیش از ۴۰ دلار معامله می‌شود.

نفت ایران نیز که در ماه ژوئیه بالای ۱۳۰ دلار فروخته می‌شد اکنون به حدود ۳۵ دلار در هر بشکه رسیده است.

منتقدان، رییس جمهوری ایران را متهم می‌کنند که در سفرهای استانی خود به صورت نقد یا در قالب وام پول در میان مردم توزیع می‌کند که این امر افزایش شدید نرخ تورم را به دنبال داشته است.

این در حالی است که آقای احمدی نژاد در مصاحبه‌های خود بالا رفتن قیمت‌های جهانی و «دشمنان خارجی» را در افزایش نرخ تورم موثر دانسته است.

رییس جمهوری ایران در مصاحبه‌های اخیر تلویزیونی خود از شیب نزولی قیمت‌ها در نیمه دوم سال جاری خبر داد ولی به گفته برخی از روزنامه‌های تهران، تحقق این امر تا پایان سال جاری و حتی در سال آینده نیز غیر ممکن است.

روزنامه «سرمایه» در همین زمینه در شماره روز پنجشنبه خود به عواملی چون کسری بودجه و مخارج دولت، کاهش عرضه کالا و چشم انداز مبهم بودجه سال آینده اشاره می‌کند که مانع کاهش قیمت‌ها خواهد شد.

یک کارشناس اقتصادی به این روزنامه گفته است: «افزایش تقاضا برای شب عید که همواره در دو ماه پایانی سال موجب افزایش تورم می‌شود از عواملی است که نرخ تورم پایان سال و حتی دو ماه آغاز هر سال را با افزایش مواجه می‌کند.»

772- میزان ۷۰ هزار خانوار در استان‌های محروم، زیر خط فقر مطلق هستند:

به نوشته سایت "آسمان نیوز" در تاریخ 27 آذر 87 آمده است: معاون مشارکت‌های مردمی کمیته امداد امام خمینی (ره) گفت: هم‌اکنون ۱۰ درصد از جمعیت استان‌های محرومی همچون ایلام، کهگیلویه و بویراحمد، سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، کردستان و لرستان که حدود ۷۰ هزار خانوار می‌شوند، در وضعیت زیستی ناهنجار و زیر خط فقر مطلق به سر می‌برند. سعید ستاری، با اعلام شناسایی این افراد توسط کمیته امداد و نهادهای خیریه، افزود: استان‌های یادشده که شاخصه اصلی آنها فقدان منابع موجود جهت رفع مشکلات و معضلات اجتماعی و اقتصادی است، در اولویت اول فقرزدایی قرار دارند و این کار تا پایان سال آتی باید توسط دستگاه‌های حمایتی، اجرایی و ستاد توانمندسازی نیازمندان مناطق محروم عملیاتی شود. وی با

بیان اینکه در ابتدای امر با توجه به شاخص‌های موجود باید برای تامین نیازهای اولیه این خانوارها اقدام شود، تصریح کرد: با توجه به وظایفی که کمیته امداد دارد، ارتقای خانواده از وضعیت فعلی یعنی تامین مسکن، رفع معضلات فرهنگی و آموزشی، بهداشت و درمان (تامین نیازهای اولیه زندگی) و خروج آنها از زیر خط فقر مطلق مدنظر است. معاون مشارکت‌های مردمی کمیته امداد، فقر برخی از خانوارهای این استان‌ها را خودخواسته دانست و در این باره گفت: فقر اغلب در مناطقی دیده می‌شود که امکان اشتغال و حاصلخیزی زمین‌های کشاورزی و همچنین رشد صنعتی در آن جا دیده نمی‌شود. از سوی دیگر افراد به دلیل علاقه به سرزمین مادری در مناطقی عاری از امکانات زیستی زندگی می‌کنند که باید آنها را از این مناطق مهاجرت یا آنکه با تجمیع آنها و کمک دستگاه‌های دولتی، در راستای ساخت منازل مسکونی مناسب و اشتغال پایدار، اقدامات لازم را انجام داد. ستاری در مورد اعتبار مورد نیاز برای اجرای طرح فقرزدایی در استان‌های محروم و یادشده، اظهار کرد: هدفگذاری انجام شده، در راستای تامین نیازهای اولیه این خانواده‌هاست، لذا انجام فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی باید توسط سایر دستگاه‌های اجرایی و ذریب با اختصاص منابع لازم صورت گیرد. بنابر اظهارات معاون مشارکت‌های مردمی کمیته امداد، خروج خانوارها از زیر خط فقر مطلق، به تحول در جامعه کمک می‌کند که این اقدام با اقدامات وسیع دستگاه‌های اجرایی می‌تواند، عملیاتی و بدین ترتیب می‌توان قدم‌های موثری در جهت محرومیت‌زدایی در مناطق فقیر برداشت.

773- حکم معلم محکوم به اعدام بدون تغییری همچنان قطعی است :

به گزارش مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در تاریخ 28 آذر 87 آمده است : در میان اخبار منتشره در روزهای اخیر خبری مبنی بر موافقت آیت الله شاهرودی با اعاده دادرسی پرونده فرزند کمانگر و در نتیجه ارجاع پرونده این معلم محکوم به اعدام به شعبه ای از دادگاه جهت بررسی مجدد با حضور ۵ قاضی منتشر گردیده است.

حسب اهمیت موضوع ، مجموعه با خانواده و وکیل آقای کمانگر تماس حاصل نمود که با بی اطلاعی و تکذیب آنان در این خصوص روبه رو شد ، خانواده و نزدیکان آقای کمانگر به شدت از وضعیت مبهم قضائی ایشان نگران هستند.

پرونده فرزند کمانگر با حکم قطعی اعدام از حدود ۵ ماه قبل بعلت امتناع این فعال مدنی از درخواست عفو به دلیل اعتقاد به بی گناهی با مسئولیت و درخواست آقای خلیل بهرامیان وکیل مدافع ایشان ، برای اعمال ماده ۱۸ (اعاده دادرسی) در انتظار موافقت ریاست قوه قضائیه جهت اعاده دادرسی می باشد. اکنون و پس از پنج ماه انتظار ، مرجع قضائی ضمن عدم اقدام برای شفاف سازی وضعیت حقوقی پرونده ، تاکنون ابلاغ یا اطلاع رسانی در خصوص موافقت آیت الله شاهرودی برای بررسی مجدد پرونده کمانگر را صورت نداده است و با توجه به این مسئله ، حکم فرزند کمانگر همچنان اعدام و قطعی می باشد که با دستور ریاست قوه قضائیه به اجرا در خواهد آمد.

اکنون فرزند کمانگر همچنان در بند ۲۰۹ زندان اوین در اتاقی چند نفره نگهداری میشود ، وی به دلیل عفونت داخلی فک ناشی از شکنجه در بازداشتگاه اطلاعات سندانج نیازمند رسیدگی پزشکی می باشد که تا کنون از این رسیدگی محروم مانده است ، خانواده وی در ملاقات آقای کمانگر صورت وی را متورم مشاهده نموده اند که ناشی از آسیب مذکور می باشد، مطلعان نگران ورود عفونت به خون این زندانی هستند.

لازم به ذکر است در طی ۳۰ ماه گذشته هزاران امضا و نامه در سطح داخلی و بین المللی به مسئولان امر ارسال گردیده است که تماماً درخواست آزادی یا رسیدگی علنی و منصفانه پرونده این معلم دلسوز را داشته اند ، متأسفانه علاوه بر بی توجهی مسئولان امر نسبت به خواست افکار عمومی در چندین مورد دستگاه امنیتی اقدام به برخورد ، بازداشت و صدور احکام کیفری در خصوص معلمان و فعالان حقوق بشری که از آقای کمانگر حمایت نموده بودند داشته است.

همچنین در طی هفته های اخیر چند تن از بستگان خلیل بهرامیان، وکیل مدافع آقای فرزند کمانگر بازداشت و مورد برخورد دستگاه امنیتی قرار گرفتند که مطلعان از ارتباط این موضوع با پرونده فرزند کمانگر و افزایش فشار بر وکیل ایشان خبر می دهند.

774- حسن یونسی آخرین رییس هیات مدیره سندیکای کارگران کفاش درگذشت:

حسین اکبری

«مردی از تبار زحمتکشان ایران زمین دیده از جهان فروبست»

به گزارش سایت سلام دمکرات رد تاریخ 28 آذر 87 آمده است: حسن یونسی آخرین رییس هیات مدیره سندیکای کارگران کفاش دوشنبه شب 1387/9/25 بر اثر ابتلای به سرطان در شصت و پنج سالگی درگذشت.

پیکر زنده یاد حسن یونسی در میان اندوه بیکران خانواده و دوستانش در روز سه شنبه در خاک سرد گورستان بهشت زهرا آرمید.

زنده یاد حسن یونسی علیرغم بازنشستگی، به شدت کار میکرد تا آنجا که از عفربیتی که در جانش رخنه کرده بود غافل ماند و سرانجام و به ناچار دست از کار کشید.

و در گفتگویی در سال 1380 در ماهنامه «اندیشه جامعه» چنین گفته بود: «تمام تلاشم این است که هزینه زندگی خود و فرزندانم را تهیه کنم حتا نتوانسته ام به مسایل صنفی و اجتماعی فکر کنم، چون هزینه کمرشکن زندگی نمی گذارد از روی چارپایه ی کار سربلند کنیم و ببینیم اطرافمان چه خبر است در حالی که چه قبل و چه بعد از انقلاب من از فعالان صنف و عضو هیات مدیره سندیکای کفاش بودم و در طول هفته دایم چه به دنبال شکایت کارگران و حل اختلاف در ادارات یا اتحادیه کارفرمایان، چه در محل سندیکا ساعت ها فعالیت داشتم.» اما به همه سختی ها و رنج ها، آنچنان که شایسته یک کارگر مبارز است در هر زمان که لازم بود در کنار سایر دوستان سندیکایی از تلاش برای بازتولید روحیه مبارزاتی در میان کارگران خودداری نمی کرد. کوشش های هوشیارانه اش در بزرگداشت جشن های اول ماه مه (روز جهانی کارگران) به ویژه سهم قابل توجه و بی دریغش در برگزاری اول ماه مه در تالار یاقوت که نقطه عطفی در عبور کارگران از فضای پلیسی و اختناق پس از سرکوب ها طولانی و بیرحمانه کارگران بود، هرگز فراموش نخواهد شد.

مراسمی از سوی خانواده زنده یاد حسن یونسی در مسجد ولی عصر واقع در خیابان جانبازان - مسیل باختر - کوچه هشتم در طی ساعت 14 الی 15/30 روز پنجشنبه 1387/9/28 برگزار می شد.

775- تظاهرات کارگران لوله سازی اهواز علیه رئیس جمهوری سرمایه:

بیش از 4000 کارگر لوله سازی اهواز در معرض اخراج حتمی قرار دارند. کارخانه لوله سازی اهواز به سازمان تأمین اجتماعی تعلق دارد و در مالکیت مستقیم دولت سرمایه داری است. حکم اخراج همه 4000 کارگر نیز به طور مستقیم از سوی نهادهای دولتی سرمایه صادر شده است. در روزهای اخیر احمدی نژاد و صدراعظمین دولتی نظام بردگی مزدی در داربست مأموریت و رسالت همیشگی خویش برای رتق و فتق نظم تولیدی و سیاسی و میلیتاریستی سرمایه و برنامه ریزی تحمیل هر چه بیشتر این نظم بر توده های طبقه کارگر در استان خوزستان به سر می برند. کارگران لوله سازی اهواز با هدف سرازیر ساختن سیلاب خشم و قهر و کوبیدن فریاد اعتراض خویش بر وجود دولت سرمایه دست به راه پیمایی زدند. بیش از 1000 کارگر در ساعت 3 بعد از ظهر روز پنج شنبه 27 آذرماه نخست در محیط کارخانه اجتماع کردند. آنان سپس مسیر طولانی 5 کیلومتری میان کارخانه تا استانداری اهواز را با پای پیاده و با کوله باری از خشم و نفرت علیه جنایات صاحبان سرمایه و دولت پیمودند. کارگران در بین راه به طور مکرر فریاد می زدند که «معیشت انسانی حق مسلم ماست». سرمایه داران دولتی مالک کارخانه لوله سازی اهواز دلیل اخراج کارگران را مشکلات مالی شرکت اعلام کرده اند. آن ها در شرایطی این گونه عوام فریبی می کنند که از میان نهادهای دولتی سرمایه فقط سپاه پاسداران بیش از 400 میلیارد تومان از محصول کار و استثمار کارگران مورد استثمار شرکت را زیر نام خرید محصولات یکجا به تصرف خود درآورده و در قبال آن حتی یک ریال پرداخت نکرده است. کارگران در جریان این راه پیمایی علیه مالکان دولتی کارخانه و علیه دولت سرمایه افشاگری کردند. آنان خواستار پرداخت فوری تمامی مطالبات معوقه و تضمین قطعی ادامه اشتغال خود شدند.

28 آذر 87

کمیته هماهنگی ...

776- وزیر رفاه و تامین اجتماعی خبر داد:

دامنه اختلاف توزیع ثروت در ایران 1 به 16 است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آذر 87 گزارش کرده است: وزیر رفاه و تامین اجتماعی در دومین دور سفرهای استانی رئیس جمهور و هیات دولت به خوزستان گفت: دولت برای هر يك از خادمان مساجد ماهانه 44 هزار تومان در نظر گرفته است که این رقم را جهت بیمه خدام به سازمان تامین اجتماعی پرداخت می کند.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، عبدالرضا مصری در جلسه شورای اداری شهرستان شوش گفت: خادمان مساجد (زیر 50 سال) توسط سازمان اوقاف شهرستان مربوط به سازمان تامین اجتماعی معرفی و خادمان بالای 50 سال توسط کمیته امداد امام خمینی (ره) پوشش داده می‌شوند.

وی تاکید کرد: به زودی بیمارستان تامین اجتماعی شوش با کمک سازمان تامین اجتماعی به بهره برداری می‌رسد.

مصری در ادامه با بیان اینکه فاصله نابرابری ثروت در کشور ما یک به 16 است که این فاصله در کشورهای دیگر یک به هفت است، اظهار کرد: با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها در کشور این فاصله از یک به 7/8 می‌رسد و قدرت خرید مردم تا دهک هفتم و هشتم افزایش خواهد یافت. وزیر رفاه و تامین اجتماعی با بیان اینکه با کاهش فاصله نابرابری ها، میزان جرم و جنایت نیز کم خواهد شد، تصریح کرد: دهک های بالا را نمی‌توانیم پایین بیاوریم اما باید سعی کنیم دهک های پایین را به سمت بالا سوق دهیم.

وی با اشاره به کارگران روزمرد اظهار کرد: این گروه تا به حال هیچ بیمه ای نداشتند و دولت در پی حل این مسایل است.

وزیر رفاه و تامین اجتماعی افزود: دولت درآمد پایه این افراد را 250 تا 400 درصد افزایش داده است.

مصری ادامه داد: بزرگترین توفیقی که سفرهای استانی نصیب دولت می‌کند این است که هر تصمیمی گرفته می‌شود، با اطلاع کامل و به نفع مردم خواهد بود.

وزیر رفاه و تامین اجتماعی معتقد است سفرهای استانی باعث می‌شود تا وزرا با دیدن مناطق از نزدیک بر اساس عینیت بیشتر و شناخت کامل تر و مفیدتر تصمیم‌گیری‌کنند.

پایان پیام

777- کارگران لاستیک البرز دو ماه از دستمزدهای معوقه خود را دریافت کردند:

پس از ماهها کشمکش و تجمعات کارگران لاستیک البرز و بدنبال دو روز تجمع پی در پی آنان در مورخه های بیست و چهار و بیست و پنج آذر ماه، روز پنج شنبه 87/9/28 کارتهای اعتباری برای دریافت دو ماه از دستمزدهای این کارگران بین آنان توزیع شد.

به کارگران لاستیک البرز پس از توزیع کارتها اعلام شده بود این کارتها از ساعت 22/30 شب شارژ خواهد شد به همین دلیل دیشب تا ساعت 2 بامداد جمع زیادی از این کارگران که بعضا به همراه خانواده هایشان بودند آواره خیابانها شده و به باجه های بانکها جهت دریافت پول مراجعه میکردند. اما این کارتها شارژ نشده بودند و کارگران نومیدانه به منازل خود بازگشتند.

کارگران لاستیک البرز از صبح امروز هم بطور مرتب باجه های بانکها را برای دریافت دستمزدهایشان چک میکردند تا اینکه در ساعت 14 ظهر این کارتها شارژ شدند و آنان توانستند حدود دو ماه از دستمزدهای معوقه خود را دریافت کنند. لازم به یاد آوری است این دستمزدها حدود 8 درصد از کل دو ماه مبلغ دستمزد کارگران کمتر است.

کارگران لاستیک البرز هم اکنون 5 ماه از دستمزدهای خود را طلبکارند و قرار است فردا صبح هیئت حمایت از صنایع به همراه هیئتی از قوه قضائیه و نیروی انتظامی وارد کارخانه شوند و آنرا تحویل بگیرند.

به کارگران لاستیک البرز وعده داده شده است پس از انتخاب هیئت مدیره و مدیر عامل کارخانه توسط این هیئت، مشکلات این کارگران بتدریج حل خواهد شد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران 1387/9/29

778- کارگران البرز، اتحاد و همبستگی خود را حفظ کنید !

نزدیک به یک سال است که کارگران کارخانه لاستیک البرز به علت عدم دریافت حقوقهای عقب افتاده و حفظ کارشان با کارفرما و عوامل سرمایه دست و پنجه نرم می‌کنند ، شرایطی که اکثریت کارگران با آن روبرویند . کارگران البرز شرایط بسیار سختی را پشت سر گذاشته اند ، در طول این مدت بارها به آنها وعده داده اند که حقوقهای عقب افتاده اشان پرداخت خواهد شد و کارخانه نیز برای تولید راه اندازی میشود ، اما خبری نشده است .

کارگران البرز در طول اعتصاب و اعتراضات خود، سرکوب شده اند، به زندان افتاده و تهدید شده اند اما تجربه کرده اند که تنها با اتحاد و یگانگی و پایمردی و استمرار مبارزه اشان است که می توانند به مطالبات و خواست خود برسند. در طول این مدت آنها شاهد بوده اند، تلاش کارفرما و عوامل سرمایه در جهت انداختن تفرقه بین کارگران بوده و همیشه سعی کرده اند با ایجاد دو دستگی و پراکنده کردن جمع کارگران، مبارزات آنان را بشکست بکشانند.

باید کارگران البرز با هوشیاری تلاش کنند، اتحاد و همبستگی اشان را حفظ کنند. تنها راه رسیدن کارگران به خواست و مطالباتشان، اتحاد و همبستگی آنان و اتکا به قدرت هم سرنوشتانشان است.

کارگران، مردم آزادیخواه

از اعتصابات و اعتراضات کارگران در جهت رسیدن به حقوق انسانی اشان حمایت کنید.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

1387/9/27

779- اسحاق جهانگیری در گفت و گو با ایلنا:

کسری بودجه موجب بیکاری کارگران می شود

درآمدها تحت تاثیر بهای نفت کاهش خواهد یافت :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آذر 87 گزارش کرده است: وزیر صنایع و معادن دولت اصلاحات در رابطه بحران اقتصادی موجود گفت: اقتصاد جهانی با بحرانی روبرو شده است که ابتدا در سیستم مالی آمریکا و سپس اروپا و برخی از کشورهای آسیایی مواجه شده است. اسحاق جهانگیری افزود: این بحران با رکود اقتصادی جهانی نیز تداخل پیدا کرده است که هر دو این عوامل بر تمامی اقتصادهای دنیا تاثیرگذار خواهند بود.

وی تصریح کرد: برخی از کشورهای نفت خیز با استفاده از تدابیر سنجیده و مناسب اقدام به افزایش مبلغ حساب ذخیره ارزی کرده اند و حال که با کاهش بهای نفت روبرو شده اند خود را در یک تور امنیتی قرار داده اند و حتی این بحران را غنیمت شمرده و به خرید کالاهای ارزان قیمت با استفاده از حساب ذخیره ارزی شده اند.

درآمدها تحت تاثیر بهای نفت کاهش خواهد یافت

عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی در ادامه گفت: کاهش بهای نفت درآمد کارگران را به شدت تحت تاثیر قرار خواهد داد.

وی افزود: با توجه به اینکه ظرف 3/5 سال گذشته درآمد نفتی بیش از 200 میلیارد دلار بوده است دولت می بایست این درآمد را در حساب ذخیره ارزی پس انداز می کرد تا در این شرایط بتواند از آن به بهترین نحو استفاده کند.

جهانگیری در ادامه گفت: این در حالی است که مبلغ قابل توجهی در حساب ذخیره ارزی وجود ندارد.

کسری بودجه موجب بیکار شدن کارگران می شود

وزیر صنایع و معادن دولت اصلاحات تاکید کرد: اولین و اصلی ترین ضربه حاصل از این جریان متوجه بودجه کشور است زیرا چنانچه قیمت نفت در این حد باقی بماند دولت با کسری بودجه مواجه خواهد شد.

وی افزود: از آنجائیکه پیمانکاران مبلغ قابل توجهی را از دولت طلبکار هستند دولت با توجه به کسری بودجه برای پرداخت این مبلغ با مشکل مواجه خواهند شد و در نتیجه کارگران شاغل در این واحد نیز با خطر بیکاری مواجه خواهند شد.

نماینده اسبق مجلس شورای اسلامی در ادامه گفت: همچنین طرح های عمرانی نیز در اثر این کمبود بودجه با کمبود اعتبار روبرو خواهد شد.

کاهش قدرت خرید کارگران در راه است

وی با اشاره به نقش تعیین کننده بودجه در اقتصاد ایران گفت: چنانچه بودجه منبسط شود شاهد افزایش تورم نیز خواهیم بود که در این صورت دولت و ادار به استقراض از بانک مرکزی خواهد شد که استقراض از بانک مرکزی موجب تشدید نرخ تورم و کاهش هر چه پیش تر قدرت خرید طبقات کارگر

خواهد شد.
جهانگیری اظهار داشت: همچنین در جریان این بحران تقاضا برای خرید کاهش خواهد یافت و فروش تولیدات کارخانه ها نیز با مشکلات زیادی روبرو خواهد شد.
وزیر صنایع و معادن دولت اصلاحات تاکید کرد: در نتیجه کارخانه ها در تامین هزینه ها به منظور پرداخت دستمزد کارگران بامشکل مواجه خواهند شد.
وی با ابراز نگرانی از این بحران افزود: لازم است کشور تدابیری جدی را در این رابطه بیاندیشد.
پایان پیام

780- اظهارات ضد و نقیض در خصوص اخراج پرستاران بیمارستان سعدي اصفهان :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آذر 87 آمده است : در حالیکه نایب رییس انجمن صنفی پرستاران اصفهان از اخراج پرستاران با سابقه بیمارستان سعدي این شهر خبر می‌دهد؛ مدیر این بیمارستان این موضوع را دروغ می‌داند.
به گزارش "ایلنا" نایب رییس انجمن صنفی پرستاران اصفهان با بیان اینکه به دلیل پرداخت های نامناسب مدیریت بیمارستان سعدي به پرستاران تجربه، ایران افراد از ادامه کار خودداری کرده اند افزود: حقوق پرستاران به موقع پرداخت نمی‌شود و مزایای شغلی از جمله اضافه کار به آنان تعلق نمی‌گیرد. فروغ شفیعی تصریح کرد: در بیمارستان سعدي به پرستاری که 13 سال سابقه کار دارد ماهانه 230 هزار تومان و حداکثر 300 هزار تومان حقوق پرداخت می‌شود که این برخلاف عدالت است.
وی همچنین از به کارگیری فوق دیپلم های مامایی (تکنسین) در بخش های CCU و ICU خبر داد و گفت: این در حالی است که افراد مورد اشاره به دلیل نداشتن تخصص لازم صلاحیت کار در این بخش های حساس را ندارند.
در این خصوص مدیربیمارستان سعدي بارد اظهارات نایب رییس انجمن صنفی پرستاران اصفهان افزود: چون مدتی مراجعات بیمارستان افزایش یافته بود به همین دلیل تعدادی پرستار را با قرارداد 3 ماهه به کار گرفتیم که پس از عادی شدن مراجعه کنندگان، به همکاری با این پرستاران خاتمه داده شد.
پایان پیام

781 - دادگاهی معلم کامیارانی برگزار شد :

سنندج : ساسان بابائی معلم کامیارانی به اتهام تبلیغ علیه نظام در شعبه یک دادگاه انقلاب سنندج به ریاست قاضی بابایی دادگاهی شد .
به گزارش خبرگزاری دیدبان حقوق بشر کردستان در روز جمعه 29 آذر 87 آمده است :در جریان دادگاهی این معلم کرد به دفاع از خود به رد اتهام های انتسابی پرداخت و آن را نپذیرفت در این جلسه دادگاهی که بابایی بدون حضور وکیل از خود به دفاع پرداخت، قاضی بابایی آخرین دفاع را از این فعال فرهنگی اخذ کرد و بزودی حکم وی صادر می‌شود.
شایان ذکر است ساسان بابایی در پرونده دیگر به اتهام تبلیغ برای یک حزب کردی و اقدام علیه امنیت ملی به چهار سال حبس محکوم شده که در حال حاضر دوران محکومیت خود را در زندان مرکزی سنندج می‌گذراند.

782- دبیر اجرایی خانه کارگر شهر ري :

عقب افتادگی مزدی کارگران باید جبران شود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 30 آذر 87 گزارش کرده است : دبیر اجرایی خانه کارگر شهر ري کارگران را از وفادارترین اقشار جامعه به انقلاب اسلامی دانست و گفت: حقوق کارگران در زمان جنگ افزایش نداشت بنابراین لازم است مسوولان توجه بیشتری به آنان داشته و عقب افتادگی مزدی آنان را جبران کنند.
به گزارش "ایلنا"، علی ترکاشوند تناسب حقوق با تورم را خواسته زیادی ندانست و افزود: تشکل های کارگری می‌توانند در تحقق خواسته های جامعه کارگری نقش بسزایی را ایفا کنند.
وی توجه مسوولان به بحران مالی جهانی را خواستار شد و گفت: باید تا قبل از این که بحران مذکور اقتصاد ایران را نیز تحت تاثیر قرار دهد به فکر چاره ای کارشناسی و اساسی بود.
ترکاشوند از اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس خواست تا در بررسی و تصویب طرح ها و لوایح به خواسته های جامعه کارگری نیز توجه داشته باشند و از بودجه عمومی کشور برای کارگران نیز هزینه کنند.
دبیر اجرایی خانه کارگر شهر ري روند رو به گسترش بیکاری را نگران کننده دانست و گفت: با مراجعه به کاربایی ها می‌توان از عمق این مطلب آگاهی یافت.
پایان پیام

783- مدیرکل تامین اجتماعی خراسان رضوی:

بی‌توجهی به تفاوت میان صندوق های بیمه ای عامل اعتراض‌های اخیر است

تفاوت صندوق های بیمه را مد نظر قرار دهیم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 30 آذر 87 گزارش کرده است : مدیرکل اداره تامین اجتماعی استان خراسان رضوی در رابطه با اعتراضات بازنشستگان به اجرا نشدن قانون مدیریت خدمات کشوری گفت: دلیل اصلی این اعتراضات عدم توجه به تفاوت‌هایی است که میان صندوق های بیمه ای وجود دارد. به گزارش ایلنا، حسین امیری اظهار داشت: در صندوق تامین اجتماعی به منظور احتساب حقوق بازنشستگان فرمول خاصی وجود دارد.

وی افزود: دو عامل در پرداخت مد نظر قرار می‌گیرد که یکی از آنان مدت پرداخت حق بیمه و دیگری نرخ حق بیمه پرداختی است.

امیری با اشاره به اینکه در رسانه ها نگاه تخصصی وجود ندارد، گفت: نگاه رسانه ها به اینگونه موارد کارشناسانه و تخصصی نیست.

مدیرکل تامین اجتماعی این استان در رابطه با اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی گفت: به نظر می‌رسد با وجود اساسنامه جدید قدرت این سازمان بیش تر خواهد شد.

پایان پیام

784- نماینده کارگران در شورای عالی کار:

دستمزد کارگر فقط 13 درصد قیمت تمام شده کالا است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 30 آذر گزارش کرده است : درحالی که بازرس کانون عالی کارفرمایان با درخواست تغییر اساسی نظام مزدی کشور، شاخص تورم و معیشت خانوار را در تعیین حداقل مزد کافی می‌داند و معتقد است که باید درآمد ملی و وضعیت اقتصادی کشور نیز در تعیین حداقل مزد رعایت شود؛ نماینده کارگران در شورای عالی کار این موضوع را رد کرده و چنین محاسبه ای را غیر قابل اجرا می‌داند.

ولی الله صالحی در گفت و گو با "ایلنا" با بیان اینکه وضعیت اقتصادی کشور از ثبات لازم برخوردار نیست؛ افزود: اولویت مسوولان باید رونق و ثبات وضعیت اقتصادی باشد.

نایب رییس کانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران ماده 41 قانون کار را مورد تاکید قرار داد و گفت: استمرار اجرای این ماده از لحاظ نرخ تورم و حداقل معیشت خانوار برای تعیین حداقل مزد مطلوب است و نمی‌توان به بهانه وضعیت نامناسب بنگاه‌های تولیدی دستمزدکارگران را افزایش داد. صالحی با بیان اینکه شتاب تورم بیش از نرخ افزایش مزد است گفت: باید بر مهار تورم و اصلاح ساختار اقتصادی تمرکز کنیم وگرنه معضلات موجود در روابط کار برطرف نخواهد شد.

نماینده کارگران در شورای عالی کار، 13 درصد قیمت کالاها را مربوط به پرداخت دستمزدکارگران دانست و گفت: عوامل تاثیرگذار دیگری هستند که می‌تواند با بهبود آنها وضعیت تولید را رونق بخشد که از جمله این عوامل می‌توان به نرخ بهره بانکی اشاره کرد.

این مقام کارگری افزایش نیافتن مزد کارگران به بهانه وضعیت نامناسب بنگاه‌های تولیدی را عقلانی ندانست و گفت: نیروی انسانی مهمترین شاخص در نهاده تولید است بنابراین توجه به نیروی کار لازم است.

پایان پیام

785- بدون شرح

دبیر کانون عالی کارفرمایان کشور:

ملزم به رعایت ماده 41 قانون کار در تعیین دستمزد 88 هستیم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 30 آذر 87 گزارش کرده است : دبیر کانون عالی کارفرمایان ایران گفت: این کانون در مورد تعیین دستمزدهای سال 88، همچنان خود را به رعایت ماده 41 قانون کار ملزم می‌داند.

محسن خلیلی عراقی با بیان این مطلب، درباره احتمال توقف اجرای ماده 41 قانون کار که در پیش‌نویس لایحه تحول اقتصادی به آن اشاره شده است به "ایلنا" گفت: کانون عالی کارفرمایان تا قبل از هرگونه تغییر در نحوه محاسبه و تعیین دستمزدها، در تصمیم‌گیری‌های خود از شرایط ماده 41 عدول نخواهد کرد.

به گفته عراقی، حتی اگر ثابت ماندن دستمزدها با مقابله‌نامه‌های سازمان جهانی کار مغایرت داشته باشد، این وظیفه دولت است که در صورت لزوم، توضیحات لازم را به این سازمان ارایه کند.

وی با بیان اینکه در صورت ثابت ماندن دستمزدها، احتمال سخت شدن شرایط زندگی برای طبقات مزدبگیر جامعه وجود دارد، گفت: موضوع تعیین دستمزدها مساله مهمی است که بر بسیاری از

مسایل دیگر تاثیرگذار است.

خلیلی عراقی تاکید کرد: کارفرمایان بخش خصوصی در سال‌های گذشته که همواره شرایط اقتصادی سخت‌تر شده است، هیچگاه با افزایش سالانه دستمزدها مخالفت نداشته‌اند.

پایان پیام

786- میزان ۹۰ درصد از کودکان کار خیابانی قربانی فقر مالی :

به گزارش خبرگزاری برنا در تاریخ 30 آذر 87 آمده است: یک روان شناس بالینی معتقد است: تنها ۱۰ درصد از کودکان کار خیابانی از روی میل باطنی خود وارد بازار کار می شوند و بیش از ۹۰ درصد از کودکان کار خیابانی به دلیل مشکلات خانوادگی، نیاز مالی خانواده و نبود حمایت مالی از سوی خانواده در سنین پایین به مشاغل کاذب در خیابان ها روی می آورند.

ناصر قاسم زاده روان شناس اجتماعی و دبیر انجمن حمایت از سلامت و بهداشت روانی جامعه در گفت و گو با خبرنگار اجتماعی برنا در خصوص کودکان کار خیابانی گفت: تعریف سنی که از سوی سازمان جهانی بهداشت برای کودکان کار ارائه شده این است که، زمانی فرد می تواند شرایط کار کردن را داشته باشد که از نظر جسمی و روانی و سنی به بلوغ رسیده باشد. قاسم زاده در ادامه افزود: آسیب پذیری کودکان کار در سنین پایین بسیار بیشتر از کودکان کار در سنین بالاتر و در سن ۱۸ سالگی است.

این روان شناس بالینی معتقد است: کودکان کار خیابانی مانند دیگر کودکان در جامعه دارای نیازهای عاطفی و روانی هستند که این نیازها در همان سن کودکی سرکوب می شود و در آینده این نیازها به صورت رفتارهای ناهنجار بروز می کند.

وی با اظهار تاسف نسبت به این که برخی خانواده های متعلق به فرهنگ های خاص، به صورت حرفه ای و خانوادگی تکدی گری می کنند و این فرهنگ در میان آنها وجود دارد، افزود: مشکل اساسی، فراگیری آسیبهای اجتماعی در آن است که این موضوع به دلیل مهاجرپذیری، حاشیه نشینی و تداخل فرهنگ ها ایجاد شده است.

وی با اشاره به این که بیشتر کودکان کار خیابانی به طور ناخواسته وارد بازار کار و مشاغل کاذب خیابانی می شوند، اظهار کرد: بیش از ۹۰ درصد از کودکان کار خیابانی به دلیل مشکلات خانوادگی، نیاز مالی خانواده و نبود حمایت مالی از سوی خانواده در سنین پایین به مشاغل کاذب در خیابان ها روی می آورند.

دبیر انجمن حمایت از سلامت و بهداشت روانی جامعه یادآور شد: بیشتر کودکان کار خیابانی در خانواده های از هم پاشیده و یا پرجمعیت، والدین معتاد و در فقر مالی شدید زندگی می کنند. وی در ادامه بیان کرد: این کودکان که در خیابان ها کار می کنند با انواع آسیب ها و خطرها در جامعه مواجه اند مثل بسیاری از سو استفاده های اخلاقی که تأثیرات جبران ناپذیری در آینده برای فرد باقی می گذارد.

قاسم زاده با اشاره به این که بسیاری از رفتارها و عکس العمل هایی که در جامعه با این کودکان می شود از جمله مورد تمسخر قرار دادن و رفتارهای واکنشی و یا مورد ترحم قرار دادن بر سلامت روحی و روانی آنها تأثیر گذار است، افزود: این رفتارها به نوعی عقده های روانی در آنها ایجاد می کند و باعث می شود تا حس انتقام جویی نسبت به اطرافیان و جامعه پیدا کنند.

دبیر انجمن حمایت از سلامت و بهداشت روانی جامعه معتقد است: تنها ۱۰ درصد از کودکان کار از روی میل باطنی خود وارد بازار کار می شوند و بیش از ۹۰ درصد از کودکان کار خیابانی به دلیل مشکلات خانوادگی، نیاز مالی خانواده و نبود حمایت مالی از سوی خانواده، در سنین پایین به مشاغل کاذب در خیابان ها روی می آورند.

787- نیروی کار ایران در سال گذشته 23 میلیون و 700 هزار نفر و نرخ بیکاری را 12.3 درصد:

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 30 آذر 87 آمده است: واحد اطلاعات اکونومیست در تازه ترین گزارش خود از افزایش نرخ بیکاری به 12.5 درصد در سال جاری خبر داد.

واحد اطلاعات اقتصادی اکونومیست در گزارش ماه نوامبر خود نیروی کار ایران در سال گذشته را 23 میلیون و 700 هزار نفر و نرخ بیکاری را 12.3 درصد اعلام و پیش بینی کرد که این شاخص ها در سال جاری به ترتیب 24 میلیون و 300 هزار نفر و 12.5 درصد خواهد بود.

انتظار می رود طی دو سال آینده نیروی کار ایران به ترتیب معادل 25 میلیون نفر و 25 میلیون و 700 هزار نفر باشد که این شاخص برای نرخ بیکاری 12.9 و 13.2 درصد خواهد بود.

در سال 1390 شمار افراد دارای شغل ایران به 26 میلیون و 400 هزار نفر خواهد رسید که این میزان برای سال 1391 معادل 27 میلیون نفر پیش بینی شده است.

در همین حال عنوان شد که نرخ بیکاری در سال 1390 برابر با 14.1 درصد خواهد بود که با تداوم روند

صعودی در سال 1391 به 15 درصد خواهد رسید.

788- کارگران هفت تپه عضو IUF شدند

مطالبات این کارگران هنوز با تاخیر دو ماهه پرداخت می شود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 30 آذر 87 آمده است : به دنبال گذشت دو ماه از انتخابات و آغاز فعالیت سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه این تشکل صنفی به عضویت IUF (اتحادیه جهانی کارگران مواد غذایی) درآمد.

به گزارش اپلنا، رضا رخشان مسوول روابط عمومی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه با اعلام این خبر گفت که تشکل متبوعش تنها در راستای همبستگی و اتحاد بیشتر کارگران جهان به عضویت IUF درآمده است و این مساله هیچ ارتباطی به بحران‌های اخیر این واحد تولیدی ندارد.

IUF یا اتحادیه جهانی کارگران مواد غذایی از اعضای (ITUC) فدراسیون کارگران جهان است که به همین واسطه در سازمان جهانی کار (ILO) نیز عضویت دارد.

به گفته رخشان، اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که در آغاز تشکیل با مخالفت نهادهای اداری استان خوزستان مواجه بودند، معتقدند که مطالبات صنفی کارگران هفت تپه بدون استمرار فعالیت کارخانه بی‌معنی است.

وی افزود: بر همین اساس هم اکنون این تشکل از سوی مدیریت کارخانه در رابطه با مسائل مربوط به کارخانه نیشکر هفت تپه مورد مشورت و گفتگو قرار می‌گیرد.

این فعال کارگری تصریح کرد: با وجود آنکه هنوز مطالبات کارگران هفت تپه با تاخیر دو ماهه پرداخت می‌شود و همچنان بیش از سه هزار کارگر این واحد تولیدی نسبت به آینده و امنیت شغلی خود نگران هستند اما در دو ماه گذشته به واسطه حسن اعتماد کارگران به سندیکا هیچ اعتصاب و حرکت اعتراضی مشاهده نشده است.

وی یادآور شد: این در حالی است که در مدت مشابه دو سال قبل، به دلیل نبود نهاد مستقل صنفی کارگری، کارگران هفت تپه برای پیگیری مطالبات خود بیش از 50 بار به اعتصاب و حرکت‌های اعتراضی دست زدند.

مسوول روابط عمومی تشکل صنفی کارگران هفت تپه در خصوص علت مخالفت کارگران این کارخانه با تشکیل نهادهای صنفی چون شورای اسلامی کار و تأکید آنها بر تشکیل سندیکای کارگری، گفت: علت این مخالفت تنها وجود آئین نامه‌ها و دخالت‌هایی بود که باعث محدود شدن شعاع حرکتی نهادهای صنفی شده بود.

وی افزود: این وضعیت باعث شده بود تا در کارگران نوعی بدبینی نسبت به فعالیت شورای کار وقت کارخانه به وجود آید به طوری که این تشکل سرانجام به دلیل ناکارآمدی با درخواست کارگران منحل شد.

وی افزود: مشکل هفت تپه به فرسوده بودن ماشین آلات کارخانه، واردات بی‌رویه شکر و ناتوانی مدیران پروازی باز می‌گردد.

رخشان افزود: در حالی که ماشین آلات دست دوم این کارخانه از 50 سال پیش تاکنون تعویض نشده‌اند، در سال‌های اخیر به دلیل ناتوانی در برداشت به موقع محصولات، هر سال حداقل هزار هکتار از اراضی تحت کشت نیشکر سوزانده می‌شود که امسال به منظور جلوگیری از تکرار این ماجرا بخشی از اراضی کشت نیشکر توسط پیمانکار و بخش دیگری از اراضی نیز به کشت گندم اختصاص یافت.

وی با تأکید دوباره بر اینکه علی‌رغم فعالیت سندیکا و متوقف شدن فعالیت‌های اعتراضی کارگران هنوز در میان کارگران هفت تپه بدبینی نسبت به آینده شغلی وجود دارد، گفت: ادامه این وضعیت در حالی است که کارخانه نیشکر هفت تپه رکن اقتصادی شهرهای اندیمشک، شوش و به طور کلی شمال استان خوزستان به حساب می‌آید.

وی در خصوص مساله واگذاری این کارخانه از وزارت جهاد کشاورزی به وزارت صنایع و معادن گفت: این موضوع که در اوج اعتصاب‌های چند ماهه و پیش مطرح شد هنوز به دلیل آنچه که بدهی 130 میلیاردی کارخانه عنوان می‌شود جنبه اجرایی پیدا نکرده است.

پایان پیام

789- دادگاه پنج نفر از اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه برگزار شد :

امروز 30 آذر 1387 پنج تن از اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه، بنام‌های علی نجاتی، فریدون نیکوفرد، قربان علیپور، جلیل احمدی و محمد حیدری مهر در محل دادگاه دزفول حاضر شدند. در ساعت 9 صبح جلسه دادگاه برگزار شد و در ساعت 11 و 20 به پایان رسید. آقای فخرالدینی وکیل پرونده در پایان جلسه

اعلام کرد که دادگاه در هفته آینده حکم فعالین کارگری هفت تپه را به او ابلاغ می کند. وبا امیدواری از نتیجه دادگاه گفت که احتمال برائت این 5 تن بسیار زیاد است. لازم به ذکر است که در این جلسه دادگاه مسئله جدیدی عنوان نشد و همان موارد پارسال بود. و عنوان جرم هم تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی می باشد.

امافعالین کارگری هفت تپه بایبان اینکه هیچگونه جرمی را مرتکب نشده اند، در عین حال از دادگاه محترم تقاضا دارند که بر اساس انصاف و داد به پرونده آنها رسیدگی کند.

هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

790- بیانیه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در حمایت از فرزند کمانگر

به نام آزادی

تشکلات مدافع حقوق بشر همچنان از قطعی بودن حکم اعدام فرزند کمانگر و خطری که جان این معلم و فعال صنفی را تهدید میکنند گزارش می دهند.
نظر به گزارشات فوق و گفته های وکیل آقای کمانگر مبنی بر فقدان اسناد و ادله در پرونده ای که آقای کمانگر به اعدام محکوم گردید ، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه ضمن محکوم نمودن این محکومیت غیر حقوقی ، خواست خود را مبنی بر آزادی آقای فرزند کمانگر یا رسیدگی علنی و منصفانه بر پایه قوانین و مقاله نامه های مربوطه اعلام می نماید.
همچنین ما از اخبار دریافتی که وضعیت جسمی آقای کمانگر را وخیم توصیف می نماید نگران گشته ایم .سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه از همه مقامات و مسئولین می خواهد تا باتوجه به اصول منشورهای جهانی و مقاله نامه ها و معاهدات بین المللی که به امضای نمایندگان ایران نیز رسیده است، رفتار نمایند و خود را ملزم به اجرای بدون قید و شرط همه ی مفاد آن بدانند.

سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
1387/9/30

791- ما خواهان لغو فوری حکم اعدام و آزادی فرزند کمانگر از زندان هستیم :

بنا بر اخبار منتشره حکم اعدام فرزند کمانگر علیرغم همه اعتراضات داخلی و بین المللی همچنان قطعی است و تاکنون هیچ تغییری محسوس در روند پرونده این معلم و حکم صادره در مورد ایشان رخ نداده است.

آنچه که تاکنون در مورد پرونده فرزند کمانگر برای افکار عمومی روشن شده است، اینست که نیروهای امنیتی تلاش کرده اند به هر ترتیبی شده، اتهامات بی اساسی را بر وی وارد کنند تا قادر شوند بدین وسیله حکم اعدام فرزند را توجیه نمایند.

پرونده فرزند کمانگر تنها پرونده موجود برای وارد کردن اتهامات بی اساس بر معترضین به وضعیت موجود نیست. علاوه بر صدها پرونده این چنینی در مورد معلمان، دانشجویان، کارگران و زنان، اداره اطلاعات سنندج طی شش روز بازجویی و وارد کردن انواع فشارهای روحی و جسمی بر طیب ملایی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران تلاش کرده است بر وی بقبولاند که مرتبط با یکی از احزاب بوده است. اما طیب در مقابل این فشارها مقاومت کرده و علیرغم این مقاومت و پس از آزادی، شبها زمانی که در خواب است دچار آشفتگی میشود و مادرش ناچار وی را از خواب بیدار کرده و بر بالینش می گرید.

این است اساس پرونده انسانهای شریفی همچون فرزند کمانگر که علیه فقر و تبعیض و ظلم و ستم در این جامعه فریاد سر کشیده اند.

از نظر ما حکم اعدام نه تنها در ایران بلکه در تمامی نقاط دنیا، اساسا ابزاری است در دست طبقات حاکم

برای به تمکین و داشتن کل جامعه و حفظ سیطره مشتی اقلیت ناچیز که ثروتهای اجتماعی را در دستان خود متمرکز کرده اند. این حکم دون شان انسان است و باید برای همیشه از زندگی بشر برچیده شود. اتحادیه آزاد کارگران ایران همدوش با تمامی انسانهای شریف و آزادیخواه، خواهان لغو فوری حکم اعدام فرزند کمانگر و آزادی وی و پایان دادن به پرونده سازیهای بی اساسی است که هر روزه بر علیه انسانهای شریف و معترض در این جامعه اعمال میشود.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/9/30

www.ettehadeh.com

ایمیل: k.ekhraji@gmail.com

فاکس: 02144514795

792 - انقلاب وزیر کار در تعریف بیکاری :

شنبه ، 30 آذر 1387 ، 16:10

وزیر کار و امور اجتماعی ایران، محمد جهرمی، در پاسخ به این پرسش که آیا آمار دقیقی در مورد شمار بیکاران کشور در دست هست، گفت: وزرات کار آمار شاغلان و بیکاران را از دو منبع مرکز آمار ایران و بانک مرکزی به دست می آورد که به ترتیب شمار بیکاران و شاغلان کشور را به طور فصلی و ماهانه در اختیار وزارت کار قرار می دهند.

هر چند محمد جهرمی تصریح کرده است که آمار بانک مرکزی در مورد بیکاران نه مجموع ۱۰۰۰ شهر کشور، بلکه تنها ۷۳ شهر عمده را در برمی گیرد، اما، خود او در ادامه مدعی شده است که روند بیکاری کشور از سال ۸۴ تا بهار ۸۶ روندی کاهشی بوده است.

در این بین نکته جالب توجه ای که وزیر کار جمهوری اسلامی توضیحی در مورد آن نداده شاخص هایی است که بر اساس آن خود بیکاری تعریف و شمار بیکاران کشور تعیین می شود. برای نمونه، اگر در دولت سید محمد خاتمی دو روز کار در هفته معادل اشتغال محسوب می شد، بر اساس معیارهای دولت نهم هر کس که تنها دو ساعت در هفته کار کند شاغل به حساب می آید. بگذریم از اینکه با همین شاخص ها - و با فرض درست بودن آمار رسمی بیکاری - روند بیکاری کشور از نظر محمد جهرمی در سه سال اخیر روی هم رفته روندی کاهشی بوده است. اما، سخن بدیع تر در اظهارات وزیر کار در خصوص بیکاری حتا ابداع چنین شاخص هایی نیست. اینک او می گوید: اساساً "بیکار کسی است که مهارت انجام حداقل یک شغل را داشته، ولی نتوانسته است شغلی پیدا کند." از همین اصل، وزیر کار جمهوری اسلامی نتیجه می گیرد: پس "اگر فردی مهارت انجام یک شغل را نداشته باشد، نمی تواند بگوید که بیکار است. ولی می تواند بگوید که فاقد مهارت است."

در ادامه همین تعریف، محمد جهرمی اضافه کرده است که حدود هفتاد درصد بیکاران ثبت نام شده کشور فاقد مهارت حرفه ای هستند. به بیان دیگر، بر اساس معیار وزیر کار باید گفت که ۷۰٪ بیکاران کشور یا بیکار نیستند - حتا اگر فقدان مهارت به بیکاری آنان منجر شده باشد - یا اشتباهاً در فهرست بیکاران ثبت شده اند. آنان به گفته وزیر کار جمهوری اسلامی صرفاً فاقد مهارت هستند و نه بیکار.

صرف نظر از گمانی زنی در مورد شمار واقعی بیکاران ایران، حتا اگر شاخص پیشنهادی وزیر کار در تعریف اشتغال و بیکاری را درست ارزیابی کنیم، به سختی بتوان آن را برآورده یا متناسب اقتصادی دانست که فاقد توانایی ایجاد کار حتا برای باصطلاح نیروی کار ماهر و در رأس آن جوانان تحصیلکرده کشور است. زیرا، معنای ضمنی یا وارونه سخن وزیر کار دست کم این است که اقتصاد و تولید صنعتی ایران به چنان درجه ای از پیچیدگی و پیشرفت فنی رسیده که تنها قادر به جذب و ادغام کارگران ماهر - و آنهم نه هر کارگر ماهری - و در رأس آن تحصیلکردگان کشور است. اما، قاعدتاً خود وزیر کار بهتر از هر کس باید بداند که این ادعای ضمنی بیش و پیش از هر چیز در تناقض آشکار با اقتصادی است که ماهیتاً و هنوز اقتصادی کاربر است تا سرمایه بر. و اگر غیر از این بود، نباید بخش اعظم بیکاران امروز

ایران را جوانان و تحصیلکردگان تشکیل می دادند. زیرا، برخلاف اظهارات وزیر کار، خود معاون مرکز آمار ایران، علیرضا زاهدیان، می گوید که از مجموع ۲ میلیون و ۴۸۰ هزار بیکار کشور ۱ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر را جوانان بین ۱۵ تا ۲۴ سال تشکیل می دهند و در این بین، عمده بیکاران کشور زنان و به ویژه زنان تحصیلکرده کشور هستند، به طوری که نرخ بیکاری آنان از تقریباً ۲۵٪ به حدود ۲۸٪ در سال ۸۶ رسیده است، هر چند ۶۲٪ دانشجویان دانشگاه های کشور را زنان و دختران دانشجو تشکیل می دهند.

اما، شاخص دیگری که باز از ضعف تولید و بهره وری و ناتوانی اقتصاد ملی در آفرینش کار حکایت می کند، نرخ تشکیل سرمایه ثابت در ماشین آلات صنعتی است که از ۱۵,۴٪ در سال ۸۲ به کمتر از ۲٪ در سال ۸۶ رسیده است. افزون بر این برغم افزایش بی سابقه واردات در سال های اخیر سهم کالاهای سرمایه ای در واردات ایران طی سه سال گذشته ۲۰ درصد کاهش یافته است. در واقع، سهم کالاهای سرمایه ای از کل واردات در سال های ۸۴ تا ۸۶ که به ترتیب، ۴۰، ۴۲ میلیارد دلار، ۴۲ میلیارد دلار و ۴۸ میلیارد دلار بوده، به ترتیب، از ۹ میلیارد، ۷ میلیارد و سرانجام ۷ و نیم میلیارد دلار فراتر نرفته یا در واقع از ۴۷٪ در سال ۸۳ به تنها ۸٪ در هشت ماهه اول سال جاری کاهش یافته است.

وخامت وضع به گونه ای است که بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در آخرین گزارش خود ضمن ابراز نگرانی از کاهش سهم تولید در اقتصاد ایران اعلام کرده است که حتا با نفت بالای ۱۰۰ دلار در بشکه نیز ایران نتوانست در دو سال اخیر درآمدهای بالای نفتی را به فرصتی برای اشتغال و رشد اقتصادی تبدیل کند.

صندوق بین المللی پول نرخ رشد اقتصادی ایران را به دلیل کاهش قیمت نفت در دو سال آینده بین ۳ تا ۳,۵٪ پیش بینی کرده، و این در حالی است که خود وزیر کار و امور اجتماعی، محمد جهرمی، پیش از این اعتراف کرده بود که برای کاهش بیکاری، ایران به رشد اقتصادی بالای ۸٪ نیاز دارد و این نیز جز با سرمایه گذاری خارجی ممکن نیست.

بانک مرکزی جمهوری اسلامی در ادامه گزارش خود افزوده است که حتا ۶۰٪ اشتغال کنونی کشور مرهون کارهای خدماتی یا دلالی در بخش واردات است که این خود نه فقط گویای سرازیر شدن دلارهای نفتی در بخش واردات کالاهای مصرفی و در نتیجه ورشکستگی بخش های مهمی از تولیدات داخلی است، بلکه از هم اکنون اعلام می کند که با افت درآمدهای نفتی و در نتیجه کاهش واردات شاهد وخیم تر شدن اوضاع بیکاری در ایران خواهیم بود.

شاید به دلیل همین وخامت است که بازتعریف شاخص های بیکاری و اشتغال از مشغله های ذهنی مسئولان اقتصادی، به ویژه وزیر کار به شمار می رود. اما، معنای دیگر این مشغله ذهنی، این است که اگر نمی توان بیکاری را در واقعیت از بین برد، شاید بتوان در تعریف آن دست به ابداع زد بطوری که بتوان ناگهان ۷۰٪ از شمار بیکاران کشور - به این بهانه که مثلاً مهارت ندارند - کاست و در واقع نگرانی از سرنوشت محرومترین احاد جامعه به دل راه نداد.